

Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư

Contents

Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư	1
1. Chương 1	2
2. Chương 2	3
3. Chương 3	5
4. Chương 4	8
5. Chương 5	11
6. Chương 6	15
7. Chương 7	18
8. Chương 8	22
9. Chương 9	25
10. Chương 10	29
11. Chương 11	32
12. Chương 12	36
13. Chương 13	40
14. Chương 14	43
15. Chương 15	46
16. Chương 16	50
17. Chương 17	53
18. Chương 18	57
19. Chương 19	61
20. Chương 20	65
21. Chương 21	68
22. Chương 22	72
23. Chương 23	76
24. Chương 24	80
25. Chương 25	84
26. Chương 26	88

Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư

Giới thiệu

Bại gia tử của gia tộc luyện được Xuyên tới tương lai Không học vẫn không kĩ năng chỉ biết xài không biết kiếm Vì giấc m

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/xuyen-viet-chi-dai-luyen-dan-su>

1. Chương 1

” Ngụy Tử Tiên, nam, 19 tuổi, độc thân, đứng nhìn tôi lớn lên mang gương mặt của một siêu sao thế này, kì thật tôi là một người có lý tưởng, khát vọng làm một công việc tự do (T_T kỳ thật chính là chơi bởi lêu lổng đi ! !). Khụ ~ Được rồi, kỳ thật bản nhân rất bẽ bộn, đây là các người bức tôi nói ! Tôi đường đường chính là Thái tử gia “Cát nhân đường” a! Ha ha ~ lợi hại đi! (kỳ thật chính là đại phú X thôi...) “

Trên đây là lời dạo đầu mỗi lần Ngụy thiếu gia đi tán gái đều dùng, tuy rằng tầm thường đến không thể tầm thường hơn, nhưng có thể nói là rất phù hợp nha. Đối với chuyện này, hồ bằng cầu hữu của Ngụy thiếu gia chỉ biết lắc đầu thở dài, thói đời a !

Cát Nhân Đường, đó là tiệm thuốc nổi danh nhất cả nước, có lịch sử cả trăm năm rồi. Tổ tiên có không ít người làm thái y, đều đã từng được xem bệnh cho hoàng thượng. Cửa hiệu lâu đời, danh tiếng tốt, thuốc càng không nói, có không ít loại được phối theo bí phương gia truyền, hiệu quả so với thuốc tây tốt hơn nhiều, được tính ôn hòa lại không gây hại cho cơ thể. Nghe nói năm đó người R quốc tìm đến muốn mua, trả rất nhiều đại giới mà không được đồng ý. Có thể nói đây là tiệm đứng đầu cả nước về chế được nha.

Chủ nhân đương nhiệm của Cát Nhân Đường là truyền nhân Ngụy gia đời thứ tám Ngụy Thanh sam Ngụy lão gia tử. Ngụy Tử Tiên chính là trưởng tôn của Ngụy lão gia tử.

Nói đến Ngụy lão gia tử chính là người không ai không biết không ai không hiểu, hằng năm khai trương tiệm thuốc mới đều là người thấp nển hương đầu tiên. Chỉ cần nói đến tên dược liệu, Ngụy lão gia tử không gì là không biết, hơn nữa chính mình còn nghiên cứu ra Cửu hoa khư phong tán cùng Ô kim bạch lộ hoàn độc quyền trong và ngoài nước, là loại dược nổi tiếng đứng đầu danh sách của Cát Nhân Đường. Chính vì vậy, ông hoàn toàn xứng đáng với danh hiệu Dược vương.

Để hiểu việc chế được, trừ bỏ phải quen thuộc dược tính của các loại dược liệu, ngoài ra đương nhiên còn phải hiểu biết y thuật, nhưng thật ra tinh thông y thuật cũng chưa chắc đã đủ. Ngụy gia từ trước tới nay chỉ chế được không chữa bệnh, hơn nữa còn chỉ truyền cho con cháu trong nhà, đây là quy củ do tổ tông lưu lại. Còn mấy vị thái y lúc trước, cũng chỉ là đệ tử Ngụy gia thôi.

Ngụy lão gia tử có ba người con trai. Trưởng tử Hồng Vượng làm người nhân hậu, từ nhỏ đã được giáo dục để trở thành người thừa kế. Chăm chỉ đọc y thư, đối với chế được học tập càng nghiêm túc. Thứ tử Hồng Ngạn thông minh hơn người, tinh thông kinh thương nhưng lại hiểu tính kế, quá mức con buôn, cũng nhiều lần hướng Ngụy lão gia tử tỏ vẻ nguyện ý trợ giúp huynh trưởng kinh doanh Cát Nhân Đường nhưng Ngụy lão gia tử cũng chưa tỏ thái độ gì. Tiệm dược này nói là buôn bán nhưng cũng không phải là buôn bán. Kinh doanh cả trăm năm đều là dựa vào chất lượng thực tế cùng với danh tiếng. Một chút lợi nhỏ cũng không được tham lam, đệ tử có tâm thuật bất chính thì không được học chế được. Đó cũng là quy củ đại gia chủ truyền xuống. Còn về con trai thứ ba Hồng Khánh thì lại không học chế được cũng không kinh doanh, mà đi theo con đường làm quan, một năm cũng không về đại trạch đến hai lần.

Hai mươi năm trước, trưởng tử Hồng Vượng vừa thành thân một tháng thì bất hạnh gặp tai nạn xe cộ mà qua đời. Ngụy lão gia tử mất đi người con trai, Cát Nhân Đường thiếu đi một chủ腦. Theo lý, nếu con trưởng đã mất thì phải chọn ra một người để kế thừa, mà Hồng Khánh lại không để ý đến tổ nghiệp nên mọi người đoán rằng người thừa kế sẽ là thứ tử Hồng Ngạn. Nhưng Ngụy lão gia tử lại nói một câu: ” Ta vừa mất con, không có tâm tình để ý chuyện khác, chuyện này để sau hẵng nói.” khiến cho việc này cứ thế dừng lại.

Một tháng sau, tân hôn thê tử của Hồng Vượng phát hiện đã có thai hai tháng. Điều này làm cho Ngụy gia vốn đang chìm trong không khí u ám nhất thời dị thường kinh hãi. Trong đó kích động nhất phải nói tới Ngụy lão gia tử. Đồng thời mất đi con trai cùng người có tư cách thừa kế nhất, điều này làm cho Ngụy lão gia tử mới hơn năm mươi phút chốc già đi mười mấy tuổi. Nhưng làm chủ của cả một gia đình, mọi việc còn chờ hần quyết định, mọi người cũng đang chờ hần tuyên bố Hồng Ngạn là người thừa kế...

Đúng lúc này, tin vợ con trai cả mang thai không thể nghi ngờ là đã mang đến cho lão gia tử một tia hi vọng mới. ” Nếu đây là nam hài, thì phải là trưởng tôn Ngụy gia ta. Hồng Vượng a, ta nhất định sẽ bồi dưỡng hần thành người thừa kế xuất sắc nhất ! Hồng Vượng a, phù hộ Ngụy gia ta đi. Nếu là nam hài...”

Trong lúc Ngự lão gia tử thiết tha mong đợi cùng Ngự Hồng Ngạn nguyên rủa, Ngự Tử Tiên sinh ra. Nghe nói ngày đó khi cậu sinh ra thì trời giáng điềm lành. Cái gì? Các người hỏi là điềm lành gì sao? Nói ra thì cũng rất lại hại nha. Khi đó lôi điện nảy ra đầy trời, giữa trưa mà giống như ban đêm, mưa đá ào ào trút xuống. Chuyện này J thành bao nhiêu năm nay chưa từng thấy qua, ngày đó thật là khiến người ta khó sống nha!! Lợi hại đi, ha ha ha!!! (Mọi người hắc tuyến: Ngự thiếu, ngài xác định đó là điềm lành sao? Đây rõ ràng là thiên tai a, mà ngươi khẳng định là một cái tai họa!!)

” Thiết ~ Các người hiểu cái P. Lão gia tử ta nói, có thể khiến trời rung chuyển, mưa đá rơi xuống tạo ra tiếng vang lớn như vậy về sau nhất định sẽ làm nên chuyện lớn (Oa hu, chém a~~) Mọi người tiếp tục YY trong lòng: đâu chỉ rơi xuống, còn tạo thành hồ a... Quên đi, có người tính tiền là được.

” Hảo, Ngự thiếu trời sinh không là người bình thường a, chúng ta đi theo Ngự thiếu sẽ có thịt ăn !! Ha ha

”

” Đúng vậy ! Đúng vậy ! Cát Nhân Đường thiếu đông gia, J thành không ai không biết, chính là người trong mộng của toàn bộ các thiếu nữ xinh đẹp khuê các trong thành a, ha ha

”

Cái gì? Ăn chơi trác táng? Ngài nói đúng một nửa. Không học vấn không nghề nghiệp? Này, ngài sao có thể oan uổng cho Ngự thiếu của chúng ta? Theo như lời nói của Ngự lão gia tử thì Ngự Tử Tiên chính là truyền nhân của Dược vương! Đó là được ông trời ưu ái. Đừng thấy cậu ta từ nhỏ nhìn thấy sách liền ngủ, cứ đến trường là đau đầu, đi thi toàn trượt, nhưng đối với các loại dược liệu chỉ cần nhìn thấy hoặc qua một lần thì sẽ nhớ mãi không quên, lần sau nhìn thấy có thể nói ra tên, đối với các loại dược hoàn nghe tên là có thể nói ra nó gồm bao nhiêu vị thuốc. Đây là cái gì? Đây là thiên tài! Nhìn thấy sách liền ngủ so với điều này đã là gì. Ngự lão gia vì điều này đã không quản ngại khó khăn mà đem toàn bộ y thư, dược thư, phương thuốc có trong nhà ngày ngày đêm đêm đọc bên tai Ngự Tử Tiên. Cậu nghe đến mức nằm tai, hơn nữa đối với các loại dược y vừa nghe là có thể nhớ ngay. Nói đến cũng thật kỳ quái. Bài khóa thì không bao giờ nhớ được, thế mà đối với các phương thuốc thì lại có thể đối đáp một cách trôi chảy a.

Theo như Ngự Tử Tiên nói, cậu đáng lý không nên lấy là Ngự Tử Tiên mà phải là Ngự Bảo Nhi! Từ khi Ngự Tử Tiên sinh ra thì cậu chính là báu vật trong bảo khố của Ngự gia. Bởi vì Ngự lão gia tử đem y đau đến tận xương, sưng đến tận trời a. Nhìn cái tên của hắn thì biết, Tiên vừa là long tiên – nước dãi của rồng, đó chính là cực phẩm trong cực phẩm, nhưng tiên cũng là hy vọng kế thừa mong đợi của tổ tiên. Ngự đại thiếu gia từ nhỏ đã tắm bằng dược liệu, ăn cơm bằng dược thiện, thân thể là do Ngự lão dược vương tự tay điều trị. Đừng nhìn nhi tử cậu ta da dẻ trắng trẻo như trứng gà bóc, vóc người tinh tế, đây là hoàn toàn là do sống an nhàn sung sướng không thường xuyên rèn luyện tạo thành, thế nhưng sức khỏe rất tốt, từ nhỏ đến lớn chưa từng mắc qua bệnh nào.

Đều nói không nên nuông chiều tiểu hài tử, đối với sự trưởng thành của chúng không tốt, nhị thúc của cậu mong chờ cậu lớn lên đến mức cổ cũng sắp dài ra nhưng Ngự thiếu của chúng ta đều sống vô cùng thoải mái, khỏe mạnh lớn dần, khuôn mặt nhỏ nhắn trắng hồng, nhìn chỉ hận không được cắn một miếng.

Tác giả có lời muốn nói: vô nghĩa không nói nhiều, cầu thân các loại duy trì. Cảm tạ thân duy trì bao dung, bái cầu văn minh lời bình, nhẹ nhàng chụp nga

Lee: Đã beta. Chờ mòn mỏi luôn

2. Chương 2

Muốn nói đến khuyết điểm của Ngự đại thiếu, chuyện đến trường không nhắc đến, người ta là Cát Nhân Đường thiếu đông gia, cần phải có văn bằng để làm chi? Cái gì? Người nói thiếu tầm nhìn? Mỗi ngày mang một đám người ăn của hắn uống của hắn, tiêu tiền không khác gì nước chảy mây trôi? Kia Cát Nhân Đường gia đại nghiệp đại, mà cũng không nhắc đến chuyện này! Phải nói tiếp, Ngự thiếu chính là J thành công

tử ca anh tuấn nhiều tiền, dùng lời của cậu ta nói đó là “Duyệt vô số người, trong Vạn Hoa tùng, một phiến lá cũng không dính thân”.

Chính là lần này, Ngụy Tử Tiên gặp chuyện xui xẻo, và Ngụy thiếu ở trong tình trạng hoàn toàn thất thủ.

Đó là một đêm say rượu, Ngụy thiếu vừa mới chuồn ra cửa sau Kim Quế phường. Đó là một cái hẻm nhỏ hẻo lánh, bất đồng với bên trong ngập trong vàng son, nghe hồng hương thơm, nơi này có sự yên tĩnh ngọt ngào âm ấm, nam nữ ái muội, này hết thấy hết thấy đều rất thích hợp để làm một chuyện !

Đúng vậy! Ngụy thiếu bị đánh cướp! Xác thực nói là bị hai nam một nữ uy hiếp một chút, cướp đi tiền trên người, bởi vì tiền không nhiều lắm (T_T hiện tại ai còn mang tiền a, đều dùng thẻ) nên rất không nhân tính đem những thứ có thể lấy đi tỷ như đồng hồ trang sức đều lấy đi rồi, ngay cả đôi giày Italy thủ công đính chế da trâu cũng không buông tha.

Khi Ngụy thiếu say rượu cộng thêm một khuôn mặt bầm tím như đầu heo tỉnh lại, mông lung trước mắt xuất hiện một thiên sứ. Thị lực khôi phục! OMG! Đây tuyệt đối là thiên sứ như người ta nói, tóc dài phiêu dật, đôi mắt động lòng người, khuôn mặt nhỏ nhắn lóe ánh sáng thánh mẫu. Quan trọng nhất là có một cổ mùi thơm ngát đánh tới, nga, đó là hương vị được thảo, tươi mát, tự nhiên, không giống mùi nước hoa như mùi người chết, làm cho Ngụy thiếu tâm can đều bùm bùm hưng phấn.

“Không thể tưởng được... Em không trang điểm mà lại thật mê người, a ~ mê hoặc tôi đến hôn mê...” Một bên xoa huyết thái dương, Ngụy Tử Tiên còn không quên khen tặng mỹ nữ, “Tê... Tôi hẳn là không phải tối hôm qua quá nhiệt tình chứ, nga ~ như thế nào cả người đều đau! Tê ~ a ~~ có phải hay không tôi gặp tai nạn xe cộ ?”

Mỹ nữ mờ mịt nhìn Ngụy Tử Tiên, nga ~ dừng dừng ánh mắt ngây thơ ngập nước như vậy nhìn ta. ”Khụ ~ Tôi gọi là Ngụy Tử Tiên, em có thể gọi tôi là Tử Tiên... Em ~~ em vẫn là không nên thay đổi kiểu trang điểm này, vẫn là không trang điểm đẹp hơn, đúng rồi, em tên là gì?”

“Ngụy Tử Tiên?”

Nga, OMG, thanh âm này quá ngọt ngào, ôn nhu hô tên Ngụy Tử Tiên, Ngụy thiếu hoàn toàn thất thủ. Mỹ nữ mỉm cười cười, “Xin chào, tôi gọi là Tô Nghiên, tôi nghĩ anh đã nhận sai người rồi.”

Tô Nghiên... Tổ nhan! Nga, tiểu mỹ nhân tên Tổ Nhan a!

“Từ từ... A? Tôi nhận sai người? Chúng ta không phải đêm qua...” Lúc này đổi lại là Ngụy Tử Tiên mơ hồ.

“Đêm qua, tôi từ lúc công hội sở tan tầm, trên đường trở về gặp anh ngã vào trong ngõ hẻm, lại bị thương, anh lại say quá lợi hại cho nên tôi đã kêu bạn trước hỗ trợ đem anh mang về đến đây, anh... không sao chứ?” Tô Nghiên vẽ mặt thân thiết.

“A? Tôi bị thương? Tê ~~” Sờ sờ mặt, nháy mắt thanh tỉnh không ít, xoay người đi đến trước tấm gương, “Nga! ! ! Khuôn mặt anh tuấn của ta! Khuôn mặt người gặp người thích, hoa gặp hoa nở của ta a! Là kẻ nào làm tổn thương gương mặt của, nếu để ta tìm ra ta nhất định lột da của người...”

Xuy ~~ , nhìn Ngụy Tử Tiên lăm lăm bầu bầu cộng thêm biểu tình vô cùng phong phú, Tô Nghiên cười ra tiếng, “Ha ha ~ anh thực thú vị!”

“...” Nga, trời ạ, thiếu chút nữa đã quên nơi này còn có nữ thần!

“Ngạch ~~ mỹ nữ, nga không, Tô tiểu thư, cảm ơn em đã cứu tôi, tôi kỳ thật rất tuấn tú, đừng nhìn tôi như bây giờ! Đúng rồi, em muốn gì liền nói với tôi, tôi nhất định báo đáp em, đương nhiên lấy thân báo đáp tôi cũng đồng ý, chỉ cần em vui là được... Ha ha ~~ “

Nhìn đầu heo Ngụy Tử Tiên lỗ mãng này, đầu lông mày thanh tú hơi nhíu, “Được rồi, tôi không cần anh báo đáp, cứu anh là vì nhìn anh thật đáng thương, nhìn anh cũng không có chuyện gì, anh cũng nên về nhà đi bệnh viện nhìn xem đi~~” Tô Nghiên nói xong đứng dậy, rất có tư thế tiễn khách.

“Ai ~~ không vội mà, nhà tôi mở hiệu thuốc bắc, không cần phải đi bệnh viện.” Mắt thấy mỹ nữ tư thế đuổi khách, “Tô tiểu thư, tôi còn không biết số điện thoại của em đâu, lưu một cái đi, nếu không em nhớ của tôi cũng được ~~ “

“Không cần, anh về sau cẩn thận một chút là được, nếu tôi lại nhìn thấy anh như vậy một lần nữa cũng sẽ không giúp đỡ anh.” Tô Nghiên đem đầu heo Ngụy thiếu nửa đẩy nửa thỉnh ra khỏi cửa nhà trọ, “Anh đi nhanh đi, chờ bạn cùng phòng của tôi trở về nếu nhìn thấy thì rất không tốt ~”

“Ai ~” Gãi gãi đầu, đây là lần đầu tiên Ngụy Tử Tiên bị một cô gái đuổi ra khỏi cửa, trong nhất thời không kịp phản ứng. ” Tô Nghiên ~ Tô tiểu thư ~” Gõ cửa, bên trong không chút động tĩnh...

Qua năm phút “Tô Nghiên ~”

“... Anh thế nào còn không đi nha, tôi sẽ không cho anh số điện thoại.” Ngữ khí bất đắc dĩ mang theo phiền chán.

“Tôi... Cho tôi mượn tiền về nhà đi, di động của tôi cũng mất rồi ~ Tôi lại không có giày, như thế nào cũng phải cho tôi mượn nha...” Ngụy thiếu oán niệm nhìn cánh cửa.

“...”

Qua 2 phút, khe cửa lòi ra 50 đồng tiền, “Anh đi nhanh đi.”

“Ha ha, em thật tốt, ta ngày mai tới tìm em trả tiền lại a! Em nên mở cửa cho tôi a!” Có cá tính, ta thích, Ngụy thiếu mỹ mãn chạy đi.

Ngụy Tử Tiên sẽ không nói cho bất luận kẻ nào, ngày đó cậu vì không có tiền lẻ cũng không có điện thoại, không thể gọi cho quần gia tới đón, còn bị bác gái tiệm bán lẻ đồ ăn đập hai cước...

Vì 50 đồng tiền kia, đã được cậu hảo hảo lưu trữ lại làm kỷ niệm.

Tác giả có lời muốn nói: đừng nóng đừng nóng

Ê duyệt tờ có lời muốn nói: Cái chương này thiệt là khó hiểu, chém hơi nhiều, mong mọi người thông cảm a

~P/s: Nghe lời sư huynh đổi cách xưng hô, các chương sau sẽ đổi từ từ.

3. Chương 3

Chương 3

“Tô Nghiên ~ vì cái gì? Tôi... Tôi đối với em tốt như vậy!” Bám chặt mép lan can thuyền, Ngụy Tử Tiên gắt gao trừng mắt nhìn nữ nhân cậu yêu.

“Thực xin lỗi, thực xin lỗi, Tử Tiên... Em ~ em yêu anh!” Tô Nghiên khóc đến lê hoa đá vũ nhìn cậu, “Đừng trách em, em thật sự yêu anh... Là Ngụy Hồng Ngạn muốn hại anh! Không phải em ~ không phải...”

“Nhị thúc? Nghiên ~ em giúp tôi đi lên, chúng ta chậm rãi nói! Nghiên ~ tôi sắp không giữ được rồi, cứu tôi! Cứu tôi! !” Ngụy Tử Tiên vẫn ôm hy vọng, đó là cô gái duy nhất cậu yêu thật lòng trong cả đời này, cho dù thừa dịp cậu chưa chuẩn bị đẩy cậu xuống biển, cậu hiện tại cũng vẫn là yêu nàng...

“Nghiên ~ em muốn cái gì tôi đều có thể cho em, thật sự, Nhị thúc ra điều kiện gì với em tôi đều có thể đáp ứng giống như thế!”

“Không ~ anh không biết! Từ nhỏ mẹ em đã cùng nhân tình chạy mất, ba ba suốt ngày đánh chửi em để hết giận, em thực cố gắng học tập, hy vọng có thể thay đổi hết thấy!” Tô Nghiên giống như lâm vào hồi ức, ánh mắt đăm đăm nhìn về biển rộng phía ngoài xa, “Về sau lại vì trả nợ cho ba ba mà tới hội sở tư nhân cao cấp công tác, anh có biết đó là địa phương như thế nào hay không! Em... Em mệt mỏi quá!”

“Là Ngụy Hồng Ngạn đã cứu em, ông ta nuôi em, giúp em đến trường, cho em hết thấy những gì em muốn, cũng là ông ta nói với em anh thích nhất hương vị được thảo... Em ~ em nhất định phải nghe lời ông, bằng không em cái gì cũng đều không có, còn phải trở lại cái địa phương dơ bẩn kia, tất cả mọi người sẽ biết rằng em đã từng ở nơi đó, em không cần! Em không cần! !” Tô Nghiên kích động vừa khóc vừa lui về phía sau hai bước, sợ chính mình mềm lòng, nàng biết người nam nhân này là thật tâm yêu nàng.

“Nghiên ~ giúp tôi đi lên, tôi sẽ cưới em làm vợ, sẽ không để cho em phải trở lại cái địa phương kia, sẽ không ~ tin tưởng tôi, tôi sẽ cưới em! !” Cánh tay đã muốn chết lặng, thân tàu bóng loáng không có nơi nào có thể mượn lực để bò lên trên, MD, không thể tưởng được du thuyền tư nhân ông nội mấy tháng trước tặng cho cậu này là lại nơi cậu táng thân!

“Cưới tôi? Đừng gạt tôi, những kẻ có tiền như mấy người chính là như vậy! Tôi đã thấy nhiều lắm rồi, anh có thể thuyết phục ông nội cho anh cưới một nữ nhân như tôi sao? Nhị thúc anh sẽ đem quá khứ của tôi nói ra hết!” Tô Nghiên càng nói càng kích động, “Không, anh sẽ không cưới tôi, nhà các người sẽ không để cho anh cưới một cô gái như tôi! Chỉ cần anh chết, Ngụy Hồng Ngạn sẽ cho tôi một số tiền lớn, còn có thể đưa tôi đi Mỹ Quốc, để tôi làm lại cuộc đời! Thực xin lỗi ~ Tử Tiên ~ thực xin lỗi...”

Khí lực như bị hút ra khỏi thân thể, ngón tay chết lặng từng chút thoát ly lan can. Tôi sẽ chết sao? Sẽ chết như vậy? Khốn kiếp, bọn thiếu gia không muốn chết! Vì cái gì lại như vậy?

Ngay một khắc khi thân thể rơi xuống, Ngụy Tử Tiên vẫn gắt gao nhìn chăm chăm Tô Nghiên đứng trên boong thuyền, nàng khóc thực thương tâm, ha ha ~ thẳng đến giờ khắc này, vẫn là ánh mắt hồn nhiên vô tội như vậy, tôi ~ hận em! !

Nước biển lạnh như băng theo xoang mũi xâm nhập thân thể, ý thức dần dần mất đi, biển đêm nguyên lai lại đen và lạnh như thế! Phổi tràn đầy nước biển, thật là khó chịu! Thở không nổi! !

...”Ông già! Tôi đã yêu một cô gái! Thế nhưng nàng lại đem tôi đuổi ra ngoài! Nàng...” Ngụy Tử Tiên hưng phấn mà kể lại câu hôm nay như thể nào gặp được một nữ nhân, nàng không giống với những cô gái cậu từng hẹn hò trong dĩ vãng, nàng thật tinh thuần, thật đẹp!

“Thằng nhóc thối, mày bình thường toàn kết giao với nhữn đứa con gái không đứng đắn, mở miệng liền bày ra dáng vẻ lưu manh, làm mấy cô gái tốt đều bị dọa chạy!” Ngụy Thanh Sam cười mắng, thần tình tràn ngập sùng nịch.

“Ông già, ngài cũng hiểu được nàng là một cô gái tốt đúng không, nàng đã cứu tôi, ông xem tôi bây giờ trông không khác gì đầu heo, trên người cũng không có tiền! Nàng không biết tôi là ai, còn cứu tôi, na ~ nàng nhất định là một cô gái tốt đúng không? Đúng không! !”

“Thằng nhóc thối không biết tốt xấu! Về sau bị người ta lừa gạt cũng đừng trở về tìm ta khóc lóc than thở đấy, muốn trách thì tự trách mình không biết nhìn người!”

“Ngụy thiếu tôi là ai chứ! Chê cười ~ ha ha, tôi chính là được vương tương lai a! Ha ha!”

Ý thức càng ngày càng mơ hồ... Ông già! Tôi đã nhìn nhầm rồi! Tôi thực chỉ muốn ~ thực chỉ muốn trở về khóc nhè nha! ! Ha ha ~ nhớ ông như thế nào giờ gây đánh tôi ,đánh cho cái P nở hoa, có lẽ... Có lẽ như thế trong lòng liền không đau đớn như vậy! Thực xin lỗi ngài! Ông nội...

Ngụy Tử Tiên giống như lâm vào trong bóng đêm vô tận, toàn thân lạnh như băng, nghe không được thanh âm gì, cảm giác này làm cho cậu sợ hãi, chết tiệt! Như thế nào còn không chìm luôn đi! Thật là khó chịu! Mau để tôi chết đi! Nhanh đi! Đây là ý nghĩ duy nhất xuất hiện trong đầu trước khi Ngụy Tử Tiên mất đi ý thức...

~“Tê ~” Thân thể hảo trầm trọng, không có một chỗ nào không đau xót, Khốn! Ai TM lại ở thời điểm ta uống rượu mà đánh ta! Xem ra lần trước mấy người kia xử lý còn chưa đủ ngoan! Chờ ta tìm ra, ta đánh chết nhà người !

Ngụy Tử Tiên mơ mơ màng màng nghĩ, mí mắt nặng trĩu đến khó có thể mở ra, cố gắng mở ra một cái, mây mù mệnh mông, tựa hồ là buổi sáng. MD, “Người tới a ~ có ai không...” Cổ họng giống như mấy trăm năm không được uống nước, khàn khàn còn có thêm vị rỉ sắt!

Thực TM, từ trước tới nay trừ bỏ Tô Nghiên cứu cậu lần đó... Từ từ, Tô Nghiên? Đúng rồi, cậu không phải đang dùng tân du thuyền ông nội đưa mang theo Tô Nghiên cùng nhau hưởng một đêm lãng mạn trên biển đó sao? Như thế nào lại bị người đánh ?

... Du thuyền ~ Tô Nghiên...

“Tê ~” Cả người đau nhức, chính là toàn thân đổ mồ hôi lạnh lại làm cho Ngụy Tử Tiên thanh tỉnh vài phần, đúng vậy, cậu không phải bị Tô Nghiên đẩy xuống biển sao? Nằm mơ? Không đúng! Cảm giác nước biển lạnh như băng tràn vào phổi chân thật như vậy mà !

Chẳng lẽ cậu được người cứu ? Không chết? Lucky! Tử nữ nhân! Xem gia trở về như thế nào giết chết cô! Còn có Ngụy Hồng Ngạn! Hảo Nhị thúc của ta a ! !

Mặt trời dần dần lên cao, nắng ấm dào dạt, xem ra đã là giữa trưa. Ngụy Tử Tiên rốt cục khôi phục được chút thể lực, chậm rãi hoạt động thân mình, cố gắng đem tay trái bám trụ một thân cây để đứng lên.

Kỳ quái ~ cậu đây là bị đưa tới chỗ nào đây, rừng rậm? Nhìn đại thụ cao che trời, đúng vậy, chính là loại đại thụ nhìn không tới đỉnh, chạc cây thưa thớt, lá cây rất nhiều, trong trí nhớ chưa từng thấy qua loại cây nào giống thế này!

Ngụy Tử Tiên nghi hoặc, N đảo chung quanh có loại địa phương này sao? Chẳng lẽ cậu phát hiện giống cây mới? Những thứ khác cậu không dám nói, đối với thực vật, trên địa cầu không tính mấy loại hiếm thấy, Ngụy thiếu cậu không có loại nào cậu lại không biết !

Ai ~ mặc kệ, trước khi trời tối nhất định phải tìm được người cứu.

Nhặt một nhánh cây chắc khỏe, Ngụy Tử Tiên gian nan bước hai bước, nên đi đâu đây? A ~ là tiếng nước chảy, hảo khát a, trước tìm được nguồn nước rồi nói sau, nếu đi dọc theo dòng nước khả năng sẽ tìm được đường đi ra ngoài!

Theo tiếng nước chảy dần dần rõ ràng, đi không bao lâu liền nhìn thấy phía trước khoảng 100m có con sông nhỏ. Ngụy Tử Tiên bất chấp toàn thân đau đớn, liền chạy nhanh tới bờ sông, một đầu chui vào trong nước.

Nước sông trong suốt thấy đáy, “A ~~ thoải mái! ! Thật thích! !” Đây nước cũng thật ngọt nha, hoàn toàn không ô nhiễm, cái gì nông dân sơn tuyền quả thực không khác chút nào! Cổ họng khô khốc được cứu vớt, lại nhìn bàn tay bẩn hề hề, sự thực thì, toàn thân đều là bẩn hề hề, còn nữa, ai thừa dịp cậu hôn mê lột quần áo cậu! ! ! ! Kháo! ! ! (=__=b hiện tại mới phát hiện, người cũng quá chậm chạp đi!)

Dùng nước sông tắm rửa, nhất thời nhẹ nhàng khoan khoái rất nhiều, “Tê ~ bị thương nhiều như vậy!” Nhìn cánh tay bầm một khối, tím một khối, cũng có vết thương miệng đã ngừng chảy máu. Nhất định là thời điểm ngã xuống biển thì bị thương sau đó theo dòng hải lưu mà trôi tới trong rừng ! (người tốt cuộc là có bao nhiêu trì độn a!)

Đúng rồi, mặt không có bị thương chứ? ”Khuôn mặt anh tuấn của mình không thể bị hủy a...”

Một bên than thở một bên Ngụy Tử Tiên đem mặt hướng mặt nước nhìn xuống. Nhìn ảnh ngược trong sông, Ngụy Tử Tiên sửng sốt... Không biết qua bao lâu, phục hồi tinh thần lại, vỗ miệng chính mình hai cái giúp bản thân thanh tỉnh, dùng sức xoa bóp ánh mắt: “Áo giắc, nhất định là hoa mắt, mình như thế nào lại...”

Ảnh ngược trong nước lại làm cho cậu sửng sốt! ! ! ! ! Đây là ai? ? ? ? Tuy rằng mặt sông có nhỏ nhỏ sóng gợn, nhưng vẫn là có thể nhìn đến vô cùng rõ ràng hình ảnh một tiểu mỹ nhân, đúng vậy! Tiểu mỹ nhân! !

Tóc ngắn màu đen, mày liễu dài nhỏ, mắt hạnh, cái mũi tú đỉnh, còn có cái miệng ngốc ngốc mở lớn! ! ! !

Tay phải run rẩy nâng cái cằm đang rơi xuống, bóng người trong sông lập tức trở nên càng thêm linh động động lòng người! ! ! Từ từ... Người kia là ai? Cậu sao? Nhìn kỹ, là có như vậy bảy tám phần tương tự, được rồi, sáu bảy phần...

Ngụy Tử Tiên thừa nhận người trong nước so với cậu xinh đẹp hơn! Nhưng thấy thế nào cũng giống như em gái thất lạc của cậu a! ! ! Nhắm mắt lại, tay phải run rẩy sờ ngực, hô ~~ bằng phẳng a! ! Hoàn hảo hoàn hảo, nhẹ nhàng thở ra, Ngụy Tử Tiên ngã ngồi trên mặt đất, là nam nhân! ! !

“Ân ân ~ đúng đúng ~” Ngụy thiếu luôn luôn vô tâm vô phé than thở, rất nhanh từ trong đả kích thật lớn thoát ra, nhất định là cậu chết, sau đó... Cái kia gọi là gì nhỉ, tá thi hoàn hồn! ! Đúng! Chính là như vậy, linh hồn chuyển hoá thôi, trên tivi đã từng thấy qua! Không có việc gì, người này giống cậu , chính là có

điểm thanh tú thôi, cậu nghĩ ông nội khẳng định sẽ không để ý đại tôn tử của ngài biến đẹp đâu ! Như thế nào cũng so đã việc chết đi tốt hơn nhiều!

Nghĩ thông suốt Ngụy thiếu lại tiếp tục rửa mặt rồi chống nhánh cây một lần nữa đứng lên, liền dọc theo dòng sông đi xuống phía dưới. Hướng dẫn du lịch dã ngoại từng nói qua, nếu ở trong rừng rậm lạc đường, dọc theo sông là đi là có thể đi ra!

Tin tưởng vững chắc đại nạn không chết tất có hạnh phúc cuối đời Ngụy Tử Tiên vừa đi vừa nguyên rửa Ngụy Hồng Ngạn cùng Tô Nghiên đối cầu nam nữ này! Hoàn toàn xem nhẹ mới vừa rồi thái dương công công còn ở giữa không trung lúc này lại đang dần khuất về hướng đông...

Tác giả có lời muốn nói: cầu cất chứa ~ bình luận

~ hiên ngang ngang

Ê duyệt tở có lời muốn nói: vẫn như cũ, văn gì khó hiểu quá chừng, tiếp tục chém gió a

~P/s: Đã thay đổi cách xưng hô, nhưng mà ‘nhị thúc’ thì có nên đổi thành ‘bác hai’ không nhỉ, hay là để nguyên ta?

4. Chương 4

Chương 4

Mắt thấy sắc trời bắt đầu tối, Ngụy Tử Tiên nghĩ: xem ra hôm nay là không thể đi ra tìm người, bụng đã muốn kháng nghị lâu rồi, phải tìm biện pháp lấp đầy bụng trước mới được!

“TMD, nước sông trong như vậy thì có ích lợi gì, ngay cả một con cá cũng không có!” Rồi đi bờ sông, hướng trong rừng tìm xem đi!

“Trái cây trên cây này...” Ngụy Tử Tiên ngẩng đầu nhìn đại thụ cao che trời kia, “Quên đi, vẫn là tìm nắm đại thôi...”

Ngụy thiếu đuổi thất lưng một bên cẩn thận tìm kiếm thực vật một bên bắt giắc nghi hoặc. Khu rừng này cũng thật lạ, cậu ngày trước còn không phải bị ông nội buộc nhận thức thảo dược, phân biệt dược liệu sao, khi lớn lên cũng cùng ông nội đi qua không ít thâm sơn cùng cốc tìm dược thảo. Nhưng thực vật trong rừng này như thế nào cậu một cái cũng không nhận thức, kỳ quái!

Mà ngay cả cây cỏ ở trong này cũng đều dài hơn nơi khác, nhẹ, mềm mại xanh biếc, nhưng lại dẻo dai vô cùng, nghĩ nhớ một gốc cây cũng là không dễ, làm cho cậu ngay cả cơ hội nhỏ cỏ ăn cũng không có! Ngay cả hoa cũng vậy...

A ~ cách đó không xa một đám bụi cây hấp dẫn sức chú ý của Ngụy Tử Tiên. Lùm cây thấp lùn bị thạch nham che khuất, phát triển xanh tốt, bên trên có mấy khỏa trái cây giống như quả hồng!

Ngụy Tử Tiên vài bước đi qua, cẩn thận quan sát. Kỳ quái? Tuy rằng Ngụy Tử Tiên dám cam đoan cho tới bây giờ chưa thấy qua loại thực vật này, nhưng trong tiềm thức tựa hồ biết loại quả này là có thể ăn được, không có độc!

Cậu thân thủ tránh đi những khối nham thạch vụn vỡ trên đường đi, hái xuống một khỏa trái cây màu đỏ, nắm trong tay ôn nhuận mang theo một cỗ cảm giác thân thiết khó có thể nói thành lời, đặt ở dưới mũi, có một cỗ hương vị ngọt lành, ân, hẳn là không thành vấn đề!

Dùng tay cẩn thận chà lau sạch sẽ, cắn một miếng nhỏ, này... Nhai nhai rồi liếm liếm, này rõ ràng chính là cầu kỷ thôi! Cùng cầu kỷ giống nhau, ăn có vị giống như ăn nho, hơi nước sung túc, ề ề ngọt ngào ! Chờ đến lúc kịp phản ứng, Ngụy Tử Tiên mới phát hiện chính mình đã muốn ăn hết khỏa trái cây màu đỏ kia rồi !

Không biết có phải là ảo giác hay không, Ngụy Tử Tiên cảm giác có một cỗ ấm áp, cảm giác rất thoải mái theo dạ dày tản ra, chảy vào tứ chi bách骸. Thể lực cạn kiệt quá độ tựa hồ cũng theo đó mà chậm rãi khôi

phục, “Ai? Thật sự là một loại trái cây thần kỳ!” Lập tức ăn thêm hai khẩu mới thỏa mãn ngồi xuống dựa vào thạch nham nghỉ ngơi.

Cẩu kỷ, là loại dược liệu bổ dưỡng thường dùng đến nhất, tính bình vị ngọt, có tác dụng bổ gan thận, nhuận phổi, mạnh gân cốt, dùng chữa chân tay yếu, mỏi, mắt mờ, dạ dày yếu... Ngụy Tử Tiên yên lặng nhớ lại Bách thảo kinh như thế nào giới thiệu về câu kỷ, nhưng bình thường câu kỷ lớn nhất cũng chỉ lớn như quả anh đào, hơn nữa tính ôn, dược tính không mạnh, thích hợp dùng để chữa bệnh trường kỳ, dược thiện bổ dưỡng, ngắn hạn cũng không có tác dụng rõ ràng như vậy a! Chẳng lẽ đột biến gen? Không chỉ có bộ dáng thay đổi, dược tính cũng trở nên mạnh hơn?

Thoáng rồi rầm, “Quên đi, dù sao cũng là thứ tốt, nếu chưa thấy qua, mang về cho ông nội nghiên cứu một chút là được rồi, hắc hắc!” Ngụy Tử Tiên cho tới bây giờ sẽ không vì sự vật cậu không nghĩ ra tồn nhiều tế bào não, vì thế đứng dậy, thư giãn gân cốt, tuy rằng vết thương trên người vẫn là có chút đau, nhưng thể lực khôi phục không sai biệt lắm, thật sự là thần kỳ nha, bụng dưới tựa hồ ấm áp, cảm giác thực thoải mái, ân, ngày mai nhất định phải mang nhiều thứ quả này trở về a! ! !

Ngụy Tử Tiên nhặt một chút cỏ khô lá khô, tìm địa phương hơi trống trải gần bờ sông, tính toán buổi tối đốt lửa trại gì đó, giống như đóng quân dã ngoại trước kia!

Mặt trời lặn, ánh chiều tà nhuộm hồng bầu trời, trong chốc lát trời sẽ tối đen, Ngụy Tử Tiên rút cục thu thập xong cành cây cùng cỏ khô, ngồi dưới đất thở một chút, lau mồ hôi trên đầu.

Khu rừng này chẳng lẽ cấu tạo và tính chất của đất đai đặc biệt phi nhiêu? Đừng nói cây cỏ thụ cao nhìn không tới đỉnh, mà ngay cả này đây leo a bụi cây a, đều thô cứng dị thường, muốn tìm chút củ để đốt lửa có chút khó khăn!

Nhìn đóng củi được chất cao, Ngụy Tử Tiên thực vừa lòng, “Có lửa trại buổi tối sẽ không sợ có dã thú tập kích, tuy rằng cho đến hiện tại ngay cả muỗi cũng không thấy! Nhưng phải biết rằng mãnh thú đều là thường lui tới vào ban đêm, ai ~ đáng tiếc không có cá, nếu nướng cá...” Ngụy Tử Tiên một bên nuốt nước miếng một bên thân thủ tìm kiếm... A! ! ! ! Củi đầu nhìn cái quần rách nát trên người, không đâu! ! Không có bật lửa! ! ! OMG~~ lửa trại của ta a! ! !

Sau nửa giờ, Ngụy Tử Tiên quyết đoán buông tha cho việc đánh lửa!”Không có biện pháp, ai ~~ vẫn là nên tắm rửa đi ngủ thôi!” Mang cỏ khô hơi cùng lá khô trải thành giường, thừa dịp phía chân trời còn một chút ánh chiều tà đến bờ sông không xa rửa sạch mặt, súc miệng xong Ngụy Tử Tiên mới chậm rì rì đi trở về, nằm ở trên cỏ khô, nhìn lên không trung.

Không biết tại sao, tuy rằng trong lòng Ngụy Tử Tiên luôn luôn cố gắng trốn tránh, nhưng mà cổ bất an thần nhiên vẫn không tài nào loại bỏ đi được, “Ông nội ~ Tôi... còn có thể về nhà đi?” Về nhà, chỉ cần sống sót là cậu có thể về nhà! Mặc kệ cậu ở đâu, cậu vẫn muốn trở về! !

Trong lòng kiên định muốn về nhà, tựa hồ cũng an tâm rất nhiều, có lẽ là do thân thể đau xót cùng hôm nay thật sự quá mệt mỏi, Ngụy Tử Tiên không trong chốc lát liền ngủ thật sâu.

Sáng sớm gió có chút lạnh, trong rừng im ắng, chỉ có tiếng nước chảy, cùng âm thanh rất nhỏ của gió thổi cỏ cây, không có chim hót, cũng không có côn trùng kêu vang.

Ngụy Tử Tiên là bị đông lạnh đến tỉnh, “Hắt xì ~~” hắt hơi một cái, xoa bóp ánh mắt, xoay người ngồi dậy.

“Ha?” Hoạt động tứ chi, gió lạnh thổi qua làm thanh tỉnh vài phần, “Thật là kỳ quái...” Nhìn trên cánh tay, trên đùi xanh tím thiếu hơn phân nửa, chỉ để lại một chút hồng ửng.

Ngụy Tử Tiên vò đầu, than thở đi đến bên bờ sông. Nước sông mặc dù có điểm lạnh, nhưng dùng để rửa mặt lại giúp nâng cao tinh thần, vốc một ngụm nước ngửa đầu súc miệng.

“Phốc! ! ! ! ! Khụ ~~ khụ khụ

” phun ra một ngụm nước, ho khan, Ngụy Tử Tiên hướng về phía không trung trừng lớn mắt! ! !”A ~~ mình nhất định là đang nằm mơ, mặt trời... Mặt trời như thế nào mọc ở hướng tây a! ! ! !

Ở cánh tay cùng trên đùi nhéo hai cái, Ngụy Tử Tiên bị ai phát hiện đây là sự thật!

“Trời ạ, ở thời điểm mình ngủ rồi cuộc là đã xảy ra chuyện gì? A ~ không được! Tuy rằng thế giới điên cuồng như thế, nhưng mình không thể luống cuống, mình phải bình tĩnh! Bình tĩnh! ! !”

Làm tốt một phen tự an ủi, Ngụy Tử Tiên quyết định mặc kệ, dù như thế nào thì về nhà vẫn là quan trọng nhất! Đúng rồi, trích hồng quả! Nếu hôm nay không thể đi ra ngoài, ít nhất sẽ không đói chết! Nghĩ liền hướng bụi cây hồng phát hiện ngày hôm qua đi đến.

Ngụy Tử Tiên may mắn chính là, bộ quần áo rách nát này vẫn rất là có lợi, ít nhất áo đủ dài, cùng cái váy giống nhau! Mở vạt áo đem hồng quả đặt ở bên trong, lưu loát buộc lại ở bên hông, “Ha ~OK, bản thiếu chính là thông minh...”

Đi dọc theo con sông hơn nửa ngày, nhìn mặt trời trên không trung lặn dần về hướng đông, phỏng chừng là đã qua chính Ngọ. Ngụy Tử Tiên đang lo lắng có nên ngồi xuống ăn một chút gì đó, nghỉ ngơi một chút rồi lại đi tiếp hay không.

Đột nhiên trên đỉnh đầu có đồ vật gì đó xẹt qua, tốc độ cực nhanh, Ngụy Tử Tiên còn không có thấy rõ là cái gì nó đã biến mất khỏi tầm mắt!

Máy bay? Chắc không phải đâu, bay thấp như vậy... Từ từ ! Nó là phi qua dưới mặt đất ! Phía dưới có gì sao? ! !

Nghĩ vậy, Ngụy Tử Tiên thất lực không nổi, chân không đau, cũng không đói bụng liền hướng phía dưới chạy tới! Tầm mắt nhất thời rộng mở! Ngụy Tử Tiên lúc này mới phát hiện nguyên lai là mình ở trong một tòa thành không lớn lắm trên núi, ngoài khu rừng thì trên sườn núi không có cây cối, chỉ có cỏ xanh cùng hoa dại!

Nhưng này cũng không phải trọng điểm! ! ! Dưới chân núi kia vậy mà lại là một tòa thành! ! ! Đây quả thực làm cho Ngụy Tử Tiên vui vẻ đến mức muốn bay lên ! !

Hướng tới tòa thành, Ngụy Tử Tiên từ chạy như điên đến đi thong thả... thẳng đến lúc mệt đến gần như gục xuống mới rốt cục tới quốc lộ ngoài thành!

“Hô ~ nhìn ~ không ~ xa! Như thế nào lại xa như vậy

a! !” Ngụy Tử Tiên thở hổn hển, ngẩng đầu nhìn lên tường thành đồ sộ.

Trời ạ ~ phỏng chừng phải cao hơn trăm thước a! ! Mặt trên che kín lưới sắt... Ngụy Tử Tiên dám khẳng định lưới sắt kia thông điện cao thế ! Còn có mấy chỗ có dấu vết bị cháy đen!

“Này không phải là căn cứ quân sự bí mật hoặc là ngục giam bí mật gì đi! ! !” Nhìn vài cái thủ vệ cao lớn cách đó không xa, mặc bộ rằn ri chưa từng thấy qua, Ngụy Tử Tiên nuốt nuốt nước miếng, kiên trì tiến lên, tìm vị thủ vệ có tướng mạo có vẻ không có tính công kích nhất, “Cái kia

vị đại ca này! Xin hỏi đây là nơi nào?”

Thủ vệ nhìn thiếu niên rón ra rón rén đi tới, quần áo rõ ràng là một bản dân, nhưng bộ dạng lại phá lệ trắng nõn, bộ dáng cũng vô cùng đẹp mắt, tại cái thành heo lánh nhất đế quốc này không gặp được nhiều lắm. Vì thế ngữ khí cũng coi như tốt, “Nơi này là Seterr thành.”

“Seterr thành? Chưa từng nghe qua... Tôi ~ có thể đi vào không?” Hẳn là không phải căn cứ quân sự đi? Đương nhiên vấn đề này Ngụy Tử Tiên không dám hỏi ra.

“Đương nhiên, hiện tại cũng không có lệnh cấm thành!” Thủ vệ không rõ thiếu niên này vì cái gì lại hỏi cái vấn đề ngốc nghếch này, thành thị của đế quốc mọi người có thể tự do ra vào, trừ bỏ trong lúc cấm thành, mà hiện tại hiển nhiên không phải.

“Cái kia ~ xin hỏi anh có điện thoại không a? Tôi muốn gọi cho ông nội tôi, liên hệ người trong nhà đến đón, điện thoại di động tôi đã đánh mất rồi.” Ngụy Tử Tiên bày ra ánh mắt tội nghiệp nhìn thủ vệ, phải biết rằng chiêu này bình thường chính là bách phát bách trúng, chưa từng bị người ta cự tuyệt!

Bị cặp mắt hạnh ngập nước như vậy nhìn, thủ vệ không khỏi đỏ mặt, mới vừa rồi không nhìn kỹ cậu bé này a ~ khụ ~ “Di động? Liên hệ người nhà? Nga! Cậu nói chính là thông tin khí đi?”

“Thông tin khí? Đúng đúng, đó là đồ vật có thể liên hệ với người nhà, tôi cùng với người nhà lạc nhau.”
Chẳng lẽ nơi này rất hẻo lánh, chưa thấy qua di động?

Nhìn cổ tay Ngụy Tử Tiên trắng nõn, cái gì cũng không có, “Nga, cậu vào thành đến đường số 3, nơi đó có khu chợ lớn nhất toàn thành, cậu có thể dùng giấy chứng minh thân phận sử dụng thông tin khí.” Nguyên lai là một đứa nhỏ đi lạc.

“Chỉ cần giấy chứng minh thân phận là có thể sao? Nhưng mà giấy chứng minh thân phận tôi cũng đã đánh mất rồi a~ cũng không có tiền...”

“Chỉ cần báo tên là có thể, tên là duy nhất, cũng chỉ có chính cậu biết, công dân đế quốc là có thể miễn phí sử dụng thông tin khí, mở thông tin khí, tiền của cậu sẽ trở lại!” Ai, bộ dạng tốt như vậy, đáng tiếc là một bé ngốc! Thủ vệ thương hại nhìn Ngụy Tử Tiên.

“Đế quốc? Ngạch ~ được rồi, kia cảm ơn anh!” Ngụy Tử Tiên mỉm cười phất tay nói lời từ biệt, yên lặng đi vào thành, “Tuy rằng không biết anh ta nói cái gì, vẫn là đi thử xem sao.”

Tác giả có lời muốn nói: cầu cất chứa ~ cầu bình ~ cầu duy trì

Ê duyệt từ *khóc ròng* cầu nhận xét~~ cầu giúp đỡ a

~P/s: Đã đổi xưng hô, nhưng chưa beta -_- Beta mất tích rồi mà.

5. Chương 5

Chương 5

Khi vào thành Ngụy Tử Tiên hoàn toàn biến ngốc! Nhìn kiến trúc kỳ quái chung quanh, xoay quanh các khu nhà là các con đường cao thấp đan xen, trên đường xe cộ xẹt qua cực nhanh!!!! Đây là gì???

“Người vừa rồi rõ ràng nói Z văn!!! Đây là Z quốc sao????” Trái tim bé nhỏ của Ngụy Tử Tiên, sau một tiếng sét thật lớn, rớt cục... chết lặng!

Trước không thèm nghĩ nhiều như vậy!

Ngụy Tử Tiên ngăn lại một người qua đường nhìn như phải ra khỏi thành: “Xin hỏi khu chợ đường số 3 đi như thế nào? Tôi là... từ nơi khác tới!” Kỳ thật tôi là từ hành tinh khác tới!!! Đúng không? Đúng không?! Ngụy Tử Tiên trong lòng rít gào! (^_^! Thân, cậu tìm ra chân tướng rồi ~)

Người qua đường giáp nhìn nhìn Ngụy Tử Tiên, ghét bỏ hướng bên cạnh lui từng bước, “Cậu đi xe bus bên kia.” Nói xong liền vội vàng bỏ đi, người này cũng thật bản, đầu năm nay cư nhiên còn có người lưu lạc!

Ngụy Tử Tiên chết lặng đi đến trạm xe bus, một chút cũng không để ý cái ánh mắt khinh bỉ của người kia. Cậu chỉ là muốn hỏi, phải như thế nào mới có thể cầu lái xe cho mình miễn phí đi xe một lần a, tuy rằng xa vời, nhưng cậu vẫn là ôm một tia hy vọng cuối cùng, chẳng sợ đây chẳng qua là đang trốn tránh sự thật.

Nhìn nơi này hoàn toàn lập thể hóa thành thị, con đường giảng khắp nơi, nếu không bắt được xe chỉ sợ chính mình đi qua thực sự khó khăn, hơn nữa trừ bỏ ở cửa thành, trong thành cơ hồ nhìn không thấy người nào, chỉ có các loại xe bay, cậu thậm chí tìm không thấy lối đi bộ ở đâu!

May mắn chính là, nguyên lai xe bus là miễn phí, cũng không có lái xe. Ngụy Tử Tiên đi thẳng đến khu nhập khẩu thương mại ở đường số 3, cho thấy xe mỗi 3 phút có một chuyến. Đi theo những người phía trước lên xe, không cần chen lấn, cũng không chật chội, trên xe chỗ ngồi rất nhiều. Tìm một cái góc có vị trí gần cửa sổ ngồi xuống, Ngụy Tử Tiên nhìn nhóm người trong xe, xem sắc mặt tựa hồ cũng có điều mỗi một, có cô gái tuy rằng trang điểm, nhưng làn da thoát nhìn rõ ràng không đẹp lên được bao nhiêu. Trong xe không có người nghịch di động, nhưng có người đang nói chuyện phiếm, còn lại đều là nhắm mắt dưỡng thần. Đúng rồi, nơi này đại khái không có di động đi!

Ngụy Tử Tiên yên lặng nhìn ra ngoài cửa sổ, kiến trúc kỳ quái cao ngất san sát, những con đường lập thể rắc rối, xe bay xuyên qua trong đó, cùng với thành thị trên không giảng hàng rào điện khắp nơi, đều làm

cho trong lòng cậu trước nay chưa từng cảm thấy sợ hãi như vậy!! Dùng thân phận hào đi bỏ thông tin khi!!! Tuy rằng Ngụy Tử Tiên biết rất rõ ràng, này tám phần không phải như mình nghĩ! Nhưng là phải thử một chút! ! Đây là hy vọng duy nhất của cậu lúc này, tuy rằng thật xa vời a! !

Xe bus vào trạm, “Đến trạm đường số 3...” Âm thanh điện tử báo đến trạm vang lên, Ngụy Tử Tiên theo mọi người xuống xe, thuận lợi tìm được khu bách hóa xuất khẩu thương mại A, may mắn chính là, cậu phát hiện mặc kệ cái chỗ này có nhiều điều kì quái, ít nhất ngôn ngữ hoàn toàn đều là Z văn, tuy rằng ngôn ngữ cá biệt khác thì không biết, Ngụy Tử Tiên quyết định khi nào trở về phải hảo hảo đọc sách a.

Lối vào khu thương mại, một nữ hướng dẫn viên mang theo nụ cười chúc nghiệp vô cùng hoàn mỹ nói: “Hoan nghênh quang lâm~ “

“Cái kia~~ tiểu thư, xin hỏi làm sao có thể cập nhật thông tin?” Ngụy Tử Tiên lễ phép hỏi.

“Tiên sinh người khỏe, ở lâu một là có thể cập nhật. Ngài theo con đường này đi đến đầu bên kia, nhìn thấy đài phục vụ là đã đến nơi.” Phục vụ tiểu thư mỉm cười trả lời, rất nhanh gọn chỉ sang con đường bên phải. Mặc kệ thanh niên này ăn mặc lôi thôi, nhưng đây là công tác của nàng, khách hàng đều là thượng đế a.

“Tốt, cảm ơn!” Lễ phép nói lời cảm tạ, Ngụy Tử Tiên hướng khu phục vụ đi đến.

A? Hảo suất~~ Như thế nào cái người trẻ tuổi kia trên người đột nhiên lại toát ra loại khí chất quý công tử a? Kỳ quái, rõ ràng quần áo rất... Phục vụ tiểu thư sờ sờ khuôn mặt có chút nóng, “Nhất định là thật lâu không có gặp bạn trai, không nghĩ nữa! Công tác công tác a!”

Khu phục vụ, “Xin hỏi, tôi muốn cập nhật thông tin.” Ngụy Tử Tiên bình tĩnh hỏi, nhưng trong lòng thế nhưng lại hồi hộp đến lợi hại!

“Tốt, thỉnh ngài đưa vào sổ thẻ chứng minh nhân dân của ngài.” Phục vụ đài tiểu thư mỉm cười đưa cho cậu một cái bàn phím thủy tinh trong suốt, mặt trên có chữ viết, còn có rất nhiều ký hiệu kỳ quái.

Ngụy Tử Tiên khẩn trương đưa vào 18 tổ hợp dữ liệu, ấn xác nhận.

Phục vụ tiểu thư nhìn biểu hiện khí, lại ngẩng đầu nhìn Ngụy Tử Tiên, nghi hoặc hỏi, “Tiên sinh? Thỉnh ngài đưa vào thông tin thân phận của ngài, là 212 tổ hợp dữ liệu duy nhất, thỉnh ngài một lần nữa đưa vào.”

“212 tổ hợp?!” Ngay cả cố gắng trốn tránh thế nào đi nữa, Ngụy Tử Tiên có muốn không thừa nhận cũng không được, cậu cuối cùng một tia hy vọng về nhà cũng đã hoàn toàn tan biến !

Nhìn người trẻ tuổi sững sờ ở kia giống như gặp phải đả kích vô cùng nặng nề, phục vụ tiểu thư lễ phép hỏi, “Tiên sinh? Có vấn đề gì sao?”

“Ngạch~ không... Chính là, chính là sổ thẻ chứng minh nhân dân dài như vậy tôi~ tôi quên...” Trả lời quanh co, Ngụy Tử Tiên không biết bây giờ nên làm gì? Nơi này rất cuộc là chỗ nào! !

“Điều này sao có thể?!” Phục vụ tiểu thư kinh hô ra tiếng, “Tiên sinh, thỉnh ngài cố gắng nhớ lại, phải biết rằng từng thân phận của mỗi công dân đều là vừa ra sinh ra đã được khắc ghi vào khu đại não, là không có khả năng quên ! Ngài hảo hảo ngâm lại.”

“Chính là tôi không phải là...” Người này? Nga không, có lẽ là tôi, không không, tôi là nói có lẽ thân thể này mới đúng, bình phục tâm tình, nhắm mắt lại, Ngụy Tử Tiên cố gắng suy tư, có lẽ, có lẽ trong thân thể còn sót lại một chút ký ức đi, nếu~ nếu như quả thực là khắc tiến đại não... Có lẽ~ a, có!

Ngón tay dựa vào trí nhớ ở bàn phím ghi ra chữ cái, con số, ký hiệu phức tạp không có gì quy luật của 212 vị tổ hợp, cứ như vậy gõ ra, thật là bất khả tư nghị! Khó thân thể này thật sự nhớ rõ a...

1 phút sau...

“Tốt, tiên sinh, đã vì ngài bổ sung bộ dữ liệu thông tin, tin tức biểu hiện ngài ở vào trạng thái mất tích cũng đã sửa lại.” Phục vụ tiểu thư xuất ra một cái gì đó có dạng như đồng hồ đưa cho Ngụy Tử Tiên, “Tiên sinh, đây là máy thông tin của ngài, thỉnh ngài cất kỹ.”

Tiếp nhận máy thông tin, Ngụy Tử Tiên nhìn nhìn, lại liếc nhìn phục vụ tiểu thư trên cổ tay cũng có đồ vật tương tự, mới vừa lòng đem máy thông tin đeo lên cổ tay, “Ba” một tiếng, dây đồng hồ liền tự động khép kín, vòng một vòng quanh cổ tay vừa khít đến một khe hở cũng không có.

“Cái kia... Xin hỏi, có thể giúp tôi tra địa chỉ nhà không, hoặc là số điện thoại của người thân? Nga, đứng rồi, còn có giúp tôi tra tài khoản của tôi, cảm ơn!” Ngụy Tử Tiên nhớ rõ thủ vệ nói qua tài khoản cá nhân đồng nhất với thông tin khí đi?

“Thực xin lỗi, tiên sinh, chúng tôi không được phép kiểm tra tin tức cá nhân của ngài, ngài có thể thông qua thông tin khí xem xét.” Khóe miệng mỉm cười có chút run rẩy, phục vụ tiểu thư vẫn là lễ phép trả lời, người thanh niên này cũng thật kì quái, thông tin khí cũng không dùng, đầu óc không tốt đi? Sẽ không a, hiện tại kỹ thuật ghép gen của nhân loại phát triển như vậy, ít nhất sẽ không xuất hiện tình huống sinh ra người có chỉ số thông minh thấp, nhất định là đã bị cái gì đó kích thích, thật đáng thương...

Không để ý tới ánh mắt thương hại của phục vụ tiểu thư, Ngụy Tử Tiên xoay người đi đến khu nghỉ ngơi không xa khu phục vụ, tìm sofa ngồi xuống, liền bắt đầu nghiên cứu cái đồng hồ thông tin này. Dù sao cũng không thể trở về, không bằng ngấm lại từ giờ phải sống như thế nào! Ai~ kỳ thật từ lúc nhìn thấy mặt trời mọc ở hướng tây cũng đã có dự cảm thực mãnh liệt, chính là cậu vẫn luôn không chịu đối mặt, hiện tại... Không có bất cứ hy vọng nào, chỉ có bi thương. Ngụy Tử Tiên chỉnh đốn tâm tình, dần tỉnh táo lại, nếu không chết, hay là sống một cuộc sống mới đi...

Đề xuống một cái phím duy nhất trên thông tin khí, “Tất” một tiếng, biểu hiện máy sáng, “Mặc Vân Hi, chào buổi chiều! Xin hỏi ngài có gì cần?” Một thanh âm máy móc vang lên.

“... Thanh khổng? Cậu là?” Ngụy Tử Tiên nghi hoặc than thở, đây là phải thao tác như thế nào nha? Cũng không có bản thuyết minh a?

“Tôi là trợ thủ máy thông tin của ngài, xin hỏi ngài có gì cần?”

“Ngạch, tin tức của tôi...” Ngụy Tử Tiên không xác định hỏi.

“Mặc Vân Hi, 17 tuổi, sinh ngày 22 tháng 11 năm 375 theo lịch vũ trụ, nơi sinh thành phố Ao Luosai Messi Zell á tỉnh cầu Knoch.”

“... Thật đúng là thuận tiện a!” Tuy rằng nghe không hiểu, lịch vũ trụ? Á tỉnh cầu Knoch??!! Người ngoài hành tinh?!

“Ngài còn có cần gì nữa không?” Thanh âm khí giới đánh gãy Ngụy Tử Tiên miên man suy nghĩ.

“Tôi... Là nhân loại sao?” Nga! Ngụy Tử Tiên nghĩ này nhất định đây là vấn đề ngu xuẩn nhất mà cậu đời này đã từng hỏi, may mắn là hỏi một cái người máy!

“Đúng vậy, ngài là người á tỉnh cầu Knoch, công dân hợp pháp của đế quốc Qi Nuocer.”

“Hô... Kia thật đúng là may mắn a, ha~ ha ha...” Ngụy Tử Tiên nhẹ nhàng thở ra, “Người nhà tôi đâu?”

“Cha ngài Mặc Hạo Nhiên qua đời vào ngày 15 tháng 6 năm 392 trong khi bay vào vũ trụ, mẫu thân ngài Sophie L'Oreal đã mất tích. Ngài còn có 2 anh em khác mẹ, Mặc Vân Thiên cùng Mặc Vân Hạo, trước mắt ở tại thành phố Ao Luosai Messi Zell.”

Cha đã chết? Mẹ mất tích? Còn có 2 anh em khác mẹ? Tình huống tựa hồ không quá tốt!

“Bây giờ là lúc nào?”

“Ngày 18 tháng 6 năm 392 theo lịch vũ trụ, 43 phút 15 giây.”

Ngày 18... Nói cách khác cái thân thể này cha vừa mới qua đời cách đây 3 ngày?

“Mẹ tôi mất tích vào thời điểm nào?”

“Sophie L'Oreal cùng ngài mất tích vào ngày 16 tháng 6, đến nay vẫn không có tin tức gì.”

Đồng thời mất tích? Có kỳ quái a!” Trong nhà tôi có điện thoại không? Ngạch... Tôi là nói anh em tôi?”

“Thực xin lỗi, Mặc Vân Thiên, Mặc Vân Hạo đã cho số hiệu máy thông tin của ngài vào sổ đen, cứ tuyệt liên lạc.”

“Trong danh sách thư từ qua lại của tôi có bọn họ không?”

“Có.”

... Ngụy Tử Tiên lâm vào trầm tư, tình huống hiện tại mặc kệ thấy thế nào cũng là hai người anh em này cần bản không tính liên hệ với cậu, chứ nói chi là tìm kiếm, hơn nữa theo tình huống này thì Mặc Vân Hi cũng là đã chết, cho nên cậu mới có thể trùng hợp chiếm cứ thân thể này, kia thân thể gia xem ra tám phần là trở về không được, cũng không có thân nhân khác có thể nhập vào. Bất quá như vậy cũng tốt! Dù sao cậu cũng không phải Mặc Vân Hi, gặp được người quen ngược lại cũng không tốt, cứ như vậy một lần nữa bắt đầu lại cuộc sống cũng không sai!

“Tài khoản của tôi còn bao nhiêu?” Muốn sống thì phải có tiền!

“Tài khoản của ngài còn 1 vạn 4 thiên đồng liên bang.”

Ngạch~~ thực nghèo, còn không có bằng một tháng tiền tiêu vặt hồi trước của cậu! Bất quá hẳn là còn có thể đối phó một thời gian ngắn đi!”A, đúng rồi, cậu có biết địa cầu không? Một hành tinh trong Thái dương hệ!”

“Biết, địa cầu là hành tinh khởi nguồn của nhân loại, năm 2215 địa cầu bùng nổ chiến tranh hạt nhân quy mô lớn, đã bị ô nhiễm phóng xạ nghiêm trọng, bệnh độc kiểu mới nhanh chóng khuếch tán, nhân loại gặp phải nguy cơ diệt vong. Năm 2232, những người sống sót liên minh lại, dốc toàn lực chế tạo ra 80 chiến thuyền cùng phi thuyền vũ trụ, chở bao gồm đại bộ phận dị năng giả, các loại tinh anh, hơn 600 vạn nhân loại cùng với ba tỷ mai thụ tinh trứng thoát khỏi địa cầu, sau đó mở ra kỷ niên vũ trụ.”

Trời! ! Mặc dù đã muốn tiếp nhận chính mình xuyên qua đến hành tinh khác nhưng Ngụy Tử Tiên lại một lần nữa chần chừ rồi, cậu cư nhiên xuyên tới tương lai! Cậu không biết mình có nên vì tránh được tận thế mà kích động hay không! (cậu thật sự suy nghĩ nhiều, cậu dù có sống sót cũng sống không được đến tận thế đâu!)

“Vậy tại sao nơi này nói Z văn?” Đây là nghi hoặc lớn nhất của cậu, chẳng lẽ đây là Z quốc tương lai?

“Sau kỷ niên vũ trụ, nhân loại trải qua quá trình thăm dò lâu dài, lần lượt ở thái dương hệ tìm được 5 hành tinh thích hợp cho nhân loại sinh tồn, hình thành 5 đế quốc khổng lồ, cũng hợp thành chính phủ liên bang. Bởi vì trong những người sống sót, người Z quốc chiếm đại đa số, cho nên dân chúng bỏ phiếu, ngôn ngữ cùng văn tự Z quốc trở thành ngôn ngữ liên bang thông dụng, trải qua số ít sửa chữa cùng diễn biến, hiện tại trở thành ngôn ngữ tiêu chuẩn của liên bang.” Thanh âm máy móc lạnh như băng không có chút phập phồng kiên nhẫn giảng giải.

Ha ha, xem ra về sau cũng không phải học ngoại ngữ, này thật đúng là tin tức tốt nhất từ khi sống lại a!”Cái kia~ cậu có thể hay không giúp tôi tìm phòng ở?” Trước giải quyết vấn đề chỗ ở đã, về sau chậm rãi tính tiếp.

“Xin chờ một chút... Thực xin lỗi, số dư trong tài khoản của ngài không đủ để mua trong nhà ở Seterr thành.”

... Đã nằm trong dự kiến, hóa ra giá phòng trong tương lai cũng không tiện nghi gì!”Thuê một gian phòng đủ cho một người ở là được.”

“Xin chờ một chút... Thực xin lỗi, số dư trong tài khoản của ngài không đủ để tiền trả tiền thuê phòng ốc trong Seterr thành.”

... Cái gì???? Một vạn cư nhiên lại thuê không được phòng ở!!!

“Tôi đây nên làm cái gì bây giờ? Ngủ ngoài đường sao??” Ngụy Tử Tiên có chút kích động! Này tiền thuê cư nhiên so với J thành còn đắt hơn!!

“Xin chờ một chút... Sau khi trải qua xác minh trong hệ thống thông tin của Seterr thành, đề ra một phương án hợp lý nhất: số dư trong tài khoản của ngài có thể trả phí thuê phòng của khách điểm 14 tại quảng trường, đây là khách điểm tiện nghi nhất toàn thành, một ngày chỉ cần 1 thiên đồng liên bang.”

“Phương án hợp lý nhất? Một ngày 1 nghìn, 14 ngày 1 vạn 4? Tôi đây ăn cái gì? Đói chết sao?” Ai~ quên đi, xem ra máy tính này cũng không có bao nhiêu trí năng a! Bất quá chỉ có thể đến đó thuê phòng trước rồi mới có thể chậm rãi nghĩ biện pháp đi... Ngụy Tử Tiên vừa muốn hỏi địa chỉ thì thanh âm máy móc lần thứ hai vang lên, “Ngài có thể mỗi ngày đến trạm cứu trợ của Seterr thành lĩnh miễn phí cơm dinh dưỡng cơ bản.”

“Nga!! Được rồi, ít nhất còn có trạm cứu trợ!!!” Ngụy Tử Tiên uể oải cực kỳ, đây là điều mà “đời trước” cậu nằm mơ cũng không nghĩ tới, Cát Nhân dường như thiếu đông gia cư nhiên phải tới trạm cứu trợ ăn cơm cứu tế!

Tác giả có lời muốn nói: cầu cất chứa~ cầu bình cầu bao dưỡng

Ê duyệt tờ: Như trên *ôm mặt khóc*

6. Chương 6

Chương 6

Quảng trường Thứ Bảy, Mễ Tác khách điểm, phòng ở tiện nghi nhất.

Tắm rửa sạch sẽ, thay bộ quần áo mới vừa mua trong cửa hàng, đương nhiên vẫn là cái loại áo choàng cùng bộ quần này tiện nghi nhất, nghe nói là tơ nhân tạo, không thấm nước lại rất bền, nhưng mặc vào sự thông khí cũng thoải mái nghe nói là kém cõi nhất. Bất quá loại quần áo này một bộ chỉ cần 300 đồng liên bang! ! Hơn nữa hình thức cũng nhiều, so với một ngày 1000 đồng liên bang phí dùng chân, quả thực chính là tặng không a!

Kỳ thật phúc lợi nơi này Ngụy Tử Tiên cảm thấy được cũng không tệ lắm, ít nhất có thể lĩnh miễn phí cơm dinh dưỡng, hơn nữa vừa rồi thời điểm đi trạm cứu trợ mới biết được, nguyên lai trạm cứu trợ cũng là có thể ở, chính là một gian phòng ở 10 người tùy tiện ngủ, trừ bỏ cam đoan đông lạnh không chết người, che được mưa che được nắng, như cái khác thì đều mặc kệ. Bất quá xem trong phòng hạng người gì cũng đều có, mùi hôi huân thiên, còn có cả con ma men! Ngụy Tử Tiên vẫn là quyết định kiên quyết ngủ ở khách điểm! Tuy là có điểm mắc, nhưng ít ra thực sạch sẽ, người máy mỗi ngày đều đã đến quét tước phòng, đổi mới drap giường, còn có buồng vệ sinh độc lập có thể tùy thời tắm!

“Cô ~” bụng phát ra kháng nghị lần thứ N, ngẩng đầu nhìn đồng hồ điện tử trên tường, đã sớm qua thời gian ăn cơm chiều. Xuất ra cơm dinh dưỡng miễn phí ở trạm cứu trợ, nhìn nó giống y như hộp mỳ ăn liền, mặt trên in phối phương: an-bu-min, đường, vitamin A, vitamin C... Mọi nhu cầu dinh dưỡng cơ bản của cơ thể đều có !

Ngụy Tử Tiên mang tâm tình chờ mong xé vỏ ngoài, “Tê

đây là cái loại thức ăn quái quỷ gì vậy? Cháo?” Nhìn chằm chằm hộp đựng một thứ chất lỏng đặc sệt màu trắng cùng một cái muỗng plastic, Ngụy Tử Tiên mi đều nhăn thành một đoàn !

Chịu đựng xúc động muốn đem thứ này vứt bỏ, múc ra một thìa bỏ vào trong miệng... Kỳ thật ~ còn có thể ăn! Thật sự rất giống cháo bột, có một vị ngọt thuần nhiên, chính là vị này...”Quên đi! Hiện tại chỉ có thể ăn cái này, phải nhanh nghĩ biện pháp kiếm tiền mới được!”

Lang thôn hồ yết giải quyết xong “ Cơm dinh dưỡng “, Ngụy Tử Tiên nằm ở trên giường, sắp xếp tin tức thu được ngày hôm nay.

Cậu đã chết, lại sống lại ở trong thân thể một người thiếu niên tên là Mặc Vân Hi ! Nhìn xem như xuyên qua đi? Từ trên TV đã nhìn thấy qua, may mắn chính là, cậu tránh được tận thế, nhưng lại trẻ ra 2 tuổi! Không may là, tại thế giới tương lai trên địa cầu sau khi nhân loại bị hủy diệt 392 năm, cậu chính là một loại đồ cổ hơn 600 tuổi không có văn bằng, không có kỹ năng! Mà thân thể đứa nhỏ Mặc Vân Hi này thật không hay ho, cha đã chết, mẹ mất tích, nhưng căn cứ tình huống thân thể này thì phỏng chừng không sai biệt lắm cũng đã chết, “Chính mình” đều là người đã chết thì sao có thể lạc quan a! Không phòng ở, không tiền gửi ngân hàng! ! Điều này làm cuộc sống của cậu về sau sẽ như thế nào đây a! Còn không bằng xuyên qua đến cổ đại, ít nhất cậu còn có thể làm vài cái phát minh, đạo văn Đường thi Tống từ gì đó...

Theo “Tiểu Bí”... Nga, chính là cái máy thông tin trí năng hóa kia của cậu nói, hiện tại chức nghiệp hot nhất hiện nay là lính đánh thuê, từng cái thành thị đều có nghiệp đoàn lính đánh thuê, có loại hình tổ chức lính đánh thuê, cũng có tư nhân nhỏ dòng binh đoàn, bình thường nhận chút nhiệm vụ ủy thác và vân vân, thu vào thực khả quan! Nhưng lính đánh thuê bình thường đều là dị năng võ giả, cho nên địa vị xã hội rất cao.

Ở thời đại này, nhân loại sinh tồn trong hoàn cảnh so sánh với địa cầu đã có những bất đồng to lớn, tuy rằng tìm được tinh cầu mà nhân loại có thể sinh tồn nhưng nhân loại cũng không có khả năng khống chế hoàn toàn! Tuy rằng tinh cầu này cũng có không khí, ánh mặt trời cùng nước là những điều kiện sinh tồn tất yếu, nhưng động thực vật mang đến từ địa cầu căn bản không thể sinh tồn, mà những tinh cầu này đều có hệ thống sinh thái độc đáo riêng. Thực vật nơi này chứa nhiều kịch độc, phóng xạ, không chỉ khả năng cung cấp cho nhân loại sử dụng rất ít mà phần lớn còn có lực công kích. Nơi này động vật cũng dị thường hung hãn, uy lực thật lớn, nhân loại xưng là dị thú! Chúng nó tính công kích thực cường, lực phòng ngự lại cực cao, trừ bỏ vũ khí nóng uy lực thật lớn, tỷ như đạn đạo, bình thường thương pháo căn bản không gây thương tổn chúng nó, hơn nữa nhân loại đã muốn bị hủy một cây cầu, cho nên liên bang pháp luật quy định bất luận là đế quốc, tổ chức cùng với cá nhân nào cũng không được sử dụng vũ khí có tính hủy diệt quy mô lớn. Cho nên, cái này khiến cho địa vị xã hội của dị năng võ giả cường đại càng được đề cao, bởi vì chỉ có bọn họ mới có thể mang về con mồi, thu thập thực vật, dược liệu, khoáng thạch, hơn nữa tiêu diệt dị thú tập kích thành thị.

Đương nhiên, tuy rằng không thể sử dụng vũ khí nóng, nhưng bước tiến của nhân loại trong việc thăm dò khoa học kỹ thuật cũng không có đình chỉ, bọn họ phát minh chế tạo ra các loại người máy, có thể bảo hộ người lái rất tốt, cũng đề cao lực lượng người lái chống lại dị thú, nhưng người máy đối người lái yêu cầu cũng rất cao, chỉ có thể là dị năng võ giả, bởi vì bọn họ thể lực cùng tinh thần lực so người bình thường cao hơn nhiều lắm, nhưng những nhóm dị năng võ giả cường đại có thể chỉ bằng dị năng cùng vũ khí lạnh là đã có thể chiến thắng dị thú, hơn nữa so với mấy loại người máy trông vừa lớn vừa ngốc mà nói thì càng linh hoạt, lực phá hoại càng mạnh.

Điều này làm cho Ngụy Tử Tiên hưng phấn trong chốc lát, đáng tiếc phụ thân đứa bé này, theo “Tiểu Bí” nói là không có thức tỉnh dị năng gì, hoàn toàn là một người bình thường, điều này làm cho Ngụy Tử Tiên tiếc nuối một hồi lâu, phải biết rằng trong lòng từng nam hài đều từng muốn biến thành Ultraman cuồng ngược tiểu quái thú, khát vọng lực lượng cường đại, đó chính là thiên tính nam nhân!

Tiếp đến chính là các loại kỹ thuật viên, nhân viên nghiên cứu khoa học. Nghe nói hiện tại liên giải phẫu đều là người máy làm, một ca giải phẫu chỉ cần một kỹ thuật viên thao tác. Các công việc đòi hỏi thể lực cũng đều là người máy làm, cho nên nói cái loại không bằng cấp, không kỹ thuật chuyên nghiệp giống như cậu này, cho dù làm cu li cũng chưa chắc có người cần.

Kỳ thật nhắc tới Mặc Vân Hi, cũng là đã từng đi học qua, mới vừa tốt nghiệp trung học, còn chưa có kịp đi thi đại học đã chết... Nhưng Ngụy Tử Tiên không biết là cậu có thể tiếp tục đi thi hay không, một là không có tiền, hai là cậu 600 năm trước cũng chưa từng đi thi đại học, cậu lại càng không muốn hiện tại đi thi, ai biết bọn họ dạy những kiến thức gì! Phỏng chừng có học cũng không tốt nghiệp được!

Đương nhiên còn có thương nhân, nhưng cậu không có tiền vốn a! Mà hiện tại ngành dịch vụ, nghe nói bình thường chỉ cần nữ! Giới tính bị kỳ thị có được không!

Cho nên Ngụy đại thiếu gia vĩ đại của chúng ta, bị ai phát hiện, một cái phú X đại xuyên qua đến tương lai, khả năng lựa chọn chức nghiệp tự nhiên chỉ có ngành dịch vụ môi giới tình nhân cùng nô lệ tư nhân! ! !

Đúng vậy, người không nhìn lầm, chính là ngành dịch vụ môi giới tình nhân, thời đại này tự nhiên có thể hợp pháp hóa! ! Bởi vì nghe nói rất nhiều người không thể tìm được bầu bạn thích hợp, áp lực sinh tồn lại thập phần thật lớn, mà ngành sản xuất hợp pháp hóa này lại hữu hiệu trong việc kìm hãm phạm tội cùng tự sát? !

Mà làm cho Ngụy Tử Tiên khó hiểu nhất chính là, thế giới tương lai 600 năm sau tự nhiên có chế độ nô lệ! ! Đương nhiên, “Nô lệ” ở nơi này chính là bị định nghĩa là một loại chức nghiệp hợp pháp! Cùng với chức nghiệp trước đây mà cậu biết bất đồng chính là, nô lệ tư nhân một khi cùng chủ ký kết khế ước, chính là chế độ chung thân, trừ bỏ chủ chủ động giải trừ khế ước hoặc đem nô lệ chuyển nhượng thì nô lệ là không thể từ chức, hơn nữa một khi trở thành nô lệ, sở hữu hết thảy liên đều từ chủ mà ra, đơn giản

chính là nói người làm cái gì thì làm cái đó, còn không có tiền lương! Đương nhiên pháp luật cũng có quy định, cổ chủ nhất định gánh vác hết thấy việc ăn, mặc, ở, đi lại của nô lệ, hơn nữa phải đối với nô lệ gánh vác trách nhiệm, nếu nô lệ bị bệnh còn phải cung cấp phí dụng chữa bệnh, hơn nữa không được làm nguy hại đến an toàn sinh mệnh của nô lệ, không được bắt buộc nô lệ cung cấp X phục vụ, nhất định phải có ngày nghỉ tương ứng! Đơn giản mà nói, khế ước nô lệ chính là một điều mà so với “Khế ước bán mình” ở cổ đại khác biệt rất lớn là có pháp luật bảo đảm! Mà đối yêu cầu của nô lệ, bình thường đều là không có yêu cầu gì, bởi vì không phải vạn bất đắc dĩ, có rất ít người sẽ buông tha tự do của bản thân lựa chọn làm nô lệ tư nhân, mà cổ chủ bình thường cũng chỉ nhìn trúng nô lệ tuyệt đối trung thành, đặt ở bên người xử lý công việc cho yên tâm thôi. Bởi vì nếu làm ra việc phản bội bán đứng chủ nhân, nô lệ kết cục thực là thảm, thậm chí có thể bị phán xử chung thân, đây chính là hình pháp cao nhất hiện tại, mà cho dù phản bội, tin tức thân phận nô lệ cũng sẽ vẫn luôn biểu hiện hắn là nô lệ, đến chết mới thôi, cho nên không có người nô lệ nào lại ngốc đến mức phản bội chủ nhân.

Ngụy Tử Tiên thở dài, phần hận cắn gỏi đầu, rối rắm giữa bán mình hay là “Bán mình”... sau đó bất tri bất giác mà tiến nhập mộng đẹp.

Trong mộng... Ngụy Tử Tiên thân bất do kỷ nhìn một cái thiếu niên tóc bạc, tựa hồ là bắt đầu từ lúc còn rất nhỏ, mãi cho đến thiếu niên trưởng thành, trở thành một quan quân anh tuấn xuất sắc! Liền như vậy yên lặng nhìn anh ta uống trà, đọc sách, yên lặng nhìn chăm chú vào dáng người anh ở trên sân huấn luyện mạnh mẽ đẹp trai, mỗi khi lúc này, tim đập nhanh tựa như thiếu nữ hoài xuân! Mà người kia, người đàn ông tóc bạc, đôi mắt lam sắc của y nhìn cậu thật giống như là nhìn một con kiến, một cái phế vật, trừ bỏ chán ghét liền không còn một chút cảm xúc! Không cần như vậy nhìn tôi, không cần... Tâm đau quá...

“A ~ a

” Ngụy Tử Tiên thống khổ từ trong mộng tỉnh lại, hai tay gắt gao dựa vào vị trí trái tim, thở gấp ừng ực, “Hô ~ tôi đây là làm sao vậy, bình tĩnh! Bình tĩnh ~ này chính là một cái ác mộng! Ác mộng ~!”

Qua một hồi lâu, Ngụy Tử Tiên rốt cục bình tĩnh lại, nhưng tâm vẫn ần ần đau, có điểm rầu rĩ không thể nổi! Xoay người xuống giường, mở ra cửa sổ, không khí sáng sớm hơi lạnh tràn vào phổi, nhất thời thư sướng rất nhiều. Nhìn thái dương chậm rãi nhô lên ở phía tây, Ngụy Tử Tiên cào cào tóc, “A ~ nhất định là bị kích thích quá lớn, bản thiếu dù có kiên cường như thế nào thì cũng sẽ làm ác mộng đi! Ai ~ nếu có thể mơ thấy ông già nhà mình thì tốt rồi...”

Nhìn sang đám sương sớm phương xa, nhà cao tầng san sát trong thành thị ở tương lai, thở sâu, xua đi mệt mỏi thương nẩy lên trong lòng! Được rồi, từ hôm nay trở đi, Ngụy Tử Tiên hoàn toàn đã chết, còn sống chính là Mặc Vân Hi! ! Mình muốn lấy thân phận Mặc Vân Hi, hảo hảo sống sót! ! !

“Mặc Vân Hi! ! Fighting! ! !”

Đơn giản tắm rửa một cái, lại dùng nước lạnh gội đầu cùng rửa mặt, làm cho bản thân thanh tỉnh. Mặc Vân Hi ngẩng đầu nhìn chính mình trong gương, so với ảnh ngược trong nước sông còn tốt hơn rất nhiều... Không giống như ngày hôm qua có bao nhiêu chật vật, ngũ quan tinh xảo xinh đẹp tuyệt trần, tóc ngắn màu đen mềm mại, làn da trắng nõn giống như mỹ ngọc nõn nà tốt nhất, tuy rằng khí sắc không phải tốt lắm, thiếu đi vẻ hồng nhuận, nhưng với dáng người tinh tế cân xứng, quả thực giống như một bông hoa sen! Nếu như nói như vậy Mặc Vân Hi cũng giống như búp bê bằng gốm sứ tinh mỹ, một đôi hạnh mâu, con ngươi thủy nhuận, quả thực chính là vẻ rỗng điểm mắt, làm cho một bộ mỹ nhân đồ lập tức sống động hẳn lên, hơi hơi mỉm cười, nhu hòa linh động nói không nên lời! Ngay chính cậu nhìn cũng phải tim đập nhanh hơn vài phần!

Mặc Vân Hi vỗ vỗ hai má, “Uy ~ tôi nói Mặc Vân Hi, đây không phải chính là cậu sao! Nghiêm túc một chút! !” Chỉ vào chính mình trong gương, “Cậu nói cậu trưởng thành như vậy đã muốn muôn bao nhiêu xui xẻo, này ở chỗ chúng tôi kêu là pháo nung hiểu không? ! Nghĩ bản thiếu trước kia có bao nhiêu nam tính, bao nhiêu suất khí! Này ~ khụ ~ tôi đây không so đo với cậu! Dù sao trưởng thành như vậy cũng không phải lỗi của cậu! Khụ ~ nhưng cậu cũng không có thể giống y như con thỏ, làm mộng đều như thiếu nữ hoài xuân đi! A! ! Cậu là đàn ông, đàn ông hiểu không! Là đàn ông sao lại mộng cái loại này chứ...”

Sau khi giáo huấn chính mình trong gương, sửa sang lại quần áo, lại bày ra vài cái tạo hình tự nhận là thực man, Mặc Vân Hi rốt cục vừa lòng đi ra toilet, hừ điệu hát dân gian đi ra ngoài.

“U ~ hôm nay như thế nào cao hứng như thế nha?” Tại quầy phục vụ ở lầu một, ông chủ khách sạn béo mập cùng Mặc Vân Hi cười chào hỏi. Đứa nhỏ này bộ dạng cũng thật tuấn, ngày hôm qua đến đây một bộ dáng bị đánh đập, bần hê hê nhìn khiến cho lòng người đau đớn, hôm nay có tinh thần hơn, chỉ cảm thấy trước mắt sáng ngời, không khỏi tâm tình cũng theo đó mà tốt lên!

“Sớm a, ông chủ!” Quyết định một lần nữa sống lại trong thân phận Mặc Vân Hi, Ngụy thiếu rất là vui vẻ hướng ông chủ mập nở một nụ cười thật tươi, thật sáng lạn. Làm cho đại thúc tim đập gia tốc! Nhất thời sững sờ ở kia !

“Khụ ~ cậu đây là muốn đi đâu a?” Ông chủ mập vội xấu hổ dời đi lực chú ý.

“Đi trạm cứu trợ ăn cơm! Sau đó đi tìm công tác!” Mặc Vân Hi đối ông chủ Biên Hoà phất tay nói lời từ biệt, hướng đại môn đi đến, miệng còn không ngừng than thở : “Ân... Bán mình sao? Vẫn là bán mình sao? Ai ~ vẫn là xem trước một chút đi!”

Đáng thương ông chủ mập, há to miệng, nửa ngày cũng không tìm lại được tâm trí!... Đi trạm cứu trợ ăn cơm?... Bán... Bán mình? ! ?

Tác giả có lời muốn nói: cầu cất chứa ~ cầu duy trì, sao sao thôi

~Lee *gào thét* Sao cái chương nó dài thế chứ aaaaaa! !! *bưng mặt*

7. Chương 7

Chương 7

Mặc Vân Hi đến trạm cứu trợ ăn một phần cháo bột cùng ngày hôm qua giống nhau như đúc, rồi đi vào trung tâm môi giới việc làm ở khu tây đường số 3.

“Ngài khỏe, xin hỏi ngài có gì cần?” Phục vụ tiểu thư ở trung tâm mỉm cười hỏi.

“Xin chào, tôi muốn tìm một công việc.”

“Tốt, thỉnh đem máy thông tin của ngài đặt vào máy quét.”

Dựa theo phục vụ tiểu thư nêu lên, Mặc Vân Hi ở một cái máy móc đưa vào máy thông tin, “Tất... Xin chờ một chút” thanh âm điện tử vang lên.

“Tiên sinh, ngài cầm thẻ từ này đến hệ thống tương ứng là có thể kiểm tra tin tức thông báo tuyển dụng, nếu cảm thấy thích hợp, còn có thể liên hệ người ra thông báo để phỏng vấn qua video, nếu phỏng vấn đủ tư cách là có thể ký kết hợp đồng lao động. Có cái gì không rõ có thể đến phục vụ đài cố vấn.” Phục vụ tiểu thư lễ phép dùng hai tay đưa thẻ từ trong suốt cho Mặc Vân Hi.

Tiếp nhận thẻ từ, Mặc Vân Hi mắt nhìn mặt trên viết số 078, nhìn trong đại sảnh của trung tâm môi giới việc làm có mấy gian phòng trong suốt thủy tinh độc lập, mỗi gian bên trong đều có một bàn hệ thống dữ liệu riêng biệt, Mặc Vân Hi đại khái hiểu được, “Cảm ơn ~ “

Cùng quán bar internet giống nhau! Tìm được gian 078, quét thẻ từ, cửa tự động mở ra. Đi vào phòng thủy tinh, đóng cửa cho kỹ rồi ngồi xuống, Mặc Vân Hi đang nghiên cứu chốt mở bàn phím trên bàn là ở đâu, hệ thống đã tự động khởi động. Một quả cầu ánh sáng hiện giữa không trung, tin tức cá nhân cùng tin tức thông báo tuyển dụng phù hợp điều kiện của cậu đều biểu hiện ở trên quả cầu, quả thực quá thần kỳ!

“Cũng rất tiên tiến a!” Nâng cằm, Mặc Vân Hi cẩn thận xem xét. Quả cầu rõ ràng so với bảng thông tin thì hiện đại hơn, điều này làm cho cậu trong chốc lát cảm thấy rất mới mẻ.

Ai ~ quả nhiên giống y như cậu nghĩ, phù hợp điều kiện trừ bỏ bán mình chính là “Bán mình” thông báo tuyển dụng tin tức! Đài ngỏ lại còn không bằng nô lệ, rõ ràng là gian thương áp bức sức lao động.

Ngành dịch vụ môi giới tình nhân Mặc Vân Hi lập tức bỏ qua, tuy rằng đêm qua có nhắc tới hai câu, nhưng cậu trong lòng vẫn là cảm thấy lo lắng, bởi vì so với việc để cậu bị đàn ông áp, cậu tình nguyện lựa chọn

làm nô lệ không có tự do! Kỳ thật thông báo tuyển dụng nô lệ tư nhân này đó, bình thường nhiều nhất chính là làm quản gia gia đình, đương nhiên cũng có bảo tiêu tư nhân, trợ lý, nhưng những người sau yêu cầu rất cao, cậu nhất định là không làm được. Quản gia loại bình thường đều có điều kiện yêu cầu thấp, hình tượng hảo một chút, làm việc chịu khó là được, còn bao ăn bao ở, đãi ngộ coi như không tồi. Dù sao ở thời đại này trong áp lực sinh tồn xã hội dường như được rất nhiều nô lệ được việc, cũng đều là nhờ mấy kẻ có chút tiền, hơn nữa xuất phát từ mặt mũi, bình thường chi phí ăn mặc của nô lệ tư nhân đều là không sai. Duy nhất tiếc nuối là không có tự do, cũng không có tiền lương, hơn nữa phải tuyệt đối trung tâm, so với vợ chồng còn muốn chung thủy hơn!

Mặc Vân Hi trong khi bị tin tức tuyển dụng làm cho choáng váng thì đúng lúc này góc dưới quả cầu bắn ra tin tức “Video yêu cầu phỏng vấn” ?

Nga, đúng rồi, đây là video phỏng vấn ! Những nơi đăng thông báo tuyển dụng nhất định cũng có cập nhật tin tức của cậu a!

Cũng không nhìn kỹ chi tiết thông báo tuyển dụng, Mặc Vân Hi liền ấn “Đồng ý”.

Tất ~ một tiếng, màn hình tiêu thất, khoảng không đối diện vốn trống rỗng xuất hiện hình chiếu không gian ba chiều của một người đàn ông trung niên, dọa cậu nhảy dựng!

Oa

thực khóe! !

“Khụ ~ xin chào, tôi là Ngụy Chính, quản lý tư nhân hội Hồ Thiên Nga, đây là thông báo tuyển dụng của chúng tôi!” Nhìn thanh niên cư nhiên không chú ý tới mình, chỉ ngây ngốc đối với máy tính chảy nước miếng, người đàn ông không thể không lên tiếng tự giới thiệu trước.

“A ~ Xin chào! !” Ý thức được chính mình thất thố, Mặc Vân Hi lập tức ngồi ngay ngắn, lộ ra mỉm cười, “Ngài cũng họ Ngụy? Thật là trùng hợp a, tôi gọi là Ngụy... Ngạch ~ Mặc Vân Hi! Ha ha ~ Tôi gọi là Mặc Vân Hi, mong ngài chiếu cố!”

“Đúng vậy, tôi đã muốn xem qua tư liệu xin việc của cậu !” Người đàn ông trung niên càng nhìn Mặc Vân Hi càng thấy hưng phấn! Thiếu niên này so với trên ảnh chụp còn muốn xinh đẹp hơn! Thiếu niên trên ảnh chụp tuy rằng ngũ quan tinh xảo, nhưng làm cho người ta có một loại cảm giác muốn khom lưng phục tùng, mà thiếu niên trước mắt mặc dù là cùng một khuôn mặt nhưng rõ ràng có sức sống hơn nhiều, cách nói năng lại toát ra một loại khí chất của một vị công tử phong lưu trong thời đại hỗn loạn đen tối, không khỏi làm người trước mắt càng thêm chói sáng.”Ha ha, tôi cảm thấy được cậu thực thích hợp với công tác trông hội chúng tôi, hơn nữa nếu cậu nguyện ý tới đây làm việc, tôi cam đoan cậu sẽ có cơ hội phát triển thuận lợi!”

Mặc Vân Hi nghe người đàn ông trung niên giới thiệu, tuy rằng hơi quá sức tưởng tượng, bất quá khí chất cùng bộ dáng thật sự không tồi, chính là không biết là có phải hình ảnh hệ thống hình ảnh chiếu ra có vấn đề hay không mà cậu cứ cảm thấy mắt người này lóe ra lục quang? Mặc Vân Hi trong lòng có điểm sợ hãi.

“Ha ha ~ Ngụy quản lý, ngài biết đấy, điều kiện của tôi không được tốt lắm, cũng không tinh thông việc gì...” Mặc Vân Hi ngượng ngùng gãi gãi đầu, “Nhưng yêu cầu của tôi không cao, chỉ cần có phòng cho thuê cùng sinh hoạt phí là được, không biết công ty ngài kinh doanh cái gì?”

“Vân Hi cậu rất khiêm tốn, công ty của chúng tôi là công hội tư nhân cao cấp chuyên cung cấp các dịch vụ ăn uống giải trí, theo tôi thấy điều kiện của cậu tốt lắm, có thể nói là phi thường thích hợp với công ty của chúng tôi !” Nam nhân càng cười đến thân thiết, “Phải biết rằng, hình tượng cũng là một loại tư bản, mà công hội tư nhân Hồ Thiên Nga chúng tôi chính là công hội tư nhân cao cấp nhất Seterr thành a. Khách hàng của chúng tôi đều là các đại nhân vật, tuyệt không xuất hiện khách nhân không giáo dưỡng, không cấp bậc giống như ở các công hội loại nhỏ.”

“Nga ~ như vậy a, kia xin hỏi cụ thể nội dung công tác của tôi cùng đãi ngộ như thế nào ?” Nghe cũng không tệ lắm nha, Mặc Vân Hi không nghĩ tới vận khí chính mình tốt như vậy, có thể thuận lợi tìm được một công ty có vẻ không tệ lắm, hội sở tư nhân cao cấp chuyên dịch vụ ăn uống giải trí? Trước kia ở

J thành cậu cũng là thường xuyên đi hội sở tư nhân mời khách, nói vậy chắc là thông báo tuyển dụng phục vụ sinh đi!

“Ha ha ~ điều kiện của cậu tốt lắm! Có thể nói là trong mấy năm nay cậu là người có tiềm lực nhất, rất nhiều khách nhân thích loại hình thiếu niên này của cậu!” Nam nhân cười đến áy mào, một bộ trong lòng rõ ràng nhưng không nói ra, “Chỉ cần cậu trải qua khóa huấn luyện của chúng tôi, tôi dám nói cậu nhất định sẽ trở thành vương bài của hội sở chúng tôi! Phục vụ sinh vương bài của hội sở chúng ta, đãi ngộ chính là tốt lắm, bình thường mỗi tháng đều có 50 vạn đồng liên bang là lương cố định cộng thêm tiền thưởng, mặt khác cung cấp nhà trọ cho từng người hoàn toàn miễn phí! Cũng đủ cho cậu sống một cuộc sống vô cùng đầy đủ!”

“50 vạn!” Mặc Vân Hi kinh hô ra tiếng, khách sạn tiện nghi nhất một ngày 1000 đồng liên bang, ngụ ở một tháng là 3 vạn, mỗi ngày ăn 5 thiên đồng liên bang thực vật thiên nhiên, một tháng chính là 15 vạn! Mà nhà ở cùng thực vật thiên nhiên lại là những thứ quý nhất trong cuộc sống hiện đại, chiếu theo tỉ lệ này, một tháng 50 vạn tiền lương, thật đúng là khả quan nha!

Xem Mặc Vân Hi rõ ràng động tâm, Ngụy quản lý ung dung cười, “Vân Hi a, cậu biết đấy, khách nhân của hội sở chúng tôi đều là có thân phận địa vị, xuất tiền vô cùng hào phóng, chỉ cần cậu làm khách nhân vừa lòng, tiền boia đương nhiên là hậu hĩnh, mà số tiền này công ty của chúng tôi hoàn toàn là không can thiệp!” Ha ha ~ xem ra con cá sẽ mắc câu a!

“Làm vừa lòng? Các ông không phải tuyển người bán hàng sao? Trừ bỏ bê chén đĩa còn muốn tiếp rượu khách nhân?” Mặc Vân Hi nghi hoặc nhìn người đàn ông, khó trách tiền lương cao như vậy, bắt quá theo cậu biết một ít chỗ ăn chơi quả thật có bồi rượu, thậm chí bồi đánh bạc.

“... Khụ ~ cũng có thể nói như vậy, chỉ cần khách nhân cao hứng là tốt rồi, phải biết rằng, hiện tại ngành dịch vụ môi giới tình nhân cũng là một loại chức nghiệp, hơn nữa tuyệt đối là ngành dịch vụ cao cấp, yêu cầu cũng thực nghiêm khắc! Mà hội sở chúng tôi lại luôn luôn lấy tố chất cùng doanh thu làm tiền đề, bất quá không cần lo lắng, điều kiện của cậu là hoàn toàn phù hợp! Chúc mừng cậu!”

Đều đã nói trắng ra như vậy rồi mà Mặc Vân Hi cho dù có trì hoãn đến đâu cũng đã hoàn toàn hiểu ra, nháy mắt mặt liền tái xanh!

“Ông mới phù hợp! Cả nhà ông mới phù hợp! ! Chúc mừng cả nhà ông ấy! ! !” Nhục nhã làm cho Mặc Vân Hi chữi âm lên, trong lòng bưng bưng lửa giận, “Lão tử cho dù đi bán mình, cũng không đi làm cái nghề này! ! Lăn, ghê tởm! @#%*&...” Hàng loạt từ ngữ chữi rửa, từ ngữ phong phú, ngữ nghĩa rõ ràng, ngữ tốc vừa nhanh vừa mạnh, đầy nhịp điệu hài hòa, những thứ này không phải ai cũng có thể tưởng tượng được a!

Đối với biến cố đột nhiên này, vẫn luôn sinh hoạt tại hiện đại người đàn ông trung niên hiển nhiên không kịp phản ứng, chỉ có thể gương miệng, sững sờ nghe Mặc Vân Hi ân cần thăm hỏi cả nhà mình, đến tổ tông mười tám đời cũng không tha!

“Lăn! Ông là cái đồ biến thái! ! Còn không lăn đi cho bản thiếu gia! ! !” Chết tiệt, video này tắt như thế nào a! !

“Cậu! ! Mặc Vân Hi! Cậu thế này là có ý gì! Như thế nào một chút tố chất đều không có! ! Vốn đang nói chuyện rất tốt, cậu... Ai chờ đã...” Nhìn Mặc Vân Hi thể hiện công phu miệng lưỡi, Ngụy Chính vừa mới kịp phản ứng, còn chưa nói được một câu hoàn chỉnh, đã nhìn thấy Mặc Vân Hi muốn tông cửa xông ra ngoài.

“Tiểu thư, trả lại thẻ!” Thở phì phì vọt tới phục vụ đài, “Đúng rồi, video kia tôi sẽ không quan tâm, có cái lão biến thái, phiền toái cô giúp tôi xử lý đi!” Nói xong cũng không quay đầu lại mà chạy ra trung tâm giới thiệu việc làm.

“Lão biến thái?” Phục vụ tiểu thư nghi hoặc nhìn sang phương hướng phòng 078...

Tìm được toilet, dùng nước lạnh hắt vào mặt, Mặc Vân Hi rốt cục tỉnh táo lại, nhìn thời gian trên thông tin khí, 14: 42. Ai ~ đã qua thời gian cơm trưa, trạm cứu trợ mỗi ngày ba bữa cơm đều là cung ứng đúng hạn, cái này chỉ có thể chờ đến 17: 00 đến ăn bữa tối!

Mặc Vân Hi nghĩ dù sao thời gian đến bữa tối còn khá dài, không bằng đi chợ đi, dù sao đều ở đường số 3, đi tàu điện ngầm cũng rất nhanh! Ngày hôm qua không có tâm tư gì, chỉ vội vàng mua bộ quần áo rẻ nhất liền ly khai, thừa dịp thời gian còn sớm, không bằng đi tìm hiểu giá hàng nơi này như thế nào, đối cuộc sống về sau mà nói cũng là tất yếu.

Vì thế Mặc Vân Hi bắt đầu đi dạo vô mục đích ở trong chợ, nơi này nếu nói là chợ, không bằng nói là phố buôn bán! Tuy rằng cao thấp chỉ có năm tầng, kết cấu khép kín, nhưng cực kỳ rộng rãi! Trung gian là người đi đường, hai bên là các loại cửa hàng.

Lầu một là đồ trang điểm cùng châu báu trang sức, Mặc Vân Hi một chút cũng không cảm thấy hứng thú, trực tiếp đi lên lầu hai.

Lầu hai là khu trang phục. Ngày hôm qua Mặc Vân Hi chính là vào một cửa hàng xuất nhập khẩu nhỏ gần đây, mua bộ tiện nghi nhất quần áo. Hôm nay phát hiện nơi này nếu nhìn toàn cảnh, thật đúng là lớn a! Trang phục phong cách đa dạng, giá cả chênh lệch cũng thực nhiều. Tiện nghi nhất chính là loại quần áo ngày hôm qua Mặc Vân Hi mua, quần áo làm từ tơ nhân tạo, dùng bền, rẻ tiền, hình thức cũng nhiều, chỉ cần là từ máy hệ thống dữ liệu thiết kế ra hình thức, hoặc là đem ảnh chụp trang phục nhập vào hệ thống, máy móc có thể tự động chế thành thợ may! Màu sắc, kiểu dáng tùy theo chọn lựa của người mua! Chính là loại này mặc vào không thoải mái lắm, có chút khó chịu, nhất là ở dưới tình huống không mặc quần lót...

Nga ~ này thật sự không thể trách Mặc Vân Hi, cậu cũng thật không có ham mê đặc biệt gì! Chính là một cái quần lót rẻ nhất cũng đã 2000 đồng liên bang! Phải biết rằng cậu ngày hôm qua mua một bộ quần áo cũng chỉ mất 300! Ai bảo quần lót đều là làm từ nguyên liệu thiên nhiên tinh khiết, thực vật ở nơi này, số lượng nhân công gieo trồng thành công cho đến hiện tại rất ít, đại bộ phận đều phân bố ở dã ngoại sinh trưởng tự nhiên, dị thú dã ngoại lại hung hăng ngang ngược, nguy cơ tứ phía, thực vật thường thường đều là do dòng binh đoàn mang về. Cho nên nơi này quần áo làm từ sợi thực vật thiên nhiên có giá rất cao, loại này thông khí tốt, bất quá mặt vải thoải mái mềm mại, tất nhiên chỉ có kẻ có tiền mới có thể mua!

Mà trang phục xa xỉ một chút cơ hồ đều là may theo phương pháp thủ công, so với máy móc chế tác thì càng vừa người, chất liệu cũng là sợi thiên nhiên tinh khiết! Thời điểm đi ngang qua một gian thủ công định chế, Mặc Vân Hi phiêu mắt nhìn giá kiện áo sơ mi trên người mẫu trong tủ kính, có ít nhất là có 4 số 0! Lưu luyến không rời mắt nhìn cái áo mềm mại tinh khiết, Mặc Vân Hi tiếp tục đi lên trên.

Lầu ba là khu giày, túi xách, trang sức. Các loại giấy da dị thú thủ công, giá cả đồng dạng đắt đỏ, hoàn hảo là có giấy chất liệu nhân tạo rẻ tiền, chính là tính thông khí rất kém cỏi, cũng không như da dị thú rắn chắc, tuy rằng hình thức càng phong phú, màu sắc cũng càng nhiều, nhưng liếc mắt một cái có thể nhìn ra là hàng rẻ tiền.

Lầu bốn là khu đồ gia dụng cùng thực phẩm. Giống siêu thị, đây là Mặc Vân Hi sau khi quan sát cho ra kết luận. Giá hàng nơi này quan hệ trực tiếp đến chất lượng sinh hoạt sau này của hắn a! Hàng loạt các loại hoa quả, rau dưa, còn có thịt dị thú được bày trên kệ, Mặc Vân Hi thậm chí còn phát hiện gạo! Tuy rằng so với gạo trên địa cầu thì hạt nhìn mượt mà hơn một chút, nhưng nhớ tới cái mùi kia nha... Tuy rằng vừa mới rời khỏi địa cầu 2 ngày, nhưng cậu vẫn là nhịn không được nuốt nuốt nước miếng! Nhưng là chỉ có nuốt nước miếng! Nguyên nhân là động thực vật thiên nhiên rất khó thu thập, cho nên giá cả cũng đều cao đến dọa người! Rẻ nhất là một loại trứng dị thú, lớn bằng nắm tay, một quả cũng muốn 600 đồng liên bang! Điều này làm cho cậu thật sâu cảm thấy được, mỗi bữa cơm năm đó, quả thực xa xỉ đến phạm tội!

"Nga! Trời ạ! Đó là cái gì?" Cách đó không xa là khu thủy sản, trên bàn sắp xếp chỉnh tề các loại cá! Đây chính là loại nguyên liệu Mặc Vân Hi trước kia thích ăn nhất a! Nga ~ nơi này cá thể nhưng đều lớn như vậy! Đến gần xem, cá thể nhưng tất cả đều là đã cạo sạch vảy, bỏ nội tạng, hơn nữa còn tẩy trừ sạch sẽ, còn cắt một khối thịt cá đặt lại trên bàn. Muốn ăn khối thịt này chỉ cần cầm hộp giữ tươi đến là được! Thật sự là rất chu đáo! Ai ~ nếu không phải thực phẩm quý hiếm thì tốt rồi!

Không có gì, không có gì, Mặc Vân Hi bị ai phát hiện cậu mua không nổi cái gì! Đương nhiên trừ bỏ thực vật đông lạnh, xem bao bì đóng gói hắn là giống như cháo dinh dưỡng của trạm cứu trợ! Nhìn giống như bột phần, hơn nữa trên bản hướng dẫn nói dùng nước sôi pha là có thể ăn! So với cháo mà trạm cứu trợ phát thì tốt hơn một chút, đó chính là loại thực phẩm đóng gói này có nhiều vị khác nhau! Nga! Cứ nhiên còn có vị thịt nướng! Cháo bột vị thịt nướng... Nôn ~ chỉ liên tưởng hai vị này trộn vào nhau thôi đã cảm

thấy đáng sợ rồi!

Về phần vật dụng hàng ngày, hiện tại cậu ngụ ở khách điểm đều có những trang bị đơn giản, cho nên tạm thời không cần mua. Vì thế Mặc Vân Hi chỉ đơn giản nhìn giá cả bán ra vật dụng hàng ngày cùng thực vật thiên nhiên, quả thực yếu bạo.

Tầng năm, tầng cao nhất, nơi này chuyên môn bán đồ dùng linh đánh thuê. Chúng loại phức tạp, binh khí, hộ giáp, cơ giáp, hộp năng lượng, tinh hạch dị thú, dụng cụ dã ngoại... Để cho Mặc Vân Hi kinh hỉ chính là, cậu ở trong này cư nhiên phát hiện không ít hiệu thuốc! Đúng vậy, rất giống dược phòng trong trí nhớ Mặc Vân Hi!

Nhìn sau quầy là một loạt ngăn kéo đựng dược, hương thảo dược đã lâu không ngửi thấy, cư nhiên làm cho hắn có loại xúc động muốn khóc...

Tác giả có lời muốn nói: lặn lội cầu cất chứa

song càng cần nữa cổ vũ tích nói

~Ê đút tở: 3 ngày mới làm xong chương này (tính cả đại đa số thời gian là ngồi chơi -_-) Cầu cổ vũ

~ Lee sắp đi học rồi mà còn chưa đăng ký được lịch học *khóc rờn* Nếu một ngày nào đó có thông báo Lee đã die thì nhớ thấp hương cho Lee TT^TT

Hự, do 1s sai lầm Lee đã đăng chương 7 trước chương 6 *che mặt* vốn định điểm hàng *chui vô góc* cơ mà lỡ đăng rồi thì đăng luôn, cho nên h Lee hết hàng dự trữ rồi, oaoaoaoaoao

~~

8. Chương 8

Chương 8

Mặc Vân Hi nhớ rõ theo “Tiểu Bí” (tên trí năng thông tin khí của hắn) thì hiện tại khoa học kỹ thuật thực phát triển, trình độ chữa bệnh cũng được đề cao rất nhiều, làm phẫu thuật đều dùng người máy. Đổi trái tim, cấy ghép gan và vân vân quả thực cùng với cảm mạo phát sốt không khác lắm ! Tuổi thọ nhân loại trung bình cũng đã đạt tới trên dưới 150 tuổi, đương nhiên, phí dụng chữa bệnh vẫn là tương đối cao. Hơn nữa các giống thực vật trên địa cầu phần lớn không thể gieo trồng thành công, điều này làm cho Mặc Vân Hi một lần nữa cho rằng trung dược đã muốn tuyệt tích ! Thật không nghĩ tới, ở trong này cư nhiên có thể nhìn thấy hình ảnh quen thuộc như vậy! !

Kỳ thật, Mặc Vân Hi ban đầu là đoán đúng, sự tồn tại của trung dược đích thật là đã muốn theo võ đài lịch sử mà tiêu thất.

Mặc Vân Hi đi vào một hiệu thuốc thoạt nhìn khá lớn, phát hiện nơi này cũng không phải bán thảo dược mà hắn quen thuộc, như bình thường đều là điều chế các loại thuốc viên, nước thuốc, cao dán, thuốc mỡ cùng với thuốc bột... mà ở đây thì trên cơ bản đều dựa theo công dụng của thuốc mà chia làm ba loại lớn. Một loại là dược phẩm bổ dưỡng, giới thiệu nói loại dược này chẳng những có thể cải thiện thể chất, tăng cường miễn dịch mà còn có thể có trợ giúp dị năng võ giả tu luyện, giúp dẻo dai gân cốt, mở rộng kinh mạch... công năng hiệu quả trị liệu có thể nói là đủ loại!

Một loại khác dược sử dụng rộng rãi nhất là dược phẩm tiêu hao hàng ngày, trong đó nhiều nhất là dược tề bổ sung năng lượng, bình thường chia làm hai loại là bổ sung thể lực trong khoảng thời gian ngắn và bổ sung tinh thần lực tiêu hao cho dị năng giả. Còn lại chính là một ít thuốc cảm máu, giải độc linh tinh, thậm chí còn có thuốc dinh dưỡng... Các loại dược phẩm này cơ hồ bên người mỗi một dị năng võ giả đều luôn có sẵn số lượng lớn, thuộc loại tiêu hao phẩm nhất định.

Cuối cùng là loại dược phẩm dược sử dụng nhiều nhất, cũng là quý nhất, tuy rằng cấp bậc phẩm chất không giống nhau, nhưng đều chỉ có một cộng đồng sử dụng, đó chính là thuốc phụ trợ dị năng võ giả đột phá thăng cấp. Loại dược phẩm này có nhiều loại khác nhau, mọi người gọi là đan, tuy rằng các loại đan phối phương, phẩm chất... không giống nhau, nhưng tác dụng lại đều là giống nhau.

Mặc Vân Hi một bên quan sát hiệu thuốc, một bên mở ra quang bình đã được che dấu, không ngừng hưởng Tiểu Bí tìm hiểu thêm các tin tức tương quan, mà Tiểu Bí cũng là không ngại phiền hà đem nội dung tổng số dữ liệu thu thập được trên internet giảng giải cho hắn nghe, tuy rằng ngữ khí cứng ngắc không chút phật phùng.

Nguyên lai dị năng võ giả cũng có cấp bậc, theo cấp bậc thấp nhất của dị năng võ giả là vừa mới thức tỉnh đến cấp bậc cao nhất liên bang hiện nay là cửu cấp võ giả, về phần thập cấp võ giả, theo quá trình từ lúc nhân loại bắt đầu thức tỉnh dị năng đến nay thì vẫn chưa có ai đột phá được!

Dị năng võ giả thông qua quá trình tu luyện, đạt tới một mức độ nhất định thì đó chính là điểm đột phá. Đây là quá trình lượng biến đổi thành chất, trừ bỏ cần nhờ vào tố chất của bản thân còn phải dùng đan dược đến phụ trợ thăng cấp. Mà phẩm chất đan dược thì lại trực tiếp quyết định xác suất thành công của bước đột phá, bất quá nếu vài lần dùng đan dược có xác suất thành công cực cao nhưng vẫn thăng cấp thất bại thì chứng tỏ dị năng võ giả không có khả năng thăng cấp nữa.

Nếu dị năng võ giả đột phá thất bại, thì sẽ khiến nguyên khí tổn hao nhiều, trực tiếp rút trở lại cấp bậc trung kỳ, thậm chí sơ kỳ, cần một lần nữa tu luyện, hơn nữa còn rất có thể khiến thân thể bị tổn thương, hình thành tu luyện bình cảnh. Mà dị năng võ giả cấp bậc càng cao, tu luyện càng khó khăn, cho nên đẳng cấp cao, phẩm chất đan dược thường thường có thể bán được giá trên trời! Đối cao cấp dị năng võ giả mà nói, chẳng sợ nhiều thêm 1% xác suất thành công, cái gì cũng đều không thể bỏ qua.

Mà người điều chế các loại dược phẩm bổ dưỡng cùng dược phẩm tiêu hao hằng ngày thì được gọi là luyện đan sư. Đây là một chức nghiệp truyền kỳ, luyện đan sư kỳ thật cũng là một loại dị năng giả, chẳng qua điều này chỉ biểu hiện trên tinh thần lực cường đại dị thường, mà trên thực tế thuộc tính công kích của luyện đan sư là cực nhỏ.

Trong quá trình điều chế thì tinh thần lực có ảnh hưởng trực tiếp đến phẩm chất của đan dược. Đương nhiên đan dược phối phương cũng là cực kỳ trọng yếu, từng luyện đan sư cao cấp đều đã nghiên cứu chế tạo ra cho chính mình những loại phối phương độc đáo, hơn nữa còn cực kỳ giữ bí mật. Nguyên liệu tất cả đều lấy từ năm đại hành tinh trong liên bang, thậm chí còn lấy cả các loại động thực vật trên các tiểu hành tinh chung quanh liên bang, và tất nhiên không ai lại đi công bố bí phương của chính mình.

Luyện đan sư tuy rằng số lượng tương đối thưa thớt, nhưng bình thường cũng không khó tìm, bình thường bọn họ căn cứ theo cấp bậc có thể chế tạo ra đan dược cấp năm mà dị năng giả muốn, ở chợ loại đan dược sơ cấp này rất nhiều, xác suất thành công cơ bản đều ở mức 80%, mà đan cấp bậc càng cao, xác suất thành công cũng càng khó bảo trì. Luyện đan sư bình thường đều làm việc cho các công ty dược phẩm dị năng lớn, bởi vì nhân số nhiều, yêu cầu cũng không phải rất cao, cho nên lương chỉ lực cao hơn nhân viên khoa học kỹ thuật bình thường cùng dược sư, nhưng thường thường đãi ngộ cùng phúc lợi đều tốt hơn nhiều.

So với đan cấp năm trên đây, xác thực mà nói nếu có khả năng chế tác đan cấp 6 cùng cấp 7 thì đều được coi là luyện đan sư cao cấp, bình thường các công ty dị năng dược phẩm lớn đều đã có một hai luyện đan sư cao cấp trấn thủ. Mà luyện đan sư có thể luyện được đan cấp 8, vậy thì đó chính là nhân vật thuộc cấp đại sư, đối với toàn bộ liên bang ngũ đại đế quốc chính là một loại tồn tại giống quốc bảo, được bảo vệ vô cùng cẩn mật, bình thường đều là ở trung tâm nghiên cứu khoa học quốc gia làm nghiên cứu, ngẫu nhiên đảm đương công tác cố vấn, người bình thường không có cơ hội được nhìn thấy.

Về phần ở chợ cũng là rất khó nhìn thấy đan cấp 8, dù sao võ giả cấp 8 cũng là tương đối thưa thớt, bọn họ bình thường ở thủ đô đế quốc có địa vị rất cao, có rất nhiều người nhậm chức ở quân bộ, đứng trên đỉnh của Kim Tự Tháp. Như vậy dị năng võ giả đa phần có quan hệ cố định với các đại luyện đan sư, tự nhiên không cần mua đan dược không rõ lai lịch ở chợ.

Mặc Vân Hi một bên thật lòng nghe “Tiểu Bí” phổ cập khoa học, một bên cẩn thận quan sát dị năng dược tề cùng đan dược thần kỳ, về phần ông chủ tiệm thuốc, tất nhiên là trực tiếp lựa chọn không nhìn đến sự hiện hữu của hắn, mặc kệ người thiếu niên này có khuôn mặt xuất sắc cỡ nào, chỉ cần nhìn bộ quần áo giá rẻ cùng thân hình mảnh khảnh kia thì liền rõ ràng không phải dị năng võ giả, hơn nữa đông xem tây xem một cách vô mục đích, hơn phân nửa chỉ là một đứa trẻ tràn đầy lòng hiếu kỳ mà thôi.

Mà Mặc Vân Hi thì lại càng nghe càng kích động, nếu có thể trở thành luyện đan sư thì tốt rồi!

Đối với ý tưởng này, “Tiểu Bí” dùng thanh âm cơ giới hoá không có pháp phòng trực tiếp cho một đả kích cực lớn: “Thực xin lỗi, ngài trước mắt không có dấu hiệu dị năng thức tỉnh, con người bình thường thức tỉnh dị năng ở trước 15 tuổi, vượt qua 15 tuổi khả năng thức tỉnh rất nhỏ.”

“Không có dị năng cũng không nhất thiết là không có tinh thần lực nha! Lão đầu nhi nhà ta chính là thường xuyên nói ta là truyền nhân ca được vương, thiên tài được học!” Mặc Vân Hi không phục phản bác.

“Tinh thần lực cũng là một phần dị năng, bất đồng với dị năng võ giả, tinh thần lực của luyện đan sư bình thường không có thuộc tính, không có lực công kích, mà tinh thần lực so với dị năng võ giả bình thường lại cường đại hơn. Mà ngài vào năm 15 tuổi thí nghiệm kết quả không có phản ứng với tinh thần lực.”

Đối mặt “Tiểu Bí” không chút lưu tình mà đả kích, Mặc Vân Hi thật sâu hít vào một hơi: “Quên đi! Ta không tranh cãi với người, không có tinh thần lực, không làm được luyện đan sư, ta ít nhất còn có thể làm được sư đi!”

Kỳ thật hãn hiện tại cho dù làm học viên chạy việc cũng là nguyện ý ! Hãn muốn làm thuốc! Chưa từng có khi nào giống như hiện tại có suy nghĩ bức thiết như vậy! Làm cái gì đều được! Đây mới được thảo nhiên, đây một loạt ô vuông được quý... làm cho hãn tại một thế giới lạ lẫm gắt gao bắt được một chút niềm tin!

“Đúng vậy, có thể, ngài có thể thi đậu đại học điều chế được phẩm dị năng chuyên nghiệp tiến hành học tập, sau khi tốt nghiệp có thể tham gia cuộc thi lấy tư cách làm giáo viên dạy chế được diễn ra mỗi năm một lần, được sư chia làm sơ cấp, trung cấp, cao cấp...” “Tiểu Bí” không ngại phiền hà vì hãn giảng giải quá trình trở thành được sư.

“Nga! Còn muốn thi đại học sao! Chẳng lẽ không có học trò sao? Trước kia Cát Nhân Đường có rất nhiều nha!” Mặc Vân Hi chưa từ bỏ ý định đi vào một tiệm được thoát nhìn không lớn lắm. Quyết định thử xem vận khí ở mấy cửa tiệm nhỏ, bình thường quy mô càng nhỏ yêu cầu cũng càng thấp.

Ông chủ ở đây là một ông lão gầy nhỏ, nhưng tinh thần vẫn là tốt lắm, sắc mặt hồng nhuận, hai mắt hữu thần.

“Ông chủ, người khỏe, tôi gọi là Mặc Vân Hi, xin hỏi ngài có tuyển người không?” Mặc Vân Hi khách khí hỏi, khiêm tốn có lẽ mỉm cười, “Tôi đặc biệt thích được thảo, làm cái gì đều được, cho dù đánh tạp cũng được, đãi ngộ không có yêu cầu gì, đủ ăn đủ mặc là được!”

Ông lão giương mắt nhìn người thanh niên này, tuổi không lớn lắm, nhưng nho nhã lễ độ, bộ dạng cũng tuấn tú, “Cậu có chứng chỉ được sư không? Chúng ta ở hậu đường vừa lúc thiếu một chân chạy việc.”

“Tôi... Không có chứng chỉ được sư, bất quá tôi đã từng làm việc ở hiệu thuốc, hỗ trợ đánh làm thuốc và vận vận tuyệt đối không có vấn đề!” Mặc Vân Hi vội vàng nói.

“Cái gì? Cậu không có chứng chỉ còn làm tại hiệu thuốc ? Là người nào lá gan lớn như vậy?” Ông lão kinh ngạc nhìn Mặc Vân Hi, “Phải biết rằng, từng dị năng võ giả đều là tài phú quý giá của đế quốc, không có chứng chỉ được sư là tuyệt đối đừng nghĩ đụng tới được ! Nếu để người ta biết được, tiệm này của sẽ bị niêm phong ! Cậu nhanh đi đi ~ đi mau đi mau...” Nói xong liền đem Mặc Vân Hi đuổi ra bên ngoài.

“Ông chủ ~ ông... Ai ~ tôi thật sự đã từng chế thuốc, tôi từ nhỏ chính là cùng được thảo lớn lên mà !” Còn chưa nói hết, Mặc Vân Hi đã bị ông lão đẩy ra khỏi tiệm thuốc.

Mặc Vân Hi uể oải cực kỳ, xem ra hãn không có hy vọng có thể làm công việc liên quan đến thuốc, cũng không có gì tâm tình đi dạo, liền nghĩ hay là trở về đi, nhanh đi trạm cứu trợ lĩnh đồ ăn, ngày mai tiếp tục đi tìm việc làm.

Khi đến thang cuốn, lơ đãng thoáng nhìn, Mặc Vân Hi sững sốt, hãn nhìn thấy một tiệm thuốc thật lớn, cửa treo một cái bảng điện tử, mặt trên viết “Thu mua các loại được liệu” ! Đi dạo một vòng, chỉ có tiệm này treo bảng điện tử như vậy. Lòng hiếu kỳ dâng lên, Mặc Vân Hi đi vào tiệm thuốc khí phái này.

“Xin hỏi nơi này thu mua được liệu phải không?” Mặc Vân Hi lễ phép hướng một phục vụ tiểu thư hỏi, tiệm này thực lớn, bên trong từng khu vực đều có một phục vụ tiểu thư, có vẻ thực chính quy.

Nhìn Mặc Vân Hi, người này rõ ràng không giống như là lính đánh thuê, nghi hoặc hỏi, “Tiên sinh, ngài là có được liệu phải bán sao?”

Này vừa hỏi, làm cho Mặc Vân Hi chợt nhớ đến mấy quả trái cây màu đỏ trong hộp giữ tươi mag hần để trong khách sạn, “Ngạch ~ đúng vậy, bất quá tôi hôm nay chỉ muốn nhìn một chút, không có mang ở trên người.”

“Tiệm thuốc của chúng tôi là thuộc công ty y dược An Bối lớn nhất Seterr thành, trừ bỏ tuyên bố nhiệm vụ thu thập dược liệu cố định cho dòng binh đoàn còn thu mua dược liệu mà khi dòng binh đoàn đi làm nhiệm vụ mang về, ở Seterr thành này chỉ có duy nhất tiệm chúng tôi thu mua thôi.” Tuy rằng người thanh niên này không giống như là dị năng võ giả có thể đến dã ngoại thu thập dược liệu, nhưng phục vụ tiểu thư vẫn là làm hết phận sự vì hần giảng giải.

“Nga, vậy thì tốt quá, vừa lúc tôi có mấy khóa hồng quả, ngày mai sẽ mang qua đây.” Mặc Vân Hi cao hứng nghĩ, hần có lẽ có thể thu thập dược liệu kiếm tiền, dù sao đổi dược liệu, hần có trực giác trời sinh.

“Hồng quả? Loại dược liệu này ta chưa từng nghe qua.” Phục vụ tiểu thư có chút nghi hoặc, nhưng nàng dù sao cũng không phải dược sư chuyên nghiệp, nói không chừng lại là dược liệu hi hữu.

“Nga, tôi cũng không rõ ràng ở nơi này loại dược liệu đó tên gọi là gì, chỉ biết là loại hồng quả này có công hiệu ôn bổ rất tốt, hơn nữa lần này phát hiện còn có tác dụng khôi phục thể lực, hần là đối với người bị thương cũng có hiệu quả trị liệu!” Mặc Vân Hi nghĩ đến chính mình sau khi ăn hồng quả đủ loại bệnh trạng đều từ từ biến mất, làm ra một cái tổng kết.

Nhưng phục vụ tiểu thư nghe vào tai thì lại thành Mặc Vân Hi là đang cố giới thiệu quá lên để đẩy mạnh tiêu thụ, dù sao bây giờ có thể mang về dược liệu tốt rất ít, hơn nữa làm sao có công hiệu thần kỳ như vậy được. Bất quá vẫn là duy trì nụ cười chức nghiệp, “Ha ha ~ vậy nhất định là dược liệu thực trân quý, hần là có thể bán với giá tốt, ngài ngày mai có thể mang lại đây để nhóm dược sư của chúng tôi xem xét, nếu đúng như ngài nói thì chúng ta chắc chắn sẽ thu mua với rất cao.”

“Tốt, kia ngày mai gặp, cảm ơn cô!” Lễ phép cùng phục vụ tiểu thư nói lời từ biệt, Mặc Vân Hi hiện tại tâm tình đã muốn thay đổi. Không thể làm dược sư, ta còn có thể hái thuốc, ha ha ~ thật tốt quá!

Có thể bởi vì nguyên nhân tâm tình tốt, hôm nay Mặc Vân Hi ăn cháo bột cũng phá lệ mà cảm thấy nó có hương vị thật ngọt ngào, tuy rằng vị vẫn là không dám khen tặng...

Ném qua cơm chiều, tắm rửa, giặt sạch quần áo, Mặc Vân Hi lỏa thể nằm vào ổ chăn. Không có biện pháp, hần hiện tại chỉ có một bộ quần áo, mà hần lại có điểm khiết phích nho nhỏ, ở dưới tình huống có điều kiện thì nhất định phải tắm rửa mỗi ngày, đổi quần áo sạch sẽ. Bất quá loại sợi làm quần áo quả thật không thấm nước, giặt rất dễ, vò mấy cái liền sạch sẽ, phồng chừng đến buổi sáng ngày mai liền có thể mặc lại !

Kỳ thật hôm nay vẫn là thu hoạch không nhỏ, ít nhất hần phát hiện dược phòng giống như dược tiệm, có dược sư, luyện đan sư, điều đó làm cho hần cảm thấy hứng thú với chức nghiệp này! Bất quá hiện tại nhất định là không có khả năng, Mặc Vân Hi âm thầm nghĩ, nếu về sau có điều kiện, có lẽ hần sẽ đi thi đại học chuyên về dị năng dược phẩm, sau đó làm một gã dược sư, cho dù thực gian nan, đãi ngộ cũng không phải đặc biệt cao, nhưng vẫn là đáng giá để hần cố gắng, hần chính là “Dược Vương” tôn tử đương nhiên phải làm được dược rồi, ngài nói đúng không... Ông nội...

Tác giả có lời muốn nói: cầu cất chứa, cầu phun phao

~~Lee: đi trét đây

~

9. Chương 9

Chương 9

Lee đã trở lại và ăn hại hơn N lần ~o^0^o~ Lap-chan đã được rước về sau N+ ngày ngạo kiều

H Lee sẽ cố post đều đặn trở lại, mn nhớ ủng hộ nha

~
A ~ đây là nơi nào? Tựa hồ là phòng tắm, thật lớn! Bồn tắm được tạo thành từ thủy tinh đen được mài đến sáng bóng, nhìn giống y như một cái bể bơi nhỏ!

Mặc Vân Hi như bị mê hoặc mà đi vào dục trì, ân ~ thật thoải mái! Dòng nước ấm áp bao lấy toàn thân, tựa như núi Phú Sĩ trong ôn tuyền... Lười biếng tựa vào cạnh ao, Mặc Vân Hi thoải mãn giống như con mèo nhỏ thành công trộm được cá, hạnh phúc mà nheo lại ánh mắt.

“Ân ~ thật thoải mái nha ~” Tiếng thở dài nhỏ vụn tràn ra, làm cho người nghe tê dại.

Tiếng bước chân vững vàng tiến lại gần, Mặc Vân Hi tựa vào bên cạnh ao, lười biếng mở mắt. Cố nhìn xuyên qua sương mù lượn lờ không mấy rõ ràng, chỉ có thể nhìn thấy được một hình dáng mơ hồ, người đến là một nam nhân có dáng người cao lớn, thân hình tam giác ngược tiêu chuẩn, tứ chi thon dài cân xứng...

“Là ai?” Mặc Vân Hi cảnh giác hỏi.

Nam nhân không trả lời, đi thẳng một bước vào trong nước, dáng hình liền rõ ràng. Là y! Là người nam nhân lãnh tuấn ngân phát kia! Hắn cứ thế ở trong mộng một mực yên lặng chú ý nam nhân! Từ từ... Mộng? Chẳng lẽ hiện tại cũng là đang nằm mơ?

Ngay khi Mặc Vân Hi cố gắng sắp xếp ý nghĩ, nam nhân đã muốn cách hắn không đến một tay. Đột nhiên trước mắt xuất hiện thân thể của một người xa lạ đã dọa Mặc Vân Hi nhảy dựng, giãy giụa đứng lên, cũng không nghĩ vừa lúc cùng nam nhân mặt đối mặt, hắn bối rối ngẩng đầu lên, chớp mũi hai người cơ hồ là dán sát lại với nhau.

Mặc Vân Hi nhanh chóng cúi đầu, cả kính phát hiện hai người hiện tại đều là trần truồng, nháy mắt giống như trứng tôm bị nấu chín, tim đập tựa như muốn nhảy ra khỏi lồng ngực !

Đột nhiên, một cánh tay hữu lực vòng ra sau lưng hắn, Mặc Vân Hi hoảng sợ ngẩng đầu, chống lại một đôi mắt mang theo ý trêu tức, đôi môi khô gợt, đôi mắt hẹp dài, con ngươi lam sắc, cái mũi anh tuấn... người nam nhân này rõ ràng là đang cười, rõ ràng đẹp trai như vậy, chính là Mặc Vân Hi có thể cảm giác được hơi lạnh xâm nhập vào tận cốt tủy, trào phúng... cùng sợ hãi!

Không ~ muốn chạy trốn, này không đúng, hết thấy đều không đúng ! Mặc kệ có phải đang nằm mơ hay không, hắn đều muốn chạy trốn! Hắn nhất định thoát khỏi nam nhân đáng sợ này !

Mặc Vân Hi giãy dụa muốn chạy trốn khỏi khống chế của nam nhân, hai tay dùng sức chống trước ngực nam nhân, liều mạng cùng hắn duy trì một khoảng cách, nhưng cánh tay sau lưng hắn kiên cố giống như là thép vậy.

Đột nhiên, nam nhân nói, “Này không phải giống như ngươi vẫn luôn mong muốn sao? Giả bộ thanh thuần? Vẫn là dục cự hoàn nghênh đi?” Ánh mắt trêu tức, khẩu khí lạnh như băng không mang theo một tia độ ấm, giống như là trêu chọc một đứa nhỏ đang giận dỗi vì muốn người lớn chú ý mà gây chuyện !

“Không ~ không phải...” Mặc Vân Hi kinh ngạc mở to mắt, một cổ ủy khuất nồng đậm mơ hồ dâng lên, nước mắt như hạt châu theo cặp mắt hạnh mỹ lệ rơi vào trong nước...

“Thả ra

~ buông...” Mặc Vân Hi từ trên giường ngồi bật dậy! Một thân mồ hôi lạnh!

“MD, lại làm loại mộng này! ! Chết tiệt! ! !” Dùng sức nắm lấy tóc, Mặc Vân Hi muốn làm cho chính mình mau chóng thanh tỉnh, tay lơ đãng xẹt qua hai má, ẩm ướt... Là nước mắt sao? Của ta? ?

Thật mạnh ngã lại trên giường, lung tung lau đi nước mắt, “Nói giỡn, tại sao có thể như vậy, chết tiệt!” Đây không phải là nước mắt của ta, ta xác định ta không khóc! Rốt cuộc là sao lại thế này, vì cái gì lại vì một người đàn ông mà khóc!

“Nga ~shit!” Ngay tại thời điểm Mặc Vân Hi còn vì giấc mộng kia mà rối rắm, hắn buồn bực phát hiện hạ thân không biết từ khi nào đã run rẩy dựng thẳng, tưởng đau đến khó chịu! Một phen kéo cao chân, đem mình từ đầu đến chân bao trong chăn, sau khi trọng sinh, Mặc Vân Hi lần đầu tiên tại thế giới này...

Phóng thích qua đi, Mặc Vân Hi thở hổn hển vô lực nằm trên giường, tâm lý nghẹn khuất cực kỳ! Đừng hiểu lầm, thời điểm Mặc Vân Hi vẫn còn là Ngụy Tử Tiên, hần mặc dù không tính là một người tùy tiện, nhưng vẫn có dục vọng, cũng chưa bao giờ ủy khuất chính mình, cho nên hần nghẹn khuất tuyệt đối không phải bởi vì áy náy hay cảm giác chịu tội gì. Hần nghẹn khuất chỉ là bởi vì đi vào thế giới này lần đầu tiên... lại là bởi vì một giấc mộng xuân! Mấu chốt là trong mộng là một người đàn ông! ! ! Điều này làm cho hần rất khó chấp nhận!

Hần thừa nhận người đàn ông kia rất tuần tú! So với những nam minh tinh hần từng gặp qua thì suất hơn nhiều! Dáng người cũng tốt lắm, cơ thể cân xứng, tựa hồ ẩn đầy sức bật, còn có cặp chân thon dài kia... Nga! Shit! Đây cùng hần không quan hệ! ! ! Đó cũng là đàn ông, người tâm động cái gì gì! ! Mặc Vân Hi cắn góc chăn mắng chính mình! Chẳng lẽ bụng đói ăn quàng sao? !

Tắm nước lạnh, mặc quần áo tử tế, đứng ở cửa sổ hứng gió lạnh sáng sớm, Mặc Vân Hi buồn bực nghĩ: ta đây là làm sao vậy! Tỉnh táo lại hần rất là buồn bực, không có đạo lý nha, hần cho dù là làm mộng xuân cũng nên là một mỹ nữ D cup gợi cảm chứ, cho dù là động kinh mơ thấy đàn ông cũng không thể hai ngày liền đều mơ cùng một người, huống hồ so với người đàn ông kia, hần rõ ràng là ở phía dưới! Quả thực rất uất ức !

Nga! Từ từ, có lẽ còn không chỉ hai ngày, buổi tối vừa mới trọng sinh tựa hồ cũng đứt quãng mơ thấy gì đó, có lẽ là lúc ấy quá mệt mỏi cho nên mới mơ mơ màng màng ngủ thẳng tới hừng đông! Hiện tại ngẫm lại, bất giác một thân mồ hôi lạnh! Đây là sao? Chẳng lẽ...

Hần nhớ rõ trước kia xem qua một bài báo, trong đó nói một bệnh nhân cấy ghép tim, mỗi lần nhìn thấy người yêu của người quyên tặng trái tim thì tim đều đập nhanh, tâm không tự chủ được mà cảm thấy vừa đau đớn vừa ái mộ! Các nhà khoa học cho rằng các cơ quan của con người tỷ như trái tim, cũng có công năng ghi chép tình cảm, cho dù đại não tử vong, chỉ cần tâm còn sống thì tình cảm vẫn tồn tại!

Mặc Vân Hi càng nghĩ càng cảm thấy được da đầu run lên! OMG! Thật sự là như vậy, người ta chính là thay đổi trái tim, mà hần chính là toàn bộ đều “di dân”! Thượng đế a, ta về sau sẽ không cần mỗi ngày làm loại mộng này đi! Càng nghĩ càng cảm thấy được đây là trí nhớ còn sót lại của khối thân thể này, nhất định đúng là vậy !

Ai ~ nhắc tới cái tên “Mặc Vân Hi” này cũng thật là đáng thương, theo như giấc mơ hần mơ thấy hai ngày nay, “Khối băng nam” kia rõ ràng không đem hần để vào mắt!

“A ~~ mặc kệ ! Dù sao ta cho dù có thấy được người đàn ông kia, cũng sẽ không thích thượng hần ! Mặc Vân Hi trước kia đã chết! Hiện tại ta là Mặc Vân Hi! Quyết định của ta là tuyệt đối! Đúng vậy! Chờ giải quyết được vấn đề kế sinh nhai, nhất định phải đi tìm mỹ nữ giải quyết mới được! !” Hần cho tới bây giờ chính là một người vô tâm vô phế, tính tình tùy tiện, cho nên mấy suy nghĩ rối rắm về tương lai sau này trong chốc lát đã tự động vút ra sau đầu.

Mặc Vân Hi lấy mấy quả trái cây màu đỏ trong hộp giữ tươi ra, cẩn thận gói lại, “Hắc hắc, hôm nay các người biểu hiện như thế nào! Ta cũng không muốn cùng một đồng nghiệp vô gia cư ngủ ở trạm cứu trợ!”

Buổi sáng 8 giờ hiệu thuốc An Bối mới vừa mở cửa đã thấy một người trẻ tuổi quần áo mộc mạc, diện mạo tuần tú chờ ở trước cửa.

Phục vụ tiểu thư ngày hôm qua tiếp đón Mặc Vân Hi liếc mắt một cái liền nhận ra hần, tiến đến mỉm cười nói, “Tiên sinh người khỏe, sớm như vậy đã tới rồi nha, là muốn bán được liệu sao ?”

“Đúng vậy, chỗ này của ta có vài quả trái cây, hần là được liệu nhưng để chắc chắn vẫn muốn mời được sư của tiệm kiểm tra giúp.” Mặc Vân Hi khiêm tốn có lẽ trả lời, hy vọng có thể cho đối phương một cái ấn tượng tốt, về sau nếu phải bán được liệu thì sẽ dễ dàng hơn một chút, dù sao còn muốn thường xuyên qua lại.

“Tốt, mời ngài trước tới bên kia nghỉ ngơi, tôi đi mời được sư chẩn tiệm tới.” Phục vụ tiểu thư chỉ cho Mặc Vân Hi khu nghỉ ngơi trong góc tiệm, sau đó đi vào hậu đường.

Tùy tiện tìm cái bàn ngồi xuống, Mặc Vân Hi không yên lấy ra một khối hồng quả, nghe nghe: “Ân ~ hần là được liệu đi, được tính rất giống cầu kỷ, công hiệu so với cầu kỷ còn tốt hơn một chút...” Bởi vì loại được

liệu này hẳn cũng là chưa thấy qua, cho nên cũng không dám khẳng định đây chính là dược liệu.

Một người đàn ông hơn 40 tuổi mặc áo màu vàng nhạt cùng quần tây, đội phớt tơ vàng, đeo kính mắt hướng hẳn đi tới, “Ngài khỏe, tôi là dược sư chẩn tiêm, cũng là chủ quản hậu đường quản lý việc thu mua dược liệu, Dư Văn Thanh.” Tuy rằng đối với cậu thiếu niên tuổi tác cùng ngoại hình đều có điểm kinh ngạc, nhưng nam nhân vẫn là lễ phép vươn tay.

“Dư quản lý, ngài khỏe!” Mặc Vân Hi vì cứ nhìn chăm chăm vào hồng quả mà tự hỏi cho nên đến lúc nam nhân mở miệng mới chú ý tới hẳn, vội vàng đứng lên cùng nam nhân bắt tay, “Thật sự xin lỗi, không chú ý tới ngài, tôi quá thất lễ.”

“Ha ha ~ mời ngồi, không có gì, không cần câu nệ.” Người đàn ông dẫn đầu ngồi xuống, ngữ khí rất hòa nhã. “Ngài có dược liệu muốn bán ra phải không? Xin hỏi xưng hô thế nào?” Tuy rằng đối phương nhìn qua còn là một đứa nhỏ, nhưng Dư Văn Thanh được tôi luyện năng lực mỗi ngày nên thái độ rất có chừng mực, ở trong mắt của hắn chỉ có hộ khách, không có phân biệt.

“Đúng vậy, Dư quản lý không cần khách khí như thế, tôi gọi là Mặc Vân Hi, ngài gọi tôi là Tiểu Mặc cũng được.” Vừa nói, Mặc Vân Hi một bên đưa thứ quả màu đỏ kia cho Dư Văn Thanh, “Dư quản lý, tôi có mấy khóa trái cây, bởi vì chưa thấy qua, cho nên không biết có phải là dược liệu hay không, xin ngài kiểm tra giúp.”

Dư Văn Thanh tiếp nhận trái cây, cẩn thận xem xét, “À ~ đây đúng là dược liệu. Là một loại dược liệu tương đối thông thường, tên là hồng mạn quả.”

“Hồng mạn quả?” Đây là chủng dược liệu mới? Xuất phát từ tò mò, Mặc Vân Hi vẫn đạo, “Dư quản lý, loại trái cây này có phải hay không có có tác dụng bổ gan thận, nhuận phổi, nhưng lại có trợ giúp khôi phục thể lực, cũng có chút tác dụng chữa thương?”

Nghe nói như thế, Dư Văn Thanh lần đầu tiên ngẩng đầu thật lòng quan sát thiếu niên trước mắt “Đúng vậy, quả thật có công hiệu này, cậu như thế nào biết được?” Đứa nhỏ này không phải mới vừa rồi đến hồng mạn quả cũng không biết sao? Lúc này tại sao lại đối công hiệu của nó hiểu biết như vậy?

“A, ngượng ngùng, tôi ngẫu nhiên ở dã ngoại phát hiện loại trái cây này, lúc ấy ném qua mấy khóa, cho nên cảm giác dược tựa hồ có tác dụng này.” Mặc Vân Hi ngượng ngùng cười cười, hẳn cũng không giỏi diễn kịch cho người ta xem, cái này quá khó rồi.

“Nga? Trái cây kia là do cậu ở dã ngoại phát hiện?” Nghi hoặc nhìn thiếu niên tinh tế tuần tú, “Không biết cậu cùng người nào trong dong binh đoàn phát hiện ra vậy?” Thấy thế nào thì đứa nhỏ này cũng không giống như là lính đánh thuê, hơn nữa có thể ném qua mấy khóa liền biết dược hiệu, thật sự là quá khó tin.

“Dong binh đoàn? Không có, tôi là một người phát hiện.” Kỳ quái, hẳn thoát nhìn giống lính đánh thuê lắm sao?

Một người? ! Áp chế nghi hoặc, Dư Văn Thanh ở mặt ngoài thoát nhìn không chút sợ hãi, “Ha ha ~ cậu thật đúng là rất giỏi a, loại hồng mạn này bởi vì sinh trưởng bí mật dưới đá núi, trên thân che kín gai độc, nếu có sinh vật lại gần sẽ bắn ra gai độc, khiến cho cơ thể trở nên trì trệ, thậm chí hít thở không thông. Không biết cậu làm sao phát hiện được hồng mạn quả, lại như thế nào hái được?”

“A? Gai độc?” Mặc Vân Hi nghe Dư Văn Thanh nói mà ra một thân mồ hôi lạnh! Nguy hiểm như vậy sao!

“Cậu không biết? Hồng mạn quả này công hiệu ôn hòa, là thành phần thường có trong các loại dược vật dinh dưỡng bổ dưỡng, các loại dược tề khôi phục tinh thần, cho nên nó là dược liệu thường được sử dụng nhất. Tuy rằng cũng giống như đại đa số dược liệu, tính công kích không cao, nhưng nếu muốn hái thì hẳn là phải làm tốt công tác phòng hộ trước.” Dư Văn Thanh ra vẻ thoải mái mà cùng hắn trò chuyện về hồng mạn quả, nhưng một bên trộm quan sát biểu tình của Mặc Vân Hi, hỏi thăm nguồn gốc dược liệu thu mua cũng là công việc của hắn.

Phải biết rằng trong tự nhiên dược liệu phân bố rất rộng, cũng không có quy luật cố định, cho nên khi dong binh đoàn trong quá trình thực thi nhiệm vụ phát hiện điểm phân bố cũng là tư liệu thực trân quý. Một ít dong binh đoàn thậm chí còn không muốn để lộ ra tin tức, nhưng xem đứa bé này, ánh mắt đơn thuần ngay

thơ, bất quá Dư Văn Thanh giờ phút này cũng không nắm chắc được điều gì, xem phản ứng của thiếu niên, hồng mạn quả hẳn là không phải do chính hắn lấy được mới đúng.

Tính công kích? Được liệu có tính công kích sao? Càng nghe Dư Văn Thanh giới thiệu, Mặc Vân Hi trong lòng càng cảm thấy không đúng, nhưng hắn cũng không phải ngốc tử, hắn vốn là không phải người nơi này, được liệu hẳn có thể không hiểu, nhưng thường thức không có khả năng không biết, cho nên không thể để cho người khác phát hiện, “A ~ vậy sao, nó không có công kích tôi, thời điểm tôi phát hiện nó đại khái đã chết! Chỉ còn lại có vài quả tươi, tôi thấy coi như mới mẻ, liền hái mang về! Ha ha, chính là như vậy!” Mặc Vân Hi quyết định tốc chiến tốc thắng, “Dư quản lí, này hồng mạn quả, ngài ra giá thế nào?”

Đã chết? Dư Văn Thanh khóe miệng cười đến có điểm mất tự nhiên, không muốn nói cũng phải tìm cái lý do nghe hợp lý chút chút, xem ra tiểu tử này tuyệt không giống vẻ bề ngoài tinh khiết thuần lương như vậy a!

“Ha ha ~ cậu bảo tồn hồng mạn quả rất khá, hơn nữa cũng hoàn toàn nguyên vẹn, chiếu theo tỉ lệ, chúng tôi bình thường thu mua với giá là 3000 đồng liên bang một khối.” Mắt nhìn Mặc Vân Hi ôm gói to hồng mạn quả, “Cậu hôm nay mang đến tổng cộng 6 quả là 18000 đồng liên bang, cậu là lần đầu tiên tới tiệm của chúng tôi, tôi cũng hy vọng về sau nếu cậu có được liệu gì thì có thể mang đến nơi này, cho nên tôi lần này đưa cho cậu 2 vạn đồng liên bang, xem như kết giao bằng hữu thôi!”

Dư Văn Thanh thực thích đứa bé này, không giống như lính đánh thuê, tự giác tài trí hơn người, rất khó giao tiếp, cho nên hắn thu mua cũng thực công đạo, tuy rằng ưu đãi 2000, nhưng hắn trực giác cho rằng đứa nhỏ này về sau còn có thể mang càng nhiều được liệu tới đây, hơn nữa khẳng định do chính hắn tìm được.

2 vạn! Sáu trái hồng mạn quả mà 2 vạn! Với cái giá này Mặc Vân Hi thật sự thấy rất tốt, ít nhất loại trái cây này so với trứng dị thú thì đáng giá hơn nhiều, hơn nữa bán 1 trái là có thể thuê ba ngày khách điểm! Hắn hoàn toàn có thể đến ngoài thành trong rừng tìm, việc này có thể kiếm được nhiều hơn so với đại đa số công tác khác, “Phi thường cảm tạ Dư quản lí, tôi cũng hy vọng về sau có thể thường xuyên hợp tác với bốn tiệm!”

Quá trình làm thủ tục thu mua thực thuận lợi, lễ phép cùng Dư Văn Thanh từ biệt, nhìn tài khoản nhiều ra 2 vạn đồng liên bang, Mặc Vân Hi kích động chạy về phía khu trang phục ở lầu hai!

Đúng vậy, hắn muốn đi mua một cái quần lót! Chính là cái quần lót ngày đó làm cho hắn phi thường yêu thích! Tuy rằng 2 vạn đồng liên bang mới kiếm được đối với một cái quần lót nhỏ nhỏ giá 2000 mà nói, có điểm thiếu, nhưng Mặc Vân Hi cho rằng hắn tìm được con đường phát tài rồi! Có con đường phát tài này, cuộc sống về sau của hắn nhất định sẽ khá hơn! Cho nên hắn mới không cần tiếp tục ủy khuất chính mình nữa!

Tác giả có lời muốn nói: cố gắng song càng trung, thân nhóm cấp điểm động lực đi, lăn lộn cầu cất chứa, đánh giá!

10. Chương 10

Chương 10

Mua được quần lót, Mặc Vân Hi lập tức khẩn cấp vọt vào buồng vệ sinh lầu hai, phải biết rằng, cảm giác lạnh lẽo ở phía dưới làm hắn vô cùng khó chịu. Ở cách gian thay quần áo, a ~ thoải mái hơn nhiều rồi!

“Tôi biết ~ thân mến, triển lãm đan được đến 10h mới bắt đầu, tôi hiện tại đã đến nơi rồi!” Gian bên trái truyền đến thanh âm của một người đàn ông trẻ tuổi, “Cậu yên tâm, tôi nhất định sẽ mua cho cậu 5 viên tốt nhất, cậu hảo hảo làm nhiệm vụ, nơi này liền giao cho tôi đi...”

“Hội chợ triển lãm đan được?” Đây gọi lên hưng trí của Mặc Vân Hi, hội chợ triển lãm đan được sao? Hắn quyết định phải nhanh chân đến xem!

Cách vách nam tử tắt đi thông tin khí, vừa đi ra ngoài liền thấy Mặc Vân Hi canh giữ ở cạnh cửa, cười hi hi nhìn mình, một đôi mắt hạnh sáng trong suốt, nhìn đến mức làm hắn cả người không được tự nhiên.

“Ha ha ~ vị đại ca này, tôi mới vừa nghe được anh nói đến hội chợ triển lãm đan được phải không? Tôi ở nơi khác tới, đối với chuyện này cảm thấy hứng thú!” Mặc Vân Hi ôn hòa lễ độ nói, “Đại ca có thể mang tôi cùng đi không? Tôi bái anh làm đại ca, anh mang tiểu đệ này đi phổ cập kiến thức nhé!”

“Khụ ~ nguyên lai là làm cho chuyện này nha.” Nam tử xấu hổ hắng giọng một cái, phải biết rằng bị đôi mắt kia nhìn chăm chăm, thật sự là muốn cự tuyệt cũng khó, liền sửa sang lại quần áo, vừa đi ra ngoài vừa nói, “Triển lãm đan được sẽ ở thành Seterr mỗi 3 tháng cử hành một lần, tuy rằng thành Seterr hơi hẻo lánh, nhưng lính đánh thuê cũng không thiếu, cho nên các dị năng được sư đều mang thành quả của họ tới triển lãm ở hội chợ triển lãm, ngay tại tầng 5 khu trung ương, cậu có hứng thú có thể đi xem.”

Mặc Vân Hi theo sát nam nhân trên thang cuốn, “Đại ca cũng là đến mua đan được dành cho lính đánh thuê sao?” Nói xong còn không quên dùng vẻ mặt sùng bái nhìn hần.

Nam nhân bị nhìn có chút không được tự nhiên, cảm giác lỗ tai có điểm nóng lên, “Ngạch ~ không, tôi không phải lính đánh thuê, tôi là một được sư, lần này là ta mua giúp bằng hữu là lính đánh thuê đến mua đan, hần cũng sắp phải đột phá cấp 5, trước đó đã có một lần tiến giai cấp 5 thất bại, lần này nhất định phải giúp hần mua được đan tốt một chút.” Nói xong âm thầm nắm nắm tay, lần này nhất định không thể thất bại nữa, tiến giai sau khi thất bại, tu luyện trở lại lực cản lớn hơn rất nhiều, cần thời gian cũng lâu hơn...

“Ha ~ kia thật sự là thật trùng hợp! Đại ca, em gọi là Mặc Vân Hi, anh gọi em là Tiểu Mặc cũng được, em về sau cũng muốn trở thành một được sư!” Mặc Vân Hi lập tức bày ra một bộ dáng khiêm tốn hướng tiền bối thỉnh giáo.

“Tiểu Mặc, cậu gọi tôi Lâm Tường là được.” Nam nhân gật đầu đáp.

“Lâm đại ca, hội chợ triển lãm đan được là cái dạng gì nha? Như thế nào cái cạnh pháp đâu?” Mặc Vân Hi tò mò, chẳng lẽ là bán đấu giá?

Lâm Tường vừa thấy Mặc Vân Hi cái gì cũng đều không hiểu, liền như tiền bối nói cho hần.

Nguyên lai bất đồng lớn nhất giữa luyện đan cùng chế được là ở trên phương diện tinh thần lực, luyện đan sư tinh thần lực cấp bậc càng cao, luyện ra đan phẩm chất lại càng tốt. Những loại đan cùng cấp theo về ngoài liền có thể phân biệt phẩm chất một cách đơn giản. Phẩm chất bình thường có màu đen, tốt hơn một chút thì trong màu đen có chút ánh lam hoặc xanh, gọi là ô đan. Như vậy đan bình thường xác xuất thành công đều ở tầm trên dưới 60%-80%, như vậy đan bình thường ở dưới cấp 5 đều là những loại đan thông thường.

Nhưng bởi vì tinh thần lực phi thường quý giá, luyện đan sư sau mỗi lần sử dụng đều cần một thời gian ngắn để khôi phục, mà luyện chế đan cấp bậc càng cao cần tinh thần lực càng lớn, điều này khiến cho sản lượng đan sản xuất ra không cao.

Cho nên cao cấp luyện đan sư vì tránh cho tinh thần lực bị lãng phí, rất ít chế tác đan được dưới cấp 5. Nhưng đan dưới 60% xác xuất thành công cơ hồ là không ai mua, bởi vì ô đan cấp thấp giá cả cũng không cao, cho nên không có dị năng võ giả sẽ đi lấy hạt đan đánh bạc.

Mà đan được trên 80% xác xuất thành công liền bắt đầu hiện ra màu đỏ, có thể xưng là xích đan, nhan sắc càng hồng càng diễm lệ phẩm chất càng tốt. Hơn nữa xích đan phẩm chất thượng thừa còn có thể xuất hiện màu vàng, thậm chí là màu vàng đan văn, đây chính là xác xuất thành công phải cao tới 90% mới có thể xuất hiện dị biến, về phần 100% xác xuất thành công trong truyền thuyết kim đan kia cũng chỉ là truyền thuyết thôi, ai cũng chưa từng gặp qua.

“Kia Lâm đại ca, ở triển lãm đan được có thể nhìn thấy xích đan không?” Mặc Vân Hi hưng phấn mà chờ mong, hai lần đến được tiệm, hần chưa từng thấy qua xích đan màu đỏ, nguyên tưởng rằng đan tất cả đều là cùng trung được hoàn giống nhau đều là màu đen tuyền gì đó chứ.

Lâm Tường ánh mắt chợt lóe, nói ra khẩu khí, “Ân ~ mỗi lần triển lãm diễn ra đều xuất hiện xích đan, đó cũng là được phẩm đứng đầu triển lãm. Mỗi công ty được sẽ cử luyện đan sư tốt nhất hoặc cao cấp luyện đan sư luyện chế ra đan cấp thấp tốt nhất đến tham gia triển lãm, mà bình thường cao cấp luyện đan sư chắc là không biết chế đan cấp thấp, nhưng bộ phận khách hàng lại là nhiều nhất, vì vậy công ty được sẽ

yêu cầu bọn họ định kỳ chế tác, làm tăng danh dự công ty. Đó cũng là mục đích của tôi, tôi nhất định phải mua được xích đan !” Nói xong ưỡn ưỡn lưng, một bộ dáng quyết tâm mười phần.

Tới cửa khu triển lãm, Lâm Tường giao 10 vạn đồng liên bang tiền thế chấp, lĩnh phiếu đấu giá cùng thẻ số. Mặc Vân Hi chính là đến xem náo nhiệt, không nghĩ phải đấu giá, cho nên ở lối vào trực tiếp quét hạ thông tin khí liên tiến nhập hội trường.

Trong hội trường có rất nhiều đài trưng bày được sắp xếp một cách có trật tự, trên từng đài đều bày đặt vài cái hộp đan tinh xảo, mỗi hộp đều đánh số, mà bên cạnh từng đài đều có một cái thùng đồ thăm.

“Đó là hòm phiếu, nhìn trúng loại đan nào thì đem thẻ số cùng phiếu đấu giá ghi số tiền tham gia đấu giá bỏ vào hòm.” Nhìn Mặc Vân Hi một bộ dáng bảo bảo tò mò, Lâm Tường tốt bụng giới thiệu: “Đến khi hội chợ triển lãm chấm dứt sẽ thống kê xem ai là người ra giá cao nhất thì người đó sẽ sở hữu loại đan mà mình đấu, bởi vì có quy tắc này nên mọi người đối với đan bình thường mà mình nhìn trúng đều sẽ đưa ra giá cao, đó cũng là một trong những nguyên nhân khiến hội chợ triển lãm thu hút nhiều được thương đến tham gia như vậy.”

“Lâm đại ca, chúng ta cũng mau đi xem một chút đi!” Nghe ần ần được hương, Mặc Vân Hi đã muốn hưng phấn muốn chết, cảnh này khiến hắn nghĩ tới trước kia theo Ngụy lão gia tử đi được thị, cũng là nhiều người như vậy, trong không khí cũng phảng phất hương vị như thế này.

Mặc Vân Hi kích động lôi kéo Lâm Tường hướng đài triển lãm đi. Lâm Tường nhìn Mặc Vân Hi thực tự nhiên lôi kéo cánh tay mình, bên tai hơi nóng, thiếu niên xinh đẹp này tựa hồ một chút ý thức phòng bị cũng không có, phải biết rằng xã hội này đồng tính bầu bạn là chuyện rất bình thường, cho nên cho dù là đều là nam nhân cũng rất ít người đối với người xa lạ làm ra động tác thân mật, bất quá hắn vẫn là lắc đầu, đi theo.

Trên mấy nhìn mấy đài trưng bày tất cả đều là ô đan, tuy rằng đại đa số tỉ lệ không sai, ần ần ánh lam hoặc xanh biếc, thậm chí còn có mấy khối giống như là trần châu đen phiếm ba dạng khổng tước lam, nhưng đều không có gợi lên hưng trí của Mặc Vân Hi, hắn vội vàng tìm kiếm xích đan chưa từng gặp qua.

“Như thế nào không có xích đan, Lâm đại ca cũng phải tìm cái kia đúng không?” Mặc Vân Hi một bên nhìn các đài triển lãm, một bên cùng Lâm Tường phát ra bực tức.

“Ngạch, cậu nếu muốn nhìn thấy xích đan thì đi đến trung tâm, đại hội sẽ đem đan phẩm chất tốt nhất an bài ở các đài trung tâm, hơn nữa xích đan bình thường đều là đan được cấp 5, xem như là đan cao cấp nhất hội chợ triển.” Lâm Tường kỳ thật đã sớm muốn đi khu trung tâm, chính là thấy Mặc Vân Hi hưng phấn mà nơi nơi chạy, còn tưởng rằng hắn đối ô đan cũng có hứng thú, mới luôn đi cùng.

“A, Lâm đại ca sao không nói sớm, mau đi một thôi, mau dẫn em đi kiến thức xích đan, em cho tới bây giờ còn chưa thấy qua đâu.” Nói xong liền lôi kéo Lâm Tường hướng khu trung tâm chạy đi.

“...” Nhìn thiếu niên đáng người mảnh khảnh này, mang theo mình ở trong đám người chui tới chui lui, Lâm Tường bất đắc dĩ lắc đầu cười cười.

Khu trung tâm chỉ có bốn đài trưng bày, tuy rằng đài lớn hơn cùng khí phái hơn rất nhiều, nhưng trên từng đài lại chỉ có hai ba hộp đan, mà so với bên ngoài thì người xem ít hơn rất nhiều. Mọi người cẩn thận quan sát đan trong hộp đan hoàn, thường thường cùng người bên cạnh thảo luận, thoạt nhìn đều là người trong nghề.

“Xích đan giá rất cao, cho nên tất cả mọi người đều cẩn thận, nhưng lại có một chút là chức nghiệp buôn lậu, đều là trong nghề.” Lâm Tường ở bên tai Mặc Vân Hi nói nhỏ.

“Chức nghiệp buôn lậu?” Mặc Vân Hi khó hiểu.

“Đúng vậy, bọn họ đều là người trong nghề, tuy rằng đều là xích đan, nhưng phẩm chất cũng không giống nhau, không cần phải thực sự là đan xuất chúng, chỉ cần là có chút dấu hiệu xác xuất thành công cực cao thôi. Khi tìm được bọn họ trước dùng giá bình thường để hạ giá, sau đó ở đại hội xem xét xem xét, nếu phẩm chất cao, cố định bán ra có thể kiếm không ít tiền.”

Nói xong, Lâm Tường chỉ chỉ một cái phòng thủy tinh ở góc hội trường, “Đến hội trường ngồi chờ công bố kết quả đấu giá, người mua có thể mang theo phiếu đấu giá của mình tới xem xét.”

“Nga, như vậy a, kia Lâm đại ca cũng là dược sư, làm ra dược tốt cũng có thể kiếm không ít tiền a.” Kỳ thật Mặc Vân Hi ở trong lòng có tính toán nhỏ nhặt, nếu về sau có tiền vốn, đó cũng là một cái tài lộ nha, đối với ánh mắt xem dược hần thực tự tin, tuy rằng hần hiện tại đối đan dược thế giới này không quen thuộc lắm, nhưng hần ở phương diện này luôn luôn học rất nhanh.

Lâm Tường cười lắc đầu, “Muốn tại phương diện này kiếm tiền rất không dễ dàng, bởi vì xích đan phẩm chất tốt đều mang đi đấu giá, bình thường đến đấu giá đan đều là người trong nghề, giá cả cũng thực rõ ràng, nếu muốn trả giá, đừng tới cao hơn biểu tượng phẩm chất đan, kia trừ bỏ phải có ánh mắt tốt còn cần đánh bạc, đơn giản đối với xích đan cung không đủ cầu mà nói, đồ thắng có thể kiếm không ít, thua cuộc cũng sẽ không phải bồi thường nhiều lắm, cho nên tuy rằng trả giá tỷ lệ thực nhỏ, nhưng vẫn là có một bộ phận người chuyên môn làm việc này.”

“Kia dị năng võ giả đều là trong nghề?”

“Đương nhiên không phải, đại đa số dị năng võ giả đều không quá hiểu, tới nơi này bình thường đều mang theo dược sư.” Lâm Tường nói xong liền theo phương hướng cũng cũng cảm ý bảo Mặc Vân Hi nhìn qua, “Kia ~ còn có giống người bên kia, cũng đều là dị năng võ giả, bọn họ là chuyên môn chờ kết quả công bố ra rồi tăng giá mua đan.”

Mặc Vân Hi nhìn qua khu chờ bên ngoài, trên ghế sofa có vài người ngồi rải rác, đều ăn mặc như dị năng võ giả ... Đột nhiên, một đạo ánh mắt sắc bén như dã thú bàn chống lại Mặc Vân Hi, Mặc Vân Hi thậm chí không thấy rõ người kia bộ dáng như thế nào, mãnh liệt cảm giác nguy cơ thúc đẩy hần nhanh chóng cúi đầu, chui vào trong đám người.

“Thật đáng sợ... Thật đáng sợ...” Mặc Vân Hi vỗ ngực, thở ra một ngụm khí.

“Ha ha, Tiểu Mặc, cậu tốt nhất không cần nhìn chằm chằm dị năng võ giả, bọn họ tính cảnh giác đều rất mạnh, hơn nữa có người tính tình còn không được tốt lắm.” Lâm Tường cười lắc đầu, cậu nhóc này thật đúng là cái gì cũng đều không hiểu a.

Rốt cục cũng đến trước đài triển lãm, trên đài chỉ có hai cái hộp đan cổ phong tinh xảo, bên trong đặt hai quả xích đan, một quả màu đỏ thẫm như máu, một quả thì lại càng thêm minh diễm hơn một chút, còn ẩn ẩn phiếm ánh kim sắc.

Đây là Mặc Vân Hi lần đầu tiên thấy xích đan, không khỏi hai mắt tỏa ánh sáng, thật đẹp... Màu sắc so với trong tưởng tượng còn muốn diễm lệ hơn, nhất là viên xích đan kia còn phiếm ra kim quang đậm đậm, giống như là hấp dẫn hần âu yếm...

Tác giả có lời muốn nói: tiểu công vừa lộ ra đầu ~~ ngách, là lộ ánh mắt cầu cất chứa cầu duy trì.

Lee: cầu beta~ beta~~ beta

11. Chương 11

Chương 11

Mặc Vân Hi híp mắt, chậm rãi lại gần khóa xích đan, sau đó nhắm mắt lại, ngửi mùi dược hương thân nhiên mà xích đan tản mát ra...

Tuy rằng không thể nói rõ là dược liệu gì, nhưng Mặc Vân Hi vẫn là tinh tường ngửi ra mỗi một hương vị dược liệu, tựa như thời điểm còn ở Cát Nhân Đường, có hương vị thậm chí còn tương tự như hương vị của một loại dược liệu nào đó trước kia, nhưng đại đa số vẫn là hoàn toàn xa lạ... Một vị, hai vị, ba vị...

Đang cẩn thận quan sát xích đàn Lâm Tường nghi hoặc nhìn cử chỉ quái dị của Mặc Vân Hi, tuy hắn không biết Mặc Vân Hi nhắm mắt lại làm gì, nhưng nhìn hắn mang một bộ dáng say mê như vậy thì cũng không có làm phiền hắn.

Một lát sau, Mặc Vân Hi mở mắt, trong đôi mắt hạnh thủy nhuận một mảnh thanh minh, mười ba vị! Viên xích đàn phiếm ánh vàng này có mười ba vị thuốc! Tuyệt đối đúng vậy, mũi hắn vẫn dùng tốt như ngày trước! Ngụ lão gia tử từng nói qua, đây là tổ sư gia thường bảo bối! Mặc Vân Hi âm thầm cảm thấy may mắn, xem ra cho dù hắn thay đổi thân thể thì tư chất về được trời cho cũng không bị ảnh hưởng.

“Cậu vừa mới làm gì đó?” Lâm Tường cũng quan sát xong rồi, liền lôi kéo hắn theo đám người đi xuống một cái triển lãm di động.

“Hương vị của thuốc đông y thật thanh nhã!” Mặc Vân Hi còn tại hưng phấn trung.

“Cái gì?” Lâm Tường kỳ quái nhìn hắn.

“Ngạch... Chính là, tôi cảm thấy đan dược có hương vị dễ ngửi nhất định phẩm chất rất tốt, có phải không? Tỷ như khóa xích đàn kia so với ô đan dễ ngửi hơn, vị thuốc đông y càng đậm hơn, Lâm đại ca không cảm thấy sao?” Mặc Vân Hi tuy rằng không biết nơi này là như thế nào phân biệt đan dược, nhưng ngửi một chút không phải thực bình thường sao? Tuy rằng thời điểm trước kia còn ở trên địa cầu cũng chưa gặp qua người nào có cái “mũi cầu” giống như hắn có thể chuẩn xác ngửi ra mấy vị thuốc, nhưng ngửi đan dược hỏa hậu, đan hương, một ít dược liệu cơ bản vẫn là có thể phân rõ, lão nhân nhi làm được được đều là làm như vậy a.

Bất quá, chuyện hắn có loại khứu giác nhạy bén này, lão gia tử nhà hắn là trăm vạn vạn vạn vạn không thể để cho người khác biết, nếu không sẽ chọc phải tai họa, cho nên Mặc Vân Hi cũng là có chút lưu tâm, không hoàn toàn nói thật.

Lâm Tường vừa nghe liền bật cười, “Này ngửi ra dược hương là có thể, cũng không biết cậu là từ chỗ nào nghe được. Nghe nói có mấy nhân vật cấp đại sư vừa ngửi liền có thể biết trong đó có mấy vị thuốc, nhưng người bình thường không có khả năng làm được, hơn nữa cũng không phải càng thơm lại càng tốt, căn bản không có loại cách làm này.”

“Nga, kia Lâm đại ca làm như thế nào để phân biệt vậy?” Xem ra ở nơi này cũng không thể để cho người ta biết hắn có cái mũi đặc biệt, nghe nói đan phương gì đó đều đều được cực kỳ giữ bí mật.

“Bình thường khi xem xét phẩm chất đan dược, chủ yếu là nhờ vào màu sắc cùng vàng sáng. Xích đàn hồng thiên biến vạn hóa, cơ hồ mỗi khóa đều không giống nhau. Còn có vàng sáng, đương nhiên nếu ra đan văn liền nhất định là cực phẩm, bất quá đan văn cũng phải nhìn hướng đi, ánh sáng màu, phân bố từ từ.”

Mặc Vân Hi một bên nghe, một bên khiêm tốn gật đầu xác nhận.

“Đương nhiên, đây đều là cần nhờ tích lũy kinh nghiệm, đừng có gấp, về sau thấy nhiều hơn tự nhiên sẽ biết loại nào tốt, cậu nếu đã muốn học chế dược luyện đan, vậy về sau sẽ phải đến dược tiệm cùng hội chợ triển lãm như thế này nhiều lần, tiếp xúc nhiều sẽ dần dần hiểu.” Nói xong bọn họ cũng đã tới trước đài triển lãm thứ hai.

Đài triển lãm này có vẻ mộc mạc, bên chỉ đặt hai cái đan hạp bằng gỗ đồng dạng, không có khắc hoa văn tinh xảo, chỉ là hộp gỗ làm từ tử đàn bình thường, bốn góc bao đồng thau, điều này làm cho Mặc Vân Hi cảm giác rất là thân thiết.

Hai cái đan hạp phân biệt bày hai quả xích đàn, một quả đỏ tươi phiếm vàng sáng màu vàng cực đậm, một quả tuy rằng có màu hồng nhưng có chút điểm thâm, nhưng vàng sáng mạnh hơn một ít, thậm chí có đan văn rất nhỏ.

Đó là một loại văn lộ như bộ lông màu vàng, không nhiều lắm, chỉ có năm sáu đường bộ dáng giống rễ cây giao với nhau tại chính diện đan.

Mặc Vân Hi lần đầu tiên nhìn đến đan văn, cảm thấy mới mẻ cực kỳ. Hắn cẩn thận quan sát hoa văn màu vàng, nhìn nhìn liền mơ hồ cảm thấy được một cỗ năng lượng ôn ôn nhuận nhuận, tựa hồ như là suối nước rất nhỏ chảy qua, thanh lương mà thoải mái, ẩn ẩn lộ ra sinh cơ.

Mặc Vân Hi chỉ có thể ở trong lòng sợ hãi than, loại cảm giác này hẳn không biết dùng ngôn ngữ hình dung như thế nào, chỉ cảm thấy thân thiết, thoải mái. Than nhỏ nhắm mắt lại, trong ý thức thanh lương truyền đến được hương âm u, một vị, hai vị, ba vị, bốn vị...

Chỉ có bảy vị! Khóa xích đan có đan văn rất nhỏ này chỉ có bảy vị thuốc! Điều này làm cho Mặc Vân Hi kinh ngạc mở to đôi mắt, lại cẩn thận quan sát khóa xích đan, lược thăm hồng giống như ánh mặt trời lặn mê người, quanh thân phiếm màu vàng đan hà, đan văn như rễ cây ẩn ẩn sinh cơ.

Tối bất khả tư nghị chính là, khóa xích đan này chỉ có bảy vị thuốc đơn giản, cái đó và xích đan vừa rồi gặp qua, cùng với rất nhiều ô đan xem lúc trước quả thực thiếu đến đáng thương.

Nhưng Ngụy lão gia tử nói qua, có thể sử dụng được liệu ít nhất, khi chế tạo đem mỗi chủng được tính đều phát huy đến mức tận cùng, thông hiểu đạo lý, được hỗ trợ lẫn nhau, mới là được sư cao tay nhất.

Được liệu dùng càng nhiều, tuy rằng được hiệu càng nhiều, nhưng đồng dạng càng khó điều phối, nhất là làm cho được liệu bổ dịch lẫn nhau rất khó, trong đó tất có một phần được tính được liệu là tương hướng, cái này là muốn xem tác dụng phụ gian lấy hay bỏ, nếu tác dụng phụ rất lớn thì dù cho được tính tốt cũng không thể xưng là hảo được, đối thân thể con người tuyệt đối là hại lớn hơn lợi. Cho nên một được sư giỏi đều tận sức dùng được liệu ít nhất, đạt tới được hiệu lý tưởng nhất, làm giảm bớt được tính xung đột và tác dụng phụ.

“Lâm đại ca, tôi cảm thấy được khóa xích đan này không sai, anh xem, còn có đan văn!” Mặc Vân Hi khẩn cấp đem khóa xích đan cho hắn cảm giác thoải mái đề cử cho Lâm Tường.

“Ừ ~không sai, hơn nữa còn ra đan văn.” Lâm Tường cũng cẩn thận quan sát mai xích đan, “Tuy rằng nhan sắc thâm điểm, đan văn cũng không nhiều, bất quá cũng là rất khó tạo ra.” Ngẩng đầu nhìn đánh dấu dưới đài. Quan Vũ được, một cửa hiệu được nhỏ lâu đời, tựa hồ không có đại quy mô chế được, sản lượng thực nhỏ, nhưng phẩm chất vẫn luôn không sai.

“Lâm đại ca, anh muốn đấu giá sao?” Mặc Vân Hi nhìn Lâm Tường, nghĩ nếu Lâm Tường đấu giá thành công, hẳn có thể sờ thử khóa xích đan này đi!

“Ân, xem hai nhà còn lại rồi nói, mỗi người chỉ có thể đấu giá ba lần, cho nên nhất định phải thận trọng.”

“Nga, đúng là nên thận trọng chút, bất quá khóa này tôi cảm thấy thật sự rất tốt.” Mặc Vân Hi theo sát không tha Lâm Tường đi đến một cái đài triển lãm khác.

Chờ Mặc Vân Hi bọn họ cẩn thận quan sát hết bốn đài triển lãm ở khu trung tâm, lại nhìn vài cái đài khác thì đã sang chiều một chút, đầu phiếu thời hạn cuối cùng là một giờ rưỡi, buổi chiều 3 giờ thống nhất công bố kết quả đấu giá.

Trải qua so sánh, cuối cùng Lâm Tường quyết định đấu giá ba khóa xích đan. Ba khóa này đều có đan văn, trong đó một khối là được đường lớn nhất Seterr thành tạo ra, nhan sắc tiên điểm, hương khí nồng đậm, tối đáng quý chính là đan văn cơ hồ trải rộng khắp khóa xích đan, tuy rằng thực thừa thớt, nhưng đan văn rõ ràng đều đều, có thể nói là khối xích đan cấp 5 phẩm chất tốt nhất hội chợ triển lãm lần này.

Nhưng đồng dạng, số người nhìn trúng khóa xích đan này cũng là nhiều nhất, cho nên có thể tưởng tượng giá cả khẳng định rất cao. Tuy rằng Lâm Tường điền mình có thể đưa ra con số cao nhất, nhưng cũng không dám ôm hy vọng gì lớn.

Xét ra mà nói, đối với xưởng luyện đan Minh Tường đang lâm vào tình thế khó khăn, phải bổ sung thêm các vật phẩm cao giá thì nếu như không có gì ngoài ý muốn, khóa xích đan này hẳn là có thể đấu giá thành công.

Khóa xích đan nhan sắc đỏ tươi này, đan văn mặc dù ít, nhưng là phân bố hơn phân nửa viên, tuy rằng đan văn nhan sắc nhạt nhòa, nhưng cũng coi như có chất lượng tốt theo quy định. Nếu Lâm Tường tính toán chính xác thì xác suất thành công của nó hẳn là khoảng 92%-93%. Phải biết rằng để tạo đan có xác suất thành công trên 90% đều là rất khó.

Mà viên xích đan cuối cùng đấu giá, chính là viên mà Mặc Vân Hi thực yêu thích, khóa xích đan có đan văn phân bố như rễ cây, khóa đan này nói thực ra có giá không cao, Lâm Tường cho rằng cái này bề ngoài cùng

với cái giá đưa ra không tương xứng.

Đầu giá kết thúc, Lâm Tường thở ra một ngụm khí, cảm thấy thoải mái hơn rất nhiều, liền đi xem kết quả, những gì hắn có thể làm cũng chỉ đến thế này, nếu lần này không được, chỉ có thể đợi đến lần hội chợ tiếp theo.

“Tiểu Mặc, 3h mới công bố kết quả, mỗi lần đến ngày diễn ra hội chợ triển lãm thì thương trường đối diện phố mỹ thực đều đã rất náo nhiệt, muốn đi cùng không, tôi có chút đói bụng.” Lâm Tường cười hỏi.

“Phổ mỹ thực nha...” Mặc Vân Hi nuốt nuốt nước miếng, “Không được, Lâm đại ca anh đi đi, tôi còn có đồ muốn mua. Chúng ta chia ra, đến giờ hẹn nhau tại chỗ này nhé.”

“Vậy được rồi, chúng ta buổi chiều gặp nhau tại cửa khu nghỉ ngơi.” Nói xong Lâm Tường kéo tay trái Mặc Vân Hi, đem thông tin khí của mình đặt trên thông tin khí của Mặc Vân Hi. Sau một tiếng “Tất ~”, “Ha ha, có việc thì liên hệ với tôi.” Huy phất tay, sau đó hướng thang máy tốc hành ở thương trường đi đến.

Đưa tay nhìn nhìn thông tin khí, mở ra, quang bình vẽ trên mục xã giao có thêm một số liên lạc mới tên “Lâm Tường”, “Cũng rất phương tiện !”

“Cô ~” Mặc Vân Hi xấu hổ xoa xoa bụng, thu hồi thông tin khí, ai ~ hiện tại đi trạm cứu trợ cũng không kịp, thời điểm vừa nghe Lâm Tường nói có phổ mỹ thực, đối với việc Mặc Vân Hi hai ngày ăn cháo bột mà nói, kỳ thật là một lực hấp dẫn trí mạng, nhưng là hắn rõ ràng biết mình bây giờ là người nghèo, cho dù mới vừa bán 6 khối hồng mạn quả thì cũng vẫn là người nghèo.

Hơn nữa đối với quan niệm của hắn trong dĩ vãng, Lâm Tường dẫn hắn đến hội chợ triển lãm thế này, hắn là hắn là nên mời Lâm Tường ăn cơm, chính là hắn hiện tại thật sự là mời không nổi. Cho nên hắn cự tuyệt cùng đi, hắn cảm thấy được cái này đã muốn đủ dọa người, càng miễn bàn đến việc nhận lời mời khách của một người mới quen. Chuyện này hắn cho tới bây giờ chưa làm qua cũng không nghĩ tới, hắn dù sao mới vừa thoát ly khỏi thân phận Ngụy thiếu gia, có chút thói quen vẫn là thay đổi không được.

Mặc Vân Hi theo thang cuốn xuống dưới tầng 4 của siêu thị, ở khu thực phẩm tìm được hộp cháo bột dinh dưỡng, chọn hộp có vị ngô, hắn thật sự không muốn ăn cháo có mùi vị thịt nướng, chỉ tưởng tượng thôi đã muốn buồn nôn.

Thanh toán 100 đồng liên bang, Mặc Vân Hi suy nghĩ, mang theo cháo bột nhớ tới khu nghỉ ngơi ở cạnh hội chợ triển lãm đan được. Hắn nhớ rõ nơi đó sofa thoát nhìn so với các khu nghỉ ngơi khác càng thoải mái, lại còn có miễn phí nước uống.

Bởi vì thời gian gửi phiếu đầu giá đã chấm dứt, người mua đa phần ly đều đã ly khai hội trường, nhân viên công tác đều đem đan được trên các đài triển lãm cẩn thận cất kỹ, đem hòm phiếu bầu mang đi, một ít đài triển lãm cũng đã bị dỡ bỏ, trừ bỏ nhân viên thu thập linh tinh thì hội trường có vẻ trống trải hơn rất nhiều.

Mặc Vân Hi đi vào xem xét xử bên cạnh khu nghỉ ngơi, chỉ có ba bốn cá nhân ở bên cạnh nghỉ ngơi. Hắn tìm được nước uống miễn phí, mở ra vỏ hộp cháo bột, xoa bóp nước ấm, một cổ mùi ngô ngọt nị phiêu tán trong không khí. Tìm gần đây một sofa không có ai ngồi, Mặc Vân Hi liền bắt đầu ăn “cơm trưa”.

Nói thực ra, so với việc không được ăn gạo trắng thì chút hương vị này đã là không tệ rồi. Về phần phổ mỹ thực, Mặc Vân Hi thì lại tâm tâm niệm niệm nghĩ có tiền nhất định phải đi ăn một bữa cơm no đủ, nhưng là nếu hắn hiện tại cso nhiều tiền thì hắn tình nguyện mua nhiều thêm một cái quần lót.

Ở sau lưng hắn cách đó không xa trên một ghế sofa, một thanh niên tuấn lãng đang nhắm mắt dưỡng thần. Mùi vị ngọt ngào của cháo ngô bay lại phía này, thanh niên nhú mày, chán ghét mở mắt nhìn về phía thẳng nhóc đang ăn cháo, đứng dậy ngồi sang một cái sofa có khoảng cách xa hơn, tiếp tục nhắm mắt dưỡng thần.

Chung quanh khu nghỉ ngơi mọi người không khỏi lén lút nhìn hắn vài lần, thanh niên này ngũ quan thâm thúy, mũi , cực kỳ anh tuấn, phải biết rằng tại cái thời đại mà khoa học kỹ thuật chính hình thập phần phát triển này, tuấn nam mỹ nữ cũng không tính hiếm thấy, nhưng thanh niên trên người có cái loại khí chất tôn quý, giơ tay nhắc chân đều lộ ra tao nhã, thật sự là hấp dẫn ánh mắt của người khác. Nhưng không ai dám nhìn thẳng hắn, đó là một loại hơi thở thuộc loại thượng vị giả phô trương nguy hiểm, mặc dù không lạnh như băng, nhưng là làm cho người ta không dám khinh thường, khó có thể tiếp cận.

“Phong ~ muốn đi ăn cái gì không?” Một nam nhân đeo khung kính mắt màu vàng, tóc ngắn màu nâu đến gần thanh niên, “Hiện tại đi nhà hàng Hương Cách Mễ trên đường số 5, ăn nhanh một chút rồi trở về hoàn toàn không có vấn đề gì.”

“Không được, phiền toái.” Thanh niên nhìn nam nhân bên cạnh, thân thủ từ túi áo lấy ra cái chai tinh xảo, đổ ra một viên thuốc màu đen bỏ vào miệng, rồi lại nhắm mắt dưỡng thần.

Nam nhân cười lắc lắc đầu, Phong chính là như vậy, đối thực vật yêu cầu cực cao, tại đây Seterr thành hẻo lánh, nhà hàng có thể vừa miệng hẳn cũng chỉ có hai nhà, chính là hẳn tựa hồ lại là đối thực vật cực không theo đuổi, phàm là cảm thấy được phiền toái, một khối dinh dưỡng hoàn liền có thể giải quyết được mọi chuyện.

“Tề Vũ, lo liệu công việc thế nào rồi?” Thanh niên cũng không có mở mắt, đầu chằm chỗ tựa lưng.

“Cũng không tệ lắm, lần này tìm được một viên xích đan bề ngoài không tệ, hẳn là đạt tới 95%, tôi đã báo giá.” Nam nhân cung kính trả lời.

“Àn, bây giờ là thời kì mấu chốt, chỉ còn không đến hai tháng, lần này tiến giai nhất định phải thành công, ta muốn tốt nhất.” Tuy rằng nói như vậy, nhưng nghe trong giọng nói của thanh niên cũng không nghe ra cảm xúc phập phồng gì.

“Đương nhiên, nếu xem xét kết quả thì tôi nhất định sẽ đấu giá thành công.” Nam nhân vẫn như cũ duy trì nụ cười hoàn mỹ, tuy rằng thanh niên vẫn luôn nhắm mắt không nhìn hẳn.

Gặp thanh niên không nói nữa, nam nhân khởi động thông tin khí quang bình, im lặng ngồi ở bên cạnh xem xét.

Tác giả có lời muốn nói: Mina tang ~ tiểu công tới đánh tương du, cầu cất chứa, cầu bình

~~Lee: Đã tìm được beta!!!!!!!!!!!! Ồi zời, mừng rớt nước mắt luôn.

12. Chương 12

Chương 12

Hơn 2 giờ Lâm Tường đã trở lại, đưa cho Mặc Vân Hi bánh ngọt cùng một ly cà phê.

Mặc Vân Hi nhìn chằm chằm bánh ngọt đóng gói tinh xảo mà nước miếng chảy ròng ròng, “Lâm đại ca, ngưỡng ngưỡng, cái này thực quý đi... Tôi kỳ thật đã dùng cơm trưa rồi.”

Lâm Tường cười tủm tỉm nhìn Mặc Vân Hi một bộ dáng tham ăn, đứa nhỏ này thật đơn thuần, cũng thật khiến người yêu thích, “Nhanh ăn đi, cái này Lâm đại ca đặc biệt mua về cho cậu đấy, sắp công bố kết quả rồi.”

“Ha ha, cảm ơn Lâm đại ca, chờ tôi buôn bán lời tiền sẽ mời anh ăn một bữa tiệc lớn!” Mặc Vân Hi cũng không cùng hẳn khách sáo, mở ra hộp bánh ngọt, mỹ mãn ăn.

Oa ~ ăn ngon thật. Không biết là có phải là vì đã vài ngày chưa được ăn thứ tốt, lại thêm công nghệ làm bánh ngọt càng thêm tiên tiến, bánh ở nơi này cư nhiên so với bánh ngọt ném qua trước kia còn nhuyễn hoạt rất nhiều, hương vị ngọt ngào mà không ngấy, Mặc Vân Hi kỳ thật là thực thích ăn đồ ngọt.

Nhìn Mặc Vân Hi vì được ăn ngon mà lộ ra vẻ mặt hạnh phúc, Lâm Tường hoài nghi bánh ngọt này thật sự ăn ngon như vậy sao? Anh lo lắng trong chốc lát liệu có nên hay không mua thêm hai khối mang về cho “Thân mền” nếm thử chút.

Buổi chiều 3 giờ, hội trường lại đầy ắp người, cái đài triển lãm ở khu trung tâm đã bị dỡ bỏ, bố trí thành một cái đài cao hình vòng tròn, mặt trên là mười vị tiểu thư xinh đẹp mặc lễ phục, mỗi người nâng trong tay một cái đan hạp tinh xảo. Trên đài cao là một khối đại hình quang bình, chiếu hình ảnh 5 viên xích đan có phẩm chất tốt nhất hội chợ triển lãm sẽ được công bố kết quả đấu giá. Mà những thứ còn lại được giao dịch thông qua hình ảnh chiếu trên quang bình, sau đó ở khu giao dịch nam bắc tiến hành mua bán.

Nhưng ở thời điểm này, đại đa số người sẽ không nóng vội đi hai bên xem kết quả giao dịch, cơ hồ đều tập trung ở quanh sân khấu trung tâm. Tất cả mọi người muốn nhìn một chút mấy viên xích đan phẩm chất tốt nhất kia là của ai, trọng yếu hơn là nhìn xem chúng là do người của xưởng luyện chế đan dược nào có luyện ra, đó cũng là cách tốt để nâng cao danh vọng của xưởng.

Bất đồng với ô đan cần chính mình xem xét, xích đan đã được nhóm nhân viên công tác xem xét qua, ở thời điểm tuyên bố đoạt huy chương sẽ ở hiện trường đem số liệu thu được sau khi xem xét công bố ra. Cảnh này khiến hội chợ triển lãm đấu giá càng giống như là một trận đấu giữa các xưởng luyện đan.

Người chủ trì là một nam nhân mặc lễ phục màu bạc, nhìn qua hơn 30 tuổi, thân hình cao lớn, một mái tóc ngắn, mang theo nụ cười chức nghiệp tiêu chuẩn, thanh âm cao vút, “Xin chào quý vị, tôi là Flosse.Kidd, hôm nay sẽ do tôi hướng mọi người tuyên bố kết quả đấu giá 5 viên xích đan có phẩm chất cao nhất lần đại hội này!”

Hội trường nguyên bản có chút ồn ào đột nhiên đều yên tĩnh trở lại, tất cả mọi người cùng đợi kết quả đấu giá đan khiến lòng người kích động được công bố.

Lâm Tường nói, Kidd là đại biểu cho nghiệp đoàn dị năng giả ở Seterr thành, làm chủ trì đại hội cũng là muốn mượn cơ hội này để có thể tiếp xúc với những người có khả năng trở thành dị năng võ giả cấp 5 sớm nhất để mời bọn họ gia nhập Seterr thành nghiệp đoàn dị năng giả.

Bởi vì dị năng võ giả cấp 5 đã có thể xem như là những người đứng trên đỉnh núi dị năng võ giả rồi, thực lực phi thường cường đại, mà dị năng võ giả cấp 5 trên đây cùng siêu cấp dị năng võ giả cấp 8 hẳn là không có khả năng gia nhập dị năng giả nghiệp đoàn ở một nơi hẻo lánh như Seterr thành rồi.

Người chủ trì Kidd dùng thanh âm cao vút tuyên bố, kia khoản xích đan của xưởng luyện chế Minh Tường từ thời điểm Lâm Tường lấy 160 vạn giá thắng phiên đấu giá, Mặc Vân Hi chỉ có thể há to miệng, yên lặng nhìn Lâm Tường đi lên đài, xoát thông tin khí, theo lễ nghi tiểu thư trong tay tiếp nhận viên xích đan sang quý, “Quá mắc... 160 vạn!...” Mặc Vân Hi thì thào tự nói.

Bên cạnh một cô gái tuổi còn trẻ khinh thường liếc mắt nhìn cậu, giống như là đang nhìn một tên quê mùa, “Hừ ~ này có là gì, giá cả hơi cao một chút mà thôi, bất quá cũng coi như hợp lý, phải biết rằng dị năng giả cấp 5 làm hai ba cái nhiệm vụ là có thể kiếm trở lại!”

“Đúng vậy đúng vậy, kém một bậc thực lực sai biệt rất lớn, hơn nữa xích đan cấp 5 vốn đã ít, 6, 7 cấp càng quý hơn!” Bên cạnh một dị năng võ giả có chút béo hăm mộ nói.

“Phải, tôi lần trước đi hội đấu giá mùa thu ở thành phố Ao Luosai Messi Zell (Lee: Khả Dương huynh bảo thể. Tên cái thành này không biết đúng không, ai biết chỉ dùm nhé.) từng nhìn thấy một khối xích đan cấp 8, ra giá hơn 2 triệu đồng liên bang!” Một người trẻ tuổi da ngăm đen kiêu ngạo nói, phải biết rằng hội đấu giá mùa thu ở thành phố Ao Luosai Messi Zell không có bao nhiêu người có thể lấy được thiệp mời, hẳn cũng là nhờ có một người bạn có bối cảnh mới có thể đi theo tiếp thu thêm kiến thức.

“Trời ạ, xích đan cấp 8, đó thật sự là rất khó khăn mới luyện được, phải biết rằng cấp bậc càng cao phẩm chất càng khó tăng lên...”

“.....”

“... ”

Lúc này mặc cho người chung quanh còn nhỏ giọng nghị luận, Mặc Vân Hi đã không nghe được cái gì, 2 triệu đồng liên bang! 2 triệu đồng liên bang! Cái đầu nhỏ của cậu phảng phất hiện lên giá trị to lớn của 2 triệu đồng liên bang, không ngừng xoay vòng! Trời ạ, viên xích đan này mà bán ra, quần áo làm từ nguyên liệu thiên nhiên, thịt dị thú và vân vân, quả thực lợi ích quá lớn rồi ! Cậu phải làm luyện đan sư, cậu phải luyện xích đan! Còn có cái gì bán ra lãi hơn chứ? !

Lâm Tường lòng tràn đầy vui sướng ôm hộp đựng xích đan mới lấy được từ trên đài đi xuống, liền nhìn thấy Mặc Vân Hi ngơ ngác đứng ở đằng kia, vẻ mặt ngây ngô cười, còn một bên cười một bên nuốt nước miếng, làm cho anh không khỏi run rẩy. Người nọ là đang suy nghĩ gì nha... Biểu tình quá đáng khinh! Đấy Mặc Vân Hi, “Uy, Tiểu Mặc ~ làm gì đấy?”

“Ngạch?” Mặc Vân Hi từ trong mộng đẹp tỉnh lại, mê mang nhìn nhìn Lâm Tường, “Lâm đại ca?”

“Ha ha, cậu đang suy nghĩ cái gì đấy! Xem, tôi lấy được rồi, xác suất thành công so với phỏng đoán của tôi giống nhau, lên đến 93%, rất tốt!” Lâm Tường vừa nói vừa đem một cái đan hạp bằng gỗ tinh xảo đưa cho Mặc Vân Hi xem, rất là hưng phấn cùng thỏa mãn.

“Ha ha, chúc mừng Lâm đại ca, có thể cho tôi xem không?” Mặc Vân Hi chờ mong nhìn Lâm Tường.

“Được, nhưng trước hết nhìn kết quả đấu giá các viên khác đã!” Lâm Tường kích động mà đem đan hạp thu vào nhẫn không gian, tiếp tục nhìn chăm chăm trên đài, nghĩ thầm lần này Vân nhất định có thể tiến giai thành công, nếu có nhiều tiền hơn, anh thật muốn mua khóa xích đan của xưởng luyện chế An Bối, tuy rằng như vậy, cũng đã muốn thực vừa lòng.

Mặc Vân Hi kinh ngạc nhìn đan hạp biến mất trước mắt, kao! Tùy thân không gian! ! Cư nhiên có cả cái này! Khó trách vì sao thời điểm cậu lấy hồng mạn quả từ trong túi ra, ông chủ lại dùng cái loại ánh mắt này nhìn cậu! Mặc dù khó chịu muốn chết, nhưng Mặc Vân Hi vẫn là thông minh lựa chọn cái gì cũng chưa hỏi, bởi vì theo biểu hiện tự nhiên của Lâm Tường thì thứ này hiển nhiên không phải vật hiếm lạ gì. Không biết đường có thể nói là người bên ngoài, nhưng không hiểu thường thức thì rất không bình thường rồi.

Trên đài đang tuyên bố khóa xích đan phẩm chất tốt nhất toàn trường của xưởng luyện chế An Bối đã thuộc về một người gọi là Tề Vũ.

Tề Vũ mỉm cười cùng Lăng Phong gật đầu, liền tự tin bước chân lên đài.

Kidd nhìn về phía người trẻ tuổi lấy 300 vạn đồng liên bang mua được xích đan, tóc ngắn màu nâu, kính mắt viền vàng, khéo léo mỉm cười cùng hắn bắt tay, lòng tràn đầy tán thưởng.

Nhưng ngay khi tầm mắt giao nhau, Kidd mở to mắt, hắn không cảm giác được người trẻ tuổi đang cười tủm tỉm này bao nhiêu cấp! Kidd là đệ năng võ giả cấp 5, trừ phi người thanh niên này cấp bậc so với hắn cao hơn, nếu không hắn phải là có thể cảm ứng được! Chẳng lẽ đây là một đệ năng võ giả cao cấp?

Lễ phép bắt tay, Tề Vũ không có nhìn lại Kidd đang bày ra phản ứng ngây ngốc sững sờ ở kia, đi thẳng đến bên cạnh lễ nghi tiểu thư, xoát thông tín khí, xác nhận không có sai lầm liền tiếp nhận đan hạp, để vào tùy thân không gian. Toàn bộ động tác hành vân lưu thủy tự nhiên, không có một chút dừng dài.

Kidd rất nhanh từ trong khiếp sợ khôi phục lại tinh thần, nhìn Tề Vũ đã cất kỹ đan hạp chuẩn bị xuống đài, xấu hổ hắng giọng một cái, “A ~ các vị bằng hữu thân mến, viên xích đan cấp 5 này là do xưởng luyện chế An Bối lớn nhất Seterr thành chúng ta làm ra, xác suất thành công của nó cao tới 95%!” Dưới đài một trận kinh hô, 95%! Thật sự là xác suất thành công cao đến bất ngờ!

Kidd đưa tay ý bảo dưới đài im lặng, “Tuy rằng còn có 2 viên xích đan không có công bố kết quả, nhưng ta nghĩ viên xích đan xác suất thành công 95% này hẳn là viên xích đan phẩm chất tốt nhất lần triển lãm đấu giá lần này! Đối với người trẻ tuổi may mắn này, chúng ta hãy cho một tràng vỗ tay!”

Kidd nghĩ chờ chủ trì xong đại hội, nhất định phải tra chỗ ở của vị đệ năng võ giả cao cấp này, tự mình tới cửa báỉ phỏng. Phải biết rằng tại cái thành thị heo lánh này, khả năng gặp được đệ năng võ giả cao cấp, nhất định phải chiêu đãi thật tốt mới được, tốt nhất là có thể kết giao.

Tề Vũ trong tiếng vỗ tay thông dong đi xuống đài, hướng phía Lăng Phong đi tới.

Tầm mắt Mặc Vân Hi nhìn theo sau anh ta, mới phát hiện nguyên lai đồng bạn của người này đứng trong góc cách bọn họ không xa. Là người kia! Là người trẻ tuổi có tầm mắt sắc bén như dã thú. Kỳ thật thời điểm nghỉ trưa, Mặc Vân Hi ở khu nghỉ ngơi liền nhìn thấy hắn, nhưng là xét thấy bị kinh hách quá một lần, cho nên vẫn luôn không dám quay đầu lại xem.

“Phong, thực thuận lợi.” Tề Vũ mỉm cười đối thanh niên nói.

“Ừ.” Thanh niên bị gọi là Phong xoay người liền đi ra ngoài.

.....

“Ai ~ đây là quả tốt nhất, 95% là rất khó có được!” Lâm Tường có điểm tiếc hận nói.

“Tôi cảm thấy được viên xích đan có đan văn hình rẽ cây kia tốt hơn, ha ha ~” Mặc Vân Hi tùy ý nói theo, ánh mắt còn không tự giác nhìn theo người thanh niên đang đi ra ngoài kia.

Ai biết thanh niên kia cước bộ dừng một chút, xoay đầu lại, tầm mắt sắc bén thẳng tắp hướng Mặc Vân Hi phóng tới. Mặc Vân Hi lập tức chột dạ quay đầu, xấu hổ nhìn chằm chằm trên đài, trong lòng mặc niệm, ác linh bị xua tan, ác linh bị xua tan...

Tề Vũ khó hiểu nhìn thanh niên, “Phong?”

“Chờ một chút.” Nói xong thanh niên lại ngẩng đầu nhìn về phía trên đài.

Nói thật, anh cũng không biết vì cái gì, bất quá anh chính là muốn nhìn một chút viên xích đan mà nhóc con thích ăn bánh ngọt rắc rưỡi nói rất tốt kia. Đúng vậy, anh còn nhớ rõ tên nhóc con kia, dù sao dám theo dõi anh cũng không có nhiều người, mà ngay cả khi nhóc con kia lúc sau lại trộm ngấm anh nhiều lần anh cũng biết. Trải qua quá trình huấn luyện dành cho đệ năng võ giả đã làm cho cảm quan của anh dị thường mẫn tuệ.

“Phía dưới, là khối xích đan cấp 5 cuối cùng của hội chợ triển lãm, nó đến từ tiệm dược Quan Vũ, đây là nhóm dược tiệm lâu đời ở Seterr thành, chính là ra không ít tinh phẩm!” Thanh âm Kidd lại một lần nữa vang lên, “Lần này bọn họ mang đến 2 khóa xích đan, khóa này thậm chí có chứa đan văn, để tôi nhìn xem ai là người may mắn đầu giá được khóa xích đan này nào!”

Dừng một chút, Kidd nói to, “Khóa xích đan cấp 5 cuối cùng này, được Fengyun tiên sinh lấy 120 vạn đồng liên bang thẳng phiên đấu giá! Chúc mừng tiên sinh!”

Một người trung niên cao gầy cười a a đi lên đài, kích động cùng Kidd bắt tay, còn nhỏ giọng cùng Kidd hàn huyên vài câu, mới đi cùng lễ nghi tiểu thư làm công việc chuyển khoản.

Kidd cùng Fengyun đã từng gặp mặt, người đàn ông trung niên này là lão hội viên của nghiệp đoàn đệ năng giả Seterr thành, vẫn luôn là võ giả cấp 4, nghe nói thời điểm tiến giai cấp 5 thất bại 2 lần, lấy tuổi tác hần lúc này mà nói, nếu lại thất bại nữa, sẽ chuẩn bị về hưu. Dù sao đệ năng võ giả nhận nhiệm vụ đều có tính nguy hiểm cao, làm một đệ năng võ giả cấp 4, tuổi về hưu nhiều nhất cũng sẽ không vượt qua 60 tuổi.

Kidd mỉm cười mở ra dữ liệu kiểm định của viên xích đan, “Ha ha, hiện tại chúng ta liền nhìn xem xác suất thành công của viên xích đan mà Fengyun tiên sinh đấu giá thắng là.. Nga, trời ạ, Fengyun tiên sinh đấu giá thu được viên xích đan xác suất thành công cư nhiên là 96%! ! Thật khó mà tin được! Khóa xích đan cấp 5 này có xác suất thành công lên tới 96%! Vượt qua cả viên xích đan 95% của An Bối, trở thành xích đan phẩm chất cao nhất ngày hôm nay! ! !”

Kidd hưng phấn mà tuyên bố với toàn trường quán quân của hội chợ triển lãm đấu giá, dưới đài một mảnh ồ lên! Võ tay đàm phán hoà bình bàn luận loạn thành một đồng...

Viên xích đan đến từ tiệm dược Quan Vũ kia có đan văn thật nhỏ, cư nhiên vượt qua khóa xích đan phẩm tương xuất chúng kia! Hơn nữa giá chỉ có 120 vạn đồng liên bang!

Rất nhiều người hối hận vừa rồi sao không hào phóng viết điểm đấu giá cao hơn, trong đó cũng bao gồm Lâm Tường. Anh không nghĩ tới khóa xích đan Mặc Vân Hi thích này lại có phẩm chất tốt như vậy, quá bất ngờ! Nhưng ngay cả như vậy, anh cũng không suy nghĩ rằng Mặc Vân Hi ở phương diện này có mắt nhìn tốt, chỉ cảm thấy là trùng hợp thôi, hơn nữa hần đối với khóa xích đan mình đấu giá được cũng đã hết sức hài lòng rồi.

Tác giả có lời muốn nói: cầu cất chứa, cầu bình, cầu động lực! !

Lee: Beta mất tích, lại thêm Lee đang ốm lẫn quay. Quá xui xẻo rồi! Huhuhuhuhu

~

13. Chương 13

Chương 13

Mặc Vân Hi trong lòng lúc này rất là kích động. Kết quả này chứng thật phán đoán của cậu, chỉ có chính cậu biết, cậu không phải là nói lung tung, cũng chỉ có chính cậu có thể cảm giác được, trong viên xích đan kia đang ẩn chứa bồng bồng sinh mệnh lực.

Đương nhiên, cậu cũng nhìn có đan văn trải rộng toàn thân viên xích đan, lúc ấy chỉ cảm thấy một cỗ năng lượng thực cường tràn vào não. Nếu phải hình dung thì nó giống như là hồng thủy chảy xiết, khuynh áp mà ra, giống như phần đông nhánh sông giao nhau, va chạm lẫn nhau, so với dòng suối nhỏ thì có lực hơn rất nhiều, nhưng nó làm cho người ta cảm giác rất không thoải mái, lực lượng rất kịch liệt, hơn nữa Mặc Vân Hi cảm thụ không được cỗ dựng dục tẩm bổ sinh mệnh lực.

Mặc Vân Hi đoán, khóa xích đan này được tính nhất định rất lớn, nhưng tác dụng phụ cũng rất mạnh, yêu cầu sử dụng cũng rất cao, đây không phải là chuyện tốt gì, đơn giản bên trong tăng thêm rất nhiều vị dược liệu phụ trợ, được tính kiềm chế lẫn nhau quá mức mãnh liệt. Bất quá sau khi dùng để được tính phải hoàn toàn thay thế tác dụng phụ sinh ra cũng cần thời gian nhất định. Đương nhiên, này chính là do cậu căn cứ vào được học lý luận trong dĩ vãng để phỏng đoán.

Kinh ngạc qua đi, Tề Vũ liền ở bên tai thanh niên thấp giọng nói, “Phong, tôi lập tức đi làm, cậu đi về trước đi.”

“Được.” Thanh niên liếc mắt nhìn về phía Mặc Vân Hi rồi xoay người đi ra hội trường.

Toàn bộ kết quả đấu giá xích đan đã được tuyên bố xong, dưới đài mọi người bắt đầu dần tán đi, đại bộ phận đi hai bên hệ thống số liệu thật lớn xem kết quả đấu giá đồ vật mà mình chọn, hoàn thành giao dịch. Những người không thu được xích đan cũng tỉnh táo mà ly khai hội trường.

Lâm Tường mang theo Mặc Vân Hi đi ra khỏi hội trường, tìm cái khu nghỉ ngơi không có người, từ trong nhẫn không gian lấy ra đan hạp, “Này, cậu không phải muốn xem sao, cẩn thận một chút.”

“Cám ơn Lâm đại ca!” Mặc Vân Hi thật cẩn thận lấy ra xích đan, đặt ở trong lòng bàn tay, lập tức một cỗ năng lượng càng thêm rõ ràng xâm nhập vào biển ý thức của cậu, so với lúc trước chỉ được nhìn thì cảm thụ rõ ràng hơn rất nhiều. Cậu thậm chí còn có thể ở trong ý thức vẽ ra biểu đồ năng lượng của viên xích đan này, tựa như giao thác con sông.

Mặc Vân Hi trước kia chỉ biết viên xích đan này gồm mười ba vị thuốc, lúc này trong đầu hiện lên năng lượng lưu động, khi thì hội tụ, khi thì phân nhánh, giao thoa lẫn nhau, lưu sướng mà thân thiết, lưu động không nhanh không chậm, làm cho người ta có cảm giác thực yên tĩnh, làm cho cậu thoải mái mà thở dài. Hơn nữa đem viên xích đan phủng ở lòng bàn tay, Mặc Vân Hi mới mơ hồ cảm giác được trong viên xích đan này cũng sinh mệnh lực lưu động, chính là dưới tình huống không đụng chạm cảm giác không được thoải, điều này làm cho cậu càng thêm nghĩ muốn chạm thử viên này!

“Lâm đại ca, viên xích đan này cho tôi cảm giác cũng tốt lắm, tôi nghĩ bạn anh nhất định thăng cấp thành công.” Mặc Vân Hi cẩn thận mà đem xích đan thả lại đan hạp, khóa này cho cậu cảm giác thực bình thản, hẳn là không có nguy hiểm gì.

“Ha ha, đúng vậy, thăng nhóc cậu cảm giác cũng rất linh mãnh, tôi cũng hiểu được nhất định có thể làm được!” Lâm Tường cười thu hồi đan hạp, “Không còn sớm, tôi muốn nhanh đi về, không chừng Định Vân đã trở lại, có cần tôi đưa cậu về hay không?”

“Không cần, tôi đi xe bus về là được, rất thuận tiện.” Kỳ thật Mặc Vân Hi còn muốn đi trạm cứu trợ lấy cháo miễn phí, chính là cậu không muốn cho Lâm Tường biết.

“Vậy được rồi, khi nào rảnh chúng ta liên lạc sau, đi trước.” Khoát tay, Lâm Tường hướng thang máy nói đến bãi đỗ xe đi đến.

Nhìn bóng dáng Lâm Tường, Mặc Vân Hi có điểm hoảng hốt, thế này có tính là bằng hữu đầu tiên cậu quen ở thế giới này không nhỉ... Thời điểm trước kia cậu còn là Ngụy Tử Tiên, chung quanh luôn rất nóng nháo, mặc dù đều là bạn nhậu, nhưng cũng không biết thế nào tịch tịch, nhưng mà đi vào cái thế giới xa

lạ này gần 3 tháng, cậu nghĩ cậu có chút tịch mịch. Một người tại một cái thế giới hoàn toàn xa lạ, không biết mình có thể làm cái gì, cũng không có người quan tâm mình, tâm tình rất là không tốt...

Trở lại khách điểm Mặc Vân Hi tắm rửa một cái, ăn bữa tối, nằm ở trên giường, liền gọi ra “Tiểu Bí”, xem xét tin tức mới hôm nay đạt được.

Hôm nay cậu kinh hỉ phát hiện khả năng đặc biệt của cái mũi của cậu chẳng những còn, hơn nữa cậu còn có thể cảm nhận được phẩm chất đan. Tuy rằng cái loại cảm giác này rất khó diễn tả, nhưng cậu biết người khác không có năng lực này, cái này cũng đủ làm cho cậu hưng phấn! Đây thuyết minh cái gì? Đây thuyết minh cậu lại tìm được thêm một cái tài lộ mới! Chỉ cần hiện tại cậu có tiền vốn, vậy cậu liền hoàn toàn có khả năng đi làm một tên buôn lậu đan được thành công!

Tiền vốn... Cậu cần tiền vốn, Mặc Vân Hi lại một lần nghĩ tới thu thập được liệu, vì thế hưng phấn mà ở “Tiểu Bí” sưu tập phân bố tư liệu được liệu.

Nửa giờ sau, Mặc Vân Hi chán nản ghé vào trên giường, cậu nghĩ tựa hồ quá đơn giản rồi. Cậu buồn bực phát hiện nhiệm vụ thu thập thảo dược này cậu cơ bản là không có khả năng độc lập hoàn thành.

Đầu tiên, được liệu bình thường đều phân bố ở nguy hiểm dã ngoại. Cái gì là dã ngoại? Chính là rời xa thành thị thâm sơn rừng già đó nha. Về phần cậu vừa mới xuyên qua tới được khu rừng kia, chẳng qua là rừng phòng hộ của Seterr thành thôi, trách không được nơi đó không có động vật gì. Cũng may mắn cậu không gặp được động vật gì, Mặc Vân Hi nhớ tới vừa rồi tra tư liệu thì nhìn đến giới thiệu dị thú dã ngoại, không khỏi rung mình một cái. Cậu cảm thấy được cho dù là cậu gặp được một con kiến cấp thấp nhất cũng có thể chết không cần nghi ngờ. Phải biết rằng một con kiến cấp một kia cư nhiên cao nửa thước! Mà cậu lúc trước còn muốn ăn cá nướng gì đó, hiện tại xem ra nếu cậu mà xuống không chừng biến thành mồi của chúng luôn!

Về phần cậu vì cái gì ở rừng phòng hộ ngoài thành tìm được hồng mạn quả, tổng hợp lại từ các loại tư liệu thì nếu không phải đại thần xuyên không cấp phúc lợi thì khẳng định chính là cậu gặp vận phân chó! Nhưng lại không phải là vận phân chó bình thường, thực vật dã ngoại có tính được liệu cơ bản đều có tính công kích, giống hồng mạn quả, nếu có sinh vật xâm nhập trong vòng bán kính 5m, sẽ bắn ra gai độc, khiến cơ thể người ma túy, thậm chí hít thở không thông dẫn đến tử vong, mà được liệu cấp bậc càng cao, tính công kích thường thường càng mạnh. Mặc Vân Hi không có rối rắm vì cái gì hồng mạn quả không công kích cậu, bởi vì cậu biết ở trong khu vực rừng phòng hộ tỷ lệ thu thập được được liệu cơ hồ có thể nói là bằng không.

Mặc Vân Hi vô lực mà đem đầu vùi vào chăn, ngày này với cậu mà nói thay đổi quá nhanh, cảm giác thực mỗi một, là tâm lý mỗi một. Giống như là một người tuyệt vọng đi trên sa mạc, đột nhiên nhìn thấy ốc đảo, mà chỉ trong một cái chớp mắt, liền phát hiện cái kia thật ra chỉ là ảo ảnh...

Hỗn loạn, Mặc Vân Hi nghĩ ngày mai hay là đi tìm một công việc thôi, nghĩ nghĩ liền ngủ mất...

Trong mộng, Mặc Vân Hi tựa hồ như thanh tỉnh biết mình là ở trong mộng, cậu chính là vẫn chưa tỉnh lại. Cậu cảnh giác quan sát bốn phía, sợ lại mơ thấy cái người đàn ông tóc bạc lạnh như băng kia.

Nhưng mà hôm nay mộng cảnh có chút bất đồng, bốn phía là thực vật xanh um tươi tốt, thân cây cao lớn phủ kín rêu xanh, khắp nơi là hoa tươi đủ mọi màu sắc, chim chóc mỹ lệ sống trên những chạc cây rậm rạp, có thái sắc linh vũ thật dài, suối nước mát lạnh theo thượng du chảy xuống, đây quả thực giống như là đồng thoại lý cảnh tượng.

Nga, xem! Còn có tiểu tinh linh với đôi cánh trong suốt! Ánh mặt trời ấm áp thoải mái, Mặc Vân Hi đột nhiên cảm thấy được hôm nay mơ rất tốt, vì thế liền nằm trên cỏ xanh phơi nắng, tính toán hưởng thụ thật tốt.

Hô hấp tựa hồ có một cỗ năng lượng ấm áp thoải mái phát qua thân thể cậu, toàn thân từng cái tế bào đều được thả lỏng hoàn toàn, cho dù nhắm mắt lại, vẫn là có thể rõ ràng cảm nhận được bốn phía bưng bưng sinh cơ. Tựa hồ có thể nhìn đến mưa rơi trên mặt đất, cây non chui từ dưới đất lên, xanh biếc vươn cao, vươn càng nhiều chạc cây, trường ra nộn điệp... Mà hết thảy này đều theo một quy luật kì diệu, như một vũ đạo mà hiện lên trong đầu cậu.

Xa xa truyền đến tiếng cười dễ nghe như chuông bạc, Mặc Vân Hi mở mắt, theo tiếng nhìn lại.

Đó là một cái cô gái xinh đẹp, có mái tóc quấn màu đen xinh đẹp, ngũ quan xinh xắn, dưới ánh mặt trời da thịt như trở nên trong suốt, nàng tươi cười vô cùng động lòng người, lúc này đang cùng một tiểu tinh linh vui đùa âm ỉ. Nhìn nàng cười đùa, Mặc Vân Hi cũng cười vui vẻ đứng lên, người thiếu nữ này cho cậu một loại cảm giác rất thân thiết, giống như đã từng quen biết...

Nắng sớm chiếu vào trên giường, Mặc Vân Hi xoa bóp ánh mắt, vận thất lưng, khó được một đêm mộng đẹp. Cào cào tóc ngắn mềm mại, xoay người xuống giường, mở cửa sổ, không khí buổi sáng tuy có chút lạnh nhưng thật tươi mát, luôn có thể làm cho cậu nháy mắt thanh tỉnh.

Bởi vì lần đầu mơ thấy mộng đẹp kể từ khi xuyên qua tới nay, Mặc Vân Hi tâm tình phá lệ tốt, rửa mặt xong, mặc chỉnh tề, trả lại cho chính mình trong gương một cái mỉm cười thật tươi, “Hôm nay nhất định là cái Lucky day~ cố lên cố lên!”

Đến trạm cứu trợ ăn bữa sáng, Mặc Vân Hi liền chạy tới trung tâm giới thiệu việc làm trên đường số 3, tính toán tiếp tục tìm việc làm.

Cho tới quá trưa Mặc Vân Hi không có thu hoạch gì. Cậu tính toán đến công ty bách hóa gần đây mua phần cơm dinh dưỡng, buổi chiều tiếp tục phần đầu!

Mặc Vân Hi mang theo cháo bột vị cà-ri đi lên tầng năm. Bởi vì ngày hôm qua cậu phát hiện, tầng này có thể bởi vì dị năng vô giả lui tới tương đối nhiều, cho nên khu nghỉ ngơi so với các tầng khác đều càng độc lập thoải mái, nhưng lại có miễn phí nước uống, lại có cậu cũng thực thích mùi được hương thảo nhiên cùng được tiệm trang hoàng phong cách cổ phong ở tầng này, làm cho cậu cảm giác thật giống như là trở lại như trước kia.

Lăng Phong tới lấy dao găm đặt làm từ trước. Đây là dao găm anh dùng một đôi răng nanh của răng hổ thú mà anh tự mình săn được tạo ra, khéo léo tinh xảo lại sắc bén vô cùng. Phải biết rằng răng hổ thú cồng kềnh sở dĩ được xếp vào nhóm dị thú cấp 4, tất cả đều là nhờ vào một đôi răng hổ cứng rắn sắc bén, dùng chúng nó làm thành vũ khí, thậm chí có thể cắt được bộ da cứng rắn của giác tê thú cấp 6!

Dao găm màu vàng lợt, bên trên điêu khắc Đại Bằng đồ án tinh mỹ sinh động, giống như giương cánh đánh về phía con mồi, mắt ưng lợi hại cao ngạo nhìn xuống mặt đất, trông rất sống động, đó là Lăng gia gia huy — kim sí Đại Bằng. Dao găm được khảm một quả tinh thạch lõi hệ cấp năm, ẩn ẩn phiếm màu lam quang. Công tượng dụng tâm dùng da thú linh ngạc, đây có nói là loại da thú tương đối cứng rắn, đã được ép mỏng bọc kín cán dao. Lăng Phong đối với cây dao găm này tương đối vừa lòng, trực tiếp trả cho ông chủ gấp đôi.

“Rất cảm ơn ngài, Lăng tiên sinh, ngài thật là một khách nhân khảng khái!” Ông chủ cười đến toe toét, “Nếu lần sau còn có vũ khí gì cần chế tạo, chúng tôi nhất định vẫn sẽ phải sự phụ tốt nhất vì ngài tạo ra! Cam đoan làm cho ngài vừa lòng!”

“Được.” Hướng ông chủ gật đầu, đem dao găm thu vào không gian, Lăng Phong liền quay đầu ly khai.

Đối với Lăng Phong lạnh lùng, ông chủ tựa hồ tập mãi thành quen, cũng không có để ý, dù sao cũng là người Lăng gia, tuy rằng không có biết rõ thân phận cụ thể của Lăng Phong, nhưng Lăng gia chính là một trong những gia tộc có lực ảnh hưởng nhất liên bang, cũng là gia tộc đại biểu cho Qi Nuor đế quốc, ông đắc tội không nổi, huống hồ người trẻ tuổi này tuy rằng lãnh đạm, nhưng cực kỳ hào phóng, chỉ cần thành phẩm vừa lòng, mỗi lần đều là trả giá gấp đôi, ông cao hứng còn không kịp.

Lăng Phong ra khỏi tiệm vũ khí dị năng, hướng thang máy nổi tới bãi đỗ xe đi đến, mới vừa đi vài bước, một cỗ mùi vị cà-ri nồng đậm làm cho anh nhú mảy, anh đối loại thực vật hương vị kém cỏi dị thường miễn cảm, nhất là cái loại thực vật hợp thành hữu cơ này! Quay đầu lại trừng mắt nhìn góc khu nghỉ ngơi, một thân ảnh mảnh khảnh đang ngồi ở kia ăn cái thứ rác rưởi kia. Là cậu ta? Là tên nhóc ngày hôm qua. Tuy rằng chỉ là một bên sườn mặt, nhưng Lăng Phong chính là thực xác định nhận ra hắn! Tên nhóc kia có dáng người mảnh khảnh, cái cổ trắng nõn thon dài, tóc ngắn màu đen mềm mại dán tại mặt sườn...

Tác giả có lời muốn nói: tân văn cầu duy trì cầu cất chứa cầu bình cầu bao dưỡng! !

Lee: Cần tuyển beta, yêu cầu là có máy tính đọc được raw, văn chương xuôi tai là ok, ai có thời gian tham gia thì xin mời liên hệ ở dưới chương này. Cảm ơn trước nha

14. Chương 14

Chương 14

Nghĩ nghĩ, Lăng Phong sau khi sưng sốt thì xoay người đi tới sau lưng nhóc con đang ngồi trên sofa, anh cũng không rõ tại sao mình lại đối với nhóc con này để ý như vậy. Nâng cằm nhìn chăm chăm bóng dáng Mặc Vân Hi, anh muốn biết chuyện này rốt cuộc là vì sao.

Có lẽ, là bởi vì nhóc con này ngày hôm qua đầu tiên là lớn mật theo dõi anh, sau đó lại nhát gan trộm ngắm anh? Hay là bởi vì cậu ngày hôm qua nói trúng khóa xích đàn so với viên Tề Vũ đầu giá thì tốt hơn? Nhưng những điều này tựa hồ cũng không đủ để khiến cho anh chú ý...

Lăng Phong lớn lên trong hoàn cảnh cùng phương thức giáo dục đặc biệt khiến anh cực chán ghét người yếu đuối nhát gan cùng năng lực kém cỏi. Bởi vì dạng người này ở trong gia tộc đang nội đấu chỉ có thể bị đào thải, sẽ không được bất luận kẻ nào thương hại, chỉ có cường giả mới có thể sống sót đến cuối cùng. Nhóc này thực hiển nhiên là phi thường yếu, hơn nữa còn nhát gan! Nhưng kỳ quái chính là, anh tựa hồ cũng không có thực chán ghét cảm giác cậu mang lại, điều này làm cho Lăng Phong cảm thấy rất khác thường.

Mặc Vân Hi từ nãy đã cảm thấy hoảng hốt một cách khó hiểu. Tựa hồ có một tầm mắt vẫn luôn nhìn trộm chính mình, như là con mèo bị dă thú nhìn chăm chăm, mà ngay cả không khí tựa hồ cũng thấp xuống mấy độ!

Cậu quay đầu lại, rất nhanh nhìn hết khu vực đại sảnh, chỉ có vài người đi qua, không có cái gì dị thường. Cậu nghĩ chắc là do thần kinh cậu quá nhạy cảm, cho nên vẫn là nhanh giải quyết cơm trưa rồi đi đến trung tâm giới thiệu việc làm thôi.

Lăng Phong lén lút đi theo Mặc Vân Hi, từng bước đi giống như là một con báo kiêu ngạo đang theo dõi con mồi của mình, tao nhã thông dong mà lặng yên không một tiếng động. Anh nhìn Mặc Vân Hi đi vào trung tâm giới thiệu việc làm, thuận thực lấy thẻ số, vào một phòng riêng biệt rồi mới đi vào hướng tiếp tân lấy thẻ số.

Phục vụ tiểu thư đỏ mặt, nhiệt tình giới thiệu với anh hệ thống thông báo tuyển dụng, cùng phương pháp sử dụng thẻ số, trong lòng đã sớm nai con chạy loạn. Người thanh niên này thật đẹp trai, tản ra hơi thở nguy hiểm mà mê người, mang theo lực hấp dẫn trí mạng.

Nói thật, Lăng Phong chưa từng tới chỗ này, cho nên anh nhẩn nại nghe người đàn bà kia giới thiệu với anh các thao tác cơ bản xong, liền cầm lấy thẻ số hướng phòng riêng đi đến.

“A ~ thật sự là rất khốc !” Phục vụ tiểu thư nhìn theo hướng Lăng Phong, còn tự chìm đắm vào tưởng tượng của chính mình.

“083 vừa rồi dựa vào thị lực hơn người, Lăng Phong dễ dàng biết được số phòng của cậu nhóc kia. Khởi động hệ thống điều hành, màn hình số liệu chậm rãi dâng lên, điều tra tư liệu người sử dụng số 083, ần? Lý lịch xin việc sơ lược? Cậu ta đang tìm việc làm?”

“Đích đích ~ đích đích ~” góc dưới màn hình số liệu bắn ra yêu cầu chat video, Mặc Vân Hi tinh thần chấn động, có phải là yêu cầu phỏng vấn không? Sửa sang lại quần áo xong liền nhanh chóng nhấn đồng ý, mỉm cười có lẽ tự giới thiệu: “Ngài khỏe! Tôi gọi là Mặc Vân... Hi...”

Mặc Vân Hi ghen. Trong hình chiếu không gian ba chiều, là người thanh niên kia! Là người thanh niên có tầm mắt lạnh lợi như dã thú bắt gặp ở hội chợ triển lãm đấu giá ngày hôm qua!

Thanh niên hơi hơi chọn mi, “Cậu rất sợ ta?”

Mặc Vân Hi sưng sốt, phát giác chính mình thất thố, “A ~ không! Phải.. Ngài phi thường có... Uy nghiêm!”

Mặc Vân Hi tuy rằng thực khấn trương, nhưng vẫn bắt buộc chính mình phải trấn định, dù sao đối phương là người ra thông báo tuyển dụng, không chừng còn chính là BOSS tương lai của cậu, cho nên phải để lại cho đối phương ấn tượng tốt!

“Cậu đang tìm việc làm?” Thanh niên bình thần hỏi, ánh mắt tựa hồ luôn luôn quan sát đến cậu, Mặc Vân Hi cảm thấy bản thân bị ánh mắt kia nhìn thấu!

“Đúng vậy, tôi nghĩ ngài hẳn là đã xem qua lý lịch xin việc sơ lược của tôi rồi đi?” Mặc Vân Hi tận lực duy trì mỉm cười, tuy rằng lúc này tim đập nhanh đến mức muốn nhảy ra khỏi cổ họng rồi. Cậu nghĩ nếu về sau phải đối mặt như vậy với một BOSS như vậy, thật đúng là một chuyện không dễ dàng gì.

Gặp thanh chỉ nhìn cậu mà không nói lời nào, Mặc Vân Hi gian nan hỏi, “Không biết nên xưng hô với ngài như thế nào? Ngài có phải có công việc thích hợp với tôi hay không?”

“Lăng Phong.” Nam nhân tùy ý tựa lưng vào ghế ngồi, một tay gõ nhẹ mặt bàn, cao ngạo nhìn hắn, “Cậu muốn làm công việc gì?”

Mặc Vân Hi sửng sốt, cậu cảm giác tư thái của nam nhân lúc này tựa như một con báo cao ngạo, tóc ngắn màu đen, ngũ quan kiên cường thâm thúy, ánh mắt sâu và đen tựa như Hắc Diệu thạch thần bí trong truyền thuyết lạnh lùng, “Khụ ~” Mặc Vân Hi vì mình thất thần mà xấu hổ ho khan, “Tôi nghĩ ngài đã xem qua lý lịch xin việc sơ lược của tôi, bằng cấp cùng điều kiện của tôi đều thập phần hữu hạn, nhưng tôi có thể cố gắng học tập, công việc gì cũng được, chỉ cần có thể đảm bảo cuộc sống, công việc gì tôi cũng đều nguyện ý làm.”

“Việc gì cũng được?” Thanh niên lạnh lùng hỏi.

“Đúng vậy, trừ bỏ ngành dịch vụ môi giới tình nhân, việc gì tôi cũng đều tiếp nhận.” Nhớ tới bí ai của lần phỏng vấn đầu tiên, Mặc Vân Hi cảm thấy được vẫn nên là giới thiệu thật tốt trước đã.

Nghe xong những lời này, thanh niên hèn mọn liếc liếc mắt nhìn cậu một cái, nhíu nhíu mày, “Ta cũng không cảm thấy được cậu đủ tiêu chuẩn thích hợp để vào ngành dịch vụ môi giới tình nhân.”

“Khụ ~ cảm ơn...” Mặc Vân Hi vì những lời này mà cơ hồ là cầm ngôn. Nói thật, nếu không phải cậu hiện tại thật sự rất bức thiết cần một công việc, cậu thật sự không muốn công tác dưới tay BOSS khó chơi như vậy!

“Cậu biết lái xe không?”

“Không...”

“Cậu có học qua quản lý không?”

“Không có...”

“Cậu là đệ tử võ giả? Tuy rằng thoát nhìn thật sự rất yếu...”

“... Thật có lỗi, ngài thật xác định ngài đã xem qua lý lịch sơ lược của tôi?” Mặc Vân Hi cảm thấy người này chắc là không phải chuyên môn đến đả kích lòng tự trọng của cậu đi.

Thanh niên ghét bỏ nhìn cậu, “Vậy cậu nói xem cậu có thể làm gì?”

“.....” Mặc Vân Hi nghẹn lời, vô lực nhìn lại Lăng Phong, “Tôi nói rồi tôi có thể học, cái gì cũng có thể, nếu nói tôi am hiểu cái gì và vân vân, tôi nghĩ tôi đối với phân biệt đàn được hiểu chút ít, tuy rằng không có chứng nhận được sư...”

Thanh niên nhíu mày một lần nữa điểm mở lý lịch xin việc sơ lược của Mặc Vân Hi, xem cũng không thấy trực tiếp ấn nút phù hợp. Hệ thống cho độ phù hợp, cũng chính là xác xuất xin việc thành công cao nhất là của hai loại công việc, “Ngành dịch vụ môi giới tình nhân” cùng “Nô lệ”. Nhìn hai cái công việc này, thanh niên nhướng nhướng mày, khóe miệng không tự giác nhếch lên, có thể ngay đến chính anh cũng không phát hiện.

Mặc Vân Hi nhìn thanh niên, trong lòng không hiểu sao rung mình một cái.

“Ta nghĩ ta tìm được công việc thích hợp nhất với cậu rồi.” Nam nhân hưng trí nói, “Ta vừa lúc thiếu một nô lệ.”

Nô lệ! Đến rồi! ! Người hầu! Rốt cuộc cũng nhắc đến rồi, tuy rằng Mặc Vân Hi sớm đã có dự cảm và chuẩn bị tâm lý nhưng thời điểm khi hai chữ này bị người lỏ ra trước mặt, cậu vẫn là khó có thể tiếp nhận, “Tôi nghĩ tôi không thể tiếp nhận, phải biết rằng...”

“Bao ăn bao ở cùng hết thấy phí sinh hoạt, đương nhiên tuy rằng nô lệ không có tiền lương, nhưng nếu ta vừa lòng, sẽ cho cậu tiền tiêu vặt, tuyệt đối sẽ không ít hơn tiền lương.” Thanh niên đánh gãy lời Mặc Vân Hi, “Đương nhiên, cậu cũng phải cam đoan không ở trước mặt ta ăn cái loại thực phẩm hữu cơ ghê tởm này, còn có không được mặc loại tơ nhân tạo thấp kém này.” Thanh niên ghét bỏ nhìn y phục trên người Mặc Vân Hi.

“Chính là tôi mua không nổi thực vật thiên nhiên cùng quần áo, hơn nữa tôi cũng không tính toán làm nô lệ...” Mặc Vân Hi đối thanh niên tự quyết định thực bất đắc dĩ.

“Cậu cho rằng ta không đủ sức lo được vấn đề ăn mặc cho một nô lệ?” Lăng Phong liếc mắt nhìn cậu, “Hơn nữa ta luôn luôn là một chủ nhân hào phóng, nếu cậu có hộ chiếu, ta thậm chí có thể mua xe cho cậu.” Lăng Phong cảm thấy được điều kiện này đối với Mặc Vân Hi mà nói, quả thực là rất tuyệt vời.

Trời, có phòng có xe, ăn thực vật thiên nhiên, mặc quần áo thiên nhiên, đây quả thực là cuộc sống Mặc Vân Hi hiện tại chờ mong nhất, thoát nhìn tựa hồ chỉ cần làm nô lệ của người này, hết thấy vấn đề đều giải quyết ! Nhưng là, nghĩ đến việc mất đi tự do, cả đời đối mặt với BOSS đại băng sơn, Mặc Vân Hi cắn chặt răng, “Tôi nghĩ tôi không thể đáp ứng ngài...”

Thanh niên hiển nhiên có chút tức giận, không kiên nhẫn liếc mắt nhìn lý lịch sơ lược của Mặc Vân Hi, đột nhiên nhìn thấy cậu từng nộp lý lịch sơ lược ở không ít xưởng luyện chế, nghĩ đến biểu hiện ngày hôm qua của cậu...

“Làm nô lệ của ta, cậu có thể đến đại học của ta học tập, đương nhiên cậu có thể lựa chọn chuyên ngành mà cậu cảm thấy hứng thú để dự thính, nếu thông qua cuộc thi, ta có thể giúp cậu xin chứng nhận tốt nghiệp, đương nhiên bao gồm được học, có lẽ cậu còn có thể trở thành được sư của ta.” Lăng Phong lưu loát tung mỗi câu thơm ngào ngạt.

Ông ~ đến đại học dự thính? Trở thành được sư? ! Lời nói của Lăng Phong ở trong óc Mặc Vân Hi nổ tung. Điều kiện này rất mê người, đây là ước mơ tha thiết của cậu, là lý tưởng của cậu! Lời cự tuyệt ghen trong cổ họng Mặc Vân Hi, như thế nào cũng nói không nên lời, một thanh âm không ngừng kêu gào, lý tưởng cùng tự do trọng yếu nhiều lắm, đáp ứng anh ta! Đáp ứng anh ta...

Nhìn Mặc Vân Hi rõ ràng dao động, thanh niên lại cao ngạo khê nâng cằm, “Kiên nhẫn của ta là có hạn, mà ta ghét nhất chính là loại người lòng tham không đáy ...” Anh biết, bây giờ là lúc cho con mỗi một kích cuối cùng.

“Tôi... Tôi.....” Mặc Vân Hi giây dựa, tự do, giấc mộng cùng ầm no!

Đúng lúc này, thanh niên chán ghét trừng mắt liếc mắt nhìn cậu một cái, đứng lên, xoay người muốn rời khỏi.

“Ai! Từ từ! Tôi đồng ý!” Mặc Vân Hi vội vàng gọi anh lại, vô luận có lo lắng thế nào, đây tựa hồ cũng là lựa chọn tốt nhất của cậu hiện giờ không phải sao?

“Tôi nguyện ý trở thành nô lệ của ngài, Lăng tiên sinh!” Mặc Vân Hi ở trong lòng cố gắng an ủi chính mình, đây là một loại công việc hợp pháp, cũng không phải chế độ nô lệ cổ đại trước kia!

“Ngày mai buổi sáng 10 giờ, đến bãi đỗ xe của trung tâm thương mại trên đường số 3 chờ ta.” Lăng Phong nói xong, cũng không quay đầu lại liền ly khai.

Ai ~~ này có tính là đem mình bán đi không nha, Mặc Vân Hi buồn bực nghĩ, nhìn bóng dáng Lăng Phong rời đi, xem ra cậu đối với BOSS mới lưu lại ấn tượng không tốt lắm đâu.

Đương nhiên, Mặc Vân Hi không phát hiện chính là, Lăng Phong đưa lưng về phía cậu, khóe miệng hơi hơi nhếch lên, hoàn toàn là một bộ dạng đắc ý!

Chạng vạng, Mặc Vân Hi từ máy thông tin nhận được một phong “Khế ước nô lệ”, mặt trên ghi chú rõ chủ tứ song phương quyền lợi cùng nghĩa vụ, tóm lại trừ bỏ tự do cùng nội dung công việc đều phải nghe theo Lăng Phong, vấn đề ăn mặc, ở, đi lại của Mặc Vân Hi đều có bảo đảm, hơn nữa ở ghi chú còn ghi rõ ràng Mặc Vân Hi có thể lựa chọn chương trình học theo mong muốn ở học viện của Lăng Phong, cũng có quyền lợi được chứng nhận khi thi đỗ, nhìn đến điều này, Mặc Vân Hi nhẹ nhàng thở ra, cười điểm đồng ý, cũng phân hình vân tay bản thân.

“Khế ước nô lệ ký kết có hiệu lực, từ ngày hôm nay Mặc Vân Hi là nô lệ tư nhân hợp pháp của Lăng Phong.” Thanh âm Tiểu Bí không mang theo cảm tình truyền đến, Mặc Vân Hi khước miệng co rúm... Nô lệ tư nhân hợp pháp...

Kỳ thật từ khi video chấm dứt đến nay, cậu còn trong trạng thái như lọt vào sương mù, cậu không biết mình có phải đã trở thành nô lệ của người khác hay không, phong khế ước này thế nhưng đã đem những điều cậu không nghĩ ra tất cả đều làm sáng tỏ.

Mặc Vân Hi nhìn địa chỉ máy thông tin, biểu hiện người gửi thư tin là Tề Vũ, là người thanh niên tóc ngắn màu nâu? Cậu nghĩ đến tình cảnh ngày hôm qua ở hội chợ triển lãm đấu giá, chẳng lẽ anh ta cũng là nô lệ của Lăng Phong?

Ai ~ không nghĩ nữa, Mặc Vân Hi vò đầu. Nhìn thành thị xa lạ ngoài cửa sổ, không, là thế giới xa lạ thì đúng hơn, phát hiện trừ bỏ ngoài cái xưng hô nô lệ làm cho cậu phá lệ không được tự nhiên ra, hiện tại không phải rất tốt sao? Ít nhất có ăn có chỗ ở, có thể học chuyên ngành mình thích, còn có cơ hội trở thành được sư, đây không phải là nguyện vọng lớn nhất của cậu cho đến ngày hôm qua hay sao!

Kỳ thật tại cái thế giới không thuộc về mình, Mặc Vân Hi thật sự cảm thấy được tự do với cậu mà nói không có ý nghĩa gì, nghĩ thông suốt rồi thì liền cảm thấy thoải mái hơn nhiều.

Tác giả có lời muốn nói: cô lương nhóm ~~ cấp cái yêu cắt chứa, phun cái yêu phao phao đi

Lee: Để Lăng Phong xưng ta là bởi vì tứ cảm thấy tính cách anh rất cao ngạo, hơn nữa vị thế cũng cao, mang cho người khác cảm giác cao cao tại thượng, cho nên tứ mới để là ‘ta’ mà không phải là ‘tôi’. Bạn nào cảm thấy không thích hợp cứ cho ý kiến nhé.

15. Chương 15

Giữ đúng lời hứa, thêm 1 chương nữa đây. Yêu Lee chưa nào?

Chương 15

Nằm trên giường, Mặc Vân Hi không khỏi lại nghĩ tới nam nhân anh tuấn lại nguy hiểm kia. Anh ta có tóc đen mắt đen, đây là nhan sắc cậu quen thuộc nhất, cậu cũng vẫn cảm thấy màu tóc cùng màu mắt này là đẹp nhất, cậu nghĩ đây có tính là một loại duyên phận hay không?

Người kia ngũ quan thâm thúy, đường cong rõ ràng, có cái mũi cao thẳng cùng đôi môi luôn nhếch lên, ánh mắt... hẳn là rất đẹp. Nói thật, cậu không dám nhìn mắt Lăng Phong quá kỹ, chỉ biết là ánh mắt là màu đen, bởi vì ánh mắt kia rất lợi hại, tựa hồ có thể hiểu rõ hết thảy.

Cậu nhất định là một người hầu khổ bức. Mặc Vân Hi nghĩ tính cách Lăng Phong không được tự nhiên, cùng cái loại thái độ trên cao nhìn xuống, ngạo mạn mà nguy hiểm, nhưng cho người khác không cảm giác được tận cùng, thậm chí cảm thấy được cái loại người này nên là như vậy, lộ ra cường thế tao nhã tôn quý...

Mà lúc này, Lăng Phong lại đang giơ ly rượu, tinh tế nhấp nháp rượu vang thuần hậu, nhớ tới nhóc con làm cho anh không hiểu sao lại cảm thấy hứng thú, anh cảm thấy được tâm tình tốt lắm. Đúng vậy, đây là món đồ chơi mới của anh, tuy rằng thời gian du lịch cũng sắp chấm dứt, nhưng anh thu một tên nô lệ hẳn là không có ai phản đối đi...

Lúc này, nếu Tề Vũ mà biết được chuyện này, nhất định cảm sẽ trật khớp, Lăng Phong trong mắt của anh, trên cơ bản đều trưng ra cái mặt poker vạn năm không đổi. Thân là người thừa kế duy nhất được Lăng thị gia tộc bồi dưỡng, yêu cầu cơ bản nhất chính là trong mọi trường hợp đều phải bảo trì uy nghiêm của người bề trên, không thể để cho bất luận kẻ nào tác động đến tâm tình cũng như phỏng đoán ra ý nghĩ bản thân.

Có đôi khi, Tề Vũ thật sự rất bội phục Lăng Phong, cảm thấy anh trời sinh là người đứng đầu. Mà Lăng Phong hiện tại, khéo miệng hơi hơi gợi lên, tuy rằng biểu tình này thậm chí còn không bằng mỉm cười, nhưng là biểu tình những người khác chưa từng gặp qua, mà ngay cả chính anh tựa hồ cũng không phát hiện...

Sáng sớm, Mặc Vân Hi phủ hai cái quàng thâm mở đi mở cửa sổ, ngách ~ cậu ngày hôm qua mơ một giấc mơ thực đáng sợ, hiện tại nhớ tới còn làm cho cậu cả người rét run!

Cậu mơ thấy Lăng Phong cầm roi trong tay, ở một bên cầm tức nhìn cậu, mà cậu thì lại khiêng cái cuốc, trên mặt đất đào hố, phát cỏ, dời tảng đá... Nga, không, chỉ là nằm mơ mà thôi, Mặc Vân Hi tự an ủi. Đừng nói bộ dạng Lăng Phong không giống địa chủ, cho dù thật là địa chủ, hiện tại những công việc yêu cầu thể lực đều đã có người máy làm thay, cũng không tới phiên cậu, nhưng đây cũng không tính là một cái dự báo tốt.

Tìm được cơm phiếu Mặc Vân Hi lần đầu tiên ở nhà ăn khách điểm dùng bữa sáng. Tiên dẫn cùng thịt chân giò dĩa thú hun khói, hai cái bánh mì, một ly cà phê, cậu ăn được phá lệ thỏa mãn. Nguyên lai trứng dĩa thú cùng thịt dĩa thú hương vị ngon như vậy, chất thịt cũng có phân cao thấp, hơn nữa so với thịt heo nuôi trong nhà cùng trứng gà hương vị càng thơm ngon, cậu vẫn là lần đầu tiên được ăn đó.

Sau bữa sáng, sau khi hướng ông chủ mập trả phòng, Mặc Vân Hi liền đi đến trạm xe bus.

Cậu vẫn là lần đầu tiên đến bãi đỗ xe của trung tâm thương mại trên, nhất thời hưng phấn không chịu được, nơi này so với trong tưởng tượng còn lớn hơn! Chính yếu chính là, trên đường cao tốc phi xa (oto bay) chạy như bay, hiện tại lại lẳng lặng đậu ở nơi này, có thể ở khoảng cách gần mà nhìn chúng nó thế này, Mặc Vân Hi quả thực quá kích động !

Cũng như rất nhiều tên con trai khác, cậu cũng là một người mê xe. Nhớ rõ trước kia, cậu đòi sống đòi chết thật lâu, ông nội mới mua cho cậu Porsche 911, khi đó với cậu mà nói, chiếc xe thật sự là lý tưởng tuyệt đối, không gì sánh bằng, cách vài ngày sẽ đi tiệm 4S bảo dưỡng một phen, hận không thể làm cho chiếc xe luôn sáng ngời chói lọi! Nhưng so với phi xa trước mắt này, hiện tại xem ra, quả thực là không thể sánh bằng! Đây chính là xe có khả năng bay lên đó. Tính chất khác nhau một trời một vực! Thật sự rất khốc !

Đang ở lúc Mặc Vân Hi say mê nhìn một chiếc phi xa màu bạc, một chiếc phi xa màu đen tốc độ cao hướng hần chạy đến, dừng đúng vị trí cách cậu 2 ly!

Mặc Vân Hi hoàn toàn sợ tới mức sững sờ ở đó, một giọt mồ hôi lạnh theo cái trán lăn xuống, cậu thậm chí còn không kịp có suy nghĩ né tránh, bởi vì tốc độ xe thật sự là quá nhanh !

“Phía trước phát hiện chướng ngại vật, hãy tránh đi...” Theo một âm thanh điện tử vang lên, trần phi xa màu đen thu hồi về phía sau, một thanh niên mặc đồ đen từ bên trong xe nhảy ra, đẹp trai nhẹ nhàng, không phát ra một chút tiếng vang, người này đúng là Lăng Phong.

Lăng Phong cau mày nhìn tiểu nô lệ đang ngây ngốc, người này chẳng lẽ không biết đạo lý đứng ở trên đường băng bãi đỗ xe rất nguy hiểm sao? Cậu ta đang nhìn phi xa giá rẻ? Lăng Phong không rõ mấy cái này có cái gì đáng nhìn, thật sự là rất không có mắt !

“Cậu ở chỗ này làm gì?” Lăng Phong chọn mi.

Thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng gợi ý thức Mặc Vân Hi trở về, thấy rõ người tới, cậu có chút cảm giận nói: “Đương nhiên là chờ anh, không phải anh bảo tôi ở bãi đỗ xe chờ anh sao? Anh còn suýt nữa đâm chết tôi đấy...”

Lăng Phong ánh mắt như là đang nhìn đứa ngốc, “Ta cho rằng không ai ngốc đến mức đứng ở trên đường băng bãi đỗ xe, còn có, ở cửa ra bãi đỗ xe có khu nghỉ ngơi!”

“Khụ ~ tôi... tôi là từ nơi khác tới.” Mặc Vân Hi xấu hổ vò đầu, nhất thời giống bóng cao su bị xì hơi.

“Ta có lẽ nên bảo Tề Vũ làm cho cậu một cái bảng những điều thường thức dành cho nô lệ!” Hiển nhiên Lăng Phong không nghĩ tái cùng tiểu nô lệ tại đây lãng phí thời gian, xoay người đi ra ngoài, “Đuổi kịp.”

“Nga!” Mặc Vân Hi chạy chậm hai bước đuổi kịp Lăng Phong, quay đầu lại nhìn sang, “Xe của anh làm sao bây giờ?”

Lăng Phong trừng mắt liếc nhìn cậu một cái, đã muốn lười nói chuyện, ấn nhẹ máy thông tín, phi xa màu đen phía sau tự động tìm kiếm vị trí dừng xe rồi đi vào.

“Rất tiên tiến...” Mặc Vân Hi mắt phát sáng nhìn phi xa màu đen thực khốc kia.

Lăng Phong không để ý tới cậu, đi vào thang máy nói thẳng với bãi đỗ xe.

“Ai ~ chờ tôi!” Ở 2 giây cuối cùng trước khi cửa thang máy đóng lại, Mặc Vân Hi chạy nhanh vào.

“Đỉnh ~” thang máy dừng ở lầu hai, Mặc Vân Hi đi theo Lăng Phong bước ra khỏi thang máy, đây là khu trang phục, chẳng lẽ anh ta muốn mua quần áo?

Lăng Phong quả nhiên đi vào một tiệm trang phục thoát nhìn rất cao cấp, trong cửa hàng trang phục đều là chất liệu thiên nhiên, hơn nữa còn là chế tác thủ công, đương nhiên cũng có thể đặt hàng.

“Lăng tiên sinh, hoan nghênh quang lâm ~” phục vụ tiểu thư mỉm cười đón nhận tiền, “Xin mời đến khu VIP chờ, tôi đã thông báo với Dương quản lý rồi ạ.”

Lăng Phong không nói gì, lập tức đi qua một cánh cửa, đi vào một căn phòng hai bên tường được trang trí bằng rất nhiều họa tiết hình tròn. Căn phòng không tính là lớn, nhìn qua giống một cái phòng giữ quần áo, trung gian là một bộ sofa hình tròn, bên vách tường là gương, trên trần là đèn chùm, giá để giày, dây lưng, bàn trang sức... trang hoàng hào phóng xa hoa, rất đáng thưởng thức.

Lăng Phong ngồi vào giữa ghế sofa màu trắng, hai chân thon dài duỗi thẳng, biếng nhác tùy ý dựa vào, ánh mắt đánh giá Mặc Vân Hi, anh phát hiện nô lệ mới của mình rất gầy, đối với chuyện này tựa hồ không phải thực vừa lòng.

Mặc Vân Hi bị nhìn có chút mất tự nhiên, co quắp đứng ở một bên, ngay từ đầu cậu là muốn ngồi xuống, nhưng vừa nghĩ tới chính mình mang thân phận nô lệ, tựa hồ vẫn là đứng ở bên người chủ nhân thì tốt hơn. Cậu không biết thế giới này hình thức nô lệ ở chung cùng chủ nhân là như thế nào, nhưng trước kia xem trên TV, quần gia người hầu và văn văn bình thường đều là như vậy đi.

Một người đàn ông hơn 30 tuổi, mặc tây trang thâm sắc đi vào phòng đơn, “Lăng tiên sinh, thực xin lỗi, đã để ngài đợi lâu, tôi có thể giúp ngài điều gì đây?” Nam nhân khấu khí cực kỳ tôn kính, tiếp xúc vài lần, ông cũng biết Lăng Phong không phải người thích hàn huyên, đơn giản nói thẳng vào chủ đề.

“Không phải ta, là cậu ta.” Lăng Phong hướng Mặc Vân Hi giơ giơ cằm, “Chọn cho cậu ta mấy bộ quần áo thuận mắt một chút.”

Nói thật, Lăng Phong cũng không có lòng tốt đến mức đưa nô lệ đi mua quần áo, làm ông chủ, nhân viên cùng thủ hạ cũng không ai dám can đảm cùng anh đi mua quần áo, nhưng đây là nô lệ tư nhân duy nhất của anh, theo quan niệm của Lăng Phong thì chính là vật phẩm riêng tư của anh, mà anh cũng quả thật rất lo lắng về vấn đề thường thức của Mặc Vân Hi, vô luận là ăn hay mặc đều làm cho anh không thể chịu đựng được.

“Ngài khỏe, tôi gọi là Dương Nghị, là quản lý nơi này, nên xưng hô với tiên sinh như thế nào?” Dương quản lý mỉm cười cùng Mặc Vân Hi chào hỏi.

“Ngài khỏe, tôi gọi là Mặc Vân Hi.” Mặc Vân Hi lễ phép trả lời, trong lòng lại đang rối rắm, ai? BOSS đáng sợ thế nhưng lại đưa mình đi mua quần áo? Tuy rằng nói chủ nhân phải lo vấn đề ăn, mặc, ở, đi lại của nô lệ không có sai, nhưng là không cần tự mình bồi cậu đến đây đi? Hoàn toàn có thể cho cậu tiền để tự cậu đi mua mà!

“Mặc tiên sinh, mời theo tôi đến bên này, cần phiên ngài tốn chút thời gian.” Dương Nghị làm một cái thủ thế mời, cung kính mà dẫn dắt Mặc Vân Hi đi đến trước gương, khởi động máy phân tích hình ảnh.

Vài cái dải ánh sáng màu xanh dương quét quanh bốn phía Mặc Vân Hi, cao thấp di động.

Mặc Vân Hi tò mò cực kỳ, đây là máy phân tích hình ảnh? Trộm liếc mắt nhìn Lăng Phong, ai biết Lăng Phong cũng đang nhìn hắn, bốn mắt giao tiếp, Mặc Vân Hi bối rối tránh đi tầm mắt, nhất thời lỗ tai nóng lên, cậu nghĩ cậu hiện tại mặt nhất định đỏ, chết tiệt, khi nào thì trở nên miễn cảm như vậy, nguyên nhân nhất định là vì thân thể này!

Dương Nghị luôn luôn tại quan sát Mặc Vân Hi, lo lắng vì cậu chọn lựa loại hình quần áo, động tác nhỏ của Mặc Vân Hi ông dĩ nhiên là nhìn thấy, thì ra là thế nha! Ông vừa rồi vẫn luôn tò mò thân phận của cậu bé này, phải biết rằng cho dù là trợ lý Tề Vũ của Lăng tiên sinh, mỗi lần tới đây cũng đều là chờ ở bên ngoài, hơn nữa Lăng tiên sinh cũng không cùng những người khác đi mua quần áo, hiện tại nhìn kỹ cậu bé này, bộ dạng thật đúng là xinh đẹp, chắc là tình nhân của Lăng tiên sinh đi.

“Tích

bản ghi chép xong” âm thanh điện tử vang lên, phân hình xong, các dải ánh màu xanh biếc lập tức biến mất.

Dương Nghị không có nói nhiều, cầm kết quả phân hình cung kính lui ra ngoài.

Mặc Vân Hi xấu hổ nhìn chung quanh, chính là không dám nhìn hướng Lăng Phong.

Mà Lăng Phong chính là cảm thấy Mặc Vân Hi như vậy rất thú vị, nhìn chằm chằm cậu, tựa hồ là cảm thấy bộ dáng cậu đỏ mặt xấu hổ làm chính mình rất là vừa lòng.

Không lâu sau Dương Nghị đẩy một cái xe giá áo vào phòng, trên xe có rất nhiều bộ quần áo, phong cách nào cũng có, đều là ông vì Mặc Vân Hi chọn lựa, nhưng đại đa số quần áo đều là kiểu dáng đơn giản, màu sắc không quá nổi bật. Không biết vì cái gì, Dương Nghị chính là cảm thấy cậu bé đang đứng trước mắt này thực thích hợp mặc quần áo kiểu dáng đơn giản, sắc điệu nhu hòa.

“Lăng tiên sinh, Mặc tiên sinh, đây là mấy bộ quần áo tôi chọn cho Mặc tiên sinh, phòng thử đồ ở bên cạnh.” Nói xong, Dương Nghị mở ra một mặt gương, phía sau lộ ra một phòng thử đồ rộng rãi.

Mặc Vân Hi gặp Lăng Phong không tỏ vẻ gì, cũng không dám chủ động đáp lời, liền tự động cầm một bộ quần áo vào phòng thử đồ.

Đó là một cái áo sơ mi màu trắng, phối hợp quần tây vàng nhạt, Mặc Vân Hi sau khi mặc xong liền đi ra, nhìn chính mình trong gương cảm thấy thật vừa lòng, quần áo rất vừa người, giống như là được làm riêng cho cậu mặc.

Áo sơ mi trắng được làm từ á quang ti, mặc vào phi thường mềm mại thoải mái, cổ áo cùng cổ tay áo có đồ án được thêu bằng tơ màu bạc, hình thức đơn giản hào phóng, lại lộ ra nho nhỏ cảm giác xa hoa. Quần tây màu vàng nhạt cũng phi thường vừa người, thuộc loại bó sát, các đường may phác họa rõ nét đôi chân cùng đường cong, vòng eo thon gọn, đồng thời làm hiện ra thắt lưng mảnh khảnh của Mặc Vân Hi.

Trọn bộ quần áo được mặc vào, lập tức làm cho Mặc Vân Hi toát ra một loại khí chất quý công tử, Dương Nghị ở một bên nhìn thực vừa lòng, quả nhiên không ngoài sở liệu, ông chọn quần áo thực thích hợp với cậu bé này, làm cho khí chất của cậu ấy hoàn toàn hiển lộ, so với vừa rồi thì xuất chúng hơn rất nhiều.

Lăng Phong biếng nhác tựa vào trên ghế sofa, hí mắt đánh giá Mặc Vân Hi, tầm mắt đảo qua vòng eo mảnh khảnh cùng cái hông cong tròn đầy đặn (Lee: chỗ này chém thôi, cho nó... ấy mà), ánh mắt tối sầm lại, “Không được, đổi bộ khác.”

Mặc Vân Hi cùng Dương Nghị đều sửng sốt, nhưng Dương Nghị rõ ràng phản ứng nhanh hơn chút, cung kính hỏi, “Lăng tiên sinh cảm thấy không hài lòng chỗ nào, hoặc là thích kiểu dáng như thế nào?” Ông không trưng cầu ý kiến của Mặc Vân Hi, bởi vì theo khí tràng giữa hai người mà suy ra, làm chủ rõ ràng là Lăng Phong.

“Rộng một chút, còn có... quần thật chặt.” Lăng Phong một tay nâng cằm, thật lòng đoan trang nói.

Dương Nghị sửng sốt một chút, lập tức hiểu ý, vội lấy ra một cái áo rộng thùng thình cùng quần bò đưa cho Mặc Vân Hi, “Mặc tiên sinh, nói vậy thì bộ này càng thích hợp với ngài.” Nói xong hướng Mặc Vân Hi ái muội cười cười.

Mặc Vân Hi thực buồn bực, ngay tại thời điểm Lăng Phong nhìn chăm chăm vào cậu mà nói quần thật chặt, cậu rõ ràng cảm giác được mặt mình tăng thêm mấy độ, vội tiếp nhận quần áo vọt vào phòng thử đồ.

Sau hai phút, Mặc Vân Hi mặc áo màu trắng hươu nhàn cùng quần bò màu xám ra khỏi phòng thử đồ, tuy rằng bộ này cũng rất thoải mái, nhưng Mặc Vân Hi vẫn là cảm thấy được bộ vừa rồi càng suât. Áo thiết kế có chút rộng, làm cho cậu thoát nhìn càng non nớt, giống như là học sinh trung học vị thành niên, đối với điểm này cậu rất là bất mãn.

“Ân, không sai...” Lăng Phong vừa lòng nói.

Mặc Vân Hi thật sự là vô lực phun tào, được rồi, ai bảo hiện tại người bỏ tiền là anh ta, dù sao so với quần áo làm bằng tơ nhân tạo thì thoải mái hơn nhiều, vị thành niên cũng không phải rất trọng yếu.

Cứ như vậy, Dương Nghị lại lục tục vì Mặc Vân Hi chọn mấy bộ quần áo phong cách hươu nhàn, mà Lăng Phong thì lại phát hiện, dẫn tiểu nô lệ đi mua quần áo và vân vân kỳ thật cũng không nhàm chán như vậy, cảm giác giống như là... chăm sóc sủng vật của mình?

Tác giả có lời muốn nói: thích liền ôm đi cất chứa đi thân

Lee: Lee sắp thi cuối kỳ rồi, ô oa

~ trong 1 tháng thi hết 6 môn đó. Chương mới sẽ ra chậm, mọi người thông cảm dùm nhé.

16. Chương 16

. Chương 16

Mặc Vân Hi buồn bực đổi một bộ quần áo, sau đó bất đắc dĩ nghe Lăng Phong nhận xét, mới đầu còn hưng trí bưng bưng, nhưng đến cuối cùng thực TMD mệt a. Đột nhiên cậu giống như nghĩ tới điều gì, lặng lẽ thấp giọng ở bên tai Dương Nghị nói gì đó.

Dương Nghị nghe xong cười gật gật đầu, liền lui ra ngoài, chỉ chốc lát sau cầm trên tay một cái hộp nhỏ đóng gói tinh xảo đi đến, “Mặc tiên sinh, đây là mẫu quần lót cầu vồng của tiệm chúng tôi, tổng cộng có bảy màu, để cho ngài mỗi ngày đều có tâm tình tốt đẹp không đồng dạng, tính chất mềm mại thoải mái, chất liệu thiên nhiên không gây ngứa, hơn nữa là số lượng có hạn!”

“Phốc ~” Lăng Phong rốt cục nhịn không được, nếu Tề Vũ ở chỗ này, phỏng chừng cầm lại một lần nữa trật khớp, dù sao người có thể làm cho cái tên mặt poker ngàn năm phá công thật sự là quá ít. Bất quá anh rất nhanh liền khôi phục biểu tình, giống như thanh âm vừa rồi không phải anh phát ra, nghiêm túc thật lòng hỏi, “Muốn đi mặc thử không? Ta có thể cấp cho cậu chút ý kiến.”

“Khụ

không ~ không cần !” Mặc Vân Hi thực buồn bực, cậu vốn là muốn cho Dương Nghị trộm lấy tới, ai ~ dù sao đến lúc anh ta trả tiền cũng sẽ biết, quên đi, cứ cho anh ta cười, tiểu gia ta thu được lợi ích thực tế là được! Cầm giận tiếp nhận quần lót, “Cám ơn!”

“Xin hỏi hai vị còn cần gì nữa không?” Tuy rằng nói là nói như vậy, nhưng kỳ thật Dương Nghị là cung kính hướng Lăng Phong hỏi.

“Ân theo phong cách quần áo này làm thêm mấy bộ đưa đến chỗ ta.” Xem ra tiểu nô lệ cho anh thêm không ít lạc thú, mua thêm mấy bộ cho cậu cũng tốt.

“Tốt.” Dương Nghị nói xong đem mấy bộ quần áo Lăng Phong chọn đóng gói lại, thậm chí còn cẩn thận phối hợp với giày, dây lưng cùng vật phẩm trang sức cần thiết.

Lăng Phong dẫn đầu đứng dậy đi ra phía ngoài.

“Ai ~ chờ ~ chờ tôi!”

Lăng Phong quay đầu lại liền nhìn đến Mặc Vân Hi mang theo mấy bao lớn bao nhỏ mua sắm túi, trong tay ôm vài cái hộp được đóng gói cẩn thận, chật vật chạy theo sau.

“BOSS~~ ngài có nhẫn không gian không? Có thể cho tôi mượn dùng hay không?” Mặc Vân Hi lấy lòng cười, nghĩ thầm Lăng Phong mua cho mình nhiều đồ như vậy, coi như là BOSS không sai, hẳn là nên hảo tâm giúp cậu một chút đi, dù sao cậu mang nhiều thứ như vậy đi rất khó khăn.

“Không gian của ta chỉ chứa những thứ trọng yếu, tự mình cầm.” Nói xong đưa cho Mặc Vân Hi (Lee: Ở đây hình như tác giả ghi nhầm thành Mặc Vân Thiên, nhưng nhân vật này chưa xuất hiện nên tớ mạn phép đổi thành Mặc Vân Hi nha.) một cái thẻ trong suốt, “Thẻ phụ thuộc của ta, cậu tự đi mua vật dụng hàng ngày, ta ở bãi đỗ xe chờ.” Nói xong cũng không quay đầu lại mà rời đi.

Mặc Vân Hi đứng tại chỗ, khoe miệng trừu trừu, hảo tâm và vân vân quả nhiên cùng người này không dính dáng một chút nào hết, anh ta là cố ý chỉnh cậu đúng không! Không có biện pháp, ai bảo mình bây giờ đang ở dưới mái hiên chứ! Cậu đành phải trước đem bao lớn bao nhỏ gì đó gửi lại khu gửi đồ ở lầu bốn, sau đó ở dưới ánh mắt khó hiểu của nhân viên giữ đồ đến khu vật dụng hàng ngày mua nhu yếu phẩm.

Thời điểm tính tiền, Mặc Vân Hi trộm ngắm thẻ phụ thuộc Lăng Phong cho cậu. Trời! Ở mặt sau có một loạt số 0, nhiều đến mức cậu không đếm hết được, chỉ biết là có rất nhiều rất nhiều tiền!

Đương Mặc Vân Hi khổ bức ôm một đồng lớn đồ vật, thời điểm ở trong chú mục của người khác mà đi đến bãi đỗ xe, cậu quyết định nhất định phải đem thẻ phụ thuộc này trộm giữ lại! Kể có tiền và vân vân là ghét nhất !

Lăng Phong ở trong khu nghỉ ngơi của bãi đỗ xe từ xa đã nhìn thấy một đồng hộp di động, vì thế thao tác trên máy thông tin, phi xa màu đen tự động chạy ra dừng trước khu nghỉ ngơi, trần nhà thu hồi về phía sau.

Mặc Vân Hi lao lực mà đem đồ đặc đều để ở chỗ ngồi phía sau, lại đối với phi xa chảy nước miếng, phi xa màu đen này hiển nhiên so với chiếc màu bạc ở bãi đỗ xe thì khốc hơn nhiều, hơn nữa cậu dám khẳng định đây là hàng cao cấp! Chính là...

“BOSS? Thỉnh ngài lên trước...” Mặc Vân Hi cung kính làm ra cái thủ thế mời, khụ ~~ cậu mới không nói cậu kỳ thật là không tìm được cửa xe ở đâu đâu!

“...” Lăng Phong nhìn cậu một cái, đi đến bên ngoài phòng điều khiển, tao nhả nhảy, vững vàng ngồi ở vị trí người lái, thông dong thắt dây an toàn, cầm khê nâng, tà nghề nhìn Mặc Vân Hi.

“.....” Được rồi, cho dù biết Lăng Phong luôn dùng dư quang nhìn người khác, nhưng Mặc Vân Hi đã muốn nhận định, đây là lỏa khiêu khích! Cậu thoáng lui ra phía sau một chút, một tay bám trên thân xe, tiêu sái thả người nhảy...”Loảng xoảng~~” một tiếng, Mặc Vân Hi ngồi ở vị trí phó lái, học Lăng Phong đeo dây an toàn, hướng về phía Lăng Phong cười đắc ý, “BOSS, có thể xuất phát!”

Lăng Phong nâng mi, anh tinh tường nhận ra tiếng vang thật lớn kia là do chân Mặc Vân Hi đá phải đồng hồ đo phát ra, lực đạo thực lớn...”Lần sau cậu có thể vào bằng cửa, xe của ta rất quý giá.” Nói xong liền khép lại trần xe, khởi động xe.

Mặc Vân Hi hận đến nghiêng răng nghiêng lợi, R, không nói sớm! !”Cô ~~” Thời điểm cậu ở trong lòng đầy cảm phần nguyên rửa Lăng Phong, bụng không chịu thua kém phát ra kháng nghị, “Ngạch ~~BOSS, ngài đói bụng không? Tôi nghe nói bên này có con phổ mỹ thực đó!” Mặc Vân Hi chân chó hời, người là thiết cơm là cương thôi, chuyện khác lát nói sau!

Lăng Phong không phản ứng, từ trong túi tiền lấy ra một cái bình nhỏ tinh xảo, đổ ra hai viên thuốc màu đen, chính mình ăn một viên, lại thuận tay đưa một viên cho Mặc Vân Hi.

Mặc Vân Hi nhìn Lăng Phong ăn, cũng không nghĩ nhiều liền nhét vào miệng, viên thuốc vừa vào miệng liền tan, một cỗ thanh lương theo khoang miệng lan tràn đến dạ dày, nhất thời hô hấp đều trở nên thông thuận hơn rất nhiều, đây là kẹo cao su?

“Ha ha, cảm ơn BOSS, bắt quá đã hơn 12 giờ, chúng ta vẫn là tìm một chỗ ăn cơm trước đi!” Mặc Vân Hi nghĩ thầm, Lăng Phong người này ngẫu nhiên cũng không sai, chính là mặt có điểm thôi!

“Cậu mới vừa ném qua đấy thôi.” Lăng Phong bình tĩnh nói.

“Nga... A? ? ?” Mặc Vân Hi kinh ngạc nhìn Lăng Phong, cậu khi nào thì ném qua cơm trưa!

Lăng Phong nhìn đường, tay cầm tay lái, liếc cũng không thèm liếc cậu một cái, “Như thế nào? Chưa ăn no?”

“Đương nhiên, tôi đều nhanh đói...” A? Không đói bụng ? Một cổ chắc bụng theo dạ dày truyền đến, bụng cũng không kêu, mà ngay cả thể lực cũng khôi phục không ít! Chính là, này không đúng nha! Này không khoa học, cậu rõ ràng chưa ăn... Ngạch, không phải là do viên thuốc màu đen đó đi! Này ~~ cái này cũng tính là ăn cơm ? Tuy rằng ăn no là no rồi, khẩu vị ... nói là kẹo cao su cũng không sai đâu. Chẳng lẽ cậu về sau đều phải ăn cái này mà sống qua ngày chứ! ! !

Ở tại thời điểm Mặc Vân Hi còn hỗn động trong gió, thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng truyền đến, “Muốn hay không lại ăn thêm một viên?”

Mặc Vân Hi hoàn toàn ỉu xiu, khí lực phun trào đều không có, tội nghiệp nhìn Lăng Phong đang thành thật lái xe, chẳng lẽ người này cứ ăn cái này mà lớn lên sao? Vậy cậu bán mình còn có ý nghĩa gì nữa! !

Xe chạy vào bãi đỗ xe của một khu chung cư, Lăng Phong tốt bụng giúp Mặc Vân Hi mở cửa xe, Mặc Vân Hi còn chưa từ trong đả kích “Không cơm ăn” tỉnh lại, chết lặng ôm một đồng lớn đồ vật yên lặng đi theo Lăng Phong vào thang máy, vào nhà trọ.

Căn nhà không có lớn như trong tưởng tượng của Mặc Vân Hi, dưới lầu là phòng khách, nhà ăn cùng phòng bếp, lầu hai có năm phòng, trong đó có phòng ngủ của Lăng Phong, thư phòng, phòng luyện công cùng trừ tầng thất là Mặc Vân Hi không được phép tiến vào, chỉ có một gian khách phòng, hiện tại cũng chính là phòng Mặc Vân Hi, là có thể tự do ra vào.

Mặc Vân Hi đối với phòng mình vẫn là tương đối vừa lòng, có một cái giường đôi không lớn lắm, nhưng thực thoải mái, có buồng vệ sinh cùng phòng tắm, thậm chí trên bàn học còn có một bộ hệ thống điều khiển mạng thông tin!

“Cậu thu dọn đồ đạc đi, ta buổi chiều đi ra ngoài.” Lăng Phong đem địa chỉ máy thông tin dán tại trên máy thông tin của Mặc Vân Hi, “Không có chuyện trọng yếu không cần quấy rầy ta.” Nói xong liền xuống lầu xuất môn.

Mặc Vân Hi tò mò ở trong phòng mình xem một vòng, lại xuống lầu nhìn một vòng nữa. Trọn bộ căn nhà lấy hai màu đen trắng làm chủ đạo, ngắn gọn hào phóng, không có vật phẩm trang sức dư thừa, chính là như vậy lại thiếu một chút nhân khí. Phòng khách sofa rộng rãi thoải mái, cửa sổ sát tường khiến cậu có thể nhìn cảnh sắc bên ngoài rất rõ ràng. Trong nhà ăn, trên bàn bày thức ăn tinh xảo cùng dụng cụ màu bạc, Mặc Vân Hi đối với việc này rất là nghi hoặc, người này không phải ăn “Đậu” lớn lên sao? Có thức ăn làm gì!

Đi đến trước bàn bếp, quả nhiên... Một chút dấu vết đã sử dụng cũng không có, mở tủ lạnh, Mặc Vân Hi khóe miệng run rẩy nhìn từng hàng lọ thuốc được sắp xếp chỉnh tề trong tủ lạnh! Đa phần là loại viên dinh dưỡng vừa rồi Lăng Phong tùy thân mang theo, còn có một ít còn lại là loại thuốc dị năng bổ sung năng lượng cậu từng nhìn thấy trong dược tiệm, như bổ linh đan, chân nguyên đan linh tinh.

Vô lực đóng tủ lạnh, Mặc Vân Hi ngồi xuống ghế, nhìn chằm chằm đồ ăn tinh xảo ngăn người...

“Tích ~~ chủ nhân ngài khỏe, tôi là người máy gia dụng trí năng số 6, xin hỏi ngài cần cái gì?” Một người máy màu trắng trông giống như một cái thùng rác, trên thân có ngọn đèn nhỏ lóe ánh sáng xanh di động đến bên cạnh Mặc Vân Hi.

Mặc Vân Hi là biết người máy này, vừa rồi Lăng Phong đã giới thiệu qua với cậu, bình thường cậu phải phụ trách bố trí người máy gia dụng quét tước vệ sinh, ít nhất cậu nên cảm thấy may mắn vì cậu không cần tự mình quét tước!

Nhìn phòng không nhiễm một hạt bụi, lại nhìn người máy tròn vo như thùng rác, Mặc Vân Hi nhàm chán nói, “Hiện tại chiến trường thực sạch sẽ, không cần dọn dẹp nữa, chính là chủ nhân ta đây muốn ăn thịt! Đi, đi sẵn thổ cho gia...”

Quả nhiên, cùng Mặc Vân Hi nghĩ giống nhau, nhà này dùng người máy hiển nhiên chỉ số thông minh không đủ cao, đèn nhỏ thiếu a thiếu, nửa ngày không có làm ra phản ứng, “Ha ha, quên đi, mày vẫn là đi đến góc tường đứng đi!” Mặc Vân Hi phát hiện mình hiện tại cư nhiên nhàm chán đến mức cần phải nhờ vào việc đùa giỡn người máy để tìm vui, ai ~~ lắc đầu, tiếp tục nhìn đồ ăn gần người.

“Chủ nhân, 6 là người máy gia dụng, không thể sẵn thò cho chủ nhân.” Tiếng máy móc vang lên, Mặc Vân Hi khóe miệng trừu trừu, thùng rác này phản ứng chậm quá đấy.

“Bất quá chủ nhân nếu muốn ăn thịt, 6 có thể giúp chủ nhân đặt hàng nguyên liệu nấu ăn.”

Mặc Vân Hi mở to mắt, “Cái gì? Mày nói mày có thể giúp tao đặt hàng nguyên liệu nấu ăn?”

“Đúng vậy, ngài chỉ cần cung cấp tài khoản cùng loại nguyên liệu nấu ăn là được, 6 có thể giúp ngài đặt hàng.”

“Tài khoản?” Mặc Vân Hi chợt nhớ đến thẻ phụ thuộc kia của Lăng Phong, hình như còn chưa trả lại cho anh ta, vội từ trong túi tiền lấy ra, “Mày xem... cái này được không?”

6 dùng tay máy móc tiếp nhận thẻ, đặt trước đèn màu lam nhỏ phân tích một phen, “Có thể, xin hỏi chủ nhân muốn đặt hàng nguyên liệu nấu ăn nào?”

“A! Mày thực ra rất đáng yêu đó!” Mặc Vân Hi lệ nóng doanh tròng một phen ôm lại tiểu 6, thùng rác này hiện tại thật sự là càng xem càng thuận mắt a!

Đèn của 6 đang lóe ánh xanh liên biến thành một mảng màu đỏ, vụt sáng vụt sáng...

~Tiểu 6 làm việc hiệu suất rất nhanh, buổi chiều 2 giờ, nguyên liệu nấu ăn, đồ gia vị cùng đồ làm bếp và vân vân đều được đưa tới trước cửa. Mặc Vân Hi nhìn phòng bếp bố trí đổi mới hoàn toàn, cùng nguyên liệu nấu ăn nhồi đầy tủ lạnh, cảm giác thành tựu nhảy mắt bay cao!

“A ~~ đã lâu chưa ăn rau xào, làm cái gì thì tốt nhỉ?” Bởi vì rất hưng phấn, Mặc Vân Hi mua rất nhiều nguyên liệu nấu ăn. Ăn cái gì trước thì tốt đây? Cá! Đúng rồi, cá là nhất định phải ăn, đây là món cậu thích nhất, a ~ còn có sườn xào chua ngọt cũng rất tuyệt, chỉ tưởng tượng thôi mà nước miếng Mặc Vân Hi đã chảy xuống rồi.

Đúng rồi, mua nhiều đồ như vậy, nói như thế nào cũng đều là dùng tiền của Lăng Phong mua, vẫn là làm hai phần thì tốt hơn, nếu người này kiên trì muốn ăn “Đậu” thì cậu liền để lại ngày mai ăn, hắc hắc

Tác giả có lời muốn nói: cầu bao dưỡng, cất chứa, ôm đi đi thân

~~Lee: Theo một khía cạnh nào đấy thì Hi Hi của chúng ta khá là ngây thơ ha.

WP của mình bị chặn rồi, post hơi bị khó khăn, load cực lâu, lại sắp thi nữa, mn chịu khó đợi lâu lâu chút nha *cúi đầu*

17. Chương 17

Chương 17

Đến 7 giờ tối, Lăng Phong còn chưa có trở về, Mặc Vân Hi nhìn chăm chăm giữ hộp giữ ấm mà nước miếng chảy ròng, “Nếu không thì không đợi anh ta nữa. Có lẽ anh ta đã ở bên ngoài ăn tối rồi ! A... Không được, đây chính là mua bằng tiền của anh ta, vạn nhất anh ta nổi giận lấy lại thẻ, vậy về sau cậu chỉ có thể ăn viên thuốc kia mà sống ! Vẫn là đợi một lát nữa đi !”

Đang ở thời điểm Mặc Vân Hi thiên nhân giao chiến, “Tích ~” một tiếng, cửa nhà mở ra, Mặc Vân Hi lấy tốc độ hiếm thấy như đang chạy trốn chạy ra cửa, “A ~BOSS, ngài cuối cùng đã trở lại, ngài đã ăn chưa?”

“...” Lăng Phong kỳ quái nhìn Mặc Vân Hi đột nhiên chạy tới, cười đến thực đáng khinh, vừa định nói đã ăn rồi thì chợt ngửi thấy một mùi hương kỳ quái, tuy rằng cho tới bây giờ chưa từng ngửi qua, nhưng làm cho người ta rất muốn ăn, “Còn chưa ăn...”

“A, thật sự là quá tốt, tôi đã chuẩn bị cơm chiều cho BOSS rồi! Mau tới nếm thử xem tay nghề của tôi đi!” Mặc Vân Hi vừa nói, vừa chạy về phía phòng bếp, khẩn cấp mang ra hộp đồ ăn còn ấm.

Lăng Phong ngồi xuống, nhìn chằm chằm ba món mặn một món canh trên bàn cơm, anh chưa từng nhìn thấy mấy thứ như thế này, cho nên anh không động đũa, mà là trầm mặc nhìn chằm chằm Mặc Vân Hi.

“Ngạch ~BOSS, mau ăn nha, ăn rất ngon đó, đến ~~ nếm thử miếng cá om này xem!” Mặc Vân Hi không dám ăn trước, vì thế đem món cá om mình đặc ý nhất đặt vào bát Lăng Phong. Vì thế giới tựa hồ không có đũa, cho nên Mặc Vân Hi chỉ có thể dùng đĩa ăn thay thế, tuy rằng cậu cảm thấy dùng dụng cụ để dùng cơm Tây để ăn mấy món như rau xào các loại là một chuyện rất kỳ quái.

10 giây trôi qua... Mặc Vân Hi thấy Lăng Phong mắt nhìn miếng cá om trong bát, sau đó liền nhìn chằm chằm cậu, giống như không có ý tứ muốn ăn, “Hương vị thật sự rất ngon, tuy rằng tôi chưa từng nấu qua loại cá này ... Nếu không, tôi trước giúp ngài nếm thử chút?”

Mặc Vân Hi rốt cục nhịn không được, một hơi cắn miếng cá, “Ngô ~~ thật sự là ăn quá ngon!!! Đã lâu chưa được ăn rồi!” Mặc Vân Hi cảm động muốn khóc, ăn quá ngon, thịt cá này so với cá trên đĩa cầu còn ngon hơn, hương vị đậm đà vừa đủ, ha ha trù nghệ của cậu một chút cũng không thụt lùi! Đây chính là vì trước kia muốn lấy lòng để ông nội cho cậu mua đồ mà luyện ra !

Tuy rằng bên này Mặc Vân Hi ăn được hương vị ngọt ngào, nhưng bên cạnh có cái lạnh khí áp suất thấp phả vào mình cũng thực ảnh hưởng đến khẩu vị. Ngẩng đầu nhìn Lăng Phong, bất đắc dĩ nói, “Được rồi, nếu BOSS không thích tay nghề của tôi, kia ngài vẫn là ăn cái này đi, đừng để bị đói!” Nói xong từ trong tủ lạnh lấy ra một cái bình nhỏ đựng viên dinh dưỡng, đặt trước mặt Lăng Phong, sau đó tiếp tục chiến đấu cùng sườn xào chua ngọt! A ~~ sườn xào ăn thật ngon, tuy rằng trước kia chưa thấy qua loại đất đất thú này, nhưng chất thịt vừa ngon lại nhiều nước, so với thịt heo càng mềm, làm sườn xào chua ngọt quả thực rất thích hợp !

Lăng Phong nhìn viên dinh dưỡng trên bàn ăn, lại nhìn Mặc Vân Hi ăn đến vui vẻ, ân... Xem ra loại tân thực vật này là an toàn, tiểu nô lệ nhìn rất vui vẻ, không có biểu hiện bị trúng độc... Tao nhả gấp một miếng cá om bỏ vào trong miệng, tinh tế nhấm nuốt, ánh mắt tối đi một chút, hương vị... không đến nỗi nào!

Gặp Lăng Phong rốt cục bắt đầu ăn, hơn nữa hình như còn rất vừa lòng, Mặc Vân Hi bắt đầu yêu sách, “Nột ~BOSS, tay nghề của tôi cũng không tệ lắm đi? Ăn ngon đi ~~ về sau việc mua thức ăn nấu cơm này liền giao cho tôi đi, cam đoan so với khách sạn tinh cấp còn ngon hơn! Đúng rồi, những cái này là do dùng thẻ phụ thuộc của ngài mua, ngài không tức giận chứ?”

Lăng Phong chọn mi liếc mắt nhìn Mặc Vân Hi một cái, “Ân ~ cũng không tệ lắm, thẻ vốn chính là đưa cho cậu, còn có, vật sở hữu của cậu cũng đều là của ta.” Dừng một chút, tiếp theo thực trịnh trọng nói, “Được rồi, nhìn cậu biểu hiện coi như không tệ, về sau để cậu phụ trách đồ ăn của ta.”

Nga! Xem biểu tình của anh ta xem, giống như là đang thưởng cho cậu một ưu đãi to lớn vậy! Mặc Vân Hi nghĩ, nếu không phải thật sự không muốn ăn viên dinh dưỡng giống anh, lão tử mới mặc kệ anh ăn cái gì! Người này có đôi khi thật là đáng ghét! Còn muốn tôi nói cảm ơn anh sao? ! Nằm mơ đi! Mặc Vân Hi cắn một miếng sườn, nhai răng rắc răng rắc...

Một tầm mắt nguy hiểm phóng tới, Mặc Vân Hi thiếu chút nữa làm rơi miếng sườn, ngẩng đầu lên, đại BOSS chính vẫn duy trì tư thế trừng mắt nhìn cậu như vừa rồi!

“Khụ ~~ tôi thực vinh hạnh có thể phụ trách vấn đề ăn uống của ngài ! Cảm ơn ! !” Trong lòng mặc niệm “Đại trưởng phụ cô được dân được “, Mặc Vân Hi chân chó nói.

“Tốt lắm ~” Lăng Phong vừa lòng gật đầu, tiếp tục tao nhã ăn.

Mặc Vân Hi nhìn hần tay phải dao, tay trái đĩa, thành thạo nhanh chóng múa vài đường trên đĩa sườn xào chua ngọt, lọc ra xương cốt sạch sẽ xinh đẹp, không có dính một chút nước sốt cùng thịt nạc, quả thực giống như là món ăn này nên dùng dao nĩa để ăn vậy, mà ngay cả nước sốt cà chua, Lăng Phong cũng ăn dưới một loại cách thức tiêu chuẩn giống như ăn canh nấm! (Lee: chỉ có tác giả mới hiểu vì sao lại là canh nấm, tổ bố tay) Nga! Thật bất khả tư nghị, cho dù con cá này khá lớn, xương găm tương đối nhiều, rất khó để

gỡ hết xương cá ra khỏi thịt, nhìn dao ăn màu bạc phát ra ánh sáng khi di chuyển, Mặc Vân Hi hoài nghi Lăng Phong có luyện qua công phu vô ảnh thủ linh tinh!

Một lát sau, Lăng Phong tao nhã buông dao nĩa, xương sườn cùng xương cá được lại gọn gàng, cầm lấy một bên khăn ăn lau miệng, “Tuy rằng phương pháp nấu nướng rất kỳ quái, nhưng hương vị cũng không tệ lắm, tiếp tục cố gắng.”

“Ngạch ~ a~~ cảm ơn...” Mặc Vân Hi còn chưa từ trong khiếp sợ “Vô ảnh thủ” phục hồi tinh thần lại, thẳng đến khi bóng dáng Lăng Phong biến mất ở cầu thang tầng hai, “... Thật là thần nhân a!”

Cúi đầu nhìn một cái, ! ! ! Nhìn cái đĩa cá om cùng sườn xào chua ngọt đã bị ăn đến sạch sẽ không còn miếng nào, rau xanh cùng tỏi được lấy đến hai cây, Mặc Vân Hi trong gió hỗn độn...”Thật không phải là người mà! Đây là tốc độ gì vậy! Không tổ chất a không tổ chất! !”

Mặc Vân Hi vừa cơm chan nước sốt, vừa ở trong lòng đem Lăng Phong ngược một trăm lần nha một trăm lần!

Đương nhiên, Mặc Vân Hi cũng là sau này mới biết, thế giới này kỳ thật là có dùng người máy đầu bếp, bắt quá thực đơn thực chỉ có một, đều là cơm Tây, trừ bỏ chiên, thì là hầm. Thế giới này cũng không có rau xào, nhân loại từ khi chạy trốn khỏi địa cầu, hoàn cảnh sinh tồn cực kỳ ác liệt, mà sau khi tìm được tân tinh cầu lại bận rộn xử lý vấn đề sinh tồn cùng kiến thiết, cho nên công thức chế biến món ăn Trung Quốc dần dần biến mất khỏi dòng chảy lịch sử, tuy rằng về sau cũng có người dựa theo ghi chép còn sót lại thử chế tác, nhưng những người có chút tài nghệ đã chết hết, chỉ dựa vào văn tự ghi lại không thể làm ra hương vị vốn có của món ăn Trung Quốc, hơn nữa nguyên liệu nấu ăn thiên nhiên thực sang quý, cho nên dần về sau, cơm Tây liền thành hình thức món ăn duy nhất của liên bang đại lục.

Sau bữa tối, tiểu 6 làm hết phận sự thu thập bàn ăn, tẩy trừ bát đĩa, Mặc Vân Hi không có việc gì, phỏng chừng hiện tại Lăng Phong đang ở thư phòng hoặc là phòng luyện công, cậu cũng không có can đảm đi quấy rầy, bất quá cậu rất tò mò phòng luyện công của dị năng võ giả rốt cuộc là như thế nào, cậu quyết định chờ thời điểm Lăng Phong không ở nhà chuồn êm vào xem.

Mặc Vân Hi tắm rửa một cái, thời gian còn chưa đến 9 giờ, không có áp lực sinh tồn, Mặc Vân Hi không giống như hai ngày trước tinh thần lúc nào cũng mỏi mệt, quyết định lên mạng. Theo Tiểu Bí nói gia đình dùng hệ thống dữ liệu cùng với máy tính trước kia có chức năng chủ yếu là không giống nhau, theo giả thuyết thì có thể trực tiếp tiến vào thế giới internet. Hiện tại có một game giả tưởng thành thị online, cảm giác rất chân thật, tin tức cũng nhanh nhạy, còn có thể trực tiếp mua hàng trên mạng.

Hệ thống mạng gia đình chỉ có một cái bàn phím cùng một cái quang kính. Bình thường khi làm việc thì chỉ cần dùng bàn phím, khởi động màn hình, cùng với cách sử dụng máy tính không khác nhau là bao, nhưng nếu muốn truy cập internet thì phải đeo quang kính, nó có thể thiết lập thế giới trước mắt người sử dụng dưới dạng lập thể 5D, khiến cho người ta có cảm giác lạc vào một cảnh giới kỳ lạ..

Mặc Vân Hi đeo quang kính, khởi động quan hệ song song vào thế giới giả tưởng, sau khi đưa vào thẻ chứng nhận thân phận, lập tức được hệ thống thông báo là đã có một nhân vật, Mặc Vân Hi nghĩ nhất định là Mặc Vân Hi trước kia dùng. Cậu quyết định một lần nữa thiết lập một nhân vật mới, không muốn cùng chủ nhân trước kia của thân thể này có một chút liên hệ nào, vạn nhất gặp phải người quen thì không tốt lắm.

Mặc Vân Hi lập một nhân vật 22 tuổi giới tính nam kêu Ngụy Tử Tiên, cậu quyết định để tên trước kia, coi như là tưởng niệm thân phận trước kia vậy. Nhân vật tương mạo cùng chính mình có phân tương tự, chính là rất cao, cũng cường tráng hơn một ít, này vẫn luôn là nguyện vọng của cậu, ở trong tâm thỏa mãn hư vinh nho nhỏ. Cậu vốn đang nghĩ trò chơi này làm ra vì dị năng võ giả, phải biết rằng sau khi trở thành dị năng võ giả, trong thế giới trò chơi có thể săn bắn dị thú, chơi trò chơi chiến đấu, chính là thẻ chứng nhận thân phận của cậu không thể thông qua chứng thực, mà phần chức nghiệp cậu lại không muốn diễn là nô lệ, đành phải chọn là sinh viên.

Mới vừa gia nhập thế giới giả tưởng, Mặc Vân Hi đối với chỗ nào cũng đều cảm thấy tò mò. Cậu lựa chọn “Nơi sinh” là Seterr thành, trong thế giới giả tưởng Seterr thành thật sự cùng thế giới trong thực tế giống nhau như đúc, hơn nữa cậu hoàn toàn có loại cảm giác như lạc vào cảnh giới kỳ lạ. Mặc Vân Hi tò mò vượt

tay, sờ sờ con đường giữa hoa cỏ, quang kính kết nối với đại não cùng hệ thần kinh, tạo thành cảm giác biểu hiện giả dối, làm cho cậu giống như thực sự chạm vào hoa cỏ.

Cùng Seterr thành thực tế bất đồng là, khu thương mại nơi này cùng ngã tư đường náo nhiệt hơn, người đến người đi, đương nhiên không trung cũng có phi xa xẹt qua, nhưng là đây chẳng qua là sở thích cá nhân, ở thế giới giả tưởng, mọi người có thể tùy thời chuyển biến thị giác, di động phương vị.

Mặc Vân Hi đầu tiên là tò mò đi dạo khu thương mại, đặt hàng nguyên liệu nấu ăn ngày mai, phục vụ tiểu thư thậm chí còn vì cậu mà đặt ra thời gian đưa hàng, thật sự là rất tiện lợi! Sau đó cậu quyết định đi dạo một vòng các hiệu thuốc, không ngoài sở liệu, tuy rằng nơi này cũng có cùng các loại đan dược có ngoại hình giống 100% đan dược chân chính, cũng có thể ngửi được mùi, nhưng Mặc Vân Hi hoàn toàn không thể cảm thụ được năng lượng bên trong truyền đến, chỉ có thể miễn cưỡng dựa vào mùi hương nhận ra bên trong có vài loại dược liệu, bất quá trong thế giới game giả tưởng mà có thể kích thích đến khứu giác thế này, hãy để cho cậu sợ hãi than nửa ngày đi.

Mặc Vân Hi đột nhiên nghĩ đến Lăng Phong nói qua về sau có thể sẽ dẫn cậu tới trường học dự thính, cho nên cậu muốn đến trường học xem thử, vừa mới tưởng tượng, trước mắt nhoáng lên một cái, liền đứng trên một con đường trong học viện. Con đường thực rộng, hai bên là các loại phòng học, bảng điện tử ngoài cửa còn chiếu chương trình học.

Mặc Vân Hi nhìn đủ loại chương trình học bổ túc đầu liền muốn to ra, thời điểm trước kia ở nhà cậu cảm thấy phiền nhất chính là đến trường, nhất là chương trình học lịch sử địa lý và văn văn, cậu mỗi lần đi học đều buồn ngủ. Cậu đã có tâm đem chương trình học đại học tìm hiểu qua, không đến mức đến lúc đó dự thính cái gì cũng đều nghe không hiểu, nhưng chỉ là nhìn thời khoá biểu cũng đã có điểm phiền táo...

Đột nhiên, Mặc Vân Hi nhìn thấy tấm biển không lớn trên cửa một học viện ghi “Cách lan uy dược học sơ cấp học viện”, lập tức tiến lên xem xét thời khoá biểu. Thời khoá biểu ghi, hiện tại đang giảng dạy chính là “Dược học trụ cột học” cùng “Dược liệu công nhận trụ cột học” hai môn công cộng khóa.

Mặc Vân Hi đọc đến đây liền hứng thú, đăng ký báo danh dự thính. Chương trình học “Dược học trụ cột học” của tân sinh thực buồn tẻ, đại khái cùng lịch sử phát triển không sai biệt lắm, Mặc Vân Hi tra xét thời gian tan học, ngày mai chỉ là giờ giảng lý luận đơn giản nhưng vẫn nên đi nghe, vì thế báo danh chương trình học ngày mai, đi nghe “Dược liệu công nhận trụ cột học”, môn này rất thú vị, địa điểm giảng bài là một vườn cây giống địa phương.

Thời điểm Mặc Vân Hi đến, thầy giáo đang giảng giải về một bậc dược của cổ linh chi thảo. Ngoại hình cổ linh chi rất giống thực vật thân gỗ, thân cây nhiều nhánh phát triển giống như cánh tay trắng kiện của người trưởng thành, mũ nấm màu đỏ to bao quanh gốc cây, thân cây thật lớn phải ba người nắm tay nhau ôm hết.

“Loại cổ linh chi này thông thường sinh trưởng trong rừng cây dày đặc ánh sáng mặt trời, ở khu vực có độ ẩm lớn rất khó nhìn thấy, thuộc bậc dược liệu loại một. Tuy rằng loại cổ linh chi này chỉ có mũ nấm là có thể làm thuốc, nhưng dược tính rất lớn, nếu có người tới gần, nó sẽ phát động trạng thái công kích, lực lượng lúc này thậm chí có thể đem một cái dị năng võ giả cấp 2 đẩy lùi ra xa mấy mét, nếu rơi vào trạng thái công kích của nó, muốn lấy mũ nấm của nó cơ hồ là không có khả năng.” Giảng sư là một người đàn ông trung niên nhìn qua hơn 40 tuổi, giảng giải thật sự chi tiết, Mặc Vân Hi cũng nghe rất chú tâm, không có biện pháp, cậu chính là đối với những thứ này cảm thấy hứng thú.

“Thầy à, loại nấm này phải thu thập như thế nào?” Một sinh viên dáng người nhỏ gầy nêu vấn đề, lúc này Mặc Vân Hi mới chú ý tới sinh viên chung quanh, tựa hồ bộ dáng đều là học sinh trung học vị thành niên, hơn nữa chỉ có cậu là người trưởng thành, nhất thời...

“Không cần phải gấp, loại thảo cổ linh chi này tuy rằng lực công kích lớn, nhưng dù sao cũng là dược liệu một bậc, đối phó cũng không khó, chúng ta có thể dùng hỏa công đánh nó ở cái cây mà nó ký sinh, nó cùng cây ký sinh thực yếu ớt, chỉ cần một hỏa cầu nhỏ, 10 giây, liền có thể khiến cho cả cây bốc ra, chỉ cần ly khai cây ký sinh, loại thảo cổ linh chi này liền mất đi tính công kích, cho nên thu thập loại dược liệu này tương đối đơn giản, chỉ cần nắm giữ phương pháp là an toàn.” Nói xong giảng sư liền giơ lên một con phun nước thương dạng gì đó, ở phạm vi thảo cổ linh chi cây công kích không đến, hướng về phía cây nó ký sinh

đề xuống chót mở. Một ngọn lửa nhỏ xì ra, cây ký sinh của thổ cổ linh chi chậm rãi bắt lửa, ước chừng 10 phút sau, gốc cây thổ cổ linh chi liền rụng xuống đất.

Tiếp theo đại thụ biến mất, thổ cổ linh chi chính khóa huyền phù trên không trung, bên cạnh hiện ra màn hình điện tử, bởi vì đây hết thảy đều là hình ảnh lập thể, cho nên mang lại cảm giác phá lệ thoải mái, “Tốt lắm, các học sinh, hiện tại chúng ta đi tìm hiểu được tính thổ cổ linh chi cùng thường quy ứng dụng.”

Mặc Vân Hi kinh ngạc nhìn hết thảy, loại phương thức dạy học này quá thần kỳ, cậu tập trung tinh thần nghe giảng sư giảng giải, cảm giác quả thực không có khóa học thú vị như khóa học này, 20 năm qua vẫn luôn bị vây trong trạng thái tò mò, rốt cục vào giờ khắc này bạo phát!

Tác giả có lời muốn nói: thích cô lương liền ôm đi cất chứa đi, hoan nghênh đúng trọng tâm đánh giá, cảm ơn

~Lee: Triệt để bị chặn. Có nhà mà không thể vào... huhuhuhuhuhu

~

18. Chương 18

Chương 18

Mặc Vân Hi học bộ dáng những người khác, mở ra quang bình tùy thân, thành thật đặt bút viết ghi nhớ. Bút ký có thể thông qua loại phương pháp này, trực tiếp chứa đựng trong hệ thống dữ liệu cá nhân của từng người, thuận tiện về sau tùy thời tìm đọc. Cổ linh chi, là một loại dược liệu Mặc Vân Hi trước kia tương đối quen thuộc, tuy rằng chủng loại phong phú đa dạng, nhưng đại đa số có được tính giống trước kia, đều có công hiệu bổ khí an thần, trị ho bình suyễn, viêm khí quản, hen suyễn, bệnh ở động mạch vành cùng với thể hư hụt hơi, bởi vì tính bình thiên ôn, không có tác dụng phụ, cho nên cũng thường xuyên được sử dụng để chế một ít dược thiện.

Nhưng cổ linh chi nơi này bất đồng là, tuy rằng cũng có công hiệu bổ khí an thần, nhưng tác dụng được chú trọng hơn là cầm máu sinh tinh. Thường dùng để chế thuốc cầm máu, cùng với các loại dược vật bổ sung tinh thần lực, tỷ như chân nguyên đan.

Chương trình học kéo dài nửa giờ rất nhanh chấm dứt, “Tốt lắm, chương trình học hôm nay kết thúc tại đây, giờ học tiếp theo các học sinh có thể đến thực tiễn viên khu tiến hành học tập huấn luyện thu thập dược liệu để tăng cường trí nhớ, nếu gặp phải vấn đề gì có thể báo lại cho tôi. Như vậy các học sinh ngủ ngon!”

Trung niên giảng sư để lại địa chỉ thư điện tử của mình lại cho mọi người, thuận tiện mọi người nhắn lại vấn đề, sau đó liền logout.

Mặc Vân Hi hiển nhiên chưa từng nghe qua chuyện này, nhưng là nghe được có thể tiến vào thực tiễn viên khu thực hành thu thập dược liệu thì cậu rất hưng phấn. Nhưng ngay tại thời điểm cậu vừa muốn chuyển tới thực tiễn viên khu, cảnh vật trước mắt nhoáng lên một cái, liền lại trở lại trong phòng ngủ...

Mặc Vân Hi mờ mịt ngẩng đầu, nhìn thấy Lăng Phong đứng bên cạnh giường, trong tay cầm quang kính của cậu, phóng áp suất khí, “Ngạch? BOSS?”

“Cậu có biết hiện tại là mấy giờ không? Ta cảm thấy cậu không có chút tự giác của một nô lệ, cơ bản nhất chính là không thể làm ảnh hưởng đến chủ nhân nghỉ ngơi!” Lăng Phong lạnh nghiêm mặt nói, kỳ thật anh cũng thực bất đắc dĩ, có lẽ là vốn đã quen trường kỳ một mình, mà anh từ nhỏ bồi dưỡng tính cảnh giác cùng thân là đệ tử võ giả cảm quan lại cực kỳ mẫn tuệ, cho dù là phòng cách âm rất tốt, anh vẫn có thể nghe được Mặc Vân Hi ở trên thế giới giả thuyết đối thoại.

“Ngạch ~~ tôi làm phiền đến ngài sao? Tôi chỉ là lên mạng a...” Mặc Vân Hi cảm thấy tội này rất danh mãc danh kỳ diệu.

Lăng Phong ánh mắt tối sầm, “Ta thật sự rất muốn biết cậu là ở cái ngoại tinh cầu nào lớn lên, cậu chẳng lẽ không biết tuy cậu ở không gian giả tưởng nhưng mọi đối thoại đều là trong thực tế sao!”

“... Nga ~ nguyên lai là như vậy a!” Mặc Vân Hi bừng tỉnh đại ngộ, “Nguyên lai tôi không phải dùng sóng điện não cùng bọn họ câu thông?”

“Cậu không có não à?” Dem quang kính ném trả cho Mặc Vân Hi, Lăng Phong xoay người rời đi, “Ngủ!”

“...” Người này thật sự là... Hừ, ngủ liền ngủ, ai ~~ đành phải để ngày mai đi thực hành thu thập vậy.

Mặc Vân Hi chán nản bò lên giường, ân ~ giường này thật mềm mại... So với trong khách điểm thì thoải mái hơn nhiều.....

“Ân... A..... Cứu mạng! Không cần lại đây.....”

Trong đêm đen, một mắt đôi như dã thú mở ra, ánh mắt thanh minh, một chút cũng không giống như vừa rồi còn đang ngủ. Lăng Phong nằm ở trên giường, thái dương gân xanh nổi lên, nó lệ chết tiệt!

Ánh trăng xuyên thấu qua cửa sổ chiếu tới trên giường, Mặc Vân Hi ôm chăn lăn qua lăn lại, miệng không ngừng mà phát ra mấy lời nỉ non...

Một thân ảnh cao to lặng yên không một tiếng động đi tới bên giường, mắt đen sáng quắc nhìn chằm chằm thiếu niên trên giường. Thiếu niên hiển nhiên là đang gặp ác mộng, thân thể tiêm gầy run nhẹ, hai tay gắt gao ôm lấy chăn, dưới ánh trăng da thịt vốn trắng nõn lại có vẻ không có chút huyết sắc nào, cái trán đã phủ một lớp mồ hôi mỏng manh ...

“Không... Không phải tôi, đừng tới đây... Tôi không phải...” Âm thanh đứt quãng than nhẹ theo môi mỏng tràn ra, nhìn thiếu niên khê run không ngừng, Lăng Phong nhíu nhíu mày, trong lòng tựa hồ sinh ra một tia cảm xúc khó có thể nói thành lời, là thương hại? Là đau lòng? Anh cũng không rõ ràng, chính là trên mặt khó được xuất hiện biểu cảm mềm mại đến chính anh cũng không biết, anh chậm rãi vươn tay, tựa hồ nghĩ kiểm tra thiếu niên này, có lẽ là nghĩ cho cậu một chút an ủi...

“... Ta muốn nói... Tôi ~ tôi không thích anh...”

.....

Bàn tay vừa vươn ra dừng giữa không trung, “Không ~ không phải chỉ hôn một lần thôi sao... Đừng quần quít lấy tôi... Lưu manh...” (Lee: chỗ này Hi Hi xưng ta gọi người, tuy rằng muốn nói đến 1 người đàn ông nhưng vì bên dưới anh Phong hiểu nhầm Hi Hi nằm mơ thấy con gái nên tởm mạn phép bỏ ngôi xưng “người” này đi cho phù hợp với đoạn sau)

Ngón tay thon dài nắm thành quyền, trên mặt không còn biểu tình ôn nhu, thái dương gân xanh lại bạo khởi, Lăng Phong buông tay, một cước đạp qua ... Người này một chút cũng không đáng thương!

“A ~ ngô

tê

~~” Mặc Vân Hi kêu thảm một tiếng ngồi bật dậy, xoa đầu, mê mang mở mắt, nhìn người đứng ở bên giường, hiển nhiên vẫn chưa hoàn toàn tỉnh táo lại.

Người bên giường đứng khuất bóng, thấy không rõ diện mạo, nhưng thân hình cao lớn, đôi mắt toát ra dày đặc hàn quang, giống như là muốn đem Mặc Vân Hi nuốt vào bụng, “A ~~ cứu mạng a

!”

Mặc Vân Hi ôm chăn lén đến góc tường, lạnh run, “A ~ cứu mạng a, không cần lại đây! Tôi chỉ là một nô lệ, tôi không có tiền! Không có tiền! Phòng bên cạnh kia mới là người giàu có! ! Tha tôi đi...”

Bóng đen sụu một tiếng, lấy tốc độ Mặc Vân Hi không thể lý giải vọt đến trước mặt cậu, bàn tay to một phen nắm lấy cổ áo đem cậu cả người kéo lên, “Ý của cậu là muốn giết thì cứ giết anh ta đúng không? Ân? !” Tiếng nói trầm thấp làm cho Mặc Vân Hi cả người rùng mình một cái.

“Hừ! Tha ~ tạm tha... anh ta đi!” Mặc Vân Hi lòng đầy căm phẫn nói, “Muốn giết cứ giết tôi đi! Tôi sinh là nô lệ của anh ta, chết cũng muốn làm quỷ của anh ta! Đến đây đi!” Nói xong, ngửa cổ, hai mắt nhắm lại, tựa như muốn khẳng khái hy sinh ...

... Im lặng... Giống như yên tĩnh trước cơn bão.....

“Hừ!” Lăng Phong phát tay quăng Mặc Vân Hi lên trên giường, “Thành thật ngủ!” Nói xong cũng không quay đầu lại liền rời đi.

“Hô

” Mặc Vân Hi ghé vào trên giường, vỗ trái tim đang cuồn cuộn! May mắn! May mắn trong ánh trăng mỏng manh, cậu nhận ra áo ngủ cùng dép lê của Lăng Phong! ! Bằng không thì xảy ra tai nạn chết người rồi...

Người này phát điên cái gì? Hơn nửa đêm không ngủ được đóng vai đạo tặc ngay trong nhà mình? ! Thử cậu sao? Thực nhảm chán...

Bị Lăng Phong dọa một phen này, Mặc Vân Hi tinh thần mỗi mết, cũng không mơ loạn thất bát tao gì, thế nhưng vừa ngủ liền ngủ thẳng tới hừng đông, hơn nửa khi tỉnh lại còn thần thanh khí sảng, đến chính cậu cũng hoài nghi, chẳng lẽ cậu có tiềm chất M? Ác hàn...

Xét thấy tối hôm qua kém chút nữa thì một chút xúc động để hận muôn đời, Mặc Vân Hi quyết định hôm nay nhất định phải theo đuôi người ta, lấy lòng Lăng Phong là điều tất yếu !

Kết quả là, Lăng Phong buổi sáng vừa ra khỏi cửa phòng, liền nhìn thấy Mặc Vân Hi mặc áo ngủ kẻ ô vuông, đeo tạp dề phim hoạt hoạ ở phòng bếp đi tới đi lui.

Mặc Vân Hi đang làm tiên dẫn, đột nhiên cảm giác thấy một cổ áp suất thấp tới gần, vừa quay đầu lại, liền gặp Lăng Phong bày ra khuôn mặt thối nhất, hai tay ôm ngực dựa vào cửa phòng bếp.

“Ha ~~BOSS! Buổi sáng tốt lành! Ngài đi rửa mặt trước, đi ra là có thể ăn!” Mặc Vân Hi cười hì hì xem nhẹ sát khí Lăng Phong phát ra, cậu cảm thấy được hai ngày này thần kinh của cậu càng ngày càng cứng cỏi !

Lăng Phong mắt nhìn nôi cháo tỏa ra nhiệt khí trên bàn cơm, xoay người trở về phòng rửa mặt.

Trên bàn cơm...

“Cái kia... BOSS, cháo gà hầm nấm hương này ăn được không?”

“.....”

“Cái kia... BOSS, đến ~ ăn sandwich đi!”

“... ”

“Ha ha, kỳ thật cháo này tôi cảm thấy vẫn là nên ăn cùng bánh bao thì ngon hơn, bánh bao chắc là ngài có biết đi, bất quá hôm nay thời gian gấp quá...”

Lăng Phong ngẩng đầu trừng mắt liếc cậu một cái, tiếp tục cúi đầu uống cháo...

Mặc Vân Hi câm miệng, không dám hé răng lần nữa, xem ra đại BOSS còn vì chuyện đêm qua mà tức giận, tuy rằng cậu không biết làm sao lại chọc tới anh ta, ai ~ kẻ có tiền và vãn vãn, quả nhiên là ghét nhất !

Cứ như vậy trầm mặc dùng qua bữa sáng, Lăng Phong tựa vào trên ghế sofa xem tin tức trên máy thông tin, Mặc Vân Hi lại nhàn rỗi, không biết nên làm những thứ gì, tiểu VI tận trách quét tước phòng.

Kỳ thật Mặc Vân Hi rất muốn lên mạng, nghĩ muốn đi thực hành thu thập được liệu một chút, chính là cậu không dám đi, nhưng mà ở lại, bạn nói là ngồi xuống cùng anh ta xem tin tức? Vẫn là ngồi một bên cùng anh ta xem tin tức?

Này nhưng làm Mặc Vân Hi ghen muốn chết, phải biết rằng cậu chính là một người tính tình hoạt bát không hơn không kém, để cậu đợi trong trầm mặc như vậy, còn không bằng đánh chết cậu đi, ngạch ~ không cần thận lại run rẩy M.

Vì thế, Mặc Vân Hi lấy hết dũng khí ngồi vào chỗ đối diện Lăng Phong, “Cái kia... BOSS, ngài hôm nay có kế hoạch gì không? Phải ra ngoài không? Tôi chuẩn bị quần áo cho ngài nhé?” Ai ~ chỉ cần cái mặt đại thời này ra ngoài, cậu liền tự do !

Lăng Phong giương mắt nhìn cậu, “Không ra ngoài.”

“Ai? Không phải nói dĩ năng vô giả đều bề bộn nhiều việc sao?” Mặc Vân Hi ở trong lòng cào tường! Tại sao lại có thể như vậy...

“Như thế nào? Cậu có việc?”

“Không... Không có, ha ha, chính là nghĩ nếu ngài đi ra ngoài, thì nên vì ngài chuẩn bị tốt quần áo a, tôi chính là muốn dốc lòng làm một nô lệ xuất sắc!” Trời ạ, ở cùng người không thú vị, ngày này nên trải qua như thế nào ngao a!

“Ân ~ cậu nghĩ như vậy thật sao, có phải hay không nếu ta ra ngoài, cậu liền có thể đi hẹn hò ?” Lăng Phong đầu cũng không nâng hời hợt.

“Hẹn hò? Cùng ai?” Mặc Vân Hi mặc danh kỳ diệu, ở nơi này cậu cơ hồ chỉ nhận thức hai người là Lăng Phong cùng Lâm Tường.

“Xuy ~ cùng ai? Cùng người ở trong mộng a, cậu không phải nằm mơ cũng muốn nàng đối với cậu đùa giỡn lưu manh sao?” Lăng Phong cười lạnh nói.

“...” Anh ta như thế nào lại biết ? ! Mặc Vân Hi mặt “Đăng” một tiếng đỏ bừng, “Ngài... Ngài như thế nào lại biết?”

“Không muốn người khác biết thì không nên kêu lớn tiếng như vậy!” Lăng Phong dùng ánh mắt sắc bén nhìn chằm chằm Mặc Vân Hi đang quần bách, “Cậu không biết cậu kêu cỡ nào !” Không biết vì cái gì anh thấy bộ dáng Mặc Vân Hi mặt đỏ, trong lòng liền có một ngọn lửa không hiểu sao bùng lên, thực sinh khí!

“Tôi... Tôi không có! Ngài không hiểu...” Mặc Vân Hi vội vàng nghĩ giải thích, cậu không phải người như vậy, chính là không biết nên nói như thế nào! Đây không phải trí nhớ của cậu! Không phải!

“Ta không hiểu? Như thế nào? Bị người yêu bé nhỏ đá nên nhớ mãi không quên? Đến nằm mơ cũng muốn dây dưa không rõ?” Lăng Phong nhàn nhã ngồi trên ghế sofa, hai tay ôm ngực khinh bỉ nhìn Mặc Vân Hi, kỳ thật anh rất nhẫn nại, bởi vì anh hiện tại rất muốn đánh người, không biết vì cái gì! Anh ghét nhất chính là loại yếu đuối này, nhất là đàn ông, bị cảm tình, bị phụ nữ lừa gạt, loại đàn ông không có tiền đồ!

Mặc Vân Hi lập tức ngây ngẩn cả người, lời nói của Lăng Phong làm cậu nghĩ tới Tô Nghiên, người mà cậu từng yêu nhất, người tự tay giết chết cậu... Phải rồi, bao lâu rồi không nghĩ tới cô ấy, có lẽ là cậu cố ý trốn tránh, trốn tránh không đi hồi tưởng, hồi tưởng cái loại cảm giác phản bội này, hồi tưởng lại cảm giác nước biển lạnh như băng tràn vào khí quản, hồi tưởng lại biến cố làm cho cậu cùng với thân nhân vĩnh biệt, đồng thời mất đi tình yêu!

Lăng Phong nhìn sắc mặt Mặc Vân Hi càng ngày càng trắng bệch, mất đi huyết sắc thậm chí run nhè nhẹ, anh không hiểu cảm tình, anh cũng chưa từng yêu người nào, vô luận là thân nhân hay là tình nhân, anh vẫn cảm thấy kia bất quá là cho đối thủ thêm một cơ hội để đối phó chính mình mà thôi, cho nên anh không thể lý giải một đoạn cảm tình đối với Mặc Vân Hi đến tột cùng có thể tạo thành thương tổn như thế nào, nhưng anh hiện tại thực sinh khí, thấy cái dạng này của Mặc Vân Hi, anh thực sinh khí, hơn nữa thực bức thiết muốn biết, người kia là ai? Cùng tò mò lúc trước hoàn toàn bất đồng, anh hiện tại rất muốn tìm ra người kia! Sau đó...

Mặc Vân Hi cường chống thân thể đứng lên, một tay che miệng, nhớ tới từng ngày cùng Tô Nghiên ở bên nhau, nhớ tới nụ cười của Tô Nghiên trước khi cậu rơi xuống biển, làm cho cậu buồn nôn! Cậu cần yên lặng một mình!”Thực xin lỗi, để tôi một mình trong chốc lát...” Nói xong liền đi lên cầu thang.

Một bàn tay to hữu lực đột nhiên túm lấy cánh tay cậu, không phân trần mà đem cậu kéo trở về, “Như thế nào? Muốn chạy trốn?”

Tác giả có lời muốn nói: nếu thân thích này văn, hãy thu nó đi

~~Nếu thân cảm thấy được đêm còn có thể tiến bộ, liền đứng lên đi

~~Nếu thân cảm thấy được bình luận văn luôn nằm ngay đơ đối đêm là một đả kích, liền cấp điểm cổ vũ đi

~~Anh anh anh anh anh

~~Lee: Anh công ghen rồi~ ghen rồi~~ ghen tị đỏ mắt luôn

Ồ zìa!!

19. Chương 19

Chương 19

Mặc Vân Hi không giãy dụa, mặc cho Lăng Phong cứ như vậy giữ lấy cậu, cậu biết cho dù giãy dụa cũng không có ý nghĩa gì, người này chính là như vậy, bá đạo mà mạnh mẽ, “BOSS, buông, đây là chuyện của tôi...”

“Chuyện của cậu? Cậu cảm thấy nô lệ của ta mỗi tối vì một cô gái mà la to cũng là chuyện của cậu?” Lăng Phong từ góc độ này không nhìn thấy biểu tình của Mặc Vân Hi, chỉ có thể nhìn cậu cúi đầu cùng đôi mắt ướt át nồng đậm, “Như thế nào? Khóc? Xuy ~ ta xem thường nhất loại đàn ông vô dụng này, vì một cô gái mà muốn sống muốn chết. Người khác thì cố gắng để có được tình yêu của cô gái ấy, bằng không sẽ phá hủy cô ta! Còn cậu như thế này thì tính là gì? Tương tư đơn phương sao? ! Ha ~ phế vật!”

Lăng Phong cũng không biết chính mình đây là làm sao vậy, bình thường anh đối với loại tình cảm nam nữ này đừng nói là cảm nhận, mà ngay cả nhìn đến đều cảm thấy được khinh thường, chính là nhìn Mặc Vân Hi nhuần thấp lông mi, nghĩ đến bộ dáng thống khổ tối hôm qua của cậu, khiến cho anh cảm thấy phiền táo, đây là một việc mà người giỏi về khống chế cảm xúc như anh chưa từng trải nghiệm qua...

“Không, không phải, tôi không có... Cùng người đàn bà kia không có bất cứ quan hệ nào, chính là ác mộng kia, tôi cũng không muốn...” Mặc Vân Hi biết Lăng Phong hoàn toàn hiểu lầm, cậu thật sự cho tới bây giờ cũng không nghĩ tới sẽ mơ thấy Tô Nghiên, nhưng cậu không muốn giải thích nhiều, không nghĩ sẽ đi giải thích quái mộng kia căn bản không phải là trí nhớ của cậu, cũng không muốn giải thích Tô Nghiên cướp đi hết thấy của cậu như thế nào, bởi vì đều không có ý nghĩa gì, cậu không trở về được, không thể báo thù, không thể gặp lại ông nội, cậu cảm giác mình đối với hết thấy đều vô lực vô hồi, tựa như hiện tại vô lực giãy dụa ... Cho nên cậu vẫn luôn lựa chọn trốn tránh, trốn tránh xong rồi, lựa chọn làm cho vết thương này theo thân phận Ngụy Tử Tiên hoàn toàn biến mất!

“Nhu nhược! Cậu là muốn trốn tránh tự lừa mình dối người! Nếu không phải cô ta thì là ai? Là ai khiến cậu run rẩy trong mộng, khóc giống như một đứa ngốc! Cậu yêu cô ta? Đúng hay không? Bằng không nên giống một người đàn ông, ai chém cậu một đao, liền trả lại mười đao trăm đao!” Lăng Phong đem Mặc Vân Hi kéo lại càng gần, một tay kia nắm cằm khiến cậu phải ngẩng đầu, “Như thế nào? Cậu không dám? Vậy cậu có thể van cầu ta, làm một chủ nhân, ta rất vui lòng giúp cậu...”

“Đủ rồi! Anh cho là anh là ai! Anh là thượng đế sao? ! Ai cũng không giúp được tôi! Tôi không thương cô ta! Tôi ai cũng không thương! Tôi hận cô ta! Hận không thể tự tay giết ả! Chính là tôi làm không được, anh cũng làm không được, ai đều làm không được! Anh hiểu không? ! Buông!...” Mặc Vân Hi lớn tiếng gào thét, vì cái gì, vì cái gì lại như vậy, cậu rõ ràng đã muốn chuẩn bị tốt để bắt đầu một cuộc sống mới, rõ ràng đã muốn... Vì cái gì người này còn không buông tha cậu, buộc cậu nhớ lại đoạn ký ức thống khổ kia! Đoạn ký ức cậu không muốn nhớ lại dù chỉ một lần...

Lăng Phong giật mình nhìn Mặc Vân Hi, đây là lần đầu tiên nhóc này đối anh phát giận, cũng là lần đầu tiên có người nói với anh anh làm không được! Chung quanh hết thấy giống như đều trở nên rất mơ hồ, chỉ có kia một đôi cây mắt hạnh màu đỏ, quật cường mà lại hàm chứa nước mắt, giống như là một con thú nhỏ bị thương, có ủy khuất, nhưng không cam lòng, tràn ngập hận ý cùng đề phòng theo dõi hẩn, trong nháy mắt liền chạm vào nội tâm tĩnh lặng đã lâu của anh...

Mặc Vân Hi liều mạng giấy dựa, “Buông! Anh có quyền gì mà đối với tôi như vậy, cho dù là nô lệ cũng có quyền riêng tư! Buông ra... Anh người này...”

Lời còn chưa nói hết, Mặc Vân Hi liền bị kéo vào một cái ôm kiên cố, Lăng Phong cái gì cũng không nói, chính là cứ như vậy lẳng lặng ôm cậu, bàn tay to đem đầu cậu gặt gao đặt tại trước ngực.

Mặc Vân Hi cảm giác, thế giới giống như trở nên im lặng, lúc ban đầu còn kinh ngạc, càng về sau là cảm động, có lẽ chỉ có ngắn ngủn mấy chục giây, bao lâu? Bao lâu rồi không có ai quan tâm đến cậu, có lẽ chỉ có ngắn ngủn vài ngày, nhưng đối với Mặc Vân Hi người từ nhỏ đến lớn đều là bị sủng yêu mà nói giống như là đã qua vài năm, vài thập niên dài đằng đẵng như vậy, cậu chưa từng một mình đối mặt với vấn đề gì, trước kia vô luận gây ra họa thế nào, đều có ông nội, có Ngụ gia, có thân nhân yêu thương của cậu cùng bạn bè ở bên cạnh... Mà mấy ngày nay, tịch mịch, cô độc, thế giới xa lạ làm cho cậu sợ hãi, khiến cậu không biết làm sao, làm cho thời gian giống như trở nên rất dài rất dài...

Nghe tiếng tim đập Lăng Phong quy luật lại hữu lực, Mặc Vân Hi dần bình tĩnh trở lại, chủ nhân cũng được, nô lệ cũng thế, có một người quan tâm chính mình, thật tốt...

“Nột ~~BOSS, tôi không nghĩ nhắc lại chuyện này, được không?” Mặc Vân Hi nhẹ giọng nói xong, nước mắt tẩm ướt một mảnh nhỏ áo ngủ ti chất trước ngực Lăng Phong.

“Được, ta không hỏi...”

“Thật sự là ác mộng, không giống như ngài nghĩ đâu, tin tưởng tôi...”

“Được, tin tưởng cậu...”

“BOSS, kỳ thật ngài là người tốt... Ngài ~ ngài có thể hay không...”

“Àn?”

Mặc Vân Hi cúi đầu thấp hơn một chút, “Ngài ~ ngài có thể hay không mỗi tối đá tôi một cước, ngày hôm qua... Sau đó ngủ lại rất tốt...” (Lee: chết cười :))))))

“...” Lăng Phong nhú nhú mày, “Ta tận lực...”

“Ngạch ~ cảm ơn, nhưng là nhẹ một chút... Ngày hôm qua, rất đau!”

“...” Lăng Phong không nói gì thêm.

Mặc Vân Hi cũng không nói gì, tựa hồ thấy để người ta ôm có điểm dọa người, thế nhưng cậu cảm thấy loại cảm giác này rất tốt, làm cho cậu cảm thấy thực an tâm, nhất là cái thời điểm này, làm cho cậu cảm thấy được kỳ thật... Có thể sống lại, cũng rất tốt...

Cái ôm ấm áp, quy luật tim đập, giống như là một bài hát ru con, lúc này làm cho Mặc Vân Hi có điểm buồn ngủ...

Lăng Phong cảm giác được sức nặng trên tay dần gia tăng, liền thuận thế đem Mặc Vân Hi ôm lấy, hướng phòng ngủ trên lầu đi đến, “Quên cô ta đi...”

“Àn?” Mặc Vân Hi có điểm mơ hồ.

“Ta nói quên cô gái kia đi, đây là mệnh lệnh!” Thanh âm trầm thấp chân thật đáng tin kiên định.

“Yes, my lord...”

Khóe môi nhẹ nhàng gợi lên, đôi mắt đen càng thêm thâm thúy...

Mặc Vân Hi là bị đối tỉnh, xoa bóp huyết Thái Dương, đầu chóng váng mờ mịt, mở mắt, trong phòng ngủ một mảnh màu vàng nhu hòa, là ánh chiều tà, “Ngạch ~ đã trễ thế này sao?”

Mặc Vân Hi khởi động thân, muốn xuống giường.

“Thành thật nằm, cậu phát sốt.” Thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng trầm thấp đột nhiên vang lên.

“Ai nha má ơi!” Mặc Vân Hi hoảng sợ, xẹt một cái lù về cuối giường, chỉ thấy Lăng Phong biếng nhác ngồi trên ghế sofa cạnh cửa sổ sát đất, hai chân vắt chéo, trong tay cầm một ly rượu vang, “A, làm tôi sợ muốn chết, ngài luôn ở trong này sao?”

Lăng Phong không trả lời, nhẹ nhàng lắc lắc ly, nhấp rượu.

“...” Nhớ tới chuyện trước khi ngủ quên, Mặc Vân Hi mặt lập tức đỏ, “Cái kia... Chuyện trước đó, thực xin lỗi...”

“Ân.”

“Tôi phát sốt ? Ai? Tôi rất ít sinh bệnh... Trước kia.” Mặc Vân Hi đột nhiên nhớ tới thân thể này thể chất tựa hồ rất yếu, cũng không giống thân thể Ngụy Tử Tiên trước kia vẫn luôn được Ngụy lão gia tử chiều cố, rất ít sinh bệnh, phát sốt và vân vân, cậu thật sự không có ấn tượng gì, “Ngài đói bụng đi, tôi trước đi nấu cơm cho ngài.”

“Đã ăn.” Nói xong, Lăng Phong đã đem một cái bình nhỏ tinh xảo tới trước mặt Mặc Vân Hi.

Mặc Vân Hi nhặt lên vừa thấy, (_) quả nhiên là viên dinh dưỡng, khe hở dài một tiếng, lấy ra một viên bỏ vào miệng, một cỗ hơi thở thanh lương theo dạ dày lan tràn đi ra, làm cho hô hấp đều thông thuận rất nhiều.

Tiểu VI bưng một cái khay vào cửa, “Chủ nhân, đã đến giờ uống thuốc.” Ngọn đèn nhỏ màu xanh chợt lóe chợt lóe, chén đĩa bày 2 viên thuốc cùng một ly nước sôi.

Mặc Vân Hi mắt nhìn Lăng Phong, cũng không có hỏi là thuốc gì, liền trực tiếp uống.

“Chúc ngài sớm ngày kang phục.” Âm thanh điện tử vang lên, tiểu VI nâng khay lui ra ngoài.

“Cái kia... Tôi muốn nghỉ ngơi.” Mặc Vân Hi kỳ thật muốn hỏi Lăng Phong, anh như thế nào còn không đi? Chính là cậu không có gan hỏi.

“Ân.”

Mặc Vân Hi gặp Lăng Phong không có ý tứ rời đi, liền kéo chăn nằm xuống, “Ai ~ kỳ thật loại viên dinh dưỡng này, tuy rằng tiện lợi, hương vị cũng... nhưng mà ngài luôn ăn cái này sao?” Cậu vẫn luôn rất ngạc nhiên, Lăng Phong chẳng lẽ thật sự là ăn cái này lớn lên ? Cư nhiên còn có bộ dạng cao như vậy, rắn chắc như vậy, thật sự là bất khả tư nghị.

“Ân, thường xuyên ăn.” Lăng Phong nhấp rượu, mắt đen nhìn phía ngoài cửa sổ, gương mặt cương nghị được trời chiều phủ lên một vòng ánh sáng vàng nhu hòa, làm cho Mặc Vân Hi đột nhiên cảm thấy trên mặt độ ẩm lại tăng thêm vài phần.

Lăng Phong chợt nhớ đến lúc còn rất nhỏ, kia giống như là một đoạn trí nhớ thực xa vời, chỉ nhớ rõ mỗi ngày không ngừng tăng cường độ huấn luyện, vì để không bị đào thải trong cuộc chiến gia tộc, vì sinh tồn, anh chỉ có thể không ngừng làm cho mình trở nên mạnh hơn, đây là vì anh ghi nhớ đạo lý sinh tồn ngay từ khi được sinh ra. Anh là vì sinh ra đã có thân phận người thừa kế duy nhất của Lăng thị gia tộc, đây vừa là một thân phận làm người khác ghen tị đỏ mắt, vừa là một thân phận buồn ai. Đương nhiên, anh được gia tộc cung cấp điều kiện cũng là cực kỳ ưu việt, vô luận là ăn mặc, hay là thiết bị huấn luyện, được vật, lão sư, đều là tốt nhất, nhưng là mỗi ngày cường độ huấn luyện cứ tăng cao dần, đồ ăn mỹ vị tinh xảo, anh cho dù ăn, cuối cùng cũng chỉ khiến cơ thể khó chịu phải nhổ ra, mà viên dinh dưỡng thì lại thành lựa chọn tốt nhất của anh, trong nháy mắt có thể tiêu hóa hấp thu, hương vị không làm anh chán ghét, có khả năng cung cấp cho thân thể dinh dưỡng cần thiết, hơn nữa còn có thể làm anh có càng nhiều thời gian thanh tĩnh, trở nên càng mạnh... (Lee: anh Phong thiệt đáng thương...)

“BOSS, về sau tôi có thể nấu cơm cho ngài, ngài đừng ăn cái này, tuy rằng rất tiện lợi, nhưng cũng không thể ngon được như cơm ăn a.”

Lăng Phong nhìn Mặc Vân Hi ánh mắt tối sầm lại, “Đương nhiên, cậu chỉ có điểm ấy là có thể dùng được không phải sao.”

“Ai nói ! Tôi...” Mặc Vân Hi không phục lắm, vừa định phản bác, chỉ thấy Lăng Phong đứng lên, chậm rãi đi đến bên giường, từ trên cao nhìn xuống cậu, “Ngài ~ ngài muốn làm gì?” Mặc Vân Hi theo bản năng cảm thấy nguy hiểm, ôm chặt chăn rút lại phía sau.

“Tuân thủ ước định.” Nói xong, phanh một tiếng đem Mặc Vân Hi đạp xuống giường, “Hảo hảo ngủ.”

Mặc Vân Hi chật vật đứng lên, nhìn Lăng Phong như không có việc gì xoay người đi ra ngoài, còn vô cùng sẵn sàng mà đem cửa nhẹ nhàng đóng lại, cậu có thể nói là tự làm bậy không thể sống không? ! Tuy rằng không phải rất đau, nhưng người này thật sự là...

“Uy ~ tôi là người bệnh, người bệnh! Ngài...”

“Thành thật ngủ.”

..... Vì thế, thế giới im lặng.....

Hôm sau buổi sáng, thư phòng Lăng Phong.

“Nga nha? Phong, cậu không phải chưa bao giờ quan tâm điều này sao? Đã xảy ra chuyện gì?” Tề Vũ tò mò hỏi han, vốn sáng sớm nhận được thư Lăng Phong gửi, cho là gọi anh đến sẽ có chuyện trọng yếu, không nghĩ tới chỉ là muốn điều tra nô lệ nhỏ của cậu ta?

Lăng Phong chính là hai tay ôm ngực nhìn anh, cũng không trả lời.

Tề Vũ bắt đầu dĩ nhún nhún vai, hiển nhiên anh cũng biết sẽ không hỏi ra đáp án, chính là có chút tò mò mà thôi, “Thực xin lỗi, là tôi nói sai, tài liệu của cậu nhóc kia ở nô lệ khế ước cũng đã điều tra qua trước đó.” Nói xong mở ra máy thông tin, mở ra tư liệu của Mặc Vân Hi, “17 tuổi, sinh ra ở thành phố Ao Luosai Messi Zell, cha là đại tá Mặc Hạo Nhiên, đã qua đời, mẹ không phải công dân đế quốc Qi Nouer, cũng không có tư liệu cụ thể về bà ấy, chỉ có thông tin về Mặc Hạo Nhiên, cho nên tôi nghĩ Mặc Vân Hi chắc là con tư sinh của ông ta. Cậu ta còn có hai anh trai cùng cha khác mẹ, cùng vợ hiện tại của Mặc Hạo Nhiên ở tại thành phố Ao Luosai Messi Zell trong phủ đại tá, trùng hợp một điều chính là Mặc Vân Hi cùng mẹ của cậu ta ngay khi Mặc Hạo Nhiên qua đời thì liền mất tích, tôi nghĩ hẳn cảm tình giữa cậu ta cùng người nhà cũng không tốt đẹp gì.”

“Àn, tiếp tục.”

“Mặc Vân Hi mất tích đến ngày thứ ba, một mình xuất hiện ở Seterr thành, tựa hồ không liên hệ cùng người nhà, bà Sophie L'Oreal mẹ cậu ấy đến nay tung tích không rõ. Mặc dù là con tư sinh, nhưng Mặc đại tá tựa hồ rất thương yêu cậu ta, bảo hộ cậu ta rất tốt, trừ bỏ đến trường, cơ hồ cùng ngoại giới không có tiếp xúc gì, đối với vòng luẩn quẩn xã giao cũng thực đơn thuần, có thể nói cơ hồ là trống rỗng, trừ bỏ người nhà cùng thầy giáo, hẳn là không cùng những người khác tiếp xúc, cho nên tôi mới phán đoán cậu ta chỉ là một con dê nhỏ không tạo được uy hiếp gì với chúng ta.” Nói xong, Tề Vũ mỉm cười tắt đi máy thông tin, đợi Lăng Phong chỉ thị bước tiếp theo, khôn khéo như anh, tất nhiên đoán được Lăng Phong muốn biết không phải chỉ là mấy điều như thế này.

“Tìm được mẹ của cậu ấy, còn có... Một cô gái.”

“Con gái? Như thế nào?”

“Một cô gái cùng cậu ta quan hệ thực chặt chẽ, phải là... Người yêu.” Lăng Phong ngày hôm qua không có hỏi tới, là không nghĩ lại kích thích Mặc Vân Hi, nhưng không đại biểu anh buông tha cho vấn đề này, anh muốn cho nô lệ nhỏ biết, không có chuyện gì là anh không làm được.

“Người yêu?” Tề Vũ lập tức hưng trí, đôi mắt hồ ly hẹp dài màu xám lóe ánh sáng bát quái, này rất thú vị, tuy rằng tò mò rất không tốt, nhưng anh thông minh không hỏi lại, “Tốt, tôi lập tức đi làm...”

Tác giả có lời muốn nói: viết rất nhiều thiên văn

Một cái chỉ thu đều mẽ có, hảo tang tâm

~Bình luận nằm ngay đơ thật lâu, hảo tang tâm

~Cát chứa cũng đi theo tự tử, đêm ghen hòng trên trời

~Đêm thường thường cử đầu quên thương thiên, chân ái, người ở chỗ

~~Lee: làm chương này trong tâm trạng thấp thỏm chờ thi lại. Huhuhuhuhuhu

P/s: Làm thêm 1 chương cho tinh thần phấn khởi để thi môn cuối cùng nào ++

20. Chương 20

Chương 20

Mặc Vân Hi khi tỉnh lại đã là giữa trưa, sờ trán thấy đã hạ sốt, hơn nữa đêm qua cậu ngủ tương đối tốt, cũng không có mơ thấy ác mộng, thật sự là quá tốt, tuy rằng phương pháp có điểm run rẩy M và vân vân...

Ngẩng đầu nhìn đồng hồ điện tử trên tường, đã 12 giờ, bụng cũng có chút đói, nhớ tới buổi tối hôm trước ở thế giới giả tưởng đặt hàng nguyên liệu nấu ăn, buổi chiều ngày hôm qua hẳn là đã đưa tới, cậu quyết định làm một bữa tiệc lớn, hảo hảo cảm ơn Lăng Phong. Nhớ tới chính mình ngày hôm qua quả thật có một chút... Được rồi, là thực dọa người, nhưng cậu hiện tại tâm tình rất tốt, bởi vì cậu phát hiện Lăng Phong kỳ thật cũng không giống như mặt ngoài khó thân cận như vậy, bên trong kỳ thật là một người tốt, ít nhất đối cậu là quan tâm, cái này gọi là cái gì nhỉ, trong nóng ngoài lạnh? Nói là buồn tao càng chuẩn xác hơn.

Mặc Vân Hi một bên náo bố, một bên đi xuống lầu, “Tiểu VI, BOSS ở nhà không?”

“Đúng vậy, chủ nhân 1 ở thư phòng, cần VI báo với ngài ấy không ạ?” Tiểu VI chui ra từ trong góc phòng khách, đèn xanh sáng lờ lờ vây quanh Mặc Vân Hi.

“Chủ nhân 1?” Mặc Vân Hi khóe miệng run rẩy, “Ai vậy đặt ra ? Tôi đây gọi là gì?”

“Ngài là 2, là chủ nhân 1 đặt ra.”

“...” Được rồi, có lẽ 2 ở nơi này là con số, Mặc Vân Hi không nghĩ hướng một cái người máy phun tào, “Không cần gọi anh ta, cậu đi giúp tôi đem nguyên liệu nấu ăn ngày hôm qua đưa tới chuẩn bị tốt, tôi muốn nấu cơm.”

“Vâng, chủ nhân.” Tiểu VI từ trong tủ lạnh đem nguyên liệu nấu ăn đặt lên bàn, Mặc Vân Hi chọn mấy thứ, sau đó đặt trình tự cho tiểu VI, tuy rằng nó không phải người máy đầu bếp nhưng công năng đơn giản như rửa, thái và vân vân vẫn phải có.

Có tiểu VI trợ giúp, Mặc Vân Hi hiệu suất rất cao, chỉ chốc lát sau thơm ngào ngạt của bốn món mặn một món canh được tiểu VI mang lên bàn ăn. Hấp cá, hầm thịt, sao thì sơ cùng làm oa ma cô, ăn ăn ~ Mặc Vân Hi nhìn kiệt tác của mình rất là vừa lòng, tuy rằng nguyên liệu nấu ăn này đó cậu cũng chưa từng gặp qua, nhưng nếu nắm giữ phương pháp, làm ra hương vị đều không khác mấy, thậm chí so với hương vị nguyên bản còn tốt hơn, dù sao nguyên liệu nấu ăn này đó đều là tinh khiết màu xanh biếc hoang dại, hương vị càng thơm ngon.

“Tiểu VI, đi gọi BOSS, ăn cơm.”

“Rầm ~” Mặc Vân Hi nhìn chằm chằm thịt được hầm mà nuốt nước miếng, viên dinh dưỡng và vân vân quả nhiên không thể so với rau xào nha, cậu vẫn cảm thấy người ăn cơm không được đầy đủ là vì sống sót, hưởng thụ mỹ thực mới là thú vui nhân sinh, cậu cho tới bây giờ đều là tên ăn hàng tiêu chuẩn, nếu bắt cậu mỗi ngày ăn viên dinh dưỡng, ngấm lại thế giới đều là màu xám...

Chỉ chốc lát sau, Lăng Phong từ trên lầu đi xuống, phía sau một người đàn ông tóc quăn màu nâu đi theo, Mặc Vân Hi biết anh ta, ngày đó ở hội chợ triển lãm đấu giá được viên xích đan quý nhất chính là anh ta.

“BOSS, có thể ăn cơm.” Mặc Vân Hi mỉm cười đi tới, hình tượng Lăng Phong hiện tại ở trong lòng cậu chính là một người rất tốt, cho nên cậu phi thường muốn cùng BOSS tạo dựng một mối quan hệ thật tốt.

“Nga nha ~ thơm quá, là cậu làm ?” Tề Vũ tò mò nhìn về phía nhà ăn, “Cậu thật là có khả năng, ha ha ~”

“Xin chào, tôi là Mặc Vân Hi.” Mặc Vân Hi tiến lên bắt tay cùng Tề Vũ.

Tề Vũ lui về phía sau nửa bước, giơ lên hai tay, “Ha ha, xin chào, tôi gọi là Tề Vũ, tôi là trợ lý tư nhân của Phong.”

Mặc Vân Hi ánh mắt tối sầm lại, xấu hổ thu tay, cậu cho là Tề Vũ khinh thường thân phận nô lệ của cậu, “Ngượng ngùng, thất lễ, cái kia ~ Tề trợ lý muốn hay không cùng nhau ăn cơm?”

Lăng Phong nhìn Mặc Vân Hi hơi lộ ra vẻ mặt cô đơn, không nói gì, trừng mắt nhìn Tề Vũ một cái, liền đi thẳng hướng nhà ăn.

Tề Vũ bất đắc dĩ hạ miệng, cười tủm tỉm cùng Mặc Vân Hi nói, “Tốt, tôi biết Phong đối với vấn đề ẩm là không quan tâm, khó được cậu ta đều thích ăn, tôi nhất định phải ném thử chút.”

“Àn, tôi đây đi chuẩn bị thêm đồ ăn.” Mặc Vân Hi xoay người như muốn chạy trốn, nếu người ta khinh thường cậu, cậu vẫn là đừng nên đem mặt nóng dán mũi lạnh.

“Ha ha, từ từ, tôi muốn chính thức tự giới thiệu một lần nữa.” Tề Vũ cười tủm tỉm gọi lại Mặc Vân Hi, tay phải khoát lên vai trái, “Xin chào, tôi gọi là Tề Vũ, thật cao hứng khi được gặp cậu.”

Ngạch? Mặc Vân Hi sửng sốt, người này đang làm cái gì?

“Phốc ~” Tề Vũ nhin không được bật cười, “Cậu quả nhiên như Phong nói, cần bổ sung thường thức, phải biết rằng ở liên bang chỉ có những người thực thân mật mới có thể nắm tay nga.” Nói xong còn ái muội hướng về phía Mặc Vân Hi nháy mắt.

“A? Tôi chỉ là muốn bắt tay, không phải nắm tay ~” Mặc Vân Hi phi thường khó hiểu, chẳng lẽ người này là ~ cong?

“Nga! Bắt tay, tôi biết, cổ địa cầu có một loại lễ nghi như vậy, không thể tưởng được nhà cậu lại sử dụng chế độ giáo dục cũ kỹ như vậy, ha ha ~” Tuy rằng trong lòng cảm thấy rất kỳ quái, nhưng Tề Vũ ở mặt ngoài vẫn như cũ cười tủm tỉm, “Đến, chúng ta vừa ăn vừa nói chuyện đi, thật thơm, tôi sắp nhịn không được rồi.”

Trên bàn cơm, Lăng Phong ngồi ở chủ vị tao nhã dùng dao nĩa ăn thịt hằm, có thể là bởi vì hôm nay có khách, anh ăn tàng tụt học vô ảnh thủ.

Tề Vũ ngồi đối diện Mặc Vân Hi, một bên sợ hãi trừ nghệ Mặc Vân Hi, một bên cùng cậu nói chuyện phiếm, “Trời ạ, không thể tưởng được tay nghề của cậu tốt như vậy, tôi cho tới bây giờ chưa từng ăn qua mấy món như thế này.”

“Ngạch ~ đây là món ăn Trung Quốc ... Nga, cha tôi thực thích nghiên cứu mấy thứ liên quan đến cổ địa cầu, ha ha ~” Mặc Vân Hi xấu hổ cười.

“Khó trách, tôi nghĩ cha cậu nhất định rất thương yêu cậu, nhưng hiển nhiên không có dạy cậu đủ các loại thường thức liên bang.” Tề Vũ một bên cẩn thận quan sát Mặc Vân Hi, một bên bất động thanh sắc nói, “Phải biết rằng hiện tại cho dù là đồng tính hôn nhân cũng là thực phổ biến, giống như nắm tay, ôm, hôn môi tiếp xúc thân mật da thịt như vậy, chỉ có giữa những người thân mật nhất mới có thể làm nga, một đứa trẻ ngoan nên học để tự bảo vệ mình.”

“Ngạch? Thế à ~ phải không?” Nguyên lai thế giới này là như vậy nha, Mặc Vân Hi đột nhiên nghĩ tới điều gì, không tự giác nhìn thoáng qua Lăng Phong bên kia. Lăng Phong hình như có sở giác, cũng ngẩng đầu nhìn cậu, bốn mắt giao tiếp, Mặc Vân Hi mặt xẹt một cái đỏ bừng, cậu nhanh chóng tránh đi tầm mắt Lăng Phong, vội cúi đầu gấp cá hấp bỏ vào miệng.

Ha ha, có ý tứ, rất có ý tứ, hồ ly Tề Vũ trong mắt lóe tinh quang, “A, đúng rồi, tôi lúc nhỏ tổ phụ thường xuyên nói với tôi, nếu cháu nắm tay một cái cô nương, sẽ lấy cô ấy về nhà, nếu cậu nắm tay một người nam nhân, liền càng nên đem người đó lấy về nhà, bằng không về sau đứa nhỏ cũng chỉ có thể gọi cậu là mẹ, ha ha ~”

“Phốc

~” Mặc Vân Hi một hơi phì cười, “Khụ ~ khụ khụ

, ngượng ngùng, thực xin lỗi!” Cậu vội dùng khăn lau bẩn trên khăn trải bàn, “Thật sự là quá thất lễ, khụ ~ khụ khụ ~”

“Không cần lau, một hồi VI sẽ dọn dẹp, cậu sắc?” Lăng Phong nhíu mày hỏi, nô lệ của anh thật sự là rất liêu lĩnh, uống khẩu thang đều có thể sắc.

“Không, tôi không sao.” Mặc Vân Hi ngượng ngùng vò đầu, “Thực xin lỗi, tôi ăn no rồi, tôi muốn lên lầu nghỉ ngơi một chút, giống như lại sốt rồi.”

Lăng Phong nhìn Mặc Vân Hi mặt đỏ bừng, “Được, đi đi, một hồi ta bảo VI đem được lên cho cậu.”

Mặc Vân Hi như là được đại xá, nhanh chóng trốn lên lầu, đàn ông sinh đứa nhỏ và vân vân thật sự là rất kinh tởm, Mặc Vân Hi dựa vào cửa phòng ngủ thở gấp, tay không tự giác sờ sờ cái bụng bằng phẳng, “Ngạch

rất TM khủng bố !”

Cậu có thể tiếp nhận hôn nhân đồng tính, trước kia cũng có rất nhiều quốc gia thừa nhận hôn nhân đồng tính, bạn bè cùng nhau chơi đùa cũng có mấy người là đồng tính, nhưng sinh đứa nhỏ và vân vân, thật sự đã muốn vượt qua cực hạn lý giải của cậu, cậu nhất định muốn làm rõ ràng!

Rất nhanh, Mặc Vân Hi liền từ Tiểu Bí lấy được tư liệu, nhất thời thở phào nhẹ nhõm, hoàn hảo đàn ông không thể sinh con, chính là đem gien của hai người lấy ra, tiến hành đào tạo. Hơn nữa loại kỹ thuật gien này thực phát đạt, có thể lấy ra gien của hai người ưu tú nhất tiến hành đào tạo, mà ngay cả rất nhiều cô gái cũng sẽ lựa chọn phương thức này, chẳng những bảo đảm thông minh khỏe mạnh, nhưng lại có thể miễn đi quá trình sinh sản thống khổ cùng nguy hiểm.

Bất quá này cũng không phải điều cậu cần quan tâm, Mặc Vân Hi nằm ở trên giường, vươn tay của mình nhìn nhìn, chẳng lẽ cậu cũng là bảo bảo tinh tuyển gien sao? Không, hai ngày trước nằm mơ lại những ký ức trước kia, Mặc Vân Hi hẳn là con tư sinh ngoài ý muốn, ai ~ khó trách hai người anh trai vừa cao vừa to như vậy, chỉ có mình mới cao 1m7, thật không cam lòng nha...

“Đã tốt hơn chưa?” Lăng Phong đẩy cửa tiến vào, tiểu VI anh bưng thuốc đi theo sau.

“BOSS? Ân, tốt hơn nhiều, Tề tiên sinh đâu?” Mặc Vân Hi vội vàng đứng dậy.

“Đi rồi.” Lăng Phong đưa tay sờ trán Mặc Vân Hi, “Còn sốt, uống thuốc đi.”

Mặc Vân Hi đột nhiên nghĩ tới Tề Vũ nói về việc da thịt tiếp xúc, mắt tự nhiên tiếp nhận thuốc tiểu VI đưa lên, “Cám ơn.” Cậu có thể nói kỳ thật mặt cậu nóng là bởi vì ngượng ngùng không? Quên đi, dù sao uống cũng không chết người.

Lăng Phong thấy Mặc Vân Hi uống thuốc xong, liền đứng dậy ngồi xuống ghế sofa đặt trước cửa sổ sát đất, mở ra máy thông tin nhìn tư liệu.

“Ngạch, BOSS, nếu ngài có việc phải đi, không cần ở lại cùng tôi, tôi đã muốn tốt lắm.” Kỳ thật Mặc Vân Hi trong lòng vẫn là rất cảm động.

“Không có việc gì, bắt đầu từ ngày mai, ta sẽ đi ra ngoài vài ngày.”

“A? Không trở lại ăn cơm sao? Ra ngoài làm nhiệm vụ?” Mặc Vân Hi biết dị năng võ giả có đôi khi là muốn đi dã ngoại làm nhiệm vụ, nếu như là như vậy, cậu cũng rất muốn đi theo để biết thêm kiến thức.

“Không phải, ta muốn tiến giai, cần bế quan.” Lăng Phong giải thích.

“Bế quan?” Trong sơn động sao? Bất quá Mặc Vân Hi biết nhiều lời nhiều sai, vừa rồi liền lộ ra không ít dấu vết, liền không có hỏi lại.

“Ân, nếu thành công, ta sẽ là dị năng giả cấp 5.” Lăng Phong tựa hồ nghĩ tới điều gì, ngẩng đầu nhìn Mặc Vân Hi, “Chờ ta trở lại, có thể mang cậu đi thành phố Ao Luosai Messi Zell, còn hơn một tháng sẽ khai giảng, đến lúc đó cậu có thể lựa chọn dự thính môn được học chuyên nghiệp nếu thích.”

Mặc Vân Hi thực cảm động, Lăng Phong còn nhớ rõ lời anh hứa...

“Tiến giai, phải mất bao lâu?” Nói thật, Mặc Vân Hi có chút lo lắng, cậu nhớ rõ Lâm Tường cùng cậu nói qua, dị năng giả cấp 5 là một ranh giới, cũng là đỉnh núi của dị năng võ giả bình thường, có rất nhiều người không thể đạt tới, bằng hữu của anh ấy đã thất bại một lần.

“Đại khái một vòng đi, lần này đan cũng không tệ lắm, hẳn là sẽ thuận lợi.”

“Đan?” A, đúng rồi, Mặc Vân Hi chợt nhớ đến viên xích đan Tề Vũ đấu giá được kia, chính là kia viên cậu cảm giác được tính tương đối mãnh liệt, tác dụng phụ hẳn là rất lớn, “Viên Tề Vũ đấu giá kia sao? Ngài đừng dùng viên đó!”

Lăng Phong nhíu mi, vẻ mặt chăm chú nhìn Mặc Vân Hi.

“Thật sự, tin tưởng tôi, viên đó xác xuất thành công tuy rằng rất cao, nhưng gánh nặng đối với thân thể rất lớn, hơn nữa ~ hơn nữa tôi đoán có lẽ sẽ có tác dụng phụ.” Mặc Vân Hi vội vàng nói, nếu là trước kia cậu sẽ không quản, nhưng hiện tại Lăng Phong là người duy nhất quan tâm cậu, cậu không thể để cho anh ta mạo hiểm lớn như vậy.

“Làm sao cậu biết?”

“Ngạch ~” Mặc Vân Hi sửng sốt, phải a, cậu ngay cả dược học cũng chưa học qua, như thế nào sẽ biết, phải giải thích như thế nào đây? Nói với anh ta năng lực của mình? Không được, tuy rằng Lăng Phong hiện tại thực quan tâm cậu, nhưng là...

“Không cần lo lắng, ta rất mạnh.” Lăng Phong nói xong, tiếp theo liền nhìn máy thông tin.

“Ngài hãy nghe tôi nói, là thật, tôi ~ tôi cảm giác được!” Tuy rằng có thể độ tin cậy không lớn, nhưng Mặc Vân Hi vẫn quyết định thử thuyết phục anh ta, “Kỳ thật, cảm giác của tôi rất chuẩn, thật sự, đối với đan dược, trực giác của tôi luôn rất chuẩn, ngài không biết đâu, lần trước ở hội chợ triển lãm đấu giá, tôi cũng cảm giác một viên xích đan biểu hiện so với viên mà Tề Vũ mua tốt hơn, sau đó thật sự bị tôi nói trung, thật sự!”

“Cậu nói chính là khóa này?” Lăng Phong từ trong nhẫn không gian lấy ra một cái cái hộp gỗ lim nhỏ, đưa cho Mặc Vân Hi.

Mặc Vân Hi theo bản năng tiếp lấy, tay vừa cầm hộp, Mặc Vân Hi liền cảm thấy một cỗ sinh cơ róc rách nghênh diện mà đến, năng lượng ấm áp thoải mái chảy qua biển ý thức, cậu khẩn cấp mở hộp ra ...

Tác giả có lời muốn nói: nhìn đến một cái độc giả nói,

Không sáng tác giả có chuyện nói tác giả không phải hảo tác giả.

Được rồi, ta muốn nói: yêu ta hãy thu tàng ta đi, sao thôi!

Lee: Ủa, chương này ngắn hơn thì phải????

21. Chương 21

Chương 21

Trong hòm lặng lẽ nằm một viên xích đan đỏ thẫm, quanh thân phiếm đan hà màu vàng như mặt trời lặn, phía trước ngay chính giữa có đan văn thật nhỏ hình rẽ cây, đúng vậy, chính là viên cậu đặc biệt thích ở ở hội chợ kia!

Mặc Vân Hi cầm đan hạp, kích động nhìn Lăng Phong, “Nó như thế nào lại ở trong tay ngài? Tôi nhớ rõ là người khác mua mà?”

Lăng Phong nhướng nhướng mày, không sao cả nói, “Chỉ cần ra giá, tự nhiên có thể mua được.”

“Ngạch, xác xuất thành công cao như vậy, người nọ bỏ được?” Mặc Vân Hi có điểm ngoài ý muốn, không phải nói dị năng võ giả không thiếu tiền sao, hơn nữa lúc ấy Lâm Tường còn nói, một viên đan tốt, giống loại xích đan xác xuất thành công vượt qua 90% này, cứ tăng thêm 1%, giá cả không chỉ tăng lên gấp đôi.

“Tề Vũ ra giá cao hơn thị trường không ít, hơn nữa cũng đem khoả 95% kia cho ông ta.” Lăng Phong cúi đầu thao tác máy thông tin, “Ta nghĩ người kia cảm thấy chính mình chiếm được tiện nghi lớn mới đúng.”

“...” Mặc Vân Hi bĩu môi, nghĩ thầm, tiện nghi lớn cái gì, cậu xem ông ta là tám phần cực xui xẻo mới đúng. Nhìn qua 95% cùng 96% chỉ kém 1%, chính là thuốc này được tính lại khác nhau một trời một vực. Nếu như nói viên này ôn hòa nhiều bổ ích, viên kia liền xem như mãnh dược, nếu ông ta là tự mình dùng, cho dù miễn cưỡng tiến giai, đối với thân thể tổn thương cũng rất lớn.

Bất quá Mặc Vân Hi cũng không có nói thêm gì, cậu hiện tại một lòng một dạ đều nghĩ quan sát viên xích đan này thật kĩ. Cậu cẩn thận đem xích đan đặt ở trong lòng bàn tay, nhắm mắt lại, dựa theo năng lượng ôn hòa lưu động, một bộ tư liệu sinh động được vẽ ra trong biển ý thức của Mặc Vân Hi, bảy vị thuốc dần hình thành những đường cong bất đồng mà rõ ràng về các mặt hương vị nhan sắc năng lượng, đan vào lẫn nhau, hỗ trợ lẫn nhau, hồn nhiên hòa hợp nhất thể.

Mặc Vân Hi chưa từng học qua chế đan. Thời điểm trước kia ở Cát Nhân đường cũng không có phát hiện đan dược có năng lượng lưu động như vậy, nhưng cậu mơ hồ cảm thấy được, viên này cùng viên xích đan lần trước Lâm Tường cho cậu xem nếu dựa vào năng lượng lưu động trên tập tư liệu tranh ảnh thì có thể thấy được, mỗi chủng dược liệu dung hợp đều có quy luật nhất định, mà từng luyện đan sư đều dùng phương pháp duy nhất chỉ mình có để kết hợp dược liệu lại với nhau. Cậu không biết ý nghĩa của việc này có thể coi là nhìn trộm thủ pháp chế đan của nhóm luyện đan sư, bởi vì cậu hiện tại đối với công nghệ luyện chế đan đột đặc cán mai, nhưng điều này cũng đã đủ làm cho cậu hưng phấn.

Mà để cho Mặc Vân Hi kích động chính là, bảy vị thuốc này tuy không nhiều lắm, nhưng trong đó cậu nhận thức một loại — cổ linh chi, chính là loại mà ngày đó ở thế giới giả tưởng cậu được học qua. Đúng vậy, cậu rõ ràng ở biển ý thức thấy được cổ linh chi, chính là một cổ năng lượng màu đỏ vàng lưu động, hơn nữa vẫn luôn quán quanh cùng những thứ năng lượng khác, nhưng không lâu, giống như là hương vị quen thuộc này kích thích trí nhớ Mặc Vân Hi, cậu nhìn thấy bên cạnh năng lượng màu đỏ vàng thật nhỏ lưu động xuất hiện một gốc cổ linh chi thu nhỏ, cậu liếc mắt một cái liền nhận ra.

Lăng Phong lẳng lẳng nhìn Mặc Vân Hi ngồi ở trên giường, trong tay nâng đỡ viên xích đan, nhắm mắt lại, trong chốc lát nhũ mảy, trong chốc lát say mê, trong chốc lát lại hưng phấn, biểu tình phong phú cực kỳ, tuy rằng anh không hiểu cậu đang làm cái gì, nhưng Lăng Phong biết cậu thực thích viên xích đan này, nếu không phải thời gian tiến giai yêu cầu chặt chẽ, nhu cầu sử dụng cấp bách, anh thậm chí còn nghĩ đưa cho Mặc Vân Hi đùa nghịch cũng không sao.

Mười mấy phút đồng hồ sau, Mặc Vân Hi mở mắt, hưng phấn mà cùng Lăng Phong nói, “Tôi dám cam đoan viên xích đan này nhất định có thể giúp ngài tiến giai, hơn nữa còn đặc biệt thuận lợi!”

“Phải không?” Không biết có phải Lăng Phong lỗi giác hay không, mà anh tổng cảm thấy sau khi mở mắt ra, Mặc Vân Hi ánh mắt càng thanh minh, người tựa hồ cũng có linh khí?

“Ân, tuy rằng tôi không hiểu đan dược lắm, nhưng tôi chắc chắn đó!” Mặc Vân Hi nói, “Phải biết rằng văn hóa ẩm thực trên cổ địa cầu bác đại tinh thâm, cũng có rất nhiều dược liệu dùng để chế tác dược thiện, cho nên cảm giác của tôi đối với dược tính rất chuẩn!”

Lăng Phong từ chối cho ý kiến gặt đầu, “Về sau làm thử xem.”

“Ân! Tôi nói cho ngài biết nha, tôi làm dược thiện rất ngon, ông nội của tôi...” Mặc Vân Hi ngừng một chút, “Nga, tôi là nói có một lão gia gia nha, cùng tôi quan hệ đặc biệt tốt, trước kia tôi làm cho ông ấy ăn, đối thân thể khá bổ dưỡng, tôi nói với ngài nha...”

Lăng Phong nhìn cậu bộ dáng vui sướng hoa chân múa tay, khóe miệng không tự giác nhếch lên, ánh mắt cũng trở nên nhu hòa hơn nhiều, này có thể tính là một nụ cười tiêu chuẩn, làm cho Mặc Vân Hi nguyên bản còn đang nói đến vui vẻ lập tức cảm thanh, ngốc ngốc ngơ ngác sửng sờ bất động.

Nam nhân này cười lộ lên thật đúng là xinh đẹp...

Buổi tối, Mặc Vân Hi tắm rửa xong, ôm chăn ngồi ở trên giường chờ Lăng Phong đến đá mình ~ khụ, phương pháp này có vẻ rất hữu hiệu.

Không ngoài sở liệu, đúng 10 giờ, cửa phòng bị Lăng Phong đẩy ra. Về việc Lăng Phong vào phòng Mặc Vân Hi mà không gõ cửa, Mặc Vân Hi cũng không dám hỏi cái này có phải là thói quen ở liên bang hay không?

Nhìn Mặc Vân Hi trần địa sẵn sàng đón quân địch, Lăng Phong đột nhiên cảm thấy có chút buồn cười. Anh từ nhẫn không gian lấy ra một cái màn hình màu đen, cố định trên tường đối diện giường Mặc Vân Hi, bá ~ một cái, một bức ảnh chụp thật lớn hiện lên trên tường.

Mặc Vân Hi ngốc lẳng nhìn Lăng Phong đem ảnh chụp cực lớn của mình điều chỉnh tỷ lệ 1: 1 so với người thật, “BOSS, ngài đây là?”

“Ngày mai ta bắt đầu bế quan.”

“Nga, ngài sợ tiến giai thất bại, đây là muốn để tôi giúp ngài cầu phúc?” Mặc Vân Hi một bộ dáng bừng tỉnh đại ngộ, từ trên giường đứng dậy, hai tay tạo thành chữ thập, thành kính hướng về phía ảnh chụp cực lớn cúi lạy, “BOSS, ngài yên tâm, tôi mỗi ngày sẽ đứng hạn cầu chúc, nhất định có thể thành công!”

Lăng Phong nhếch môi, thái dương không tự giác rạo rức, Mặc Vân Hi nháy mắt hạnh, một bộ dáng khích lệ nhìn anh...

10 giây sau Lăng Phong buông tha, “Ta sợ ở thời điểm không ai đá cậu, cậu lại mơ thấy ác mộng, Tề Vũ nói có thể dùng cách này thử xem.”

“Nga! Nguyên lai là trừ tà!” Mặc Vân Hi gật gật đầu, “Nhà của chúng tôi ~~ nga không, tôi là nói tôi thời điểm ở nhà, nghe cha nói, cổ địa cầu đều là dùng môn thần đến trừ tà, vẫn là hiện tại thích hợp nhất, dùng ảnh chụp chính mình là có thể, ha ha ~” Mặc Vân Hi nghĩ, này khẳng định cũng là thường thức liên bang! Cậu phải nhớ kĩ!

Lăng Phong đã muốn lười cùng cậu giải thích, “Ngủ đi, nếu không được, ta lại đến đá cậu.” Nói xong liền rời đi.

Mặc Vân Hi nằm ở trên giường lăn qua lộn lại, tổng cảm thấy “Lăng Phong” trên tường luôn luôn trừng mắt với cậu, nói thực sự là có điểm hoảng, bất quá đêm nay, cậu trừ bỏ ngủ không sâu, thật ra cũng không mơ thấy ác mộng.

Buổi sáng, thời điểm Lăng Phong cùng Mặc Vân Hi ăn điểm tâm, Tề Vũ đến đón anh.

“Phong, phòng đã chuẩn bị tốt, tôi mang cậu qua, thiết bị đều là tốt nhất Seterr thành.” Nói xong hướng Mặc Vân Hi phát phát tay, “Buổi sáng tốt lành Vân Hi.”

“Chào Tề trợ lý.” Mặc Vân Hi cũng không phải rất thích anh ta, thoát nhìn giống hồ ly cực kì, cậu là một người lười động não, cho nên không quá thích cùng người khôn khéo giao tiếp.

Lăng Phong chờ Tề Vũ để lại địa chỉ thư điện tử cho Mặc Vân Hi, nói nếu mấy ngày nay có việc gì thì có thể liên hệ với Tề Vũ, liền xuất môn.

“BOSS~~ “

“Ân?” Lăng Phong quay đầu lại nhìn Mặc Vân Hi.

“Cố lên! Ngài nhất định sẽ thành công ! Còn có ~~ cẩn thận một chút!” Mặc Vân Hi lộ ra một khuôn mặt tươi cười bơm hơi cho Lăng Phong, cậu thật sự có điểm luyến tiếc BOSS mới ở chung với nhau hai ngày này.

“Ân.” Lăng Phong từ trong không gian lấy ra một đồ vật đưa cho Mặc Vân Hi, “Xuất môn mang theo, chính mình cẩn thận.” Liền rời đi.

Mặc Vân Hi nhìn đồ vật trong tay, là một cái vòng cổ màu bạc, đính một khối đá thủy tinh màu đen, cậu không biết Lăng Phong vì cái gì muốn đưa cậu đồ vật này, bất quá vẫn là đeo trên cổ. Ngón tay xoa tinh thạch màu đen, một cỗ xúc cảm lạnh lẽo truyền đến, tức thì, Mặc Vân Hi trong đầu như là xuất hiện hình ảnh một căn phòng, đại khái khoảng 30 m2, cao thấp trái phải tất cả đều là ô vuông trong suốt, đem phòng quây lại chắc chắn.

Mặc Vân Hi dụi dụi mắt, chẳng lẽ đây là không gian trong truyền thuyết? Cậu không xác định tùy tay nắm lấy đĩa ăn trên bàn cơm, hướng tinh thạch trước ngực phóng một cái, đĩa ăn liền biến mất, đặt tay ở trên tinh thạch, trong đầu thấy đĩa ăn đã bị bỏ vào trong một ô vuông, “Ta khát, quá thần kỳ!”

Mặc Vân Hi hưng phấn mà cầm vòng cổ tinh thạch màu đen nghiên cứu nửa ngày, đây là tùy thân không gian đầu tiên cậu có được, cũng là quà tặng đầu tiên cậu nhận được từ khi đi vào thế giới này, trong lòng ngọt ngào không thể diễn tả.

~~Ở quảng trường số 11, bên trong câu lạc bộ dị năng Hán Khoa, là căn cứ huấn luyện dị năng giả cao cấp nhất Seterr thành, lúc này một thanh niên tóc đen mắt đen anh tuấn, an vị ở phòng VIP cao cấp nhất dưới tầng ngầm trong câu lạc bộ Hán Khoa.

Tuy rằng nói là phòng VIP cao cấp nhất, nhưng trừ bỏ bốn phía trang hoàng xa hoa, nơi này càng giống như là một nhà tù đặc thù. Thanh niên an vị trên tọa ỷ trong khoang thuyền duy nhất trong phòng, cảnh bộ cùng tứ chi bị chặt chẽ cố định bên trong, trên thân xích lỏng, truy nã cảm ứng thiếp, bộ dáng nhìn qua có một mỹ cảm cấm dục. Nhịp tim đập vững vàng hữu lực cùng với các hạng mục số liệu giám sát thân thể đều hiển thị rõ ràng trên hệ thống điều khiển dữ liệu thật lớn trong phòng.

“Phong, chuẩn bị tốt chưa?” Tề Vũ giúp Lăng Phong kiểm tra thiết bị một lần cuối cùng, bảo đảm vận chuyển bình thường.

“Àn.” Thanh niên gật gật đầu.

Tề Vũ lấy ra viên xích đan màu đỏ thắm có đan văn hình rẽ cây thật nhỏ, uy Lăng Phong ăn, lấy ra một cái mũ giáp toàn phong bế thức, phải giúp anh đội vào.

“Coi chừng cậu ta.” Thanh niên nhẹ giọng nói, sau đó liền nhắm hai mắt lại.

Tề Vũ giúp anh đội mũ giáp, nhẹ nhàng cười, không cần hỏi, anh cũng biết Phong nói chính là cậu bé kia, xem ra cậu ta làm Phong có chút thay đổi, bất quá, đây là chuyện tốt phải không? Chính là... Máu quang tối sầm lại, khởi động khoang thuyền dinh dưỡng, liền ra khỏi phòng.

Mũ giáp bắt đầu kích phát tinh thần lực, ý thức Lăng Phong liền lâm vào một mảnh bóng tối, mà loại hắc ám này sẽ tồn tại liên tục đến khi anh thành công tiến giai mới thôi. Ở trong không gian tối đen yên tĩnh, thời gian bị phóng đại vô hạn, đây là một quá trình cực kỳ gian nan. Đương nhiên, nếu trong thời gian 10 ngày mà anh còn không thành công tiến giai, hoặc là trên chỉ tiêu đường thân thể xuất hiện dị thường, sẽ có nhân viên công tác đến tiến hành thao tác làm gián đoạn quá trình tiến giai cùng cứu trợ chữa bệnh cho anh.

Cảm giác đau đớn như kim đâm bắt đầu lan tràn toàn thân, anh biết tiến giai đã bắt đầu rồi. Quá trình này anh đã trải qua bốn lần, mà mỗi lần thăng một bậc đều phải chịu đựng thống khổ hơn những lần trước rất nhiều.

Dị năng giả tiến giai, là một quá trình vô luận là cường độ thân thể hay cấp bậc tinh thần lực thì đều sinh ra biến chất. Thân thể được cải tạo cùng tinh thần lực thăng cấp, quá trình vô cùng thống khổ, cần thông qua máy móc, đan dược, xạ tuyến từ từ kích phát tiềm năng bản thân. Nếu dị năng giả thừa nhận thống khổ, thăng cấp thành công, thực lực nói là thoát thai hoán cốt cũng không đủ để diễn tả.

Tinh thần bị kích thích, thanh niên trên người che kín mồ hôi tinh mịn, cơ thể cân xứng nhẹ nhàng rung động, anh đang cực lực nhẫn nại, từ sâu bên trong cốt tủy truyền đến đau đớn lợi hại. Thân thể cực độ thống khổ, cùng tinh thần lực cạn kiệt, thường thường dễ dàng làm cho dị năng giả ý thức tan rã, hôn mê sâu, vài lần trước đây mỗi lần đến thời điểm này, Lăng Phong luôn nghiền chặt khớp hàm, trong ý thức thâm nghĩ hai chữ, mạnh mẽ! Ý nghĩa sinh mệnh của anh chính là không ngừng trở nên mạnh hơn, trở nên siêu việt!

Lại một đợt sóng tinh thần mãnh liệt kích thích đánh úp lại, ông một cái, Lăng Phong cảm giác được chướng ngại thứ nhất trong biến ý thức đã bị phá tan, được lực của xích đan bắt đầu phát huy tác dụng, một cỗ năng lượng nhu hòa chạy khắp toàn thân, đau đớn dần dần giảm bớt, chữa trị tổn thương, trong ý thức hắc ám tựa hồ cũng bắt đầu xuất hiện một chút ánh sáng nhu hòa ...

Thanh niên tươi cười nhu hòa, một đôi mắt cong cong, “BOSS, cố lên! Tôi chờ ngài trở lại ~ “

“BOSS, ngài nhất định sẽ thành công ~ “

“BOSS, tôi mỗi ngày đều sẽ cầu nguyện cho ngài ~ “

Đôi môi tái nhợt của thanh niên hơi hơi nhếch lên, lần này, tựa hồ có điểm không giống nhau rồi...

Tác giả có lời muốn nói: Mina tang, đêm thất tịch khoái hoạt

~~Hữu tình nhân đều thành thân thuộc

~~Không tình nhân hoa đào nhiều đóa

~~Nếu người nguyện ý, cũng có thể đem đêm ôm trở về gia

~~Hội bán manh, năng làm nũng,

Ăn được thiếu, dịch đầy ngã,

Bao dưỡng một con đi ~~ miêu

Lee: muốn xóa mấy lời nói nhảm của tác giả quá đi

22. Chương 22

Chương 22

Dù Lăng Phong không ở bên cạnh, cuộc sống Mặc Vân Hi vẫn thực quy luật, mỗi ngày trừ bỏ ăn cơm, trước khi ngủ bái Lăng Phong một cái ra thì chính là lên mạng đến học viện Cách Lan Uy trong thế giới giả tưởng học tri thức được học sơ cấp.

Mặc Vân Hi đối với được học có một sự tò mò to lớn, chủ yếu cũng là bởi vì các loại được liệu này cậu đều chưa từng gặp qua nên tràn ngập cảm giác mới mẻ. Cậu ngoài việc đúng hạn mỗi ngày đến nghe giảng bài thì chính là suốt ngày ngâm mình ở thực tiễn viên khu của học viện, tiến hành quan sát được liệu giả tưởng, chờ luyện tập thu thập, so với trụ cột tri thức được vật sơ cấp, cậu lại thích loại khoái cảm thực tiễn này hơn.

Cậu phát hiện được liệu giả tưởng này, vô luận là ngoại hình hay là mùi thì đều mô phỏng giống hệt như ngoài thực tế, nhưng thực vật cậu tiếp xúc vẫn là có những chênh lệch nhất định.

Nói thí dụ như cậu từng ngắt lấy hồng mạn quả bậc một, cậu cũng tìm được cơ sở dữ liệu ở thực tiễn viên khu rồi, lúc ấy cậu thực hưng phấn mà hướng tới hồng mạn quả mô phỏng chạy tới, sau đó, hồng mạn quả không chút lưu tình bắn ra gai nhỏ. Mặc Vân Hi nhất thời cảm giác được toàn thân một trận đau đớn, sau đó chính là cảm giác tê dại ập đến. Tuy rằng trạng thái này chỉ giằng co ngắn ngủn 3 phút, hơn nữa uy lực của hồng mạn quả mô phỏng đã bị giảm thấp rất nhiều, nhưng vẫn làm cho Mặc Vân Hi ra một thân mồ hôi lạnh. Nếu không phải trong thế giới giả tưởng cảm thụ đều là thông qua kích thích thần kinh não đạt tới, sẽ không tạo thành thương tổn thực tế trên thân thể, nhưng Mặc Vân Hi nghĩ cậu giống như đã chết thêm một lần nữa.

Hơn nữa Mặc Vân Hi phát hiện, tiếp xúc loại cây giả tưởng này, cậu không có cảm giác nào hết, lại nói tiếp thực kỳ diệu, thời điểm trước kia khi Ngụy lão gia tử bắt đầu dẫn cậu lên núi hái thảo dược, cậu đối với được liệu đã có một loại trực giác trời sinh. Khi đó cậu còn nhỏ, nhận thức được liệu không nhiều lắm, nhưng lại rất dễ dàng từ trong một mảng cỏ dại tìm ra được liệu, Ngụy lão gia tử nói đó là thiên tư. Mà loại trực giác này sau khi xuyên qua, từ lúc phát hiện hồng mạn quả liền bắt đầu càng thêm mãnh liệt, đã muốn biến thành một loại cảm giác thần thiết, cậu tựa hồ có thể cảm nhận được cảm xúc sung sướng truyền đến từ được liệu .

Bất quá cậu vẫn không thể xác định, bởi vì cậu chỉ thấy qua một gốc cây thực vật là hồng mạn quả, cho nên cậu hiện tại thực bức thiết muốn nhìn thấy càng nhiều càng nhiều được liệu hoang dại.

Lại nói, Mặc Vân Hi trừ bỏ ngâm mình ở trên thế giới giả tưởng, ngẫu nhiên thời điểm rảnh rỗi cũng sẽ cảm thấy tịch mịch, căn nhà tuy rằng không tính là lớn, còn không bằng một nửa nhà cũ Ngụy gia trước kia, nhưng là một người ngốc ở đây vẫn là cảm thấy được lạnh lẽo, đôi khi cậu chỉ có thể cùng tiểu VI nói chuyện phiếm, tiểu VI mỗi lần đều lóe ánh xanh của đèn nhỏ, kiên nhẫn nghe Mặc Vân Hi lải nhải hôm nay ở trên mạng lại học được được liệu gì, thời điểm đi thực hành thu thập lại đừng phải chuyện lý thú gì, sau đó thẳng đến khi Mặc Vân Hi nói “Tốt lắm, cậu đi làm việc đi.”

“Vâng, chủ nhân.” Tiểu VI ục ục ục theo thường lệ chạy đi quét tước.

“Ai ~” Mặc Vân Hi thở dài, con người quả nhiên là một loại động vật xã hội, cần quần cư.

Những lúc thế này, cậu lại bắt đầu không tự chủ được nhớ tới Lăng Phong, tuy rằng anh ta nói không nhiều lắm, phần lớn thời điểm cũng chỉ là ngồi nghe cậu nói, nhưng tốt xấu gì cũng có người nghe cậu nói chuyện, hơn nữa ngẫu nhiên cũng sẽ đáp lại và vân vân. Nhất là lúc ăn cơm, một người làm một người ăn, hương vị dường như đều kém đi một ít.

Có một ngày, cậu nghĩ ra một biện pháp, đem thức ăn mang vào trong phòng ngủ ăn, đặt trước ảnh chụp Lăng Phong chén cơm cùng đồ ăn, nhưng là sau lại cảm thấy thế nào cũng không được tự nhiên, liền không làm như vậy nữa.

Buổi tối, Mặc Vân Hi nằm ở trên giường, nhìn ảnh chụp lớn của Lăng Phong, “Cũng không biết anh ta tiến triển thế nào rồi, cũng không biết ở bé quan ở đâu, ai ~ hẳn là không thành vấn đề đi, anh ta nhìn qua rất lợi hại không phải sao?”

Trong ảnh Lăng Phong tao nhã lại tùy ý tựa vào ghế trong thư phòng, một tay chống cằm. Ánh sáng từ ngoài cửa sổ chiếu vào, khiến cho ngũ quan vốn đã thâm thúy càng trở nên rõ ràng. Chẳng lẽ đây là do Tề Vũ chụp cho anh ta vào buổi sáng hôm đó?

Người đàn ông ngũ quan phi thường anh tuấn, dáng người cân xứng thon dài, nhưng liếc mắt một cái, những điều này tựa hồ cũng thực dễ dàng bị xem nhẹ, thay vào đó là bị khí chất của người này hấp dẫn thật sâu. Mỗi lần Mặc Vân Hi nhìn Lăng Phong như vậy, tổng cảm thấy được khoảng cách rất xa, là cái loại tồn tại cậu chỉ có thể nhìn, khí chất cường đại mà tôn quý này là bẩm sinh, đối với loại công tử bột như Mặc Vân Hi mà nói, đây là chênh lệch thân phận, tổng làm cho cậu nhớ tới trước kia có xem qua trong phim truyền hình, vương tử cao ngạo giơ một ngón tay chỉ, “Đồ thứ dân ~”

ORZ, Mặc Vân Hi khóe miệng co quắp, đối với sự nỗ lực của mình cảm thấy thật vô lực, vẫn là nhanh đi ngủ thôi...

~Đêm, thực yên tĩnh, một người đàn ông lặng yên không một tiếng động đi vào cửa, tiểu VI lóe ánh xanh nhích lại gần, còn chưa phát ra tiếng liền bị người đàn ông vẫy lui. Cửa phòng Mặc Vân Hi bị nhẹ nhàng đẩy ra, ánh trăng chiếu nghiêng trên khuôn mặt thiếu niên đang ngủ say, tạo ra bóng ma của lông mi thật dài, thoát nhìn yên tĩnh mà tốt đẹp, “BOSS~” thiếu niên nhẹ nhàng lẩm bẩm, như là đang nói mơ.

Người đàn ông khẽ mỉm cười, ngồi vào bên giường, ánh trăng chiếu ra ngũ quan thâm thúy, đúng là Lăng Phong, “Àn ~ ta đã trở về.” Đôi môi mỏng không tiếng động khép mở, như là sợ đánh thức thiếu niên đang ngủ say.

Lăng Phong thực mỗi một, ngay cả lần tiến giai này thuận lợi ngoài ý muốn, bình thường cần thời gian khá dài, mà lần này chỉ gần bốn ngày đã hoàn thành, nhưng vẫn cần thời gian vài ngày để khôi phục, anh cự tuyệt đề nghị tu dưỡng ở câu lạc bộ, suốt đêm chạy trở về. Anh không biết mình là làm sao vậy, nhưng chỉ có lúc này đây, rất muốn nhanh trở về, có lẽ chỉ là muốn sớm được nhìn thấy người này, anh lần đầu tiên có thể cảm nhận loại tưởng niệm này, cảm giác này thực kỳ diệu.

Thân thể vẫn chưa hoàn toàn khôi phục, cơ thể bủn rủn vô lực, hơn nữa tinh thần lực cạn kiệt càng làm cho anh cảm thấy khó thở. Lăng Phong nhẹ nhàng nằm xuống, anh cho tới bây giờ không cùng người khác ngủ chung một giường, xác thực nói vì từ nhỏ đã trải qua huấn luyện nên làm cho anh cho dù ngủ cũng vẫn duy trì cảnh giác độ cao, có người ở bên cạnh sẽ làm anh dị thường thanh tỉnh. Nhưng mà lúc này, anh không muốn động, nhìn Mặc Vân Hi ngủ say sưa, anh nghĩ ngủ trong chốc lát chắc không sao.

Tư thế ngủ của Lăng Phong thực tiêu chuẩn, hơn nữa ngủ rất tốt, bình thường nằm xuống thì là dạng gì,

tỉnh ngủ thì vẫn là cái dạng đó. Nhưng Mặc Vân Hi thì không được như vậy, cậu thích ôm chần ngủ, cho dù là ngày hè, cũng muốn tìm cái gì đó để ôm, chỉ có như vậy cậu mới có thể ngủ thoải mái.

Cho nên lúc Mặc Vân Hi mơ mơ màng màng tỉnh lại, cậu kinh tởm phát hiện, chính mình lấy một loại tư thế cực kỳ bất nhã bám trên người một người, mà trước mắt là cơ ngực rắn chắc bóng loáng của đàn ông

~“A ~” Mặc Vân Hi kêu lên sợ hãi sau đó lủi ra sau.

“Đừng làm ồn, mệt.” Tiếng nói trầm thấp khàn khàn vang lên, một cánh tay hữu lực kéo cậu lại.

“A? BO~~BOSS?” Mặc Vân Hi kinh ngạc nhìn Lăng Phong, anh ta khi nào thì trở về? Vì cái gì lại ngủ trên giường cậu?

“Mệt chết, ngủ thêm chút nữa.” Lăng Phong không có mở mắt, nhưng cánh tay rõ ràng là không có ý định thả Mặc Vân Hi ra.

“Ngạch ~” nhìn Lăng Phong sắc mặt tái nhợt, dưới mắt còn có quầng thâm, xem ra là thực mỗi mệt, mấy ngày nay Mặc Vân Hi cũng từ Tiểu Bí tra được không ít chuyện về dị năng giả tiến giai, cũng biết quá trình tiến giai rất thống khổ, ần, vậy để anh ta ngủ đi.

Mặc Vân Hi ngoan ngoãn không cử động nữa, nhưng là cậu như thế nào cũng không ngủ được, cậu nghĩ, có lẽ Lăng Phong là quá mệt mỏi, cho nên mới đi nhầm phòng, tùy tiện tìm cái giường liền ngủ, cậu trước kia đi club về cũng thường xuyên như vậy... Khụ, bất quá hiện tại tư thế này thấy thế nào cũng giống như là cậu chiếm tiện nghi Lăng Phong vậy. Tư thế Lăng Phong nằm nghiêng thực tiêu chuẩn, nhìn rất đẹp! Chính mình thì thế nào? Tay chân đều bám trên người Lăng Phong, tuy rằng cậu hiện tại không dám động, sợ ảnh hưởng đến Lăng Phong nghỉ ngơi, nhưng cậu không xác định sau khi Lăng Phong tỉnh, có thể hay không nghĩ cậu là “Sắc lang” ?

Ngạch, cơ ngực trước mắt rất chói mắt, Mặc Vân Hi mặt có chút hồng, xấu hổ nghĩ lảng tránh, tầm mắt lại đi xuống, nga! Tám khối cơ bụng hoàn mỹ, sườn thắt lưng không có một tia sẹo lồi, còn có ngư tuyến làm cho người ta mơ màng... Ai ~ đáng tiếc mặc quần, Mặc Vân Hi mạnh mẽ sốt, khát, cậu nghĩ vớ vẫn cái gì vậy! Người này chính là Lăng Phong, là một người đàn ông nguy hiểm đó! Vì thế cậu quyết định nhắm mắt lại giả bộ ngủ, chính là càng không dám nhìn thì lại càng muốn xem, này thật là một sự dầy vò...

Bên tai năng rõ ràng nghe được tiếng tim đập quy luật của Lăng Phong, ngửi được loại hương vị thuộc về Lăng Phong, tựa hồ còn mang theo nhiệt độ cơ thể ấm áp, điểm chết người chính là tay còn bám trên người Lăng Phong, dễ dàng liền có thể cảm nhận được làn da bóng loáng hữu lực kia ...

Ánh nắng buổi sáng xuyên qua rèm cửa sổ chiếu vào, nhu hòa mà ấm áp, người đàn ông cao lớn thon dài cùng thiếu niên mảnh khảnh ôm nhau ngủ, hình ảnh yên tĩnh mà tốt đẹp. Mà ẩn sau hình ảnh tốt đẹp này, Mặc Vân Hi đang cố gắng dùng ý chí chính mình ương ngạnh kịch liệt đấu tranh cùng phản ứng sinh lý bình thường!

Lăng Phong này thật tàn nhẫn ngủ thẳng tới 2 giờ buổi chiều, ngay tại thời điểm Mặc Vân Hi rút cục thân tâm đều mệt mỏi sắp ngủ thiếp đi, giọng nam trầm thấp vang lên, “Ta đói bụng.”

Ma quỷ! Nhà tư bản! Địa chủ! Tuy rằng trong lòng không ngừng rít gào, Mặc Vân Hi vẫn là nhận mệnh đứng lên, xám xịt đi nấu cơm.

Lăng Phong cảm thấy ngủ thật sự thoải mái, tuy rằng anh cho dù đang ngủ nhưng vẫn tỉnh táo biết được những động tác nhỏ của Mặc Vân Hi, nhưng mấy động tác này rất vô hại, anh cảm thấy không có vấn đề gì, ngược lại ngủ thật say.

Đồ ăn thơm ngào ngạt rất nhanh được mang lên bàn ăn, “BOSS~ ăn cơm ~ “

Lăng Phong chậm rì rì đi đến, khí sắc thoát nhìn tốt lên không ít.

“BOSS, thực vất vả đi, tiến giai thành công ?” Mặc Vân Hi chân chó vì Lăng Phong gấp thức ăn, hy vọng anh ta không cần truy cứu chuyện vừa rồi.

“Ấn.”

“A, vậy ngài bây giờ là dị năng võ giả cấp 5? Lợi hại!” Câu này là từ đáy lòng tán thưởng, cậu tra tư liệu trên mạng thì còn trẻ như vậy mà đã là dị năng võ giả cấp 5, thật sự có thể xem như là thiên tài trong thiên tài.

“Còn chưa, chờ vài ngày nữa đến dã ngoại đơn độc sẵn được một quả tinh hạch của dị thú cấp 5, giao cho hiệp hội dị năng giả, mới chính thức trở thành dị năng võ giả cấp 5.” Lăng Phong khó có được kiên nhẫn giải thích, ừ, nô lệ nhỏ tay nghề vẫn là rất tốt.

“Dã ngoại? !” Mặc Vân Hi hai mắt tỏa ánh sáng nhìn chằm chằm Lăng Phong, “Mang tôi theo đi! BOSS, tôi cũng muốn đi!”

“Không được.”

“Vì cái gì?” Mặc Vân Hi cầu xin, “Tôi cam đoan sẽ ngoan ngoãn không gây rắc rối! Mang tôi đi theo với, mang tôi đi học hỏi thôi!”

“Không được, quá nguy hiểm.” Lăng Phong lưu loát cự tuyệt sạch sẽ.

“Ngài có thể bảo hộ tôi mà, ngài không phải rất lợi hại sao?” Mặc Vân Hi quyết định dùng phép khích tướng, “Ngài không phải nói mình rất mạnh sao? Chẳng lẽ ngay cả một người cũng không bảo hộ được à? Thiết ~ nguyên lai đều là khoác lác!”

Lăng Phong trừng mắt nhìn cậu một cái, không nói gì, ăn sạch sẽ cơm trong bát, đứng dậy đi lên lầu, “Đi theo ta.”

“A? Để làm chi?” Mặc Vân Hi mặc danh kỳ diệu theo sát Lăng Phong tới phòng ngủ của mình, chẳng lẽ tức giận thật? Muốn đánh cậu?

Bá ~ Lăng Phong cởi áo ngủ, dáng người tinh tráng hoàn mỹ hiện ra trước mắt Mặc Vân Hi.

“Này! Ngài làm gì thế? !” Mặc Vân Hi nhảy ra xa, bám lấy khung cửa, khóc không ra nước mắt, BOSS không phải là biến thái chứ! Cậu không có hứng thú với SM và vân vân a a a!

“Ngủ, lại đây.” Lăng Phong cực kỳ tự nhiên lên giường đắp chăn.

Rầm ~ Mặc Vân Hi nuốt nước miếng một cái, “BOSS~~ ngài, ngài sẽ không...”

“Ta hiện tại mới biết được ôm cậu ngủ rất thoải mái, lại đây.” Lăng Phong mặt không chút thay đổi nhìn cậu, thoát nhìn tựa như đang nói hôm nay thời tiết thật tốt.

“Ngạch ~ chăn của tôi cho ngài mượn ôm.” Mặc Vân Hi nghĩ chẳng lẽ là cậu hiểu sai ?

“Chăn là để đắp.” Lăng Phong mặt lại chìm vào phần.

“BOSS, tôi còn chưa muốn ngủ...” Mặc Vân Hi còn muốn nói điều gì, nhưng cậu cảm giác Lăng Phong sắp bạo phát, anh ta híp mắt trừng cậu rồi có thấy không!

“Ngạch ~~BOSS, ngài ~ ngài trước đừng nóng giận, hãy nghe tôi nói ~” Mặc Vân Hi nuốt nước miếng một cái, quyết định liều mạng, “Ngài có biết không, tôi cũng là đàn ông! Ngài xem ~ nếu tôi nhất thời không nhịn được, đối với ngài làm ra chuyện gì không tốt, ngài sẽ không vui đâu!”

Xuy ~ Lăng Phong cười lạnh một tiếng, cằm khê nhếch, khinh thường nhìn cậu, “Cậu có thể thử xem, nếu thành công, ta sẽ không để ý.”

“...” Này tính là cái gì! Khiêu khích sao? ! Tuy rằng Mặc Vân Hi ở trong lòng muốn lật bàn, nhưng cậu tính tường biết, lấy thể trạng yếu như cọng bún của cậu, nghĩ muốn áp đảo Lăng Phong, kiếp sau đi!

“Cậu còn muốn đi dã ngoại?”

Này ~ điều này vẫn rất hấp dẫn!

Mặc Vân Hi nghiêng rằng, “Kia ~ tôi đây cho ngài ôm ngủ, ngài ngủ của ngài, tôi lên mạng.”

Lăng Phong không sao cả gật đầu, “Không được phép làm ồn.”

“Vâng

~~BOSS!” Mặc Vân Hi nhận mệnh cầm quang kính bò lên giường, nghĩ thầm trong chốc lát nhất định phải lên mạng đặt mua cho người này một cái gối ôm, giúp mình thoát ly biển khổ!

Vì đi dã ngoại, vì nhóm được liệu đáng yêu, cậu đây còn không phải vì lý tưởng mà hi sinh nhan sắc sao?

Tác giả có lời muốn nói: a, Mina tang, tình nhân lẽ còn nhanh nhặc sao?

Mau mau đến bao dưỡng đêm chuyên mục đi,

Mới vừa nghe nói có thể đổi mới sớm biết rằng nga!

Sao sao đất, ngủ ngon

~Lee: ta hận quản lý mạng ktx!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

P/s: sr mn vì up muộn. Hix!

23. Chương 23

Lee: Quăng thêm một chương cho vui cửa vui nhà nào

~

Chương 23

“Tất ~~ rời giường

tích tích ~~ nên rời giường

~ “

Mặc Vân Hi mơ mơ màng màng mở mắt, lung tung võ xuống đồng hồ báo thức ở đầu giường~~ Ồn chết.

Không đúng! Hôm nay là ngày đi dã ngoại! Mặc Vân Hi nháy mắt tinh thần phấn chấn, xoa xoa ánh mắt, cẩn thận từ dưới cánh tay Lăng Phong chui ra.

“Còn rất sớm, ngủ tiếp một lát.” Giọng nam trầm thấp có chút khàn khàn, mang theo chút bất mãn.

“Hắc hắc, tôi ngủ không được, trước đi chuẩn bị điểm tâm, ngài ngủ thêm một lát nữa đi.” Mặc Vân Hi kéo chăn, nhảy ra ngoài.

A? Muốn nói hỏi vì cái gì Lăng Phong lại ngủ trên giường Mặc Vân Hi?

Lại nói, Mặc Vân Hi sau ngày đó bị Lăng Phong mạnh mẽ trưng thu làm gối ôm người, nằm ở trên giường như thế nào cũng không ngủ được, cậu liền đội quang kính vào thế giới giả tưởng.

Đích đến sau khi vào: phố buôn bán thành Seterr.

Mục đích mình xác: nhất định phải mua một cái gối ôm cho BOSS, cứu chính mình thoát ly bể khổ.

“Tiên sinh ngài khỏe, xin hỏi ngài cần thứ gì?” Phục vụ tiểu thư thân thiết hỏi.

“Tôi...” Mặc Vân Hi vừa mới mở miệng, đột nhiên cảm giác trên lưng căng thẳng, lập tức nhớ ra. Đúng rồi, cậu thiếu chút nữa quên thân thể bây giờ còn ở bên trong ma chướng của Lăng Phong. Làm sao bây giờ? Vừa rồi nói chuyện khẳng định làm phiền đến anh ta ngủ.

Phục vụ tiểu thư tò mò nhìn Mặc Vân Hi mở ra hệ thống thông tin, nhập thông tin gì đó.

Xin chào, bên cạnh tôi giờ có người, nói chuyện không tiện lắm. Mặc Vân Hi đem hệ thống thông tin đưa cho cô xem.

Phục vụ tiểu thư hiểu rõ gật đầu, “Kia ngài cần những thứ gì?”

Tôi muốn mua một cái gối ôm, to bằng người thật !

Phục vụ tiểu thư gật gật đầu, tươi cười có chút ái muội, “Tiên sinh chờ.”

Nháy mắt, Mặc Vân Hi di chuyển đến một phòng triển lãm dạng phòng ngủ, màu sắc chủ đạo là phấn hồng, ngọn đèn nhu hòa lả lướt, trên giường lớn hình tròn cùng trên ghế sofa đặt ở bên tường, hoặc nằm hoặc ngồi, bày rất nhiều “Tiểu mỹ nhân” hình thái khác nhau, tư thế rất liêu nhân.

Mặc Vân Hi trợn mắt há hốc mồm, mặt xet cái liền đỏ, trực giác nói cho cậu biết là tai cũng nóng lên rồi...

“Tiên sinh, ngài có thể đến gần xem cho kĩ, cũng có thể tự mình ôm một cái, xúc cảm rất thật.” Phục vụ tiểu thư cực lực đề cử cho Mặc Vân Hi, cô đi đến bên giường, chỉ vào một mỹ nữ tóc vàng mắt xanh đáng người nóng bỏng trong số đó giới thiệu, “Đây là sản phẩm mới, gia tăng rất nhiều công năng mới, trí năng cũng được nâng cao, có thể lý giải đối thoại đơn giản, có thể mang đến thể nghiệm càng thêm hoàn mỹ, bên ngoài cũng có thể căn cứ sở thích của ngài mà thay đổi.”

Nói thật, tay Mặc Vân Hi viết chữ trên hệ thống thông tin có điểm run lên, cậu tự nhận không phải là thiếu niên thuần khiết gì, cũng từng xem qua vài bộ phim, may là nhờ như thế nên đứng ở trong phòng này cũng không kích động mấy. Đây TMD thật sự là rất rất thật, rất hương diễm, nếu không phải phục vụ tiểu thư giới thiệu, cậu tuyệt đối nhìn đoán không ra là người giả, bất quá... Cậu dám xác định, nếu cậu mang một cái về cho Lăng Phong, kết cục tuyệt đối là bi thảm!

Cô xác định đây là gối ôm sao? Tôi chỉ là muốn một cái bình thường.

“Đúng vậy, tiên sinh, loại này rất được hưởng ứng, ngài có thể đi lên thể nghiệm một chút.” Phục vụ tiểu thư hào phóng nói.

... Không cần, còn có hình thức khác không? Tôi không cần mỹ nữ.

Phục vụ tiểu thư sững sốt, lập tức đánh giá Mặc Vân Hi, bình tĩnh đại ngộ, “Nga, có, tiên sinh chờ.”

Thấy hoa mắt, cảnh tượng nháy mắt chuyển hoá, trong không gian triển lãm ám màu tím, bày các loại hình thức suất ca, mãnh nam, cao lùn, gầy trắng đầy đủ mọi thứ, tư thế càng thêm liêu nhân, càng thêm nóng bỏng, lần này Mặc Vân Hi trực tiếp hoa lệ lệ chảy máu mũi.

“...” Phục vụ tiểu thư vội vàng tiến lên quan tâm hỏi, “Tiên sinh, ngài không có việc gì đi?”

Mặc Vân Hi vô lực khoát tay, miệng vẫn duy trì hình chữ O.

“Tiên sinh, sản phẩm nơi này có công có thụ, tùy sở thích của ngài, ngài xem có thích không?” Nói xong còn liếc nhìn Mặc Vân Hi, cũng nhấn mạnh chữ “Công”.

Mặc Vân Hi hiện tại thậm chí muốn tìm nơi nào đó chui vào, Quên đi, không có cái tôi muốn.

“Nếu ngài thật sự không vừa lòng, cũng có thể đặt làm, cung cấp ảnh chụp là được.”

Mặc Vân Hi nghĩ, hay là đặt làm chính mình? Kháo, cậu đang suy nghĩ cái gì! Đặt làm một cái có công năng giống như “cậu” cho Lăng Phong? ! Cậu nhất định là chịu kích thích quá lớn, đầu óc trở nên không bình thường!

Mặc Vân Hi đối với “gối ôm” ở thế giới này đã hoàn toàn tuyệt vọng, hồi tưởng lại cuộc sống xã hội lúc trước, là cơ nào của đồng, mọi người là cơ nào thuần khiết a...

Vì thế, Mặc Vân Hi cứ như vậy, vinh quang trở thành gối ôm người của Lăng Phong.

Kỳ thật cậu rất muốn nói, văn bản khế ước nô lệ rõ ràng quy định, chủ nhân không thể bắt buộc nô lệ cung cấp X phục vụ. Nhưng cậu thật sự nói không nên lời a, Lăng Phong tư thế ngủ mỗi lần đều tiêu chuẩn như vậy, nhìn qua chính là đơn thuần coi cậu trở thành gối ôm đến không thể đơn thuần hơn, mà mỗi ngày tỉnh dậy, cậu đều bị ai phát hiện, chính mình sẵn sàng bám trên người người ta, điều này làm cho cậu như thế nào lại không biết xấu hổ mà nói câu kia?

Màn ảnh quay trở lại...

Lăng Phong vừa ăn bữa sáng Mặc Vân Hi chuẩn bị, vừa nhìn Mặc Vân Hi đem bát đĩa đồ ăn các loại trong phòng bếp tất cả đều đóng gói, tính toán nhét vào không gian. Đây là lần đầu tiên Mặc Vân Hi sau khi đến thế giới này được đi dã ngoại, cậu hưng phấn đến mức ngủ không yên, giống như lần đầu tiên đi cắm trại

dã ngoại với bạn bè, muốn mang theo tất cả những gì mình có. Ở trước kia mà nói, hành lý bị coi là một loại trời buộc, nhưng hiện tại bất đồng, cậu có không gian ! Cho nên chỉ cần có thể mang, hữu dụng, vô dụng, tất cả đều mang theo! Nhất là đồ ăn, ăn cơm dã ngoại và vân vân, một điều tốt đẹp a

~~“Những thứ đó cần dùng đến lò vi sóng.” Lăng Phong không nhanh không chậm uống một ngụm sữa đậu nành.

... Mặc Vân Hi choáng váng, anh ta như thế nào không nói sớm! Hiện tại đi mua đồ dã ngoại hẳn là không kịp rồi! Cậu nhìn Lăng Phong, bất đắc dĩ mà đem đồ đạc đều bỏ ra, cậu có thể nói cậu ngay cả điểm thưởng thức ấy cũng không biết không?

“Chúng ta ở dã ngoại ăn cái gì?” Mặc Vân Hi tội nghiệp nhìn Lăng Phong.

Lăng Phong lau miệng, từ trong nhẫn không gian lấy ra một cái bình nhỏ đặt trên bàn cơm.

“Nga! ! NO! ! ! !” Mặc Vân Hi kêu thảm, cậu thiếu chút nữa quên còn có viên dinh dưỡng chết tiệt này!

“Ngài không thể như vậy.” Mặc Vân Hi dùng đôi mắt hạnh ngập nước cầu xin nhìn Lăng Phong, “BOSS vĩ đại, ăn cơm dã ngoại là một phần hấp dẫn nhất trong việc đi cắm trại, chẳng lẽ ngài không cho là như vậy sao? Đây chính là chuyện có lạc thú nhất, không phải sao?”

Lăng Phong chọn mi, “Cắm trại? Ta cảm thấy nếu thuận lợi thì nửa ngày là có thể trở về.”

Mặc Vân Hi lần này hoàn toàn Sparta, cậu ~ cậu vì lần đi dã ngoại này mà chuẩn bị nhiều ngày như vậy, thậm chí còn hy sinh nhan sắc! Chẳng lẽ chỉ đi có nửa ngày? ! Không

~Mặc Vân Hi cắn răng quyết định phải xuất ra công phu mặt dày mày dạn trước kia dùng để đối phó ông nội nắm lấy cánh tay Lăng Phong, “BOSS~~ ngài nhất định là BOSS tốt nhất trên thế giới, tại sao có thể tàn nhẫn như vậy, tôi đều đã chờ mong vài ngày, cắm trại dã ngoại đi ~~ ăn cơm dã ngoại đi! !”

Lăng Phong từ trên cao nhìn xuống nhìn Mặc Vân Hi ở trên người mình, nô lệ nhỏ của anh tựa hồ lá gan càng lúc càng lớn, mắt hạnh ngập nước liền như vậy ba ba nhìn anh, nếu cự tuyệt, cậu ta hẳn là thực thất vọng đi, quên đi, dù sao còn có thời gian.

“Mang theo đồ nướng ở trong phòng bếp.” Nói xong Lăng Phong liền lên lầu thay quần áo.

Ngạch? Đây là đáp ứng cậu ? !”Da ~~BOSS vạn tuế! !” Mặc Vân Hi vui vẻ nhảy nhót đi tìm đồ nướng. Thịt nướng và vân vân, cậu như thế nào không nghĩ tới!

Thời điểm Lăng Phong thay xong trang bị từ trên lầu đi xuống, thiếu chút nữa chọc mù mắt Mặc Vân Hi!

“Wase ~~ rất suât, rất khốc !” Mặc Vân Hi chảy nước miếng xoay quanh Lăng Phong.

Lăng Phong một thân trang phục màu đen, loại trang phục này thiết kế bó sát người nên đem dáng người cân xứng thon dài của anh hiển lộ rõ ràng. Quần áo không biết làm từ chất liệu gì, thực vừa người, làm cho Mặc Vân Hi vô cùng ghen tị đường cong cơ thể như ẩn như hiện kia, trên đùi thon dài cột một đôi dao găm, đôi giày quân trang cao cổ thoát nhìn rất đẹp trai.

Mà làm cho Mặc Vân Hi kích động chính là, Lăng Phong trên lưng khoác một đại kiếm, làm cho cậu chợt nhớ đến trường kiếm của nam chính trong bộ phim truyền hình nào đó, thân kiếm sáng loáng điêu khắc đường vân lưu sương hoa mỹ, chuôi kiếm màu vàng ngời ngời là một con ưng hung mãnh khổng lồ, ánh mắt lợi hại, móng vuốt quắp lấy một khối bảo thạch màu lam, thật sự là rất khốc !

“Xem đủ rồi liền xuất phát đi.” Lăng Phong dẫn đầu đi ra ngoài.

Mặc Vân Hi vui vẻ theo sát ở phía sau, “Na ~BOSS, áo liền quần này của ngài rất suât, có thể hay không cũng cho tôi một bộ nha!”

“Đây là trang bị chuyên dụng của dị năng võ giả, hơn ba mươi cân, cậu mặc được không?”

“... Kia vẫn là quên đi, nhìn thật mỏng nha.” Mặc Vân Hi chưa từ bỏ ý định sờ sờ quần áo Lăng Phong, cảm giác lạnh lẽo, khô, thực rắn chắc! Đây là cái gì a!

“BOSS, có phải hay không cũng cho tôi vũ khí phòng thân và vân vân nha.” Mặc Vân Hi chảy nước miếng nhìn trang bị trên người Lăng Phong, thật đúng là không ít a, “Na, cây súng trên lưng ngài cho tôi dùng để phòng thân đi, được không?”

“Súng này sức giật có thể lấy mạng cậu.” Lăng Phong ở cửa nhà để xe thao tác máy thông tin, “Còn có, lúc ta chiến đấu, cậu chỉ có thể ở trên xe đợi, không được phép chạy loạn.”

“Tôi tránh ở phụ cận nhìn xem không được sao?” Mặc Vân Hi cũng biết Lăng Phong là vì an toàn của cậu mà suy nghĩ, nhưng cậu cũng muốn nhìn dị thú a, cũng muốn xem dị năng võ giả chiến đấu a! Có thể giống như đại chiến Godzilla hay không? !

“Không bàn nữa.”

Một chiếc phi xa màu xanh biếc rần rì từ trong ga ra chạy ra, dừng trước mặt Lăng Phong, trần xe mở ra, Lăng Phong dẫn đầu nhảy đi vào.

“Oa ~” Mặc Vân Hi lực chú ý lại một lần nữa bị phi xa hấp dẫn, chiếc xe này cùng chiếc màu đen lần trước hiển nhiên rắn chắc hơn rất nhiều, xe hình cũng lớn hơn không ít, hai bên đuôi xe thậm chí còn lắp đặt bộ phận đẩy khí giống như trong tên lửa, thật sự là rất suất !

“Lên xe.”

Mặc Vân Hi hưng phấn mà đi vào, oa, bên trong cũng thật lớn! Ghế ngồi rộng rãi, không gian phía sau ít nhất còn có thể ngồi 4 người!

Phi xa lấy tốc độ cực nhanh chạy ra khỏi thành, Lăng Phong đem bản đồ điều chỉnh khoảng cách từ thành Seterr chạy về phía đông nam 210 km, đích đến là Hubble Forest.

Hubble Forest là một khu vực dị thú cấp thấp tụ tập. Dị thú đẳng cấp cao nhất sinh trưởng tại Hubble Forest là một loại dị thú tên là heo rừng cửa cấp 5. Nguyên bản Lăng Phong là tính toán đi lập mạn sơn phía tây, nơi đó dị thú cấp 5 chủng loại tổng số lượng đều tương đối nhiều, nhưng có Mặc Vân Hi gia nhập, khiến anh cải biến chú ý, lựa chọn rừng rậm có dị thú cấp thấp tương đối an toàn, mà loại heo rừng cửa này lại là lực lượng hình dị thú, trí lực rất thấp, hành động ngốc, anh cũng không cần lo lắng trong quá trình săn đuổi sẽ làm bị thương đến Mặc Vân Hi.

Mặc Vân Hi hưng phấn mà nhìn phong cảnh ngoài cửa sổ, ngoài thành Seterr hoàn toàn vẫn duy trì bộ dáng tối nguyên thủy, thậm chí không ai công khai phá con đường. Phi xa tự động tránh các vật cản trên đường, ngẫu nhiên chạy vượt qua phi xa khác.

Bầu trời trong xanh, không có mây, cùng J thành luôn sương mù mênh mông hoàn toàn bất đồng. Nơi này không bị ô nhiễm, con sông chảy ngang qua còn trong suốt thấy đáy, trong rừng ngẫu nhiên có thể nhìn thấy thân ảnh dị thú, tỷ như con thỏ to như con cừu, còn có con kiến cao nửa thước, những thứ này đều làm cho Mặc Vân Hi sợ hãi than không thôi.

Bất quá Lăng Phong nói, tuyến đường bọn họ đều là bên ngoài khu rừng, nhìn thấy chỉ là một ít loại dị thú nhỏ bậc 1, dị thú cao cấp cùng dị thú thể trạng lớn bình thường đều ở sâu bên trong rừng, hơn nữa dị thú cao cấp quần cư rất ít, cho nên bình thường đều có địa bàn cố định của chúng, bọn họ muốn đi Hubble Forest cũng là vì vậy. Heo rừng cửa cấp 5 có địa bàn cố định, cho nên ở trong vùng này, thời điểm Lăng Phong chiến đấu Mặc Vân Hi chỉ cần bảo trì tốt khoảng cách là an toàn.

“Chính là, BOSS, tôi thật sự rất muốn nhìn dị thú.” Mặc Vân Hi vẫn chưa từ bỏ ý định.

“Không được, quá nguy hiểm, cho dù heo rừng cửa hành động chậm chạp, nhưng so với tốc độ cậu chạy trốn thì nhanh hơn.”

... Đây là cái ý tứ gì? Nói cậu không bằng heo sao? !

“BOSS~ kỳ thật tôi muốn nhìn thấy nhất là tư thế oai hùng khi ngài chiến đấu a, cho tôi một cơ hội đi mà!” Mặc Vân Hi vô cùng chân thành nói, theo như cậu quan sát, Lăng Phong đối chuyện vượt mông ngựa vẫn là rất hưởng thụ.

“...” Lăng Phong nhìn Mặc Vân Hi ánh mắt sùng bái, khoe miệng không tự giác kiêu kiêu, đưa cho cậu một cái gì đó dạng kính mắt, “Đeo cái này, thành thật ở trong xe, cũng có thể nhìn thấy.”

“Ha? Đây là cái gì? Kính viễn vọng sao?” Mặc Vân Hi đem kính mắt đeo lên, không cảm thấy được có cái gì đặc biệt.

“Toàn tức máy chiếu, kết nối với camera, vốn ta cũng phải đệ trình hình ảnh chiến đấu cho nghiệp đoàn dị năng.” Kỳ thật Lăng Phong vốn là không muốn cho Mặc Vân Hi nhìn mình chiến đấu, bởi vì anh cảm thấy Mặc Vân Hi thoát nhìn chính là loại người yếu ớt, hơn nữa theo Tề Vũ báo cáo nói cha cậu bảo hộ có điểm thái quá, cơ hồ không cùng ngoại giới tiếp xúc, cho nên anh cảm thấy trường hợp đuổi giết này đối với Mặc Vân Hi mà nói tựa hồ rất huyết tinh.

“Toàn tức máy chiếu! Thật sự tốt quá!” Mặc Vân Hi biết cái này, tivi trong nhà Lăng Phong cũng là loại này, khi xem TV giống như là lạc vào một thế giới khác vậy!

Nếu như vừa có thể ngồi một chỗ lại vừa có thể quan sát một cách an toàn mà chân thật, đây quả thực là chuyện không thể tốt hơn, Mặc Vân Hi mỹ mãn mà đem kính mắt cất kỹ, BOSS quả nhiên là loại hình thuận mao, hắc hắc

~~~~~

Lee: Xóa luôn đoạn nhảm của tác giả. Chương nào cũng như nhau cả mà...

Chương này anh Phong càng lộ rõ cái bản tính vừa ngạo kiêu vừa thê nô của mình. Hắc hắc

~~~~~

24. Chương 24

Chương 24

Phi xa tốc độ tiến lên tương đối nhanh, đại khái chỉ qua nửa giờ thì đến bên ngoài tầng phòng hộ Hubble Forest. Nơi này tường phòng hộ có mấy chỗ do nhân công tu kiến cùng thiết bị theo dõi đơn sơ, chủ yếu có tác dụng giám sát, nếu có dị thú bạo động, quân đội liền có thể trong thời gian nhanh nhất áp dụng hành động, đương nhiên thời điểm mùa đông hàng năm khi diễn ra thú triều, đồng thiết bị này hơn phân nửa sẽ bị phá hủy.

Mặc Vân Hi khẩn trương lại hưng phấn, sắp tiến vào nơi dị thú tụ cư chân chính trong rừng rậm, không biết sẽ gặp được dạng dị thú gì, cũng không biết có thể phát hiện được liệu hoang đại hay không đây.

“BOSS, chúng ta từ nơi này đi vào? Dừng xe đi?” Mặc Vân Hi kỳ thật trong lòng vẫn có chút không yên, dù sao cậu xem tư liệu về dị thú thì tùy tiện một con cũng đủ uy hiếp đến tính mạng của cậu.

“Chúng ta từ trên không đi vào, cậu thành thật đi.” Nói xong, Lăng Phong khởi động hệ thống phòng ngự của phi xa, mở cửa sổ trên nóc nhảy lên trần xe.

Bọn họ phải từ trên không Hubble Forest tiến vào, bằng phương thức nhanh nhất tìm được mục tiêu là lãnh địa của heo rừng cưa, tránh cho anh phải cùng dị thú khác chiến đấu không cần thiết. Bất quá tuyến đường trên không cũng không phải là tuyệt đối an toàn, ngẫu nhiên cũng sẽ gặp được dị thú phi hành các loại, hơn nữa mấy loại dị thú phi hành này phần lớn là hành động quần thể, tuy rằng ở Hubble Forest không nhiều lắm, nhưng Lăng Phong vẫn chuẩn bị tốt để nghênh chiến, bởi vì lần này anh còn dẫn theo một cục nợ.

Phi xa chậm rãi lên cao, thẳng đến khi lên đến khoảng không bên trên Hubble Forest 100m mới dừng lại.

“Hệ thống phòng ngự hoạt động rất tốt, nếu gặp phải dị thú phi hành công kích, không cần kinh hoảng.” Hệ thống liên lạc trong phi xa truyền đến thanh âm trầm thấp của Lăng Phong.

“Tôi biết, BOSS ngài rất mạnh đúng không?” Mặc Vân Hi lấy ra kính mắt Lăng Phong cho cậu, trong nháy mắt tầm nhìn được mở rộng, đây là thị giác của Lăng Phong, phi xa lấy tốc độ không nhanh không chậm hướng dải đất trung tâm Hubble Forest chạy đến đồng thời cũng tìm nơi heo rừng cưa sinh sống. Phía dưới là một mảnh rừng rậm nguyên thủy xanh um tươi tốt, Mặc Vân Hi chỉ có thể nhìn thấy cây cối cao lớn cùng

với hai con sông chảy ngang qua Hubble Forest, bằng nhãn lực của cậu, ở độ cao này thì không nhìn thấy rõ dị thú.

“Phát hiện mục tiêu dị thú heo rừng cửa, đang xác định phạm vi hoạt động tập trung.” Âm điện tử trong phi xa vang lên.

Chỉ chốc lát sau, bản đồ trong xe điện tử liền đánh dấu vị trí của heo rừng cửa bằng hình tam giác màu vàng, mà vị trí đó lại đã ở ngay phía trước. Phi xa chậm rãi hạ xuống, vững vàng ngừng phía trên khoảng đất trống cách heo rừng cửa khá xa.

“BOSS, có nghe được tôi nói không?” Mặc Vân Hi thấy Lăng Phong thả người nhảy xuống phi xa, biến mất sau một bụi cây.

“Có thể, không gặp phải nguy hiểm không cần nói chuyện cùng ta.” Lăng Phong che dấu thân mình sau bụi cỏ cùng cây cối, lấy tốc độ cực nhanh hướng tới gần mục tiêu, hơn nữa chỉ tạo ra tiếng vang cực nhỏ, nếu lơ đãng thì còn tưởng đó là tiếng gió nhẹ lướt qua bình thường.

Heo rừng cửa lúc này đang nằm úp sấp ngủ dưới một gốc cây đại thụ. Trong Hubble Forest tụ tập toàn dị thú cấp thấp, nó là dị thú đẳng cấp cao nhất, có rất ít dị thú dám đến quấy rầy nó. Từ hình thể thật lớn của nó mà phán đoán, đây là một con cái trưởng thành, trên hai cái răng nanh thật dài che kín gai nhọn, đây là vũ khí hữu lực nhất của nó, trên làn da thô ráp màu nâu bụi có tông mao cứng rắn, nhất là trên lưng còn có lông đen, khi chiến đấu có thể trở nên cứng rắn, lợi dụng lực va chạm để đả thương địch nhân.

Mặc Vân Hi nuốt nuốt nước miếng, cậu không nghĩ tới heo rừng cửa lớn như vậy, tuy trên tư liệu cũng có viết, hơn nữa thuộc loại dị thú lực lượng hình, nhưng nhìn con số cùng nhìn thực tế làm cho người ta cảm giác hoàn toàn bất đồng, nói như thế nào thì lợn rừng to như voi chưa thấy qua bao giờ, cậu không khỏi bắt đầu lo lắng cho Lăng Phong, nhưng lại không dám quấy rầy anh ta.

Lăng Phong tìm một gốc cây đại thụ tầm nhìn tốt, tận lực đè thấp thân mình, thể nhưng lại có sự tao nhã thông dong khi bước lại gần heo rừng cửa, không phát ra một chút tiếng vang, giống như một con báo chuẩn bị đi săn, đang tìm một vị trí tốt nhất.

Ngay tại thời điểm Mặc Vân Hi tâm như nhảy ra khỏi cổ họng, Lăng Phong đột nhiên gia tốc, lấy tốc độ cực nhanh chạy về phía trước, khi cách heo rừng cửa hai thước thì đột ngột nhảy lên, từ sau lưng rút ra cự kiếm, Mặc Vân Hi chỉ cảm thấy hoa mắt, cùng với lói điện màu lam tím loang loáng, heo rừng cửa phát ra tiếng tru tan nát cõi lòng (Lee: sao lại là tan nát cõi lòng nhỉ??).

Thời điểm nhìn kỹ lại, Lăng Phong dĩ nhiên đang cùng heo rừng cửa giằng co. Chỉ thấy trên mắt trái của heo rừng cửa có một vết thương dữ tợn có thể thấy được cả xương, nó phần nộ thở hỗn hển, móng trước không ngừng cào trên mặt đất.

Đột nhiên, heo rừng cửa cúi đầu, lông trên lưng dựng thẳng lên, hai cái răng nanh nhắm thẳng vào Lăng Phong vọt lại. Bởi vì mù một mắt, heo rừng cửa vẫn chưa hoàn toàn nắm giữ được cân bằng nên ra sức va chạm bị Lăng Phong dễ dàng lách mình tránh thoát, thừa dịp khoảnh khắc heo rừng cửa quay đầu, Lăng Phong nhẹ nhảy, tay trái bắt lấy lông trên lưng heo rừng cửa, nghiêng người nhảy lên lưng, tay phải giơ cao cự kiếm, trong không khí truyền đến tiếng “tách tách”, điện lưu màu lam tím tụ tập trên thân kiếm, đường văn duyên dáng ẩn hiện từng trận lưu quang.

Heo rừng cửa như là ý thức được nguy hiểm, gào thét không ngừng xoay quanh, va chạm, muốn đem người trên lưng hất văng, giờ tay chém xuống, điện quang hỏa thạch, đầu heo thật lớn bay ra xa đến 5-6m. Lăng Phong thả người nhảy xuống, cự kiếm tra vào vỏ trên lưng, trên người thậm chí còn không lấy dính vết máu nào, toàn bộ quá trình đi săn chưa đến 3 phút.

Thẳng đến khi phi xa đem Mặc Vân Hi đưa tới bên người Lăng Phong, trần xe mở ra, cậu còn chưa lấy lại được tinh thần, ta kháo! Đây cũng quá cường rồi! Một đầu lợn rừng lớn như vậy, đánh hai cái đã chết? Lăng Phong là người sao!

“Cậu không ra được?” Lăng Phong cảm thấy nếu anh không lên tiếng, Mặc Vân Hi phỏng chừng còn ngồi dần ra.

Mặc Vân Hi ngơ ngác quay đầu, nhìn về phía Lăng Phong bên ngoài xe, không xác định hỏi, “BOSS? Những gì tôi nhìn thấy là thật à?”

Lăng Phong nhíu mày, với cậu mà nói vẫn là rất huyết tinh sao? Dọa cậu ta rồi sao? Anh rõ ràng đã dùng phương pháp nhanh nhất lưu loát nhất ...

Ngay sau đó, Mặc Vân Hi cơ hồ là từ trong xe trực tiếp nhào lên người Lăng Phong, ôm Lăng Phong hưng phấn mà kêu to, “BOSS! Ngài thật sự là rất ngu X, quá lợi hại! Ultraman và vân vân đều yếu bạo ! Thần tượng! Tôi rất sùng bái ngài nha!”

Lăng Phong sửng sốt, lời Mặc Vân Hi đang nói năng lộn xộn từ trên người mình xuống, “Không sợ hãi?”

“Sợ! Đương nhiên sợ, khát, tôi lần đầu tiên nhìn thấy lợn rừng lớn như vậy!” Mặc Vân Hi liếc nhìn cái đầu heo, hai mắt lập tức lại tỏa sáng nhìn Lăng Phong, “Bất quá, BOSS, ngài vừa rồi thật sự là suýt chết mất, chiêu đó quá lợi hại, còn có màu lam kia là cái gì, tia chớp sao? Này kiếm cũng quá ngu X !”

Xem ra cậu ta thật không có việc gì, Lăng Phong lấy ra dao găm cột trên đùi, dao phát ra “Chi chi” lam quang, “Dị năng của ta thuộc tính là lôi điện, chỉ cần có vũ khí thuộc tính lôi liền có thể phát huy năng lực.” Nói xong đi hướng đầu heo nằm lẩn lóc ở một bên, lưu loát đào ra một khối tinh hạch màu vàng đất.

“Lôi thuộc tính? Rất khó!” Mặc Vân Hi còn muốn nói điều gì, lại lập tức bị tảng đá Lăng Phong đào ra hấp dẫn lực chú ý. Cậu biết dị thú nào cũng có tinh hạch, có thể thêm thuộc tính vào vũ khí dị năng giả, nhưng cậu vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy, “Đây là tinh hạch dị thú sao?”

“Ân, là thổ thuộc tính, không có tác dụng gì lớn, bất quá có thể giao nhiệm vụ.” Lăng Phong đem tinh hạch chà lau sạch sẽ đưa cho Mặc Vân Hi.

“Ngạc, giống thủy tinh nha, loại có màu vàng đất là thổ thuộc tính sao?”

“Ân, bình thường lực lượng hình dị năng giả dùng thổ thuộc tính, có thể thêm vào phòng cụ hoặc là vũ khí, bất quá lực lượng hình dị năng giả bình thường đều lái người máy chiến đấu, có rất ít dị năng võ giả đẳng cấp cao, cho nên tác dụng không lớn.” Lăng Phong giải thích.

“Ha? Người máy? !” Mặc Vân Hi kích động, muốn nói thế giới tương lai cái gì hấp dẫn người ta nhất, kia nhất định là người máy!”Vậy ngài có người máy không? Cho tôi xem đi BOSS!”

“Người máy bình thường đều là lực lượng hình dị năng giả dưới cấp 5 lái, mặt khác thuộc tính dị năng võ giả vẫn là dùng dị năng thì dễ dàng hơn.” Lăng Phong vừa nói vừa cắt xuống phần thịt non mềm nhất trên thân heo răng cửa đưa cho Mặc Vân Hi, “Lát nữa nướng.”

Mặc Vân Hi mang theo thịt, nhìn Lăng Phong đem đầu heo cùng thân heo thu thập xong, toàn bộ đưa vào không gian, kỳ quái nói, “BOSS, tôi còn nghĩ đến ngài sẽ vứt đi chứ, ngài không phải rất giàu sao?”

Lăng Phong liếc mắt nhìn cậu, “Bây giờ là giai đoạn lịch lãm, gia tộc sẽ không cung cấp hay trợ giúp gì.”

“Ai? Vậy ngài có nhiều tiền như vậy đều là do chính mình kiếm ? !” Mặc Vân Hi chợt nhớ đến con số dài đằng đặc trên thẻ phụ thuộc.

“Ân, đi thôi, đến bờ sông.”

Hình tượng Lăng Phong ở trong mắt Mặc Vân Hi nháy mắt lại cao lớn hơn rất nhiều. Từng làm một tên phá gia, cậu cũng không mấy lần dốc lòng tự lực cánh sinh, nhưng mỗi lần thử cuối cùng đều kết thúc bi thảm, quả nhiên người mạnh chính là dùng để cúng bái mà!

“Rầm rì ~ rầm rì ~~ “

Lăng Phong dừng bước lại, quay đầu lại nhìn Mặc Vân Hi.

“...” Mặc Vân Hi nhún nhún vai, “Tôi thề là không phải tôi.”

“Rầm rì

hừ ~~ hanh hanh

~ “

Cái gì kia? ! Mặc Vân Hi sụu một cái nhảy đến phía sau Lăng Phong, chỉ vào một chỗ nham thạch, “Ồ ~ ở phía sau kia!”

Lăng Phong nhẹ giọng đi lên trước, phía sau nham thạch có một bé heo răng cửa nhỏ nhỏ cuộn thành một đoàn.

Mặc Vân Hi thấy không có gì nguy hiểm, liền nhô đầu ra, “Tiểu trư? Vừa rồi kia là heo mẹ?”

“Đi thôi.” Lăng Phong xoay người đi, không tính toán quan tâm tiểu trư này, pháp luật liên bang có quy định, không thể đối dị thú con vô hại tiến hành liệt sát, phá hư cân bằng sinh thái.

“BOSS, BOSS!” Mặc Vân Hi đuổi theo, vội vàng hỏi, “Chúng ta mặc kệ sao?”

“Bằng không cậu muốn mang về nhà nuôi như nuôi thú cưng?” Lăng Phong cho là Mặc Vân Hi không đành lòng tiểu trư tự sinh tự diệt, “Loại tình huống này trong nhiệm vụ thực thông thường, dị thú có pháp tắc của chính mình, có thể sống sót hay không cần trông cậy vào chính chúng nó.”

“Đương nhiên không phải! Thú cưng vừa lớn vừa xấu như vậy làm sao nuôi chứ?” Mặc Vân Hi vẻ mặt lấy lòng, “Tôi là nói, BOSS, chúng ta bắt nó về nướng đi, oa, tôi chảy nước miếng rồi này!”

Lăng Phong trừng mắt nhìn cậu một cái, bước nhanh về hướng bờ sông, biểu tượng và vân vân quả nhiên là không đáng tin nhất!

“Ai ~BOSS! Bắt một con đi mà...” Mặc Vân Hi lưu luyến quay đầu lại nhìn tiểu trư mà chảy nước miếng, “BOSS! Chờ tôi một chút!”

Ngồi trên bãi cỏ cạnh bờ sông, Mặc Vân Hi đặt bếp nướng, tay đảo thịt xiên, cậu mang khá nhiều gia vị, ngẫm lại cũng biết hương vị nhất định rất tốt, không khỏi nuốt nuốt nước miếng, nhìn Lăng Phong cạnh bờ sông.

Này cũng quá sống động rồi. Nước sông mát lạnh, ánh mặt trời chiếu trên mặt sông khiến nó phiếm nhiều điểm lân quang, trong sông thỉnh thoảng có cá hồng kỳ dài hơn 1m bơi quá. Đây là một loại dị thú bậc 1 không có lực công kích, chất thịt màu mỡ. Thời điểm vừa tới bờ sông, Mặc Vân Hi liếc mắt một cái liền nhìn trúng nó, sau khi làm nũng với Lăng Phong một lúc lâu, lại thề sẽ không bao giờ đánh chủ ý đến dị thú con nữa, Lăng Phong rốt cục đáp ứng bắt một con cho cậu.

Lúc này, Lăng Phong đang đứng trong lòng sông, mực nước ngập quá thắt lưng anh. Chiến phục màu đen bị anh cởi xuống giắt ở bên hông, trên thân xích loã, thủy châu dừng ở trên tấm lưng bóng loáng chiếu xạ ra dương quang.

Rầm ~ Mặc Vân Hi cảm giác mình hôm nay nước miếng phân bố nhiều hơn bình thường, nhất định là bữa sáng mình chưa ăn no!

Cá hồng kỳ mặc dù là dị thú bậc 1, cũng không có lực công kích, nhưng cũng không dễ bắt. Vẫy trên thân bóng loáng vô cùng, ở trong nước lại cực kỳ hữu lực, thực dễ dàng bị giẫy ra, mà Lăng Phong ở trong nước cũng không thể dùng dị năng thuộc tính lôi, cho nên thời điểm khi Lăng Phong dùng xích bạc kéo một con cá hồng kỳ thật lớn trở về, thịt xiên của Mặc Vân Hi cũng vừa chín tới.

Lăng Phong xử lý đơn giản cá hồng kỳ rồi để trên cỏ, “Lưu trữ buổi tối ăn.”

Mặc Vân Hi vui vẻ chạy qua, đem cá thu vào không gian, “BOSS, thịt xiên nướng chín rồi, ném thử tay nghề của tôi xem!”

Mùi thịt nướng nồng đậm làm cho Lăng Phong bắt cá nửa ngày cảm giác có chút đói bụng, ăn thịt xiên Mặc Vân Hi đưa đến, vị thịt tươi ngon kết hợp cùng gia vị nồng đậm, thịt nướng trước nay chưa từng ngon như vậy, Lăng Phong vừa lòng gật đầu, “Không tồi.”

“Đúng không, đúng không! Thịt nướng bổn thiếu gia đặc chế tất nhiên là ngon rồi, lần sau mang nhớ tôi theo, được không?” Mặc Vân Hi cũng là ăn đến cả miếng đều là dầu, còn không quên vì mình tranh thủ phúc lợi, cả ngày ở nhà nấu cơm rất buồn chán, cậu sắp thành người phụ nữ của gia đình rồi, cậu cần thông khí! Nhưng có thể nhìn thấy tư thế oai hùng của Lăng Phong khi săn bắn dị thú, giống như xem phim hành động vậy, thật sự là quá mức nghiêm!

Đột nhiên, Lăng Phong buông xiên thịt trong tay xuống, ánh mắt sắc bén hướng Mặc Vân Hi trừng mắt, nhanh chóng rút ra dao găm trên đùi...

Lee: Hi Hi, em chính xác là được trọng sinh là để làm người phụ nữ của gia đình, không cần phủ nhận thực tế đâu

25. Chương 25

Chương 25

Mặc Vân Hi cả kinh, vừa định quay đầu lại.

“Đừng nhúc nhích!” Lăng Phong tay phải nắm dao găm, ánh mắt gắt gao nhìn chăm chăm sau lưng Mặc Vân Hi, “Có cái gì?”

Mặc Vân Hi cũng khẩn trương theo, cậu biết dã ngoại là cực kỳ nguy hiểm, nhưng tựa hồ thứ kia đã ở gần sau lưng cậu rồi? Nếu không Lăng Phong không có khả năng không phát động công kích, là cái gì? !

Mồ hôi lạnh theo thái dương Mặc Vân Hi trượt xuống, không quan hệ, có Lăng Phong ở đây, cậu không ngừng cùng chính mình nói, dần dần cũng bình tĩnh lại.

Thứ sau lưng tựa hồ cũng cảm giác được Lăng Phong uy hiếp nên không có động tác gì.

Lăng Phong đang suy nghĩ đối sách, tuy rằng anh đến bây giờ còn không rõ ràng lắm đó là thứ gì, nhưng có thể là một loại thực vật. Bất quá lực công kích của thực vật có đôi khi so với dị thú còn mạnh hơn, anh bận tâm đến an toàn của Mặc Vân Hi, không dám hành động thiếu suy nghĩ, hiện tại tốt nhất là chờ đối phương biết khó mà lui.

Bình thường thực vật có tính công kích đều có linh trí nhất định, tuy rằng không thể tự hồi, nhưng đủ để cảm giác được uy hiếp cơ bản, cho nên Lăng Phong không ngừng mà hướng nó tản ra sát khí cùng địch ý.

Mặc Vân Hi đột nhiên cảm giác được sau lưng có một cỗ ý thức truyền đến, tựa hồ thực sợ hãi, nhưng lại thập phần không muốn buông tha? Cậu nhắm mắt lại, cố gắng tiếp thu cỗ ý thức mỏng manh từ sau lưng truyền đến này, ý đồ cùng với nó câu thông Là ai? , Mặc Vân Hi thử hỏi.

Cỗ ý thức mỏng manh kia tựa hồ thực vui vẻ, đối với việc Mặc Vân Hi đáp lại tỏ vẻ đặc biệt cao hứng, không ngừng phát ra thiện ý ầm ập.

Mặc Vân Hi kinh ngạc, thứ này có thể cùng cậu câu thông ý thức? Tuy rằng không có ngôn ngữ trao đổi, nhưng cậu xác xác thật thật cảm nhận được cảm xúc của thứ này.

“BOSS, tôi nghĩ nó không có ác ý.” Mặc Vân Hi mở mắt, “Tin tưởng tôi, nó sẽ không xúc phạm tới tôi.”

Lăng Phong nửa tin nửa ngờ, thủy chung vẫn duy trì tư thế chuẩn bị chiến đấu, nhưng là không nói gì thêm, anh cũng rất kỳ quái, thứ kia thủy chung không có tản mát ra địch ý, nhưng lại vì sao qua thật lâu vẫn không chịu rời đi?

Quay đầu, Mặc Vân Hi liếc mắt một cái liền phát hiện một gốc bích thảo nấp sau một gốc cây, cành lá màu xanh nhạt thật nhỏ theo gió nhẹ nhàng run run, trên ngọn còn có chùm quả hình tròn màu lam rất là đáng yêu, nếu không nhìn kỹ, rất khó phân biệt với cỏ dại chung quanh.

Xin chào, tôi không có ác ý, tôi có thể tới gần một chút không? Mặc Vân Hi ý đồ dùng ý thức truyền đạt ý nghĩ của mình, cậu trên cơ bản dám xác định, đây là một gốc cây dược thảo.

Cành lá non mịn nhẹ nhàng đong đưa, truyền đến ý nguyện thân cận, thật thần kỳ, nó có thể nghe hiểu được? !

Mặc Vân Hi chậm rãi tới gần, ngồi xổm bên cạnh nó, ngón tay nhẹ nhàng mà vuốt ve chùm quả màu lam. Tiểu dược thảo tựa hồ thực hưng phấn, ý thức truyền đến cũng cực kỳ sung sướng.

Mặc Vân Hi cao hứng nhìn về phía Lăng Phong, “BOSS, đây là gốc cây dược thảo, nó rất thân thiện, không có ác ý.”

Lăng Phong chính là cảm thấy được tình huống trước mắt có chút cổ quái, nhưng anh quả thật không nhận thấy được chút dịch ý nào, vì thế buông dao găm, nhìn chằm chằm Mặc Vân Hi.

Cậu là cái gì? Vì cái gì có thể nghe hiểu lời tôi nói?

Vì cái gì tìm tới tôi? Cậu muốn cái gì?

Mặc Vân Hi thử cùng nó câu thông, nhưng nó hiển nhiên không có thông minh như vậy, chính là không ngừng mà đung đưa cành lá, truyền đạt cảm xúc vui sướng của nó.

Vậy cậu có nguyện ý đi cùng tôi không? Tôi có thể đem cậu mang về nhà không? Mặc Vân Hi nghĩ nghĩ, nếu là dược liệu thì không nên lãng phí, bất quá nếu nó thực sự hiểu lời mình nói thì vẫn nên trưng cầu ý kiến của nó, có lẽ cậu có thể nuôi dưỡng nó.

Tiểu dược thảo có chút do dự, nó thực thích người này, bất quá khi nhân loại phát hiện thì chỉ biết giết chết chúng nó, cho nên nó không muốn đi cùng loại người kia, nhưng người này trên người thật sự tản ra một cỗ hương vị nó thực thích.

Tiểu dược thảo hướng Mặc Vân Hi vươn một mảnh lá màu xanh nhạt, Mặc Vân Hi nhẹ nhàng nắm, một cỗ năng lượng ấm áp truyền đến, Mặc Vân Hi không khỏi nhắm hai mắt lại, một cỗ sinh cơ màu xanh biếc bùng bùng năng lượng xông vào biển ý thức, Mặc Vân Hi không chống cự, mặc cho nó để chạy chung quanh biển ý thức, cảm giác tựa như một trận gió nhẹ mang theo dược hương tươi mát lướt qua, thoải mái cực kỳ.

Một lát sau, Mặc Vân Hi mở mắt, chỉ cảm thấy thần thanh khí sảng, tiểu dược thảo tựa hồ cũng tinh ranh hơn chút, nguyên bản chùm quả màu xanh nay đã biến thành màu tím xanh.

Bất quá Mặc Vân Hi vẫn là cảm giác được tiểu dược thảo không muốn đi cùng cậu, mà cậu hiện tại cũng có chút luyến tiếc bất nó mang về làm thuốc hoặc là nuôi trồng.

Được rồi, cậu đã không muốn đi cùng tôi, vậy rời đi đi, lần sau nếu còn có thể đến Hubble Forest, tôi sẽ tới tìm cậu.

Tiểu dược thảo tựa hồ rất không vui, hơi hơi đung đưa chùm quả màu tím xanh, đột nhiên Mặc Vân Hi cảm giác được đất dưới chân có chút rung động, Lăng Phong cũng lập tức cảnh giác, sưu một cái vọt đến sau lưng Mặc Vân Hi, tiểu dược thảo tựa hồ thực sợ hãi Lăng Phong, run nhè nhẹ.

“Không sao đâu, nó sẽ không thương tổn tôi.” Mặc Vân Hi trấn an Lăng Phong.

Cậu muốn làm gì? hỏi lại một câu, mặt đất tiếp tục rung động, một đoàn căn tu màu trắng nhô lên mặt đất, thô như cà rốt bình thường, tuy chỉ bằng một ngón tay. Vì có chút sợ hãi Lăng Phong nên căn tu này chỉ có thể chậm rãi tới gần Mặc Vân Hi, cách cậu không đến nửa thước thì ngừng lại.

Cho tôi ? Mặc Vân Hi kinh ngạc nhìn căn tu, nếu trực giác của cậu đúng thì đây mới là bộ phận có giá trị dược tính nhất của tiểu dược thảo, cậu mơ hồ đoán được ý tứ tiểu dược thảo.

Quả màu tím xanh thực nhẹ nhàng lắc lắc, tựa hồ truyền đạt sự yêu thích đối với Mặc Vân Hi.

Cám ơn! Tôi sẽ quý trọng lễ vật cậu đưa!

Mặc Vân Hi cực kỳ hưng phấn, “BOSS, củ thuốc này là lễ vật nó đưa cho tôi, mượn dao găm dùng chút được không?”

Loại tình huống này rất quý dị, Lăng Phong chưa từng gặp qua, bất quá anh vẫn đưa dao găm cho Mặc Vân Hi.

Mặc Vân Hi thật cẩn thận cắt lấy căn tu, thu vào không gian, lưu lại trên mặt đất tuyệt tự lại chậm rãi chui vào trong đất, tiểu dược thảo đung đưa chùm quả trên đầu, như là cáo biệt, sau đó lấy tốc độ cực nhanh chui vào bụi cỏ.

“Ai ~ nó đi rồi.” Mặc Vân Hi nhìn phương hướng tiểu dược thảo biến mất có điểm thất lạc, cậu lần đầu tiên gặp được dược liệu có thể cùng cậu câu thông.

“Vậy hiện tại cậu đã có thể giải thích cho ta biết chuyện này rốt cuộc là sao chưa?” Tiếng Lăng Phong trầm thấp vang lên, tựa hồ đối với việc nô lệ nhỏ giấu diếm rất là bất mãn.

Mặc Vân Hi quay đầu lại, biểu tình Lăng Phong thực nghiêm túc, làm cho cậu có điểm sợ hãi, cậu không biết nên nói từ đâu, nhưng cậu không muốn giấu diếm Lăng Phong điều gì, ít nhất là đối với một phần năng lực của mình, cho dù hiện tại nói dối, anh ta sớm hay muộn cũng sẽ phát hiện.

“BOSS~~ kỳ thật tôi đối với được liệu có một loại trực giác trời sinh ... Tôi không biết nên hình dung như thế nào, chính là có thể cảm giác được chúng nó biết được thiện ý của tôi, cũng thực dễ dàng cùng chúng nó thân cận, chính là như vậy.” Mặc Vân Hi tận lực thuyết minh đơn giản, bởi vì cụ thể thế nào cậu cũng không rõ ràng lắm, đây chính là năng lực sau khi cậu xuyên qua mới có.

Lực tương tác thực vật sao? Lăng Phong trầm mặc theo dõi cậu, có vài dị năng giả mạo hệ đẳng cấp cao, cũng có lực tương tác với thực vật, thậm chí có thể khống chế thực vật tiến hành công kích, nhưng anh nhớ rõ Mặc Vân Hi tựa hồ không có dấu hiệu dị năng thức tỉnh, hơn nữa cấp bậc tinh thần lực cũng gần giống như người bình thường ... Huống hồ theo như anh biết thì không có dị năng giả nào có thể làm cho thực vật chủ động dâng ra rễ cây hoặc là quả của chúng, theo biểu hiện vừa rồi của cậu ta, loại năng lực này nếu nói là khống chế, không bằng nói là câu thông thì chuẩn xác hơn, nhưng ~ cùng thực vật câu thông, loại sự tình này thật sự có thể sao?

Mặc Vân Hi bị Lăng Phong nhìn chằm chằm có chút sợ hãi, ánh mắt như hắc diệu thạch ở trên người cậu quét vài lần, giống như là muốn đem cậu xuyên thủng, cậu ác hàn nghị, BOSS sẽ không đem cậu kéo ra ngoài làm thí nghiệm chứ? Quả nhiên không nên để bất luận kẻ nào biết sao?

“Chuyện này còn có ai biết?” Trên mặt Lăng Phong nhìn không ra cảm xúc gì.

“Không, chỉ có ngài biết!” Mặc Vân Hi khấn trương cực kỳ, cậu không biết Lăng Phong đang suy nghĩ gì, sẽ đối xử với cậu như thế nào.

“Trước khi ta hiểu rõ năng lực này, không thể để cho bất luận kẻ nào biết, cũng không thể để bất luận kẻ nào nhìn thấy tình huống như ngày hôm nay.” Lăng Phong ánh mắt trầm xuống, “Tuyệt đối không thể, nếu không cho dù là ta, cũng không bảo hộ được cậu, hiểu không!”

Mặc Vân Hi sửng sốt, Lăng Phong đây là tính toán che giấu cho mình sao? Anh ta mới vừa nói phải bảo vệ mình?

“Nghe rõ chưa!” Lăng Phong lớn tiếng quát, nô lệ nhỏ của anh tựa hồ vẫn chưa hoàn toàn hiểu được tính nghiêm trọng của chuyện này.

“Vâng! Nghe rõ!” Mặc Vân Hi phản xạ có điều kiện lớn tiếng trả lời, đây là quân huấn lưu lại tật xấu cho cậu...

Bởi vì tình huống ngoài ý muốn phát sinh, Lăng Phong quyết định trực tiếp trở về Seterr thành giao nhiệm vụ, đối với cấm ngoại liên bị hủy bỏ, Mặc Vân Hi không dám đưa ra dị nghị, hơn nữa cậu hiện tại trong lòng cũng không yên, tuy rằng Lăng Phong tựa hồ là đáp ứng che giấu cho mình, nhưng anh ta rốt cuộc là nghĩ như thế nào...

Bữa tối không khí rất tệ, không ai mở miệng trước, Lăng Phong bình thường cũng rất ít nói chuyện, nhất là ở thời điểm dùng bữa, phần lớn thời gian đều là Mặc Vân Hi lú lú nói không ngừng, bắt quả cậu hôm nay tương đối trầm mặc, trong lòng luôn luôn lo lắng, không biết Lăng Phong thấy thế nào, đối xử với cậu như thế nào.

Không khí quá mức áp lực làm cho Mặc Vân Hi có chút uể oải, cơm nước xong liền chui vào phòng tắm tắm rửa, ít nhất có thể tạm thời né tránh Lăng Phong, hiện tại cậu cũng rất xấu hổ. Trong phòng tắm hơi nước mù mịt, Mặc Vân Hi mệt mỏi tựa vào bồn tắm, tay không tự giác xoa vòng tinh thạch màu đen trên cổ. Đời trước trên lưng cũng đeo một bí mật như vậy, bắt quả có ông nội cùng cậu đối mặt, cậu chưa từng cảm giác được bất an cùng sợ hãi, nhưng đời này, Lăng Phong là người có thể tin tưởng sao? Giống như ông nội, vô điều kiện giúp cậu giữ bí mật, thậm chí bảo hộ còn bảo vệ cậu sao? Cũng giống như ông nội chờ cậu sao?

Lần tắm này Mặc Vân Hi cọ cọ xát xát khá lâu, thời điểm khi cậu khoác áo tắm từ trong phòng tắm đi ra, kinh ngạc nhìn Lăng Phong tựa vào đầu giường tra tư liệu, “BOSS...”

Lăng Phong đóng máy thông tin, trừng mắt nhìn cậu một cái, “Thực chậm, ta còn nghĩ cậu đã chết đuối trong bồn tắm.”

... Này xem như cười lạnh sao? ! Đây là Lăng Phong ở chủ động giảm bớt không khí?

“Còn không lại đây, gối ôm.” Nói xong, Lăng Phong dẫn đầu nằm xuống, cực tự nhiên vươn cánh tay trái.

Mặc Vân Hi giật mình nhìn Lăng Phong, chậm rãi bò lên giường, gối lên cánh tay Lăng Phong vươn trên, “BOSS, tôi nghĩ ngài ~ sẽ không đến đây.”

“Hừ, bắt quá chỉ là có chút năng lực, đã nghĩ cãi lại mệnh lệnh của chủ nhân?” Một bàn tay to khác vòng lên thắt lưng Mặc Vân Hi, “Nấu cơm, gối ôm, cậu sẽ không thể nhàn hạ, cậu là nô lệ của ta, cả đời đều là của ta.”

Mặc Vân Hi không biết cậu hiện tại nên khóc hay nên cười, chỉ có thể cúi thấp đầu, “BOSS, cảm ơn ngài ~

“Àn, ai bảo cậu là nô lệ tư nhân của ta.” Lăng Phong xoa mái tóc mềm mại của Mặc Vân Hi, “Chỉ cần người nghe lời, ta sẽ bảo vệ người, tin tưởng ta.”

“Àn ~ đây là bí mật của hai người chúng ta!” Mặc Vân Hi ngẩng đầu nhìn về phía Lăng Phong, lúc này biểu tình Lăng Phong so với ban ngày thì nhu hòa hơn rất nhiều, ánh mắt sâu và đen sắc nhìn cậu, có chân thật đáng tin kiên định, làm cho Mặc Vân Hi tâm tình bình ổn lại, người này, cậu có thể tin nhiệm! Anh ta sẽ bảo hộ cậu!

Nhìn thiếu niên trong lồng ngực, hướng anh lộ ra nụ cười hoàn toàn tin cậy không hề phòng bị, Lăng Phong không tự giác cúi xuống, nhẹ nhàng hôn lên trán Mặc Vân Hi, “Ngủ đi, ngày mai chúng ta xuất phát đi Ao Luosai Messi Zell.”

Mặc Vân Hi giật mình thất thần, chờ cậu phục hồi tinh thần lại, Lăng Phong tựa hồ đã ngủ? Ai? Này tính là gì? Hôn sao? Là hôn đúng không? ! Trời ạ, Lăng Phong cứ nhiên hôn cậu! Tuy rằng chỉ là nhẹ nhàng mà chạm lên trán trán, nhưng ~ nhưng ở thế giới này dặt tay đều phải tội hiêm, vậy cái này tính sao đây? !

Cậu lén lút nhìn mặt Lăng Phong ngủ say, không có sự sắc bén khi đối mặt với dị thú, không có sự nghiêm túc khi trách cứ mình, cũng không có loại cự tuyệt người khác đến gần, Lăng Phong như vậy, ngoài ý muốn xinh đẹp... Đêm nay, Mặc Vân Hi mất ngủ.

Sáng sớm ném qua bữa sáng, Mặc Vân Hi liền đem căn tu ngày hôm qua tiểu được thảo đưa lấy tất cả ra khỏi không gian, kỳ thật, bỏ qua việc bí mật bị người khác phát hiện, cậu đối năng lực có thể cùng được liệu trao đổi này rất là kinh hỉ ! Tóm lại trước khi biết rõ ràng đây là được liệu gì, sau đó lại đi xác nhận có phải được liệu nuôi trồng cũng có thể cùng cậu câu thông ý thức?

Mặc Vân Hi ở trên mạng tìm kiếm tìm hơn nửa ngày, thủy chung không có tìm được được liệu tương tự tiểu được thảo, đây rốt cuộc là cái gì? Đột nhiên, cậu chợt nhớ đến chủ quản thu mua Dư Văn Thanh của tiệm được An Bối, ông ta phụ trách thu mua được liệu, hẳn là có thể nhận ra những cái này.

Lăng Phong đang ở thư phòng cùng Tề Vũ trao đổi chuyện ở Ao Luosai Messi Zell, Mặc Vân Hi gõ cửa.

“Vào đi.”

Đẩy cửa ra, Lăng Phong cùng Tề Vũ đang ngồi ở trên ghế sofa tay cầm tư liệu, Mặc Vân Hi ngượng ngùng nói, “BOSS~ ngượng ngùng, quấy rầy hai người rồi, tôi muốn biết chúng ta khi nào thì đi?”

“Buổi chiều 3 giờ, có một chuyến bay đến Ao Luosai Messi Zell.” Lăng Phong nhíu mày nhìn cậu, “Như thế nào? Có việc?”

“A, tôi muốn ra ngoài, đại khái hơn một giờ sẽ trở về, có thể chứ?” Cậu muốn đến tiệm được An Bối xem đây rốt cuộc là loại được liệu gì.

Lăng Phong trầm mặc, Tề Vũ lên tiếng trước, “Ha ha, Phong cậu đưa Vân Hi đi đi, còn lại giao cho tôi là được.”

“Ngạch ~ cảm ơn, không cần, tôi chính là đi tiệm được, hai người còn có việc, tự tôi đi là được.” Mặc Vân Hi thật sự cảm thấy đây không phải là chuyện lớn gì, không cần người đi cùng.

Ai biết bên này Lăng Phong đã muốn đứng đây, “Đi thôi, ta đưa cậu đi.”

“... Được, cảm ơn BOSS.” Nếu Lăng Phong đã quyết định, bình thường cậu có nói gì nữa cũng vô dụng, hơn nữa có xe để đi nhờ sao lại không đi chứ.

26. Chương 26

Chương 26

Hiệu thuốc An Bồi đường số 3 Seterr thành.

“Dư quản lí, ngài khỏe.” Mặc Vân Hi chào Dư Văn Thanh đang đi ra, “Vị này chính là ông chủ của tôi, Lăng Phong.”

Dư Văn Thanh đẩy kính mắt viền vàng, tay phải phủ lên bả vai Lăng Phong hoàn thành nghi thức chào hỏi tiêu chuẩn của liên bang, “Lần đầu gặp mặt, ngài khỏe, tôi là quản lí thu mua Dư Văn Thanh.” Người đàn ông này ông vừa ra liền nhìn thấy, hiển nhiên là một dị năng võ giả, hơn nữa khí chất không tầm thường, bằng nhân lực nhiều năm tích lũy, thân phận người này hiển nhiên không thấp.

“Xin chào, Lăng Phong.” Lăng Phong không nhiều lời giới thiệu chính mình, tùy tiện tìm ghế ngồi xuống, anh chính là đưa Mặc Vân Hi đến đây mà thôi, đối với dược liệu và vân vân một chút cũng không cảm thấy hứng thú.

Dư Văn Thanh đối với hành động của Lăng Phong không để ý nhiều, dị năng võ giả phần lớn là ngạo mạn, ông xoay người cười với Mặc Vân Hi, “Không biết Mặc tiểu huynh đệ lần này mang đến cái gì?”

Mặc Vân Hi kéo Dư Văn Thanh ngồi xuống bên cạnh cậu rồi mới từ trong không gian lấy ra hai căn tu nhỏ đưa cho Dư Văn Thanh, “Dư quản lí, nói thật tôi cũng không rõ đây là gì, quản lí giúp tôi nhìn xem đây là có phải dược liệu không?”

Dư Văn Thanh tiếp nhận căn tu Mặc Vân Hi đưa đến, cẩn thận quan sát, nhìn một lúc mới nói, “Này thoát nhìn như là rễ chùm kỳ lam tham, không biết tiểu huynh đệ từ chỗ nào phát hiện, có còn không?”

“Là thời điểm ta làm nhiệm vụ thì phát hiện, liền cắt lấy hai cái này.” Lăng Phong giành trước đáp lại.

“Nga, kia thật sự là đáng tiếc, đây chính là dược liệu rất trân quý, thuộc loại dược liệu cấp 5, sử dụng cũng rất rộng rãi, chỉ là số lượng quá ít.” Dư Văn Thanh nhìn nhìn Lăng Phong, có điểm tiếc hận nói.

“Nga? Cấp 5? Cao như vậy.” Mặc Vân Hi cao hứng cực kỳ, “Kia Dư quản lí, loại dược liệu này có tác dụng gì?”

“Ha ha, xem ra tiểu huynh đệ quả nhiên là đối dược học cảm thấy hứng thú nha.” Dư Văn Thanh cười giải thích cùng Mặc Vân Hi, “Kỳ lam tham sử dụng rất rộng, không nói đến việc nó có nhiều loại tác dụng như bổ ngũ tạng, thanh hư độc, tăng nguyên khí, chỉ cần nói đến việc nó giúp tăng tiến tinh thần lực thôi là đủ rồi. Nó chính là nguyên liệu không thể thiếu khi điều chế rất nhiều loại đan dược.”

“Nga ~ chế đan cần dùng, loại này rất khó lấy sao?” Mặc Vân Hi nhớ tới bộ dáng nho nhỏ kia, không biết là nó có năng lực gì để tự bảo vệ mình.

“Phải a, rất khó lấy, hơn nữa không dễ bị phát hiện, loại rễ cây kỳ lam tham này đều phát triển sâu dưới đất, chỉ lộ ra một đoạn nhỏ trên mặt đất, thường trà trộn trong bụi cỏ dại, rất khó nhận ra, hơn nữa loại này biết di động, tốc độ di động tương đối mau, tuy rằng không có tính công kích, nhưng để bắt giữ thì không dễ.” Dư Văn Thanh dừng lại, hỏi Lăng Phong, “Không biết Lăng tiên sinh lúc ấy phát hiện như thế nào? Có thể nói cho tôi biết vị trí cụ thể không?”

“Việc liên quan đến nhiệm vụ không thể nói, chính là ngẫu nhiên phát hiện, mới cắt hai cây căn tu, lại để cho nó chạy thoát.” Lăng Phong vẻ mặt nghiêm túc trợn mắt nói dối, mà ngay cả Mặc Vân Hi đều có điểm tin!

“Ai, thật sự là rất đáng tiếc, nhìn hai cây rễ chùm này, hẳn là sắp trưởng thành, rễ cây hoàn chỉnh còn cao hơn người trưởng thành, kỳ lam tham trưởng thành là dược liệu rất hiếm.” Dư Văn Thanh cũng biết, hỏi thăm nhiệm vụ của dị năng võ giả tám phần là không có kết quả, hơn nữa nói vậy mấy khóa hồng mạn quả lần trước cũng là do Lăng Phong cho, ông mới không tin Mặc Vân Hi có thể đơn độc lấy được, hơn nữa xem khí chất người này hẳn là phẩm cấp không thấp, liền có lòng mượn sức, “Không biết Lăng tiên sinh có hứng thú nhận mấy nhiệm vụ thu thập của tiệm chúng tôi không? Hơn nữa về sau nếu trong lúc làm nhiệm vụ phát hiện ra dược liệu thì có thể hợp tác lâu dài.”

“Không cần.” Lăng Phong cự tuyệt rõ ràng.

Mặc Vân Hi nhìn Dư Văn Thanh có điểm xấu hổ, vội giải thích, “Là thế này, chúng tôi sẽ đi Ao Luosai Messi Zell, về sau nếu có cơ hội trở lại Seterr thành, chúng ta cùng hợp tác.”

“A kia thật sự là đáng tiếc, tôi cảm thấy cùng Mặc tiểu huynh đệ khó được thân thiết, tôi đi ước lượng kỳ lam tham, đem tiền chuyển cho cậu.” Dư Văn Thanh cười đem căn tu cầm ước lượng, tổng cộng 280 khắc, do vì nhập đàn dược khan hiếm hàng, cho nên kỳ lam tham giá cả rất cao, giá thu mua 1 khắc là 1000 đồng liên bang, hai cái này, Mặc Vân Hi tổng cộng bán được 28W đồng liên bang, đây là ngoài dự kiến của cậu.

Thời điểm trước khi đi, Dư Văn Thanh cười gọi Mặc Vân Hi qua một bên, “Mặc tiểu huynh đệ, tôi có một người bạn qua thư, cậu ta ở Ao Luosai Messi Zell làm nghề buôn bán dược liệu, thu mua, bán sỉ, cái gì liên quan đến dược liệu thì đều làm cả, cậu nếu muốn học mấy cái này, về sau có cái gì cần có thể tìm cậu ta.” Nói xong liền đem địa chỉ hòm thư đưa cho Mặc Vân Hi. Nói thực ra ông cũng rất thích đứa nhỏ này, luôn thực khách khí có lễ, cũng không tính toán chi li.

“Tốt, cảm ơn Dư quản lý.” Mặc Vân Hi sau khi cùng Dư Văn Thanh chào tạm biệt, lôi kéo Lăng Phong đi mua đồ dùng mấy ngày tới mới về nhà.

Trên đường trở về, Mặc Vân Hi luôn luôn xem tư liệu kỳ lam tham trên máy thông tin. Cậu còn thắc mắc như thế nào không tìm được, nguyên lai kỳ lam tham là dược liệu cấp 5, hơn nữa không thuộc dòng cây loại nhỏ, rễ của nó còn dài hơn chiều cao của một người trưởng thành nhưng toàn giấu ở dưới lòng đất.

Hơn nữa Mặc Vân Hi càng xem lại càng cảm thấy kỳ lam tham này cùng dã sơn tham cậu biết trước kia có nhiều công hiệu tương tự, tỷ như cố nguyên phục mạch, bổ tỳ ích phế, nói tục chính là thuốc bổ giúp cường thân kiện thể. Bất quá kỳ lam tham này trân quý ở chỗ còn có thêm tác dụng tăng cường cùng bổ sung tinh thần lực, trở thành dược liệu được rất nhiều luyện đan sư chuẩn bị khi luyện đan.

Mặc Vân Hi trộm liếc Lăng Phong, anh ta vừa mới tiến giai, có phải hay không cần bồi bổ? Đã lâu không có làm dược thiện, hay là đợi đến Ao Luosai Messi Zell thì dùng kỳ lam tham này thử xem đi, hẳn là có tác dụng đối với thân thể. Mặc Vân Hi nghĩ nghĩ, lại nghĩ tới cái hôn đêm qua, sờ sờ trán, mặt không khỏi có chút nóng lên, trời ~ khi nào thì lão tử trở nên ngây thơ như vậy! Mặc Vân Hi trong lòng càng ngày càng cảm thấy mình không có tiền đồ.

Buổi chiều 2:40, Mặc Vân Hi đi theo Lăng Phong cùng Tề Vũ đi tới trạm trung chuyển trong Seterr thành. Nơi này có một đài hình tròn, người liên bang từ các nơi lui tới Seterr thành hoặc là trung chuyển phi thuyền đều phải dừng lại trong này. Seterr thành chỉ là một cái thành nhỏ hẻo lánh của Qi Nuocer đế quốc, cho nên trạm trung chuyển cũng không đông đúc lắm, ba người thực thuận lợi đi đến phi thuyền bay đến Ao Luosai Messi Zell.

Mặc Vân Hi hành lý rất ít, chỉ có mấy bộ quần áo Lăng Phong đưa cho cậu cùng một ít vật dụng hàng ngày vừa mới mua. Bất quá cậu kiên quyết muốn mang theo tiểu VI, tuy rằng Lăng Phong nói loại người máy gia dụng này ở Ao Luosai Messi Zell cũng có, nhưng cậu vẫn cảm thấy có cảm tình với tiểu VI hơn, dù sao lúc Lăng Phong không ở nhà vài ngày, đều là nhóc con này nghe cậu lải nhải.

Bởi vì tiểu VI chiếm đại bộ phận không gian của Mặc Vân Hi, cho nên cậu chỉ có thể dùng tay ôm túi đồ ăn vặt, túi này đựng thịt khô cậu làm sau khi trở về bằng thịt đất đất thú còn lại trong tủ lạnh. Cậu nghe Tề Vũ nói phi thuyền phải buổi sáng ngày mai mới có thể tới Ao Luosai Messi Zell, hơn nữa đồ ăn trên phi thuyền cho dù là khoang hạng nhất cũng không thể nào ngon được, Lăng Phong mỗi lần đều là ăn viên dinh dưỡng, cho nên cậu quyết định làm gấp chút thịt khô để ăn vặt.

Mặc Vân Hi là lần đầu tiên ngồi phi thuyền, có vẻ thực hưng phấn, nhưng có Tề Vũ ở đây, cậu vẫn tận lực thu liễm, cậu cảm thấy hồ ly hay cười tủm tỉm này luôn quan sát cậu.

Đi vào khoang hạng nhất, tiếp viên xinh đẹp chào đón, “Ba vị tiên sinh buổi chiều tốt lành, mời phân hình máy thông tín.”

Ba người theo thứ tự phân hình máy thông tín, nữ tiếp viên mỉm cười đúng mực đưa bọn họ đến chỗ ngồi, “Có cái gì cần mời ần nút này, chúc các vị đi đường vui vẻ.”

“Oa, thực rộng rãi ~” Mặc Vân Hi ngồi trên ghế ngồi xa hoa hưng phấn mà nơi nơi sờ loạn, lúc thì đem ghế dựa ngả ra sau, lúc thì lại bật công năng mát xa, thật là thoải mái a. Còn Lăng Phong thì vừa lên liền đem ghế ngồi điều chỉnh góc độ, bắt đầu nhắm mắt dưỡng thần.

Khoang hạng nhất chỉ có bốn hàng gồm hai ghế, khoảng cách giữa các hàng rất xa, sẽ không quá nhiều lẫn nhau, mà lúc này vài người đang ngồi ở các hàng khác đều nhìn về phía Mặc Vân Hi, biểu tình khinh thường cười nhạo thẳng ngực chưa nhìn thấy mặt bao giờ này.

“Ha ha, Vân Hi là lần đầu tiên ngồi phi thuyền?” Tề Vũ cảm thấy cậu nhóc này rất có ý tứ.

“Lần đầu tiên ngồi khoang hạng nhất.” Mặc Vân Hi theo bản năng trả lời.

“Àn, nếu nhầm chán, nơi này còn có quang kính kết nối với thế giới giả tưởng nga.” Tề Vũ nhấn cái nút trên tay vịn ghế ngồi, tay vịn mở ra, bên trong có một bộ quang kính.

“Ai ~? Còn có thể lên mạng, thật tốt quá!”

Phi thuyền đúng ba giờ cất cánh, thời điểm phi thuyền vừa mới bắt đầu bay lên không, Mặc Vân Hi ghé vào cửa sổ nhìn ra bên ngoài, cảm giác giống như đi máy bay, chẳng qua phi thuyền bay lên theo phương vuông góc, hơn nữa độ cao tương đối cao. Khi phi thuyền bắt đầu di chuyển, Mặc Vân Hi chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, sau đó ngoài cửa sổ là một mảnh mù sương, cảnh vật gì cũng không thấy rõ, xem ra phi thuyền này quả nhiên so với máy bay thì nhanh hơn nhiều!

Lăng Phong luôn luôn nhắm mắt dưỡng thần, Tề Vũ đang nhìn máy thông tín, ngoài cửa sổ cũng không có cảnh sắc gì đặc biệt, Mặc Vân Hi chỉ có thể nhầm chán đội quang kính, đi vào thế giới giả tưởng giết thời gian.

Thời điểm lựa chọn địa điểm truy cập, Mặc Vân Hi do dự, không lựa chọn Seterr thành quen thuộc, mà là lựa chọn thành phố Ao Luosai Messi Zell. Cậu nghĩ trước tiên nên nhìn xem nơi chính mình sắp chuyển đến là như thế nào, hơn nữa trước kia Mặc Vân Hi, tựa hồ cũng là sinh hoạt tại thành phố Ao Luosai Messi Zell.

Hệ thống truyền tống Mặc Vân Hi đến thành phố Ao Luosai Messi Zell, cậu lập tức bị thành thị đồ sộ mỹ lệ trước mắt làm rung động. Nơi này không hổ danh là thủ đô của Qì Nuor đế quốc. Vẫn có rất nhiều tòa kiến trúc hiện đại cao ngất trong mây, phi xa theo quỹ đạo xoay vòng trên không trung xẹt qua, giữa những tòa nhà san sát, cư nhiên có không ít kiến trúc mái vòm phong cách châu Âu, con đường cũng rất rộng lớn, toàn bộ chỉ dùng nham thạch màu trắng kiến tạo, tùy ý hai bên đường còn có thể thấy được các tác phẩm nghệ thuật bằng hoa cỏ được tỉ mỉ thiết kế, nháy mắt làm cho Mặc Vân Hi có loại cảm giác thời không thác loạn.

Mặc Vân Hi hiện tại đang đi bộ ở quảng trường buôn bán phồn hoa nhất Ao Luosai Messi Zell. Những người đến nơi này đầu mặc quần áo thời thượng, cửa hàng hai bên đều là kiến trúc phong cách châu Âu, trang hoàng tương đối sa hoa. Mặc Vân Hi nhìn lướt qua, trên cơ bản đều là trang phục thiên nhiên định chế, không khỏi cảm thán, khó trách toàn nghe người ta nói Seterr thành chỉ là cái thành nhỏ hẻo lánh mà thôi.

Mặc Vân Hi nghĩ nghĩ, so với việc đi dạo ở quảng trường buôn bán sa hoa như vậy mà không thể mua cái gì, còn không bằng đi đến đại học bọn họ sắp tới— học viện đế đô Saint Ovendo.

Suy nghĩ vừa chuyển, Mặc Vân Hi đã đi tới trước cửa học viện Saint Ovendo. Cửa học viện làm bằng đá trắng, hai bên đặt một con hùng sư màu vàng thật lớn. Sư tử trên lưng bán giương một đôi cánh chim màu vàng, phía trên cổng đá còn có một cổng vòm khắc chữ “Học viện Saint Ovendo” màu vàng thật to, mười phần thần thánh mà khí phái.

Mặc Vân Hi vừa muốn đi vào, liền bị bảo an ngăn ở ngoài, “Mời ngài phân hình thể học viên, học viện giả tưởng chỉ mở cho học viên đi vào học tập.”

Mặc Vân Hi sửng sốt, không có biện pháp, tuy rằng Lăng Phong nói đã nói Tề Vũ giúp cậu đi làm thủ tục nhập học, nhưng cậu bây giờ không có giấy chứng nhận gì, chỉ có thể phần nộ đi quanh hàng rào ngoài học viện một vòng, tuy là như vậy, cậu vẫn là sợ hãi than học viện khí phái. Trong hàng rào nơi nơi xanh um tươi tốt, chủng cây cối cao lớn cùng thực vật đa dạng, hoa cỏ, con đường trắng noãn rộng mở. Toàn bộ trường học đều mang phong cách Âu Châu thời kì văn hoá phục hưng, màu trắng cùng màu vàng giao tương hô ứng, làm cho nơi này có vẻ thần thánh mà trang nghiêm, thật không hổ là học viện đệ nhất đế đô.

Đang nhìn, cảm giác có người đẩy cậu, Mặc Vân Hi liền rời khỏi thế giới giả tưởng, gỡ quang kính.

Tề Vũ cười tủm tỉm nói, “Nên ăn cơm, Vân Hi cậu xem xem có muốn ăn gì không?” Nói xong đưa cho cậu một quyển thực đơn.

Mặc Vân Hi tiếp nhận thực đơn đơn giản nhìn nhìn, tùy tiện chọn thịt thăn hương tiên, cùng nùng thang kiểu dáng Âu Tây, kỳ thật những nguyên liệu này cậu cũng chưa gặp qua, chỉ có thể nhìn hình ảnh mà chọn, hơn nữa cậu đối với cơm Tây không có hứng thú, thủy chung vẫn cảm thấy món ăn Trung Quốc ngon nhất.

Tề Vũ trực tiếp chọn phần cơm đặc biệt, về phần Lăng Phong anh không hỏi một tiếng, anh biết Phong không ăn đồ ăn trên phi thuyền.

Một lát sau, nữ tiếp viên đẩy toa ăn, đưa tới cơm Mặc Vân Hi bọn họ đã chọn, “Ngài khỏe, đây là thịt thăn hương tiên cùng nùng thang của ngài, mời chậm rãi dùng.” Lại mỉm cười bưng lên cơm đặc biệt Tề Vũ chọn, “Có vấn đề gì có thể tùy thời tìm tôi, chúc các ngài ăn ngon miệng.”

“Ngô ~ phục vụ cũng rất chu đáo.” Mặc Vân Hi cắt thịt thăn bỏ vào trong miệng, cũng được mà, đầu khùng bố như Tề Vũ nói. Mắt nhìn Lăng Phong vẫn nhắm mắt dưỡng thần như cũ, là người này rất kiêng ăn đi.

Bất quá mình ở bên cạnh ăn nhiều như vậy trong khi anh ta lại bị đói, Mặc Vân Hi vẫn có chút băn khoăn, “BOSS~ ném thử chút thịt khô, rất được.”

Lăng Phong mở mắt, tiếp nhận thịt khô Mặc Vân Hi đưa tới, bỏ vào miệng, “Ân, cũng không tệ lắm.”

Bên này Tề Vũ nhìn Lăng Phong trực tiếp đem miếng thịt khô từ trên tay Mặc Vân Hi bỏ vào miệng, sợ hãi than không thôi, Phong khi nào thì dễ nuôi như vậy. Hít hít cái mũi, ân, bất quá mùi thơm thật.

“Tề trợ lý, muốn ném thử chút không?” Mặc Vân Hi cầm mấy miếng đưa cho Tề Vũ.

“Ha ha, tôi đang nghĩ có nên tìm Phong đòi không, vẫn là Vân Hi am hiểu ý người.” Ngô ~ hương vị thật sự không sai, nhóc con này tay nghề như thế nào tốt như vậy? Điểm ấy làm cho Tề Vũ rất là khó hiểu, đường đường là con trai của thượng tá mà còn cần học nấu ăn sao? Bất quá thật sự ăn thật ngon.

Mặc Vân Hi làm thịt khô trước tiên dùng gia vị ướp hơn một giờ, sau đó hong đến khi khô nước, tiếp đó nướng trên lửa lớn, cuối cùng mới bỏ vào lò nướng, cho nên hương vị đặc biệt ngon miệng.

Một cái đầu ló ra từ phía sau chỗ ngồi của Tề Vũ, “A? Thơm quá a, mấy người ăn cái gì vậy?”

Lee: phát rồ với chương này mất!!!!

P/s: mệnh chưa beta, chém gió khá nhiều > ,

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/xuyen-viet-chi-dai-luyen-dan-su>